ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்.

தெய்வீகம் பொருந்திய கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய
கம்பநாட்டாழ்வாரருளிச்செய்தது

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

இது
சென்னை இராஜதானி வித்தியாசாலை
தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்திய
இயற்றமிழாசிரியர்
கோ. இராஜகோபால பிள்ளையவர்கள்
மாணாக்கரான, மஹாவித்துவான்
திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டதை

முதல் புத்தகம்.

AVADANAM PAPPIAYER'S CHOOLAY.

பிருங்கிமாநகரம்
வேம்புலிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
நமசிவாயமுதலியாரவர்களால்

சென்னை - சூளை
நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1924.

பாலகாண்ட படல அட்டவணை.

க - வது.	சிறப்புப்பாயிரம்	பக்கம்.	௫
உ.	,,	ஆற்றுப்படலம்	,,	௭
௩.	,,	நாட்டுப்படலம்	,,	க0
௪.	,,	நகரப்படலம்	,,	க௮
௫.	,,	அரசியற்படலம்	,,	உ௮
௬.	,,	திருவவதாரப்படலம்	,,	௩0
௭.	,,	கையடைப்படலம்	,,	௪௮
௮.	,,	தாடகைவதைப்படலம்	,,	௫க
௯.	,,	வேள்விப்படலம்	,,	௬௯
க0.	,,	அகலிகைப்படலம்	,,	௯௯
கக.	,,	மிதிலைக்காட்சிப்படலம்	,,	௮க
கஉ.	,,	குலமுறைகிளத்துபடலம்.	,,	க0க
க௩.	,,	கார்முகப்படலம்	,,	க0௫
க௪.	,,	எழுச்சிப்படலம்	,,	கக௪
க௫.	,,	வரைக்காட்சிப்படலம்	,,	கஉ௪
க௬.	,,	பூக்கொய்படலம்	,,	க௩௪
க௭.	,,	நீர்விளையாட்டுப்படலம்	,,	க௩௯
க௮.	,,	உண்டாட்டுப்படலம்	,,	க௪௪
க௯.	,,	எதிர்கோட்பலம்	,,	க௫௩
உ0.	,,	உலாவியற்படலம்	,,	க௫௭
உக.	,,	கோலங்காண்படலம்	,,	க௬௫
உஉ.	,,	கடிமணப்படலம்	,,	க௭0
உ௩.	,,	பரசுராமப்படலம்	,,	க௮௪

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

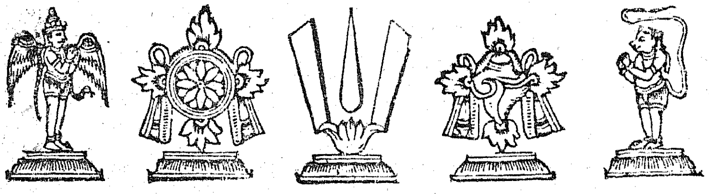

ஹரிஓம் நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

பாலகாண்டம்.

அபியுக்தர் செய்தருளிய

தனியன்கள்.

நிரையசை வெண்பா.

தாதலத்தினுள்ள தமிழ்க்குற்றமெல்லாம்
அராவுமரமாயிற்றன்றே—இராவணன்மேல்
அம்புநாட்டாழ்வானடிபணியுமாதித்தன்
கம்பநாட்டாழ்வான்கவி. (௧)

நேரசைக் கட்டளைக்கலித்துறை.

வாழ்வார்திருவெண்ணெய்நல்லூர்சடையப்பன்வாழ்த்துப்பெறத்
தாழ்வாருயரப்புலவோரகவிருடானகலப்
போழ்வார்கதிரினுதித்ததெய்வப்புலமைக்கம்பநாட்
டாழ்வார்பதத்தைச்சிந்திப்பவர்க்கியாதுமரியதன்றே. (௨)

விருத்தங்கள்.

அம்பராவணிசடையானயன்முதல்
உம்பரான்முனிவரால்யோகராலுயர்
இம்பராற்பிணிக்கருமிராமவேழஞ்சேர்
கம்பராம்புலவரைக்கருத்திருத்துவாம். (௩)

வேறு.

சம்பநாடன்னுமைசெவிசாற்றுபூங்
கொம்பனுடன்கொழுநனிராமப்பேர்
பம்பநாடழைக்குங்கதைபாச்செய்த
கம்பநாடன்கழறலையிற்கொள்வாம். (௪)

௧. குற்றம் - ஈண்டு சொற்சோர்வு பொருட்சோர்வு.

வேறு.

நாரணன்விளையாட்டெல்லாநாரதமுனிவன்கூற
ஆரணக்கவிதைசெய்தானறிந்தவான்மீகியென்பான்
சீரணிசோழநாட்டுத்திருவழுந்தூருள்வாழ்வோன்
காரணக்கொடையான்கம்பன்தமிழினாற்கவிசெய்தானே. (௫)

அம்பிலேசிலையைநாட்டியமரர்க்கன்றமுதமீந்த
தம்பிரானென்னத்தானுந்தமிழிலேதாலைநாட்டிக்
கம்பநாடுடையவள்ளல்கவிச்சக்ரவர்த்திபார்மேல்
நம்புபாமாலையாலேநாருக்கின்றமுதமீந்தான். (௬)

எண்ணியசகாத்தமெண்ணூற்றேழின்மேற்சடையன்வாழ்வு
நண்ணியவெண்ணெய்நல்லூர்தன்னிலேகம்பநாடன்
பண்ணியவிராமகாதைபங்குனியத்தநாளிற்
கண்ணியவரங்கர்முன்னேகவியரங்கேற்றினானே. (௭)

வேறு.

இம்பர்நாட்டிற்செல்வமெல்லாமெய்தியரசாண்டிருந்தாலும்
உம்பர்நாட்டிற்கற்பகக்காவோங்குநீழலிருந்தாலும்
செம்பொன்மேருவனையபுயத்திறல்சேரிராமன்றிருக்கதையிற்
கம்பநாடன்கவிதையிற்போற்கற்றோர்க்கிதயங்களியாதே. (௮)

வேறு.

கழுந்தராயுணகழல்பணியாதவர்கதிர்மணிமுடிமீதே
அழுந்தவாளிகள்தொடுசிலைராகவவபிநவகவிநாதன்
விழுந்தநாயிறெழுவதன்முன்மறைவேதியருடனாராய்ந்
தெழுந்தநாயிறுவிழுவதன்முன்கவிபாடினதெழுநூறே. (௯)

பயன்.

நாடியபொருள்கைகூடும்ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியல்வழியதாக்கும்வேரியங்கமலைநோக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனைநீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன்றோள்வலிகூறுவோர்க்கே. (௧௦)

வேறு.

நன்மையுஞ்செல்வமுநாளுநல்குமே
இன்மையும்பாவமுஞ்சிதைந்துதேயுமே

---

௫. வல்மீகம் - புற்று. புற்றிலிருந்து கேட்டிருந்தனன் ஆதலானும் புற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டானாகலானும் வால்மீகியெனக் காரணக்குறியாயிற்று. ௬. அம்பு - நீர். சிலை - கல்மலை, மந்தரமலை. ௯. கழுந்து - படைக்கலங்களிற் கைப்பிடியாற்றேய்ந்த இடம். இவ்வுவமையால் அறிவுதேய்ந்தவர் என்றவாறாயிற்று. ௧, நாடியபொருள் - கல்வி, செல்வங்கள்.

சென்மமுமரணமுமின்றித்தீருமே
இம்மையேராமவென்றிரண்டெழுத்தினால். (௨)

வடகலைதென்கலைவடுகுகன்னடம்
இடமுளபாடையாதொன்றிலாயினும்
திடமுளரகுகுலத்திராமன்றன்கதை
அடைவுடன்கேட்பவரமரராவரே. (௩)

வென்றிசேரிலங்கையானைவென்றமால்வீரமோத
நின்றராமாயணத்தினிகழ்ந்திடுகதைகடம்மில்
ஒன்றினைப்படித்தோர்தாமுமுரைத்திடக்கேட்டோர்தாமும்
நன்றிதுவென்றோர்தாமுநரகமதெய்திடாரே. (௪)

இராகவன்கதையிலொருகவிதன்னிலேகபாதத்தினையுரைப்போர்
பாரவருமலரோனுலகினிலவனும்பன்முறைவழுத்தவீற்றிருந்து
புராதனமறையுமண்டர்பொற்பதமும்பொன்றுநாளதனினும்பொன்றா
அரவணையமலனுலகெனும்பரமபதத்தினையணுகுவான்றே. (௫)

வேறு.

இறுவரம்பினிராமவென்றோரும்பர்
நிறுவொன்பதுநிச்சயமாதலான்
மறுவின்மாக்கதைகேட்பவர்வைகுந்தம்
பெறுவரென்பதுபேசவும்வேண்டுமோ. (௬)

அன்னதானமகிலநற்றானங்கள்
கன்னிதானங்கபிலையின்றானமே
சொன்னதானப்பலனெனச்சொல்லுவர்
மன்னிராமகதைமறவார்க்கரோ. (௭)

ஆதியாரியோநமநாராயணர்திருக்கதையறிந்தனுதினம்பரவுவோர்
நீதியனுபோகநெறிநின்றுநெடுநாளதினிறந்துசெகதண்டமுழுதுக்
காதிபர்களாயரசுசெய்துளநினைத்ததுகிடைத்தருள்பொறுத்துமுடிவில்
சோதிவடிவாயழிவில்முத்திபெறுவாரெனவுரைத்தசுருதித்தொகைகளே. (௮)

வேறு.

இனையநற்காதைமுற்றுமெழுதினோர்வியந்தோர்கற்றோர்
அனையதுதன்னைச்சொல்வோர்க்கரும்பொருள்கொடுத்துக்கேட்போர்
கனைகடற்புடவிமீதேகாவலர்க்கரசாய்வாழ்ந்து
வினையமதறுத்துமேலாம்விண்ணவன்பதத்திற்சேர்வார். (௯)

கரைசெறிகாண்டமேழுகதைகளாயிரத்தெண்ணூறு
பாவுறுசமரம்பத்துப்படலநூற்றிருபத்தெட்டே
யுரைசெயும்விருத்தம்பன்னீராயிரத்தொருபத்தாறு
வா[illegible]சொன்னவண்ணமுந்தொண்ணூற்றாறே. (௧௰)

---

௨. ராம என்னுமிரண்டெழுத்தின் உச்சாரணத்தால் சகல துன்பமும் போய்நன்மையுண்டாகும், என்பதைகூறியவாறாயிற்று. ௩. அமரர் - (௧.) இறவாதவர் என்னும்பொருள்படுவதோர் சொல்லாதலால் அதற்கு நித்தியசூரிகளென்றுபொருள்கூறலாம். (௨.) தேவர்கள். ௬. இறுவரம்பின் - மரணகாலத்தில்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் துதி.

தருகைநீண்டதயரதன்றான்றரும்
இருகைவேழத்திராகவன்றன்கதை
திருகைவேலைத்தரையிசைச்செப்பிடக்
குருகைநாதன்குரைகழல்காப்பதே. (௧)

அநுமான் துதி.

வேறு.

அஞ்சிலேயொன்றுபெற்றானஞ்சிலேயொன்றைத்தாவி
அஞ்சிலேயொன்றாறாகவாரியற்காகவேகி
அஞ்சிலேயொன்றுபெற்றவணங்கைக்கண்டயலாரூரில்
அஞ்சிலேயொன்றைவைத்தானவனெம்மையளித்துக்காப்பான். (௨)

சரசுவதி துதி.

பொத்தகம்படிகமாலைகுண்டிகைபொருள்சேர்ஞான
வித்தகந்தரித்தசெங்கைவிமலையையமலைதன்னை
மெய்த்தகொந்தளகபாரமுகிண்முலைத்தவளமேனி
மய்த்தகுகருங்கட்செவ்வாயணங்கினை வணங்கல்செய்வாம். (௩)

---

௧. தசரதன் - பத்துத்திக்கிலும் தன்னிரதத்தைச்செலுத்தும் ஆற்றலுள்ளோன்.

௨. அஞ்சிலேயொன்று - பஞ்சபூதங்களிலொன்று வாயு. சமுத்திரம் ஆகாசம், பூமி நெருப்பு. ௩. புத்தகம், படிகமாலை, குண்டிகை, ஞானவித்தகம் என்பவற்றிற்கு முறையே, இடப்பாற் கீழ்க்கரம், வலப்பாற் கீழ்க்கரம், இடப்பால்மேற்கரம், வலப்பான் மேற்கரம் என்பன இடங்களாம்.

ஹரிஓம்.

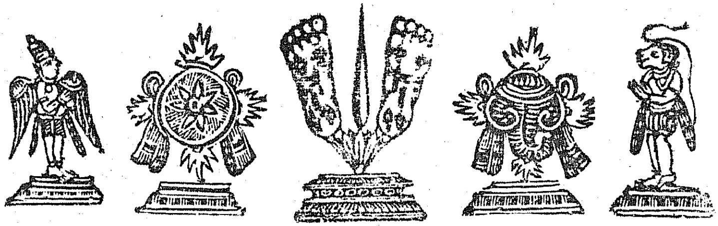

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

முதலாவது

சிறப்புப்பாயிரம்.

உலகம்யாவையுந்தாமுளவாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலுநீக்கலுநீங்கலா
அலகிலாவிளையாட்டுடையாரவர்
தலைவரன்னவர்க்கேசரணங்களே. (க)

சிற்குணத்தர்தெரிவருநன்னிலை
எற்குணத்தரிதெண்ணியமூன்றனுள்
முற்குணத்தவரேமுதலோரவர்
நற்குணக்கடலாடுதனன்றரோ. (உ)

ஆதியந்தமரியெனயாவையும்
ஓதினாலகில்லனவுள்ளன
வேதமென்பனமெய்ந்நெறிநன்மையன்
பாதமல்லதுபற்றிலர்பற்றிலார். (௩)

ஓசைபெற்றுயர்பாற்கடலுற்றொரு
பூசைமுற்றவுநக்குபுபுக்கென

க. அலகிலா - அளவில்லாத. ௩. அரியன எனப்பாடங் கூறுவாருமுளர்.

ஆசைபற்றியறையலுற்றேன்மற்றிக்
காசில்கொற்றத்திராமன்கதையரோ. (௪)

நொய்தினொய்யசொன்னூற்கலுற்றேனெனை
வைதவைவின்மராமரமேழ்தொளை
எய்தவெய்தவற்கெய்தியமாக்கதை
செய்தசெய்தவன்சொன்னின்றதேயத்தே. (௫)

வையமென்னையிகழவுமாசெனக்
கெய்தவும்மிதியம்புவதியாதெனிற்
பொய்யில்கேள்விப்புலமையினோர்புகல்
தெய்வமாக்கவிமாட்சிதெரிக்கவே. (௬)

தேவபாடையினிக்கதைசெய்தவர்
மூவரானவர்தம்முளுமுந்திய
நாவினானுரையின்படிநான்றமிழ்ப்
பாவினாலிதுணர்த்தியபண்பரோ. (௭)

துறையடுத்தவிருத்தத்தொகைக்கவிக்
குறையடுத்தசெவிகளுக்கோதில்யாழ்
நறையடுத்தவசுணநன்மாச்செவிப்
பறையடுத்ததுபோலுமென்பாவரோ. (௮)

முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோகிய
உத்தமக்கவிகட்கொன்றுணர்த்துவென்
பித்தர்சொன்னவும்பேதையர்சொன்னவும்
பத்தர்சொன்னவும்பன்னப்பெறுபவோ. (௯)

அறையுமாடரங்கும்மடப்பிள்ளைகள்
தறையிற்கீறிடிற்றச்சருங்காய்வரோ
இறையுஞானமிலாதவென்புன்கவி
முறையினாலுணர்ந்தாருமுனிவரோ. (௧௦)

---

௪. "இக்காசில் கொற்றத்திராமன் - இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தன்றானைமுழுதும்படத் தமியனாய்ப்பட்டானது நிலைமைநோக்கி அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய்நாளை நின்றானையொடு வாவென விட்டாற்போல்வது" இதனை "பேராண்மை" யென்றதற்குப் பரிமேலழகருரையானு முணர்க. ௯. உத்தமக்கவிகள் - சிறப்பினையுடைய கவிகளுக்கென்பதன்றி அறியாமையாகிய இருளையொழிந்த கவிகளுக்கென்றுரைப் பினுமமையும். ௧௦. இறையு ஞானமிலாத - சிறிதேனு மெய்யுணர்ச்சியில்லாத எனக்கொள்க. உம்மை, இழிவு சிறப்பு.

நடையினின்றுயர்நாயகன்றோற்றத்தின்
இடைநிகழ்ந்தவிராமாவதாரப்பேர்த்
தொடைநிரம்பியதோமறுமாக்கதை
சடையன்வெண்ணெய்நல்லூர்வயிற்றந்ததே. (கக)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-கக.

இரண்டாவது

ஆற்றுப்படலம்.

ஆசலம்புரியைம்பொறிவாளியும்
காசலம்புமுலையவர்கண்ணெனும்
பூசலம்புநெறியின்புறஞ்செலாக்
கோசலம்புனையாற்றணிகூறுவாம். (க)

நீறணிந்தகடவுணிறத்தவான்
ஆறணிந்துசென்றார்கலிமேய்ந்தகிற்
சேறணிந்தமுலைத்திருமங்கைதன்
வீறணிந்தவன்மேனியின்மீண்டவே. (உ)

பம்பிமேகம்பரந்ததுபானுவால்
நம்பன்மாதுலன்வெம்மையைநண்ணினான்
அம்பினாட்டுதுமென்றகன்குன்றின்மேல்
இம்பர்வாரியெழுந்ததுபோன்றதே. (௩)

புள்ளிமால்வரைபொன்னெனநோக்கிவான்
வெள்ளிவீழிடைவீழ்த்தெனத்தாரைகள்
உள்ளியுள்ளவெல்லாமுவந்தீயுமவ்
வள்ளியோரின்வழங்கினமேகமே. (௪)

மானநேர்ந்தறநோக்குமனுநெறி
போனதண்குடைவேந்தன்புகழென

கக. நடையினின்றுயர் இராமாவதாரமெனவும், நாயகன் றோற்றத்தினிடை நிகழ்ந்த இராமாவதாரமெனவுமொட்டுக. உ. நீறணிந்த கடவுணிறத்த - என்பது நீற்றினைப்புனைந்த கடவுள் நிறத்தையுடையனவாகிய மேகங்களை, நிறத்தவினையாலணையும் பெயர், நிறத்தவானெனக் கொண்டு வேறு விரிப்பாருமுளர். மேகங்கள் சிவனைப்போலப்போய் திருமாலைப்போலத்திரும்பின வென்பது கருத்து. ௩. நம்பன்மாதுலன் - சிவபெருமான் மாமனாகிய பருவதராசன். நம்பல்மாதுலன் - நம்புதற்குரியமாமன். ௪. உள்ளியென்றது - இளமை, யாக்கை, செல்வ மென்னுமிவை நிலையாமையுடையவென நினைத்தென்பதை.

ஞானமுன்னியநான்மறையாளர்கைத்
தானமென்னத்தழைத்ததுநீத்தமே. (ரு)

தலையுமாகமுந்தாளுந்தழீஇயதன்
நிலையிலாநிறைகின்றதுபோலவே
மலையினுள்ளவெலாங்கொண்டுமண்டலால்
விலையின்மாதரையொத்ததவ்வெள்ளமே. (சு)

மணியும்பொன்னுமயிற்றழைப்பீலியும்
அணியுமானைவெண்கோடுமகிலுந்தன்
இணையிலாரமுமின்னகொண்டேகலான்
வணிகமாக்களையொத்ததவ்வாரியே. (எ)

பூநிரைத்துமென்றேன்பொருநீரியும்
தேன்வளாவியுஞ்செம்பொன்விராவியும்
ஆனைமாமதவாற்றொடளாவியும்
வானவில்லைநிகர்த்ததுவாரியே. (அ)

மலையெடுத்துமரங்கள்பறித்துமா
டிலைமுதற்பொருள்யாவையுமேந்தலான்
அலைகடற்றலையன்றணைவேண்டிய
நிலையுடைக்கவிநீத்தமந்நீத்தமே. (கூ)

ஈக்கள்வண்டொடுமொய்ப்பவரம்பிகந்
தூக்கமேமிகுந்துட்டெளிவின்றியே
தேக்கெறிந்துவருதலிற்றீம்புனல்
வாக்குதேனுகர்மாக்களைமானுமே. (க0)

பணைமுகக்களியானைபன்மாக்களோ
டணிவகுத்தெனவீர்த்திரைத்தார்த்தலின்
மணியுடைக்கொடிதோன்றவந்தூன்றலாற்
புணரிமேற்பொரப்போவதுபோன்றதே. (கக)

இரவிதன்குலத்தெண்ணில்பல்வேந்தர்தம்
பரவுநல்லொழுக்கின்படிபூண்டது
சரயுவென்பதுதாய்முலையன்னதிவ்
வுரவுநீர்நிலத்தோங்குமுயிர்க்கெலாம். (கஉ)

வேறு.

கொடிச்சியரிடித்தசுண்ணங்குங்குமங்கோட்டமேலம்
நடுக்குறுசந்தஞ்சிந்தூரத்தொடுநரந்தநாகம்

க0. தேக்கெறிந்து என்பதனைத் தேக்கமரமெறிந்து எனவும், தேக்கெறிந்தெனவும் பொருள்கூறுக.

சுடுக்கையார்வேங்கைகோங்குபச்சிலைகண்டில்வெண்ணெய்
அடுக்கலினடுத்ததீந்தேனகிலொடுசாறுமன்றே. (கங)

எயினர்வாழ்சீறூரப்புமாரியினிரியல்போக்கி
வயின்வயினெயிற்றிமாதர்வயிறலைத்தோடவோடி
அயின்முகக்கணையும்வில்லும்வாரிக்கொண்டலைக்குநீராற்
செயிர்தருங்கொற்றமன்னர்சேனையைமானுமன்றே. (கச)

செறிநறுந்தயிரும்பாலும்வெண்ணெயுஞ்சேர்த்தநெய்யும்
உறியொடுவாரியுண்டுகுருந்தொடுமருதமுந்தி
மறியுடையாயர்மாதர்வனை துகில்வாருநீராற்
பொறிவரியரவினுடும்புனிதனும்போலுமன்றே. (கரு)

கதவினைமுட்டிமள்ளர்கையெடுத்தார்ப்பவெய்தி
நுதலணியோடைபொங்கநுகர்வரிவண்டுகிண்டத்
ததைமணிசிந்தவுந்தித்தறியிறத்தடக்கைசாய்த்து
மதமழையானையென்னமருதஞ்சென்றடைந்ததன்றே. (கசு)

முல்லையைக்குறிஞ்சியாக்கிமருதத்தைமுல்லையாக்கிப்
புல்லியநெய்தறன்னைப்பொருவருமருதமாக்கி
எல்லையிற்பொருள்களெல்லாமிடைதடுமாறுநீராற்
செல்லுறுகதியிற்செல்லும்வினையெனச்சென்றதன்றே. (கஎ)

காத்தகான்மள்ளர்வெள்ளக்கலிப்பறைகறங்கக்கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த்திவலைபொன்னுமுத்தொடுதிரையின்வீசி
நீத்தமாந்தலையவாகிகியிர்ந்துபார்கிழியநீண்டு
கோத்தகாலொன்றினொன்றுகுலமெனப்பிரிந்தவன்றே. (கஅ)

கல்விடைப்பிறந்துபோந்துகடலிடைக்கலந்தநீத்தம்
எல்லையின்மறைகளாலுமியம்பரும்பொருளீதென்னத்
தொல்லையினொன்றேயாகித்துறைதொறும்பரந்தசூழ்ச்சி
பல்பெருஞ்சமயஞ்சொல்லும்பொருளும்போற்பரந்ததன்றே. (கக)

தாதுகுசோலைதோறுஞ்சண்பகக்காடுதோறும்
போதவிழ்பொய்கைதோறும்புதுமணற்றடங்கடோறும்
மாதவிவேலிப்பூகவனந்தொறும்வயல்கடோறும்
ஓதியவுடம்புதோறுமுயிரெனவுலாயதன்றே. (உ0)

உ-வது ஆற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ஙக.

கஎ. கதியென்றது பிறப்பினை; அது தேவகதி, மனிதகதி, விலங்கின்கதி, நாககதி யென்பனவற்றை. உயிரொடுத்த கதியின்வழி வினைசேறலின் அதனையே யுவமைகூறினார்.

ககூ. பல்பெருஞ்சமயம் சொல்லும்பொருளும்போல் - என்பதனைப் பல்பெருஞ்சமயஞ் சொல்லும்பொருள் போலுமென்றியைக்க. எவ்வகைச்சமயங்களும் துவிதம் அத்துவிதம் விசிட்டாத்துவித மென்னு மூன்றனுளடங்கலின் பல்பெருஞ்சமயமென்றார்.

மூன்றாவது

வது நாட்டுப்படலம்.

வாங்கரும்பாதநான்கும்வகுத்தவான்மீகியென்பான்
தீங்கவிசெவிகளாரத்தேவரும்பருகச்செய்தான்
ஆங்கவன்புகழ்ந்தநாட்டையன்பெனுநறவமாந்தி
மூங்கையான்பேசலுற்றானென்னயான்மொழியலுற்றேன். (௧)

வரம்பெலாமுத்தந்தத்துமடையெலாம்பணிலமாநீர்க்
குரம்பெலாஞ்செம்பொன்மேதிக்குழியெலாங்கழுநீர்க்கொள்ளை
பரம்பெலாம்பவளஞ்சாலிப்பரப்பெலாமன்னம்பாங்கர்க்
கரம்பெலாஞ்செந்தேன்சந்தக்காவெலாங்களிவண்டீட்டம். (௨)

ஆறுபாயரவமள்ளராலைபாயமலையாலைச்
சாறுபாயோசைவேலைச்சங்குவாய்பொங்குமோதை
ஏறுபாய்தமரநீரிலெருமைபாய்துழனியின்ன
மாறுமாறாகித்தம்மின்மயங்குமாமருதவேலி. (௩)

தண்டலைமயில்களாடத்தாமரைவிளக்கந்தாங்கக்
கொண்டல்கண்முழவினேங்கக்குவளைகண்விழித்துநோக்கத்
தெண்டிரையெழினிகாட்டத்தேம்பிழிமகரயாழின்
வண்டுகளினிதுபாடமருதம்வீற்றிருக்குமாதோ. (௪)

தாமரைப்படுவவண்டுந்தகைவருந்திருவுந்தாண்டார்க்
காமுகர்ப்படுவமாதர்கண்களுங்காமனம்பும்
மாமுகிற்படுவவாரிப்பவளமும்வயங்குமுத்தும்
நாமுதற்படுவமெய்யுநாமநூற்பொருளுமன்றே. (௫)

நீரிடையுறங்குஞ்சங்கநிழலிடையுறங்குமேதி
தாரிடையுறங்கும்வண்டுதாமரையுறங்குஞ்செய்யாள்
தூரிடையுறங்குமாமைதுறையிடையுறங்குமிப்பி
போரிடையுறங்குமன்னம்பொழிலிடையுறங்குந்தோகை. (௬)

படையுழவெழுந்தபொன்னும்பணிலங்களுயிர்த்தமுத்தும்
இடறியபரம்பிற்காந்துமினமணித்தொகையுநெல்லும்
மிடைபசுங்கதிருமீனுமென்றழைக்கரும்பும்வண்டுங்
கடைசியர்முகமும்போதுங்கண்மலர்ந்தொளிருமாதோ. (௭)

---

௧. எட்டெழுத்தாலாயவடிகள் நான்கமைந்துள்ளனவாக வகுத்தபெருமை தோன்ற 'வாங்கரும்பாத நான்கும்வகுத்த' வென்றார்.

௫. மா - கருமை. இதனை "மைத்தலையாநின்ற மாமிடற்றம்பலவன்" என்றதற்குப் பேராசிரியர் கூறலானு மறிக.

௫. முதல் - ஏழனுருபு, நாம் - அச்சம், இவ்வுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்துநின்றது. 'நாமநீர்வையக்கணி' என்புழிப்பரிமேலழகர்கூறலானுமறிக. ௬. தார் - பூக-

தென்விளிசிறியாழ்ப்பாணர்தேம்பிழிநறவமாந்தி
வன்விசிகருவிபம்பவயின்வயின்வழங்குபாடல்
வெள்ளிவெண்மாடத்தும்பர்வெயில்விரிபசும்பொற்பள்ளி
என்னருங்கருங்கட்டேரிவையினின்றுயிலெழுப்புமன்றே. (௮)

ஆலைவாய்க்கரும்பின்றேனுமரிதலைப்பாளைத்தேனும்
சோலைவாய்க்கனியின்றேனுந்தொடையிழியிறாலின்றேனும்
மாலைவாயுகுத்ததேனும்வரம்பிகந்தோடிவங்க
வேலைவாய்மடுப்பவுண்டுமீனெலாங்களிக்குமாதோ. (௯)

பண்கள்வாய்மிழற்றுமின்சொற்கடைசியர்பரந்துநீண்ட
கண்கைகால்முகம்வாயொக்குங்களையலாற்களையிலாமை
உண்கள்வார்கடைவாய்மள்ளர்களைகலாதுலாவிநிற்பார்
பெண்கள்பால்வைத்தநேயம்பிழைப்பரோசிறியோர்பெற்றால். (௧௦)

புதுப்புனல்குடையுமாதர்பூவொடுநாவிபூத்த
கதுப்புறுவெறியேநாறுங்கருங்கடற்றரங்கமென்றான்
மதுப்பொதிமழலைச்செய்வாய்வாட்கடைக்கண்ணின்மைந்தர்
விதுப்புறநோக்குமன்னார்மிகுதியைவிளம்பலாமே. (௧௧)

வெண்டளக்கலவைச்சேறுங்குங்குமவிரைமென்சாந்துங்
குண்டலக்கோலமைந்தர்குடைந்தநீர்க்கொள்ளைச்சாற்றில்
தண்டலைப்பரப்புஞ்சாலிவேலியுந்தழீஇயவைப்பும்
வண்டலிட்டோடுமண்ணுமதுகரமொய்க்குமாதோ. (௧௨)

சேலுண்டவொண்கணாரிற்றிரிகின்றசெங்காலன்னம்
மாலுண்டநளினப்பள்ளிவளர்த்தியமழலைப்பிள்ளை
காலுண்டசேற்றுமேதிகன்றுள்ளிக்கனைப்பச்சோர்ந்த
பாலுண்டுதுயிலப்பச்சைத்தேரைதாராட்டும்பண்ணை. (௧௩)

குயிலினம்வதுவைசெய்யக்கொம்பிடைக்குனிக்குமஞ்ஞை
அயில்விழிமகளிராடுமரங்கனுக்கழகுசெய்யப்
பயில்சிறையரசவன்னம்பன்மலர்ப்பள்ளியென்றும்
துயிலெழத்தும்பிகாலைச்செவ்வழிமுரல்வசோலை. (௧௪)

பொருந்தியமகளிரோடுவதுவையிற்பொருந்துவாரும்
பருந்தொடுநிழல்சென்றன்னவியலிசைப்பயன்றுய்ப்பாரும்
மருந்தினுமினியகேள்விசெவியுறமாந்துவாரும்
விருந்தினன்முகங்கண்டன்னவிழாவணிவிரும்புவாரும். (௧௫)

---

௧௫. தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள் முன்னைய இரண்டும் கட்புலனாகாமை நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னைய இரண்டும் பிறர்க்கீதல் தன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாதலின், 'விருந்தினர் முகங்கண்டன்ன' என்றார். இவ்வாறே பரிமேலழகர் கூறுவதுங்காண்க.

கறுப்புறுமனமுங்கண்ணிற்சிவப்புறுசூட்டுங்காட்டி
உறுப்புறுபடையிற்றூக்கியுறுபகையின்றிச்சீறி
வெறுப்பிலகளிப்பின்வெம்போர்மதுகையவீரவாழ்க்கை
மறுப்படவாவிபேணாவாரணம்பொருத்துவாரும். (கசு)

எருமைநாகீன்றசெங்கணேற்றையோடேற்றைசீற்றத்
துருமிவையென்னத்தாக்கியூழுறநெருக்கியொன்றாய்
விரியிருளிரண்டுகூறாய்வெகுண்டனவனையநோக்கி
அரியினங்குஞ்சியார்ப்பமஞ்சுறவார்க்கின்றாரும். (கஎ)

முள்ளரைமுளரிவெள்ளிமுளையொடுமுத்தும்பொன்னும்
தள்ளுறமணிகள்சிந்தச்சலஞ்சலம்புலம்பச்சாலில்
துள்ளிமீன்றுடிப்பவாமைதலைபுடைசுரிப்பத்தூம்பின்
உள்வராலொளிப்பமள்ளருழுபகடுரப்புவாரும். (கஅ)

முந்துமுக்கனியினானாமுதிரையின்முழுத்தநெய்யில்
செந்தயிர்க்கண்டங்கண்டமிடையிடைசெறிந்தசோற்றில்
தந்தமிலிருந்துதாமும்விருந்தொடுந்தமரினோடும்
அந்தணரமுதருண்டியயில்வுறுமமலைத்தெங்கும். (க௯)

முறையறிந்தவாவைநீக்கிமுனிவுழிமுனிந்துவெஃகும்
இறையறிந்துயிர்க்குநல்குமிசைகெழுவேந்தன்காக்கப்
பொறைதவிர்ந்துயிர்க்குந்தெய்வப்பூதலந்தன்னிற்பொன்னின்
நிறைபரஞ்சொரிந்துவங்கநெடுமுதுகாற்றுநெய்தல். (உ0)

எரிதருமரியின்சும்மையெடுத்துவானிட்டபோர்கள்
குறிகளும்போற்றிக்கொள்வார்கொள்ளைநெற்குவைகள்செய்வார்
வறியவர்க்குதவிமிக்கவிருந்துணமனையினுய்ப்பார்
நெறிகளும்புதையப்பண்டிநிரைத்துமண்ணெளியவூர்வார். (உக)

கதிர்படுவயலினுள்ளகடிகமழ்பொழிலினுள்ள
முதிர்பலமரத்தினுள்ளமுதிரைகள்புறவினுள்ள
பதிபடுகொடியினுள்ளபடிவளர்குழியினுள்ள
மதுவனமலரிற்கொள்ளும்வண்டெனமள்ளர்கொள்வார். (உஉ)

வேறு.

பருவமங்கையர்பங்கயவாண்முகத்
துருவவுண்கணையொண்பெடையாமெனக்
கருதியன்பொடுகாமுற்றுவைகலும்
மருதவேலியின்வைகினவண்டரோ. (உ௩)

உ௩. மங்கைப்பருவத்தவரை நோக்கிப் பருவமங்கையர் என்றதென்க.

வேளைவென்றமுகத்தியர்வெம்முலை
ஆளைநின்றமுனிந்திடுமங்கொர்பால்
பாளைதந்தமதுப்பருகிப்பரு
வாளைநின்றுமதர்க்குமருங்கெலாம். (உச)

ஈரநீர்படிந்திந்நிலத்தேசில
கார்களென்னவருங்கருமேதிகள்
ஊரினின்றகன்றுள்ளிடவுண்முலை
தாரைகொள்ளத்தழைப்பனசாலியே. (உரு)

மூட்டிலட்டின்முழங்குறவாக்கிய
நெட்டிலைக்கழுநீர்நெடுநீத்தந்தான்
பட்டமென்கமுகோங்குபடப்பைபோய்
நட்டசெந்நெலினூறுவளர்க்குமே. (உசு)

சூட்டுடைத்துணைத்தூநிறவாரணம்
தாட்டுணைக்குடையுந்தகைசான்மணி
மேட்டிமைப்பனமின்மினியாமெனக்
கூட்டினுய்க்குங்குரீஇக்குழாமரோ. (உஎ)

தோயும்வெண்டயிர்மத்தொலிதுள்ளவும்
ஆயவெள்வளைவாய்விட்டாற்றவும்
தேயுநுண்ணிடைசென்றுவணங்கவும்
ஆயமங்கையரங்கைவருந்துவார். (உஅ)

குற்றபாருகொழிப்பவர்கோணெறி
கற்றிலாதகருங்கணுளைச்சியர்
முற்றிலாரமுகந்துதம்முன்றிலிற்
சிற்றில்கோலிச்சிதறியமுத்தமே. (உகூ)

துருவைமென்பிணையீன்றதுளக்கிலா
வரிமருப்பினவன்றலையேற்றைவான்
உருமிடித்தெனத்தாக்குறுமொல்லொலி
வெருவிமால்வரைச்சூன்மழைமின்னுமே. (௩0)

உசு. பட்டம் - குளங்கள். படப்பை - மருதநிலச்சோலைகள். உஎ. குரீ- தூக்கணங்குருவிகள். உஅ. அங்கைவருந்தலால் வளைவாய்விட்டுக்கதறவுமென வும், இடைசென்று வணங்கலை இடைசென்று தாழவுமெனவும் உரைத்துக் கொள்க. உகூ. கொழிப்பவர் - என்புக்கொழிப்பன என்பது சொல்லெச்சம். ௩0. ஆட்டின மொன்றோடொன்று தாக்குமொல்லொலி கேட்டுப்பயந்து சூன்மழை வாயங்காப்ப மின்னுக்கான்றவின் சூன்மழைமின்னுமே என்றார். இதனைக் 'கருங்கொண் மூவாய் திறந்தமின்னுப்போற்றோன்றி, எனப்பிறருங் கூறுவானுமுணர்க மால்வரை என்றார் மால்தரை என்றார் மால்போனுங்குவ டுகளையுடைய மலை எனப்படுதலின் இதனை மால்வரை யென்பதற்கு நச்சி னார்க்கினியர் கூறியதனாலு முணர்க. இனிப்பெரிய மலையென்பது மொன்று வரை - ஆகுபெயர்.

தினைச்சிலம்புவதீஞ்சொலினங்கிளி
நனைச்சிலம்புவநாகினவண்டொடும்
புனைச்சிலம்புவபுள்ளினம்வள்ளியோர்
மனைச்சிலம்புவமங்கலவள்ளையே. (௫௧)

கன்றுடைப்பிடிநீக்கிக்களிற்றினம்
வன்றொடர்ப்படுக்கும்வனவாரிசூழ்
குன்றுடைக்குலமன்னர்குழுக்குரல்
இன்றுணைக்களியன்னமிரிக்குமே. (௫௨)

வள்ளிகொள்பவர்கொள்வனமாமணி
துள்ளிகொள்வன தூங்கியமாங்கனி
புள்ளிகொள்வனபொன்விரிபுன்னைகள்
பள்ளிகொள்வனபங்கயத்தன்னமே. (௫௩)

கொன்றைவேய்ங்குழற்கோவலர்முன்றிலிற்
கன்றுறக்குங்குரவைகடைசியர்
புன்றலைப்புனங்காப்புடைபோதரச்
சென்றிசைக்குநுளைச்சியர்செவ்வழி. (௫௪)

சேம்புகால்பொரச்செங்கழுநீர்க்குளத்
தூம்புகானச்சுரிவளைமேய்வன
காம்புகால்பொரக்கண்ணகன்மால்வரைப்
பாம்புநான்றெனப்பாய்பசுந்தேறலே. (௫௫)

பெருந்தடங்கட்பிறைநுதலார்க்கெலாம்
பொருந்துசெல்வமுங்கல்வியும்பூத்தலால்
வருந்திவந்தவர்க்கீதலும்வைகலும்
விருந்துமன்றிவிளைவனயாவையே. (௫௬)

பிறைமுகத்தலைப்பெட்பினிரும்புபோழ்
குறைகறித்திரள்குப்பைபொருப்பொடு
நிறைவெண்முத்தினிறத்தரிசிக்குவை
உறைவகொட்பினவூட்டிடந்தோறெலாம். (௫௭)

கலஞ்சுரக்குநிதியங்கணக்கிலா
நிலஞ்சுரக்குநிறைவளநன்மணி

---

௫௧. புனலென்பது புனையெனப் போலியாய் வந்தது. ௫௩. துள்ளி என்பது விரிக்கும் விழிவிரித்தல். ௫௪. கொன்றைக்காயானும் வேயானுஞ்செய்த குழல் இதனைக் கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோதோழி எனப்பிறருங் கூறலானுமறிக. ௫௫. அரிவளைமேய்வன பசுந்தேறலை என்றொட்டுக. ௫௭. பிறை முகத்தலைப் பெட்பினிரும்பு - கோடரி.

பிலஞ்சுரக்கும்பெறுதற்கரியதங்
குலஞ்சுரக்குமொழுக்கங்குடிக்கெலாம். (ஙஅ)

கூற்றமில்லையோர்குற்றமிலாமையாற்
சீற்றமில்லைதஞ்சிந்தையிற்செய்கையால்
ஆற்றனல்லறமல்லதிலாமையால்
ஏற்றமல்லதிழிதகவில்லையே. (ஙகூ)

நெறிகடந்துபரந்தனநீத்தமே
குறியழிந்தனகுங்குமத்தோள்களே
சிறியமங்கையர்தேயுமருங்குலே
வெறியவும்மவர்மென்மலர்க்கூந்தலே. (சO)

அகிலிடும்புகையட்டிலிடும்புகை
நகிலினாலைநறும்புகைநான்மறை
புகலும்வேள்வியிற்பூம்புகையோடளாய்
முகிலின்விம்மிமுழங்கினவெங்கணும். (சக)

வேறு.

இயல்புடைபெயர்வனவயின்மணியிழையின்
வெயில்புடைபெயர்வனமுலையவர்குழல்போற்
புயல்புடைபெயர்வனபொழிலவர்விழிபோற்
கயல்புடைபெயர்வனகடிகமழ்கழனி (சஉ)

இடையிறமகளிர்களெறிபுனன்மறுகக்
குடைபவர்துவரிதழலர்வனகுமுதம்
மடைபெயரனமெனமடநடையளகக்
கடைசியர்முகமெனமலர்வனகமலம். (சங)

விதியினைநகுவனவயில்விழிபிடியின்
கதியினைநகுவனவவர்நடைகமலப்
பொதியினைநகுவனபுணர்முலைகலைவாழ்
மதியினைநகுவனவனிதையர்வதனம். (சச)

பகலினொடிகலுவபடர்மணிமடவார்
நகிலினொடிகலுவநளிவளரிளநீர்
துகிலினொடிகலுவசுதைபுரைநுரைகார்
முகிலினொடிகலுவகடிமணமுரசம். (சரு)

ஙகூ. ஆற்றனல்லற மல்லதிலாமையாலெனற்கு நல்லறமே ஆற்றல் அல்லதாகிய பாவமில்லாமையா லெனக்கொள்க. சங. மடநடையளகக்கடைசியர் என்பதற்கு இளநடை யிளகுகின்றஅக்கடைசியரென விரிக்க. சச. விதியினை நகுவனவென்பதற்கு விதித்தற்றொழிலைச் சிரிப்பன என்பதன்றிப் பிரமசரிய வொழுக்கத்தைநோக்கிச் சிரிப்பனவென்று விரிக்கினுமமையும்.

சரு. நகிலம் நகில் என அம்முச்சாரியை குறைந்தது.

காரொடுநிகர்வனகடிபொழில்கழனிப்
போரொடுநிகர்வனபுணர்முலையணைசூழ்
நீரொடுநிகர்வனநிறைநடனிதிசால்
ஊரொடுநிகர்வனவிமையவருலகம். (௪௬)

தென்மலையல்லனநிரைவருதரளம்
சொன்மலையல்லனதொடுகடலமிர்தம்
நன்மலையல்லனநதிதருநிதியம்
பொன்மலையல்லனமணிபடுபுளினம். (௪௭)

பந்தினையிளையவர்பயிலிடமயிலூர்
கந்தனையனையவர்கலைதெரிகழகம்
சந்தனவனமலசண்பகவனமாம்
நந்தனவனமலநறைவிரிபுறவம். (௪௮)

கோகிலநவில்வனவிளையவர்குதலைப்
பாகியல்கிளவிகளவர்பயினடமே
கேகயநவில்வனகிளரினவளையின்
நாகுகளுமிழ்வனநகைபுரைதரளம். (௪௯)

பழையர்தமனையனபழநறைநுகரும்
உழவர்தமனையனவுழுதொழில்புரியும்
மழவர்தமனையனமணவொலியிசையின்
கிழவர்தமனையனகிளைபயில்வளைவாழ். (௫௦)

சோதைகள்சொரிவனகுளிரினநறவம்
பாதைகள்சொரிவனபருமணிகனகம்
ஊதைகள்சொரிவனவுறையுறுமமுதம்
காதைகள்சொரிவனசெவிநுகர்கவிகள். (௫௧)

வேறு.

இடங்கொள்சாயல்கண்டிளைஞர்சிந்தைபோல்
தடங்கொள்சோலைவாய்மலர்பெய்தாழ்குழல்
வடங்கொள்பூண்முலைமடந்தைமாரொடும்
தொடர்ந்துபோவனதோகைமஞ்ஞைகள். (௫௨)

வண்மையில்லையோர்வறுமையின்மையால்
திண்மையில்லைநேர்செறுநரின்மையால்
உண்மையில்லைபொய்யுரையிலாமையால்
வெண்மையில்லைபல்கேள்விமேவலால். (௫௩)

௫௩. வெண்மை - வெளிற்றுத்தன்மை, அறியாமை.

என்னுமேனலுமிறக்குஞ்சாமையும்
கொன்னுங்கொள்ளையிற்கொணரும்பண்டியும்
அன்னலோங்களத்தமுதின்பண்டியும்
தன்னுநீர்மையிற்றலைமயங்குமே. (௫௪)

உயருஞ்சார்விலாவுயிர்கள்செய்வினைப்
பெயரும்பல்கதிபிறக்குமாறுபோல்
அயிருந்தேனுமின்பாகுமாயளூர்த்
தயிரும்வேரியுந்தலைமயங்குமே. (௫௫)

கூறுபாடலுங்குழலின்பாடலும்
வேறுவேறின்றிசைக்கும்வீதிவாய்
ஆறுமாறுவந்தெதிர்ந்தவாமெனச்
சாறும்வேள்வியுந்தலைமயங்குமே. (௫௬)

மூக்கிற்றாக்குறுமூரிநந்துநேர்
தாக்கிற்றாக்குறும்பறையுந்தண்ணுமை
வீக்கிற்றாக்குறும்விளியுமள்ளர்தம்
வாக்கிற்றாக்குறுமொலியின்மாயுமே. (௫௭)

தாலியைம்படைதழுவுமார்பிடை
மாலைவாயமுதொழுகுமக்களைப்
பாலினூட்டுவார்செங்கைப்பங்கயம்
வால்நிலாவுறக்குவிவமானுமே. (௫௮)

பொற்பினின்றனபொலிவுபொய்யிலா
நிற்பினின்றனநீதிமாதரார்
அற்பினின்றனவறங்களன்னவர்
கற்பினின்றனகாலமாரியே. (௫௯)

சோலைமாநிலந்துருவியாவரே
வேலைகண்டுதாமீளவல்லவர்
சாலும்வார்புனற்சரயுவும்பல
காலினோடியுங்கண்டதில்லையே. (௬0)

௫௫. இருவகைப்பற்றையுந் துறந்தலை 'உயருஞ்சார்விலாவுயிர்கள்' என்றார். ௫௬. சாறு - திருவிழா. ௫௭. வலியநந்துமூக்கிலொலிக்குமொலியுமென்பதற்கு "மூக்கிற்றாக்கு மூரிநந்தும்" என்றார். மூங்குழலென்பாருமுளர், அது பொருந்தாமையறிக. ௫௮. தாலியம்படை தழுவமார்பினில் என்பதற்கு-தாலியும் ஐம்படையும் தழுவப்பட்ட மார்பினிடத்து என்க. தாலியாகிய ஐம்படை என்பாருமுளர், திருமகளே அவ்வடிவமாகலின் அவட்கு மெய்க்காப்பாளாபோற் பஞ்சாயுதங்களைக் கூறவேண்டு மாகலானங்ஙனங் கூறல் பொருந்தாமையறிக. ௫௯. மாதரார் கற்புடைமையான்மாரிநிற்பதுஎன்பது. ௬௦. பல காலினோடியும் - பலகால்களாலோடியுமெனவும், பலமுறையினோடியு மெனவுஞ் சிலேடைப்பொருள் பயப்பதுங்காண்க.

வீடுசேரநீர்வேலிகான்மடுத்
தூடுபேரினுமுலையிலாநலம்
கூடுகோசலமென்னுங்கோதிலா
நாடுகூறினாநகரங்கூறுவாம். (௬௧)

௩-வது நாட்டுப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௨.

நான்காவது

நகரப்படலம்.

செவ்வியமதுரஞ்சேர்ந்தநற்பொருளிற்சீரியகூரியதீஞ்சொல்
வவ்வியகவிஞரனைவரும்வடநூன்முனிவரும்புகழ்ந்ததுவரம்பில்
எவ்வுலகத்தோர்யாவருந்தவஞ்செய்தேறுவானாதரிக்கின்ற
அவ்வுலகத்தோரிழிவதற்கருத்திபுரிகின்றதயோத்திமாநகரம். (௧)

நிலமகண்முகமோதிலகமோகண்ணோநிறைநெடுமங்கலநாணோ
இலகுபூண்முலைமேலாரமோவுயிரினிருக்கையோதிருமகட்கினிய
மலர்கொலோமாயோன்மாபினன்மணிகள்வைத்தபொற்பெட்டியோவானோர்
உலகின்மேலுலகோவூழியினிறுதியுறையுளோயாதெனவுரைப்பாம். (௨)

உமைக்கொருபாகத்தொருவனுமிருவர்க்கொருதனிக்கொழுநனுமலர்மேல்
கமைப்பெருஞ்செல்வக்கடவுளுமுதலோர்கண்டிலாநகரதுகாண்பான்
அமைப்பருங்காதன்முன்பிடித்துந்தவந்தாஞ்சந்திராதித்தர்
இமைப்பிலர்திரிவதுவலாலதனுக்கியம்பலாமுவமைமற்றியாதோ. (௩)

அயின்முகக்குலிசத்தமரர்கோனகருமளகையுமென்றிவையயனார்
பயிலுறவுற்றபடிபெரும்பாலுமிப்பெருந்திருநகர்படைப்பான்
மயன்முதற்றெய்வத்தச்சருந்தத்தமனத்தொழினுணினர்மறந்தார்
புயலுறுகுமிழ்நெடுநிலைமாடத்திந்நகர்புகலுமாறெவனோ. (௪)

புண்ணியம்புரிந்தோர்புகுவதுறக்கமென்னுமீதருமறைப்பொருளே
மண்ணிடையாவரிராகவனன்றிமாதவமறத்தொடும்வளர்த்தார்
எண்ணருங்குணத்தினவனினிதிருந்திவ்வேழுலகாள்விடமென்றால்
ஒண்ணுமோவதனின்வேறொருபோகமுறைவிடமுண்டெனவுரைத்தால். (௫)

---

௧. சொல்வவ்விய - கவிஞரனைவரும் - ஆழ்வார்தொடக்கமானவரை. வடநூன்முனிவரும் - வான்மீக பகவான் றொடக்கமானவரை.

௩. இருவர்க்கொருதனிக்கொழுநன் - உபேந்திரனை, இவ்வாறுகூறாதுவேறுகூறுவாருமுளர். ௫. எண்ணருங்குணம் - எட்டாகிய அருங்குண மென்க. அவை தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல், இயற்கையுணர் வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவெண்ணதற் கரியகுணமெனினுமாமென்க. ஒண்ணுமோ - மரீஇயது.

தங்குமாபொருளுந்தருமமுந்துணையாத்தம்பகைப்புலன்களைத்தவிர்க்கும்
பொங்குமாதவமும்ஞானமும்புணர்ந்தோர்யாவர்க்கும்புகலிடமான
செங்கண்மால்பிறந்தாண்டளப்பருங்காலந்திருவின்வீற்றிருந்தமைதெரிந்தால்
அங்கண்மாஞாலத்தந்நகரொக்கும்பொன்னகரமார்நாட்டியாதோ. (௬)

அரைசெலாமவணவணியெலாமவணவரும்பெறன்மணியெலாமவண
புரைசைமால்களிறும்புரவியுந்தேரும்பூதலத்தியாவையுமவண
விரைசுவார்முனிவர்விண்ணவரியக்கர்விஞ்சையர்முதலினோரெவரும்
உரைசெய்வாராஞானபோதனுக்குவமைதானரிதரோவுவதோ. (௭)

நால்வகைச்சதுரம்விதிமுறைநாட்டிநனிதவவுயர்ந்தனபனிதோய்
மால்வரைக்குலத்தின்யாவையுமில்லையாதலாலுவமைமற்றில்லை
நூல்வரைத்தொடர்துபயத்தொடும்பழகிநுணங்கியநுவலருமுணர்வே
போல்வகைத்தல்லாலுயர்வினோடுயர்ந்ததென்னலாம்பொன்மதினிலையே.

மேவருமுணர்வுமுடிவிலாமையினல்வேதமுமொக்கும்விண்புகலால்
தேவருமொக்குமுனிவருமொக்குந்திண்பொறியடக்கியசெயலால்
காவலிற்கலையூர்கன்னியையொக்குஞ்சூலத்தாற்காளியையொக்கும்
யாவையுமொக்கும்பெருமையாலெய்தற்கருமையாலீசனையொக்கும். (௯)

பஞ்சிவான்மதியையூட்டியவனையபடருகிர்பங்கயச்செங்கால், வஞ்சிபோ
ன்மருங்குல்குரும்பைபோற்கொங்கைவாங்குவேய்வைத்தமென்பணைத்தோள்,
அஞ்சொலார்பயிலுமயோத்திமாநகரினழகுடைத்தன்றெனவறிவான், இஞ்சி
வானோங்கியிமையவருலகங்காணியவெழுந்ததொத்துளதே. (௧௦)

கோலிடையுலகமனைத்தலிற்பகைஞர்முடித்தலைகோடலின்மனுவின்
நூல்நெறிநடக்குஞ்செவ்வையின்யார்க்குநோக்கருங்காவலின்வலியின்
வேலொடுவான்விற்பயிற்றலின்வெய்யசூழ்ச்சியின்வெலற்கருவலத்திற்
சால்புடையுயர்விற்சக்கரநடத்துந்தன்மையிற்றலைவரொத்துளதே. (௧௧)

சினத்தயில்கொலைவான்சிலைமழுத்தண்டுசக்கரந்தோமரமுலக்கை
கனத்திடையுருமின்வெருவருங்கவண்கல்லென்றிவைகணிப்பிலதொகுகின்
இனத்தையுமுவணத்திறையையுமியங்குங்காலையுமிதமலதினைவார்
மனத்தையுமெறியும்பொறியுளவென்றான்மற்றினியுணர்த்துவதெவனோ. ()

பூணினும்புகழேயமையுமென்றினையபொற்பினின்றுயிர்நனிபுரக்கும்
யாணரெண்டிசைக்குமிருளறவிமைக்குமிரவிதன்குலமுதனிருபர்
சேனையுங்கடந்துதிசையையுங்கடந்துகிரியுஞ்செந்தனிக்கோலும்
ஆணையுங்கடக்குமாயினுநகருக்கணியெனவியற்றியதன்றே. (௧௩)

---

௯. கலையூர்கன்னி - துர்க்கை.

௧௩. ஆணை - பாகதச்சிதைவு, வட்டம், கண்ணன் என்றாற்போல.

அன்னமாமதிலுக்காழிமால்வரையையலைகடல்சூழ்ந்தனவகழி
பொன்விலைமகளிர்மனமெனக்கீழ்போய்ப்புன்கவியெனத்தெளிவின்றிக்
கன்னியரல்குற்றடமெனயார்க்கும்படிவருங்காப்பினதாகி
நன்னெறிவிலக்கும்பொறியெனவெறியுங்கராத்துநாவலுற்றதுநாம். (கச)

வேறு.

வருகின்றதங்கணங்களோடுமெல்லைகாண்கிலா
நாகமொன்றகன்கிடங்கைநாமவேலையாமெனா
மேகமொண்டுகொண்டெழுந்துவிண்டொடர்ந்தகுன்றமென்
றாகநொந்துநின்றுதாரையம்மதிற்கண்வீசுமே. (கரு)

அந்தமாமதிற்புறத்தகத்தெழுந்தலர்ந்தநீள்
கந்தநாறுபங்கயத்தகானமானமாதரார்
முந்துவாண்முகங்களுக்குடைந்துபோனமொய்ம்பெலாம்
வந்துபோர்மலைக்கமாமதில்வளைத்தன்மானுமே. (கசு)

சூழ்ந்தநாஞ்சில்சூழ்ந்தவாரைசுற்றுமுற்றுபாரெலாம்
போழ்ந்தமாகிடங்கிடைக்கிடந்துபொங்கிடங்கர்மா
தாய்ந்தவங்கவாரியிற்றடுப்பொணாமதத்திறுய்
ஆழ்ந்தயானைமீதெழுந்தழுந்துகின்றபோலுமே. (கஎ)

ஈரும்வாளின்வால்விதிர்த்தெயிற்றிணம்பிறைக்குலம்
பேரமின்னிவாய்விரித்தெதிர்ந்தகட்பிறங்குதீ
சோரவொன்றையொன்றுமுன்றொடர்ந்துசீறிடங்கர்மா
போரில்வந்துசீறுகின்றபோரக்கர்போலுமே. (கஅ)

ஆளுமன்னம்வெண்குடைக்குலங்களாவருங்கரா
கோளெலாமுலாவுகின்றகுன்றமன்னயானையா
தாளுலாவுபங்கயத்தரங்கமூர்ந்துரங்கமா
வாளும்வேலுமீனமாகமன்னர்சேனைமானுமே. (ககூ)

விளிம்புதெற்றிமுற்றுவித்துவெள்ளிகட்டியுள்ளுறப்
பளிங்குபொற்றலத்தகட்டடுத்துறப்படுத்தலின்
தளிந்தகற்றலத்தொடச்சலத்தினைத்தனித்துறத்
தெளிந்துணர்த்துகிற்றுமென்றதேவராதலுமாவதே (உO)

அன்னநீரகன்கிடங்குசூழ்கிடந்தவாழியைத்
துன்னிவேறுசூழ்ந்திடந்ததூங்கும்வீங்கிருட்பிழம்
பென்னலாமிரும்புசூழ்கிடந்தசோலையெண்ணிலப்
பொன்னின்மாமதிட்குடுத்தநீலவாடைபோலுமே. (உக)

கஎ. நாஞ்சில் - மதிலுறுப்பு.

எல்லைநின்றவென்றியானையென்றநின்றமுன்னமால்
ஒல்லையும்பர்நாளடைந்ததாளின்மீதுயர்ந்தவால்
மல்லன்ஞாலம்யாவுநீதிமாறுறாவழக்கினால்
நல்லவாறுசொல்லும்வேதநான்குமன்னவாயிலே. (௨௨)

தாவில்பொற்றலத்தினற்றவத்தினோர்கடங்குதாட்
பூவுயிர்த்தகற்பகப்பொதும்பர்புக்கொதுங்குமால்
ஆவியொத்தவன்புசேவல்கூவவந்தணைந்திடா
ஓவியப்புறாவின்மாடிருக்கவூடுபேடையே. (௨௩)

கல்லடித்தடுக்கிவாய்பளிங்கரிந்துகட்டிமீ
எல்விடப்பசும்பொன்வைத்திலங்குபன்மணிச்சுலம்
வில்விடக்குயிற்றிவாள்விரிக்கும்வெள்ளிமாமரம்
புல்விடக்கிடத்திவச்சிரத்தகால்பொருத்தியே. (௨௪)

மரகதத்திலங்குபோதிகைத்தலத்துவச்சிரம்
புரைதபுத்தடுக்கிமீதுபொன்குயிற்றிமின்குலா
நிரைமணிக்குலத்தினொளிநீள்வகுத்தவோளிமேல்
விரவுகைதலத்திலுய்த்தமேதகத்தின்மீதரோ. (௨௫)

ஏழ்பொழிற்குமேழ்நிலத்தலஞ்சமைத்ததென்னநூல்
ஊழுறக்குவித்தமைத்தவும்பர்செம்பொன்வேய்ந்துமீச்
சூழ்சுடர்ச்சிரத்துநன்மணித்தசும்புதோன்றலால்
வாழ்நிலக்குலக்கொழுந்தைமௌலிசூட்டியன்னவே. (௨௬)

வேறு.

திங்களுங்கரிதெனவெண்மைநீற்றிய
சங்கவெண்சுதையுடைத்தவளமாளிகை
வெங்கடுங்காற்பொரமேக்குநோக்கிய
பொங்கிரும்பாற்கடற்றரங்கம்போலுமே. (௨௭)

புள்ளியம்புறவிறைபொருந்துமாளிகை
தள்ளருந்தமனியத்தகடுவேய்ந்தன
எள்ளருங்கதிரவனிளவெயிற்குழாம்
வெள்ளியங்கிரிமிசைவிரிந்தபோலுமே. (௨௮)

வயிரநற்கான்மிசைமரகதத்துலாம்
செயிரறப்போதிகைகிடத்திச்சித்திரம்
உயிர்பெறக்குயிற்றியவும்பர்நாட்டவர்
அயிருறவிமைப்பனவளவில்கோடியே. (௨௯)

௨௬. பொழில் - உலகம்.

சந்திரகாந்தத்தின்றலத்தசந்தனப்
பந்திசெய்தூணின்மேற்பவளப்போதிகைச்
செந்தனிமணித்துலாஞ்செறிந்ததிண்சுவர்
இந்திரநீலத்தவெண்ணில்கோடியே. (௩0)

பாடகக்காலடிபதுமத்தொப்பன
சேடரைத்தழீஇயனசெய்யவாயன
நாடகத்தொழிலனநவிதுய்யன
ஆடகத்தோற்றத்தவளவிலாதன. (௩௧)

புக்கவர்கண்ணிணைபொருந்துறுதொளி
தொக்குடன்றயங்கிவிண்ணவரிற்றோன்றலால்
திக்குறுநினைப்பினிற்செல்லுந்தெய்வவீ
டொக்கநின்றிமைப்பனவும்பர்நாட்டினும். (௩௨)

அணியிழைமகளிருமலங்கல்வீரரும்
துணிவளவறநெறிதணிவிலாதன
மணியினும்பொன்னினும்வனைந்தவல்லது
பணிபிறிதியன்றனயாங்குமில்லையே. (௩௩)

வானுறநிமிர்ந்தனவாம்பில்செல்வத்தோர்
தானுயர்புகழெனத்தயங்குசோதிய
ஊனமிலறநெறியுற்றவெண்ணிலாக்
கோனிகர்குடிகடங்கொள்ளைசான்றன. (௩௪)

அருவியிற்றாழ்ந்துமுத்தலங்குதாமத்த
விரிமுகிற்குலமெனக்கொடிவிராயின
பருமணிக்குவையனபசும்பொற்கோடிய
பொருமயிற்கணத்தனமலையும்போன்றன. (௩௫)

அகிலிடுகொழும்புகையளாய்மயங்கின
முகிலொடுவேற்றுமைதெரிகலாமுழுத்
துகிலொடுநெடுங்கொடிச்சூலமின்னுவ
பகலிடுமின்னணிப்பரப்புப்போன்றவே. (௩௬)

துடியிடைப்பணைமுலைத்தோகையன்னவர்
அடியிணைச்சிலம்புபூண்டாற்றுமாளிகைக்
கொடியிடைத்தரளவெண்கோவைசூழ்வன
கடியுடைக்கற்பகங்கான்றமாலையே. (௩௭)

---

௩௨. உம்பர்நாட்டினுமென்புழி உம்பர்கள் நிச்சயிக்கினுமென்றும், உம்பருலகைப்பார்க்கினுமென்று முரைப்பினுமமையும்.

௩௫. பசும்பொன் - மாற்றுயர்ந்த பொன்.

சாண்வருநெடுவரைக்கதலிக்கானம்போல்
கோணிமிர்பதாகையின்குழாந்தழைத்தன
வாணணிமழுங்கிடமடங்கிவைகலும்
சேண்மதிதேய்வதக்கொடிகடேய்க்கவே. (௯௮)

பொன்றிணிமண்டபமல்லபூத்தொடர்
மன்றுகளல்லனமாடமாளிகை
குன்றுகளல்லனமணிசெய்குட்டிம
முன்றில்களல்லனமுத்தின்பந்தரே. (௯௯)

மின்னெனவிளக்கெனவெயிற்பிழம்பெனத்
துன்னியதமனியத்தொழிற்றழைத்தவக்
கன்னிநன்னகர்நிழல்கதுவவாலரோ
பொன்னுலகாயதப்புலவர்வானமே. (௱0)

எழுமிடத்தகன்றிடையொன்றியெற்படு
பொழுதிடைப்போதலிற்புரிசைப்பொன்மதில்
அழன்மணித்திருத்திவயோத்தியாளுடை
நிழலெனப்பொலியுமானேமிவான்சுடர். (௱௧)

ஆய்ந்தமேகலையவாம்பொன்மாளிகை
வேய்ந்தகாரகிற்புகையுண்டமேகம்போய்த்
தோய்ந்தமாகடனறுந்தூபநாறுமேல்
பாய்ந்ததாரையினிலைபகால்வேண்டுமோ. (௱௨)

குழலிசைமடந்தையர்குதலைக்கோதையர்
மழலையங்குழலிசைமகரயாழிசை
எழிலிசைமடந்தையரின்சொலின்னிசை
பழையர்தஞ்சேரியிற்பொருநர்பாட்டிசை. (௱௩)

கண்ணிடைக்கனல்சொரிகளிறுகால்கொடு
மண்ணிடைவெட்டுவவேட்குமைந்தர்கள்
பண்ணைகள்பயிலிடங்குழிபடைப்பன
சுண்ணமக்குழிகளைத்தொடர்ந்துதூர்ப்பன. (௱௪)

பந்துகண்மடந்தையர்பயிற்றுவாரிடை
சிந்துவமுத்தினமமைதிரட்டுவார்
அந்தமில்சிலதியராற்றகுப்பைகள்
சந்திரனொளிகெடத்தகைப்பதண்ணிலா. (௱௫)

௱௩. குழலிசைமடந்தையர் மழலையங்குழலிசை எழிலிசை மடந்தையரின் சொலின்னிசையெனவும், குதலையங்கோதையர் மகரயாழிசை பழையர்தஞ் சேரியிற்பொருநர்பாட்டிசையெனவும் நிரனிறையாகவைத்துப்பொருள் கொள்க.

௱௫. ஆற்றஎன்பதில் இன் இடைநிலைதொகுத்தல்பெற்றது.

அரங்கிடைமடந்தையராடுவாரவர்
கருங்கடைக்கண்ணயில்காமர்நஞ்சினை
உருங்குவமற்றவருயிர்களன்னவர்
மருங்குல்போற்றேய்வனவளர்வதாசையே. (௪௬)

பொழிவனசோலைகள்புதியதேன்சில
விழைவனதென்றலுமிஞிறுமெல்லென
நுழைவனவன்னவைநுழையநோவொடு
குழைவனபிரிந்தவர்கொதிக்குங்கொங்கையே. (௪௭)

இறங்குவமகரயாழெடுத்தவின்னிசை
திறங்கிளர்பாடலாணிதிமிர்வவவ்வழி
கறங்குவவள்விசிகருவிகண்முகிழ்த்
துறங்குவமகளிரோடோதுங்கிள்ளையே. (௪௮)

துதைவரிச்சிலைநுதற்கொவ்வைவாய்ச்சியர்
பதயுகத்தொழில்கொடுபழிப்பிலாதன
ததைமலர்த்தாமரையன்னதாளினால்
உதைபடச்சிவப்பனவரவத்தோள்களே. (௪௯)

பொழுதுணர்வரியவப்பொருவின்மாநகர்த்
தொழுதகைமடந்தையர்சுடர்விளக்கெனப்
பழுதறுமேனியைப்பார்க்குமாசைகொல்
எழுதுசித்திரங்களுமிமைப்பிலாதவே. (௫௦)

தணிமலர்த்திருமகடயங்குமாளிகை
இணரொளிபரப்பிநின்றிருடுரப்பன
திணிசுடர்நெய்யுடைத்தீவிளக்கமோ
மணிவிளக்கல்லனமகளிர்மேனியே. (௫௧)

பதங்களிற்றண்ணுமைபாணிபண்ணுற
விதங்களின்விதிமுறைசதிமிதிப்பவர்
மதங்கியாச்சதிவகுத்துக்காட்டுவ
சதங்கைகளல்லனபுரவித்தார்களே. (௫௨)

முளைப்பனமுறுவலம்முறுவல்வெந்துயர்
விளைப்பனவன்றியுமெலிந்துநாடொறும்
இளைப்பனநுண்ணிடையிளைப்பமென்முலை
திளைப்பனமுத்தொடுசெம்பொனாரமே. (௫௩)

இடையிடையெங்கணுங்களியறாதன
நடையினவன்னங்கணளினநீர்க்கயல்

பெடையினவண்டுகள்பிரசமாந்திடுங்
கடகரியல்லனமகளிர்கண்களே. (௫௪)

தழல்விழியாளியுந்துணையுந்தாழ்வரை
முழைவிழைகிரிநிகர்களிற்றின்மும்மத
மழைவிழும்விழுந்தொறுமண்ணுங்கீழுறக்
குழைவிழுமவில்விழுங்கொடித்திண்டேர்களே. (௫௫)

ஆடுவார்புரவியின்குரத்தையார்ப்பன
சூடுவாரிகழ்ந்தவத்தொங்கன்மாலைகள்
ஓடுவாரிழுக்குவவூடலூடுறக்
கூடுவார்வனமுலைகொழித்தசாந்தமே. (௫௬)

இளைப்பருங்குரங்களாலிவுளிபாரினைக்
கிளைப்பனவவ்வழிகிளர்ந்ததூளியின்
ஒளிப்பனமணியவையொளிரமீதுதேன்
துளிப்பனகுமரர்தந்தோளின்மாலையே. (௫௭)

விலக்கருங்களிமதம்வேழங்கணாறுவ
குலக்கொடிமாதர்வாய்க்குமுதநாறுவ
கலக்கடைகணிப்பருங்கதிர்கணாறுவ
மலர்க்கடிநாறுவமகளிர்கூந்தலே. (௫௮)

கோவையிந்நகரொடெண்குறிக்கலாதவத்
தேவர்தங்கரியைச்செப்புகின்றதென்
யானையும்வழங்கிடத்திகழியிந்நகர்
ஆவணங்கண்டபின்னகைதோற்றதே. (௫௯)

அதிர்கழலொலிப்பனவயிலிமைப்பன
கதிர்மணியணிவெயில்கால்வமான்மதம்
முதிர்வுறக்கமழ்வனமுத்தமின்னுவ
மதுகரமிசைப்பனமைந்தரீட்டமே. (௬௰)

வளையொலிவயிரொலிமகரவீணையின்
கிளையொலிமுழவொலிகின்னரத்தொலி

---

௫௫. அவற்றில் என்பது அவில் எனச்சாரியையுள்வழி அற்றுச்சாரியை தவிர்ந்து நின்றது. இவ்வாறு பலவின்படர்க்கை, பலவினீட்டமெனவருதலிற் காண்க. இதற்குவேறுகூறுவாருமுளர்.

௫௮. கலங்கடை - கலக்கடை என வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

௫௯. கோவையிந்நகரொடெண் குறிக்கலாத என்பது எழுநகரமென்னும் கொவையினின்ற இந்நகரத்தொடு எண்ணிக்கூறாத எனக்கொள்க. இவ்வாறு கூறுதோ இந்நகரமெனவும் ஐசாரியையெனவுங்கொண்டு கூறுவாருமுளர். அவர் எழுநகரத்தொடிதனையு மொன்றெனக்கொள்ளும் பெற்றிமையறியார் போலுமெனக்கடாவியொழிக.

தொளையொலிபல்லியந்துவைக்குஞ்சும்மையின்
விளையொலிகடலொலிமெலியவிம்முமே. (௬௧)

மன்னவர்தருதிறையளக்குமண்டபம்
அன்னமென்னடையவராடுமண்டபம்
உன்னருமருமறையோதுமண்டபம்
பன்னருங்கலைதெரிபட்டிமண்டபம். (௬௨)

இரவியிற்சுடர்மணியிமைக்குந்தோரணத்
தெருவினிற்சிறியனதிசைகள்சேண்விளங்
கருவியிற்பெரியனவாளைத்தானங்கள்
பரவையிற்பெரியனபுரவிப்பந்தியே. (௬௩)

சூளிகைமழைமுகில்தொடக்குந்தோரண
மாளிகைமலர்வனமகளிர்வாண்முகம்
வாளிகளன்னவைமலர்வமற்றவை
ஆளிகளன்னவர்திறத்திறும்பவே. (௬௪)

மன்னவர்கழலொலிமொழுகொள்வன
பொன்னணித்தேரொலிபுரவித்தாரொலி
இன்னகையவர்சிலம்பேங்கவேங்குவ
கன்னியர்குடைதுறைக்கமலவன்னமே. (௬௫)

ஊடவுங்கூடவுமுயிரினின்னிசை
பாடவும்விறலியர்பாடல்கேட்கவும்
ஆடவுமகன்புனலாடியம்மலர்
சூடவும்பொழுதுபோஞ்சிலர்க்கத்தொன்னகர். (௬௬)

முழங்குதிண்கடகரிமுன்பினூரவும்
எழுங்குரத்திவுளியோடிரதமேறவும்
பழங்கணோடிரந்தவர்பரிவுதீர்தர
வழங்கவும்பொழுதுபோஞ்சிலர்க்கம்மாநகர். (௬௭)

கரியொடுகரியெதிர்பொருத்திக்கைப்படை
வரிசிலைமுதலியவழங்கிவாளுளைப்
புரவியிற்பொருவில்செண்டாடிப்போர்க்கலை
தெரிதலிற்பொழுதுபோஞ்சிலர்க்கச்சேணகர். (௬௮)

---

௬௨. கலைகளாவன - வியாகரணம், போர்நூல், கணிதநூல், மனுநூல் இதிகாசம் முதலியவை. பட்டிமண்டபம் - கல்விதெரியுமண்டபம், இதனைப் 'பட்டிமண்டபமேற்றினை' எனப்பிறருங் கூறுதல் காண்க.

௬௪. சூளிகை - சிகரம். பெண்கள்முகங்களை மாளிகைமலர்வன எனவும், அன்னவைவாளிகளை மலர்வன சிங்கவேறு போல்வார்மார்பிற்றைப்பனவெனவும் பொருளமைத்துக்கொள்க. வாளிகள்கண்களுக்குருவகம்.

௬௮. செண்டாடி என்றது, வையாளிவீதியில் விளையாடியென்க.

நந்தவனத்தலர்கொய்துநவ்விபோல்
வந்திளையவரொடுவாவியாடிவாய்ச்
செந்துவாழிதரத்தேறன்மாந்திச்சூ
ழ்ந்துவிற்பொழுபோஞ்சிலர்க்கவ்வொண்ணகர். (௬௯)

வேறு.

நானாவிதமானணிமாதிரவீதியோடி
மீனாறுவேலைப்புனல்வெண்முகிலுண்ணுமாபோல்
ஆனாதமாடத்திடையாடுகொடிக்கண்மீப்போய்
வானாறுநண்ணிப்புனல்வற்றிடநக்குமன்றே. (௭௦)

வன்றோரணங்கள்புணர்வாயிலும்வானிலும்பர்
சென்றோங்கிமேலோரிடமில்லெனச்செம்பொனிஞ்சி
குன்றோங்குதோளார்குணங்கூட்டிசைக்குப்பையென்ன
ஒன்றோடிரண்டுமுயர்ந்தோங்கினவும்பர்நாண. (௭௧)

காடும்புனமுங்கடலன்னகிடங்குமாதர்
ஆடுங்குளனும்மருவிச்சுனைக்குன்றுமும்பர்
வீடும்விரவும்மணிப்பந்தரும்வீணைவண்டு
பாடும்பொழிலும்மலர்ப்பல்லவப்பள்ளிமன்றே. (௭௨)

தென்வார்மழையுந்திரையாழியுமுட்கநாளும்
வன்வார்முரசம்மதிர்மாநகர்வாழுமாக்கள்
கள்வாரிலாமைப்பொருள்காவலுமில்லையாதுங்
கொள்வாரிலாமைக்கொடுப்பார்களுமில்லைமாதோ. (௭௩)

கல்லாதுநிற்பார்பிறரின்மையிற்கல்விமுற்ற
வல்லாருமில்லையவைவல்லரல்லாருமில்லை
எல்லாருமெல்லாப்பெருஞ்செல்வமுமெய்தலாலே
இல்லாருமில்லையுடையார்களுமில்லைமாதோ. (௭௪)

ஏகம்முதற்கல்விமுளைத்தெழுந்தெண்ணில்கேள்வி
ஆகம்முதற்றிண்பணைபோக்கியருந்தவத்தின்
சாகந்தழைத்தன்பரும்பித்தருமம்மலர்ந்து
போகங்கனியொன்றுபழுத்ததுபோலுமன்றே. (௭௫)

௪-வது நகரப்படலம் முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-௧௬௭.

---

௭௦. வானாறு - ஆகாயகங்கை. ௭௧. தோரணவாயிலு மதிலும் தோளார் இசைக்குப்பையென்று மவ்வொன்றோடு கோபுரமுமதிலுந் தேவர் நாணமிக வோங்கினவென்றுரைத்துக் கொள்க. ௭௨. வீணைவண்டு - வீணைபோல வண்டென்றியைக்க. ௭௫. கல்வியாகிய ஒரு முதல் முளைத்து வேற்போந்து எண்ணிறந்த கேள்வியாகிய அம்முதன்மையும் வன்மையுமுடைய கவடுகளைப்போக்கி அருந்தவமாகிய இலைகள் தழைத்து அன் பரும்பித் தருமமாகிய மலர்மலர்ந்து போகமாகிய கனியொன்று பழுத்ததுபோலு மெனக்கொள்க. அன்பினை மலராகக் கூறாமை ஏகதேசவுருவகம்.

ஐந்தாவது

அரசியற்படலம்.

அம்மாணகருக்கரசன்னரசர்க்கரசன்
செம்மாண்டனிக்கோலுலகேழினுஞ்செல்லநின்றான்
இம்மாண்கதைக்கோரிறையாயவிராமனென்னும்
மொய்ம்மாண்கழலோற்றருநல்லறமூர்த்தியன்னான். (௧)

ஆதிம்மதியும்மருளும்மறனும்மமைவும்
ஏதின்மிடல்வீரமுமீகையுமெண்ணில்யாவும்
நீதிந்நிலையும்மிவைநேமியினோர்க்குநின்ற
பாதிம்முழுதும்மிவற்கேபணிசேட்பமன்னோ. (௨)

மொய்யார்கலிசூழ்முதுபாரின்முகந்துதானக்
கய்யார்புனலானனையாநனைகையுமில்லை
மொய்யாயவேதத்துறைவேந்தருக்கேய்ந்தயாரும்
செய்யாதயாகமிவன்செய்துமறந்தமாதோ. (௩)

தாயொக்குமன்பிற்றவமொக்குநலம்பயப்பில்
சேயொக்குமுன்னின்றொருசெல்கதியுய்க்குநீரான்
நோயொக்குமென்னின்மருந்தொக்குநுணங்குகேள்வி
ஆயப்புகுங்காலறிவொக்குமெவர்க்குமன்னான். (௪)

ஈய்ந்தேகடந்தானிரப்போர்கடலெண்ணினுண்ணூல்
ஆய்ந்தேகடந்தானறிவென்னுமளக்கர்வாளால்
காய்ந்தேகடந்தான்பகைவேலைகருத்துமுற்றத்
தோய்ந்தேகடந்தான்றிருவின்றொடர்போகவெள்ளம். (௫)

வேறு.

வெள்ளமும்பறவையும்விலங்கும்வேசியர்
உள்ளமுமொருவழியோடநின்றவன்
தன்னரும்பெரும்புகழ்த்தயரதப்பெயர்
மன்னவன்முறையின்மன்னர்மன்னனே. (௬)

நேமிமால்வரைமதிலாகநீள்புறப்
பரவமாகடல்கிடங்காகப்பன்மணி

---

௨. ஏதமென்றது - கடைகுறைந்து நின்றது. ௩. மொய் - வலிமை.
௬. மிக்க - மழையும் பெயலின்மையு மின்மையான் வெள்ளமுமொருவழியோடவெனவும், பறவையும் விலங்கும் தத்தமக்குவேண்டு முணவுந் தாஞ்சென்றுழிப் பெறுதலின் அவையொருவழியோட வெனவும், தாமடைந்த தலைவனையன்றிப் பிறரெவ்வளவு நிதியமீட்டினும் விழையாமையின் வேசியருள்ளமு மொருவழியோட வெனவுங்கொள்க. மிக்கமழையை அதிவிருட்டியெனவும், பெயலின்மையை அநாவிருட்டி யெனவுங்கூறுவர் வடநூலார். ௭. நேமி மால்வரையே மதிலாகவும், கடலே யகழியாகவும், மலையே மாளிகையாகவும் அரசனுக்கிவ்வுலகம் அயோத்திபோலுமென்றியைக்க.

வாமமாளிகைமலையாகமன்னற்குப்
பூமியுமயோத்திமாநகரம்போலுமே. (௭)

ஆவரும்வன்மைநேரறிந்துநீட்டலால்
மேவருங்கையடைவேலுந்தேயுமால்
கோவுடைநெடுமணிமகுடகோடியால்
சேவடியடைந்தபொற்கழலுந்தேயுமால். (௮)

மண்ணிடையுயிர்தொறும்வளர்ந்துதேய்வின்றி
தண்ணிழல்பரப்பவுமிருளைத்தன்னவும்
அண்ணறன்குடைமதியமையுமாதலான்
விண்ணிடைமதியினைமிகையிதென்பவே. (௯)

வயிரவான்பூணணிமடங்கன்மொய்ம்பினான்
உயிரெலாந்தன்னுயிரொப்பவோம்பலாற்
செயிரிலாவுலகினிற்சென்றுநின்றுவாழ்
உயிரெலாமுறைவதோருடம்புமாயினான். (௧௦)

குன்றெனவுயரியகுவவுத்தோளினான்
வென்றியந்திகிரிவெம்பரிதியாமென
ஒன்றெனவுலகிடையுலாவிமீமிசை
நின்றுநின்றுயிர்தொறுநெடிதுகாக்குமே. (௧௧)

எய்யெனவெழுபகையெங்குமின்மையான்
மொய்பொருதினவுறுமுழவுத்தோளினான்
வய்யகமுழுவதும்வறிறுறோம்புமோர்
செய்யெனக்காத்தினிதரசுசெய்கின்றான். (௧௨)

௫-வது அரசியற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௭௧.

அ. ஆவர் வன்மையுநேரறிந்து நீட்டலால் என உம்மையை வன்மையி னிடத்திற்கூட்டுக, யார்வருமென்றது மரீஇயது.

௧௦. சென்று நின்று வாழுயிரெலாம் - இயங்குதிணை நிலைத்திணைகள்

ஆறாவது.

திருவவதாரப்படலம்.

ஆயவனொருபகலயனையேநிகர்
தூயமாமுனிவரற்றொழுதுதொல்குலத்
தாயருந்தந்தையுந்தவமுமன்பினால்
மேயவான்கடவுளும்பிறவும்வேறுநீ. (௧)

எங்குலத்தலைவர்களிரவிதன்னினும்
தங்குலம்விளங்குறத்தாணிதாங்கினோர்
மங்குநரில்லெனவரம்பில்வையகம்
இங்குனதருளினாலினிதினோம்பினேன். (௨)

அறுபதினாயிரமாண்டுமாண்டுற
உறுபகையொடுக்கியிவ்வுலகையோம்பினேன்
பிறிதொருகுறையிலையெற்பின்வையகம்
மறுகுமென்பதோர்மறுக்கமுண்டரோ. (௩)

அருந்தவமுனிவருமந்தணாளரும்
வருந்துதலின்றியேவாழ்வின்வைகினோர்
இருந்துயருழக்குமெற்பினென்பதோர்
அருந்துயர்வருத்துமென்னகத்தையென்றனன். (௪)

முரசறைசெழுங்கடைமுத்தமாமுடி
அரசர்தங்கோமகனனையகூறலும்
விரைசெறிகமலமென்பொகுட்டுமேவிய
வாசரோருகன்மகன்மனத்தினெண்ணினான். (௫)

அலைகடனடுவணோரநந்தன்மீமிசை
மலையெனவிழிதுயில்வளருமாமுகில்
கொலைதொழிலரக்கர்தங்கொடுமைதீர்ப்பனென்
றலைவுறுமமரருக்குரைத்தவாய்மையை. (௬)

சுடுதொழிலரக்கராற்றொலைந்துவானுளோர்
கடுவமர்களனடிகலந்துகூறலும்
படுபொருளுணர்ந்தவப்பரமன்யாமினி
அடுவதில்லெனமறுத்தவரோடேகினான். (௭)

கறைமிடற்றிறைவனுங்கடவுளோர்களும்
மறைமுதற்கிழவனைவந்துநண்ணலும்
முறைமையிற்கடன்முறைமுற்றிமுண்டகத்
திறைவனுமவரொடுமினிதினேகினான். (௮)

வடவரைக்குடுமியினடுவண்மாசறு
சுடர்மணிமண்டபந்துன்னிநான்முகக்
கடவுளையடிதொழுதமரர்கண்டகர்
இடிநிகர்வினையமதியம்பினனரோ. (௯)

பாகசாதனன்றனைப்பாசத்தார்த்தடல்
மேகநாதன்புகுந்திலங்கைமேயநாள்
போகமாமலருறைபுனிதன்மீட்டமை
தோகைபாகற்குறச்சொல்லினனரோ. (௧௦)

இருபதுகரந்தலையீரைந்தென்னுமத்
திருவிலிவலிக்கொருசெயலின்றெங்களால்
கருமுகிலெனவளர்கருணையங்கடல்
பொருதிடர்தணிக்கினுண்டெனும்புணர்ப்பினார். (௧௧)

திரைகெழுபயோததிதுயிலுந்தெய்வவான்
மரகதமலையினைவழுத்திநெஞ்சினாற்
கரகமலங்குவித்திருந்தகாலையிற்
பரகதியுணர்ந்தவர்க்குதவுபண்ணவன். (௧௨)

கருமுகிறாமரைக்காடுபூத்துநீ
டிருசுடரிருபுறத்தேந்தியேடவிழ்
திருவொடும்பொலியவோர்செம்பொற்குன்றின்மேல்
வருவபோற்கலுழன்மேல்வந்துதோன்றினான். (௧௩)

எழுந்தனர்கறைமிடற்றிறையுந்தாமரைச்
செழுந்தவிசுகந்தவத்தேவுஞ்சென்றெதிர்
விழுந்தனரடிமிசைவிண்ணுளோரொடுந்
தொழுந்தொறுந்தொழுந்தொறுங்களிதுலங்குவார். (௧௪)

ஆடினர்பாடினரங்குமிங்குமா
ஓடினருவகைமாநறவுண்டோர்கிலார்
வீடினாரக்கரொன்றுவக்கும்விம்மலால்
சூடினர்முறைமுறைதுளவத்தாண்மலர். (௧௫)

பொன்வரையிழிவதோர்புயலின்பொற்புற
என்னையாளுடையவன்றோணின்றெம்பிரான்

---

௧௦. பாகசாதனன் - இந்திரன். மேகநாதன்பிறப்புக்காலத்தில் மேககர்ச்சனைபோல் ஒலித்தமையால் இந்திரஜித்துக்கு மேகநாதனென்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

௧௨. பரகதிஎன்றது நலமந்தமில்லதோர்நாடாகியபரமபதத்தை. ௧௩. இறைவனை முகிலாகவும், அவரவயவங்களைத் தாமரைமலராகவும், ஆழியையுஞ் சங்கையும் இருசுடராகவும், கருடனைப் பொற்குன்றாகவும் கூறினார். முகிலிடத்துத் தாமரை கூறினமையான் இல்பொருளுவமை.

சென்னிவான்றடவுமண்டபத்துச்சேர்ந்தரி
துன்னுபொற்பீடமேற்பொலிந்துதோன்றினான். (௧௬)

விதியொடுமுனிவரும்விண்ணுளோர்களும்
மதிவளர்சடைமுடிமழுவலாளனும்
அதிசயமுடனுவந்தயலிருந்துழி
சொதிகொள்வேலரக்கர்தங்கொடுமைகூடினார். (௧௭)

ஐயிருதலையினோனனுசராதியாம்
மெய்வலியரக்கரால்விண்ணுமண்ணுமே
செய்தவமிழந்தனதிருவினாயக
உய்திறமில்லையென்றுயிர்ப்புவீங்கினார். (௧௮)

எங்கணின்வரங்களாலரக்கரென்றுளார்
பொங்குமூவுலகையும்புடைத்தழித்தனர்
செங்கணாயகவினித்தீர்த்தவில்லையேல்
நுங்குவருலகையோர்நொடியினென்றனர். (௧௯)

என்றனரிடருழந்திறைஞ்சியேத்தலும்
மன்றலர்துளவினான்வருந்தல்வஞ்சகர்
தந்தலையறுத்திடர்தணிப்பென்றாணிங்
கொன்றுநீர்கேண்மெனவுரைத்தன்மேயினான். (௨௦)

வானுளோரனைவரும்வானரங்களாக்
கானினும்வரையினுங்கடிதடத்தினும்
சேனையோடவதரித்திடுமின்சென்றென
ஆனனமலர்ந்தனனருளினாழியான். (௨௧)

மசரதமனையவர்வாழும்வாழ்வுமோர்
நிசரதகணைகளானீறுசெய்யயாம்
கசரதுரகமாக்கடல்கொள்காவலன்
தசரதன்மதலையாவருதுர்தாரணி. (௨௨)

வளையொடுதிகிரியும்வடவைதீதர
விளைதருகடுவுடைவிரிகொள்பாயலும்
இளைஞர்களெனவடிபரவவேகிநாம்
வளமதிலயோத்தியில்வருதுமென்றனன். (௨௩)

என்றவனுரைத்தபோதெழுந்துதுள்ளினார்
நன்றிகொண்மங்கலநாதம்பாடினார்
மன்றலர்செழுந்துளவணியுமாயனார்
இன்றெமையளித்தனனொன்றுமேம்பலால். (௨௪)

---

௨௦. கேளும் என்பது கேண்ம்என நின்றது. இது மகரக்குறுக்கம்.
௨௨. மசரதனைமனையவர் - பேய்த்தோன்னவர்.

வேறு.

போயதெம்பொருமலென்றுவிந்திரனுவகைபூத்தான்
தூயமாமலருளோனுஞ்சுடர்மதிசூடினோனும்
சேயுயர்விசும்புளோருந்தீர்ந்ததெஞ்சிறுமையென்றார்
மாயிருஞாலமுண்டோன்கலுழன்மேற்சரணம்வைத்தான். (௨௫)

என்னையாளுடையவையன்கலுழன்மீதெழுந்துபோய
பின்னர்வானவரைநோக்கிப்பிதாமகன்பேசுகின்றான்
முன்னரேயெண்கின்வேந்தன்யாவெனமொழிகின்றான்மற்
றன்னவாறெவருநீர்போயதரித்திடுமினென்றான். (௨௬)

தருவுடைக்கடவுள்வேந்தன்சாற்றுவாலெனதுகூறு
மருவலர்க்கசனியன்னவாலியுமகனுமென்ன
இரவிமற்றெனதுகூறங்கவற்கிளையவனென்றேத
அரியுமற்றெனதுகூறுநீலனென்றறைந்திட்டானால். (௨௭)

வாயுமற்றெனதுகூறுமாருதியெனலுமற்றோர்
காயுமற்கடங்களாகிக்காசினியதனின்மீது
போயிடத்துணிந்தோமென்றார்புராரிமற்றியானேவாத
தேயெனப்புகன்றான்மற்றைத்திசையுளோர்க்கவதியுண்டோ. (௨௮)

அருடருகமலக்கண்ணனருண்முறையலருளோனும்
இருடருமிடற்றினோனுமமருமினையராகி
மருடருவனத்தின்மண்ணின்வானாராகிவந்தார்
பொருடருமிருவர்தத்தமுறைவிடஞ்சென்றுபுக்கார். (௨௯)

ஈதுமுன்னிகழ்ந்தவண்ணமெனமுனிபிதயத்தெண்ணி
மாதிரம்பொருந்திண்டோண்மன்னநீவருந்தலேழ்
பூதலமுழுதுங்காக்கும்புதல்வரையளிக்கும்வேள்வி
தீதறமுயலினையசிந்தைநோய்தீருமென்றான். (௩௦)

என்னமாமுனிவன்கூறவெழுந்தபேருவகைபொங்க
மன்னவர்மன்னனந்தமாமுனிசரணஞ்சூடி
உன்னையேபுகல்புக்கேனுக்குறுகண்வந்தடைவதுண்டோ
அன்னதற்கடியேன்செய்யும்பணியினிதளித்தியென்றான். (௩௧)

மாசறுசுரர்களோடுமற்றுளோர்தமையுமீன்ற
காசிபனருளுமைந்தன்விபாண்டகன்கங்கைசூழும்
ஈசனும்புகழ்தற்கொத்தோனிருங்கலைபிறவுமெண்ணில்
தேசுடைத்தந்தையொப்பான்றிருவருள்புனைந்தமைந்தன். (௩௨)

---

௨௬. எண்கு - கரடி. ௩௦. மாதிரம் - மலை, திக்குமென்பாருமுளர்.

வருகலைபிறவுநீதிமனுநெறிவரம்பில்வாய்மை
தருகலைமறையுமெண்ணிற்சதுமுகற்குவமைசான்றோன்
திருகலையுடையவிந்தச்செகத்துளோர்தன்மைதேரா
ஒருகலைமுகச்சிருங்கமுயர்தவன்வருதல்வேண்டும். (௩௩)

பாந்தளின்மகுடகோடிபரித்தபாரதனில்வைகும்
மாந்தர்கள்விலங்கென்றுன்னுமனத்தன்மாதவத்தனெண்ணில்
பூந்தவிசுகந்துளோனும்புராரியும்புகழ்தற்கொத்த
சாந்தனால்வேள்விமுற்றிற்றனையர்களுளராமென்றான். (௩௪)

ஆங்குரையினையகூறுமருந்தவர்க்கரசன்செய்ய
பூங்கழற்றொழுதுவாழ்த்திப்பூதலமன்னர்மன்னன்
தீங்கறுகுணத்தான்மிக்கசெழுந்தவன்யாண்டையுள்ளான்
ஈங்கியான்புரியுந்தன்மையருளுதியிறைவவென்றான். (௩௫)

வேறு:

புத்தானகொடுவினையோடருந்துயரம்போயொளிப்பப்புவனந்தாங்கும்
சத்தானகுணமுடையோன்றயையினெடுந்தண்ணளியின்சாலைபோல்வான்
எத்தானும்வெலற்கரியான்மனுகுலத்தேவந்துதித்தோனிலங்குமௌலி
உத்தானபாதனருளுரோமபதனென்றுளனிவ்வுலகையாள்வான். (௩௬)

அன்னவன்றன்புரந்தனிக்குந்திருநாட்டினெடுங்காலமளவதாக
மின்னியெழுமுகிலின்றிவெந்துயரம்பெருகுதலும்வேதநன்னூல்
மன்னுமுனிவரையழைத்துமாதானங்கொடுக்கினும்வான்வழங்காதாகப்
பின்னுமுனிவரர்க்கேட்பக்கலைக்கோட்டுமுனிவரின்வான்பிலிற்றுமென்றார்.

ஓதநெடுங்கடலாடையுலகினில்வாழ்மனிதர்விலங்கெனவேயுன்னும்
கோதில்குணத்தருந்தவனைக்கொணரும்வகையாவதெனக் குணிக்கும்வேலை
சோதிநுதற்கருநெடுங்கட்டுவரிதழ்வாய்த்தரளநகைத்துணைமென்கொங்கை
மாதரெழுந்தியாமேகியருந்தவனைக்கொணர்துமெனவணக்கஞ்செய்தார். ( )

ஆங்கவரம்மொழியுரைப்பவரசன்மகிழ்ந்தவர்க்கணிதூசாதியாய
பாங்குளமற்றவையருளிப்பனிப்பிறையைப்பழித்தநுதற்பணைத்தவேய்த்தோ
ஏங்குமிடைதடித்தமுலையிருண்டகுழன்மருண்டவிழியிலவச்செவ்வாய்ப் [ள்
பூங்கொடியீரேகுமெனத்தொழுதிறைஞ்சியிரதமிசைப்போயினரே. (௩௯)

வேறு.

ஓசனைபலகடந்தினியோரோசனை
ஏசறுதவனுறையிடமிதென்றுழி
பாசிழைமடந்தையர்பன்னசாலைசெய்
தாசறுமருந்தவத்தவரின்வைகினார். (௪0)

௩௩. சிருங்கம் - கொம்பு. ௩௬. புத் - ஓர் நாகவிசேடம். ௩௭. பிலிற்றல் - துளித்தல்.

அருந்தவன் றங்கையையற்றநோக்கியே
கருந்தடங்கண்ணியர்கலைவலாளனிற்
பொருந்தினர்பொருந்துபுவிலங்கெனுப்புரிந்
திருந்தவரிவரெனவினையசெய்தனன். (௪௧)

அருக்கியமுதலினோடாசனங்கொடுத்
திருக்கெனவிருந்தபின்னினியகூறலும்
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முனிவனைத்தொழாப்
பொருக்கெனவெழுந்துபோய்ப்புரையுட்புக்கனர். (௪௨)

திருந்திழையவர்சிலதினங்கடீர்ந்துழி
மருந்தினுமினியனவருக்கைவாழைமாத்
தருந்தருங்கனியொடுதாழையின்பலம்
அருந்தவவருந்தெனவருளினாரரோ. (௪௩)

இன்னனபல்பகலிறந்தபின்றிரு
நன்னுதன்மடந்தையர்நவையின்மாதவன்
தன்னையெம்மிடத்தினுஞ்சார்தல்வேண்டுமென்
றன்னவர்தொழுதலுமவரொடேகினன். (௪௪)

விம்முறுமுவகையர்வியந்தநெஞ்சினர்
அம்மவிதுதுவெனவகலுநீணெறி
செம்மையின்முனிவரன்றொடரச்சென்றனர்
தம்மனமெனமருட்டையலார்களே. (௪௫)

வளநகர்முனிவரன்வருமுன்வானவன்
களனமர்கடுவெனக்கருகிவான்மிசைச்
சளசளவெனமழைத்தாரைகான்றன
குளனொடுநதிகடங்குறைகடீரவே. (௪௬)

பெரும்புனனதிகளுங்குளனும்பெட்பறக்
கரும்பொடுசெந்நெலுங்கவின்கொண்டோங்கிட
இரும்புயல்கனமீதிடைவிடாதெழுந்
தரும்புனல்சொரிந்தபோதரசுணர்ந்தனன். (௪௭)

---

௪௨. அருக்கியமுதலினோடுஎன்றமையால் அருக்கியம், பாத்யம் ஆசமனம் என்னும் மூன்றுங்கொள்ளப்படும். அருக்கியம் தலையில் தெளித்துக்கொள்ளுதற்குரிய நீர். பாத்யம் - கால்கழுவுதற்குரிய நீர், ஆசமனம் - உட்கொள்ளுதற்குரிய நீர், இவற்றை கைந்நீர், அடிநீர் மூக்குடிநீரெனலும் பொருந்தும்.

௪௩. தருத்தருங்கனி - மெலிந்துநின்றது. ௪௬. வளநகரென்றார். இது சாறுமின்நகர் வளமில்லாதாக முனிவன் போந்தமையான் வளனெய்தலின். வானவன் - ஈண்டு மூக்கட்கடவுளை யுணர்த்திற்று. ௪௭. அரும்புனலென்றார், இதுகாறும் வான்பிலிற்றாது பெய்தலின்.

காமமும்வெகுளியுங்களிப்புங்கைத்தெழு
கோமுனியிவணடைந்தனன்கொல்கொவ்வைவாய்த்
தாமரைமலர்முகத்தரளவாணகைத்
தூமமென்குழலியர்புணர்த்தசூழ்ச்சியால். (௪௮)

என்றெழுந்தருமறைமுனிவர்யாரொடும்
சென்றிரண்டியோசனைசேனைசூழ்தர
மன்றலங்குழலியர்நடுவண்மாதவக்
குன்றினையெதிர்ந்தனன்குவவுத்தோளினான். (௪௯)

வீழ்ந்தனனடியிசைவிழிகணீர்தர
வாழ்ந்தனெனினியெனமகிழுஞ்சிந்தையான்
தாழ்ந்தெழுமாதரார்தம்மைநோக்கிநீர்
போழ்ந்தனிரெனதிடர்புணர்ப்பினாலென்றான். (௫௦)

அரசருமுனிவருமடைந்தவாயிடை
வரமுனிவஞ்சமென்றுணர்ந்தமாலைவாய்
வெருவினர்விண்ணவர்வேந்தன்வேண்டலால்
கரையெறியாதலைகடலும்போன்றனன். (௫௧)

வள்ளுறுவயிரவாண்மன்னன்பன்முறை
எள்ளருமுனிவனையிறைஞ்சியாரினும்
தள்ளருந்துயரமுஞ்சமைவுஞ்சாற்றலும்
உள்ளுறுவெகுளிபோயொளித்ததாமரோ. (௫௨)

அருள்சுரந்தரசனுக்காசிங்கொடுத்
திருடருதேரின்மீதொல்லையேறினன்
பொருடருமுனிவருந்தொடரப்போயினன்
மருளொழியுணர்வுடைவரதமாதவன். (௫௩)

அடைந்தனன்வளர்நகராலங்கரித்தெதிர்
மிடைந்திடமுனியொடுவேந்தன்கோயில்புக்
கொடுங்கலிற்பொற்குழாத்துறையுளெய்தியோர்
மடங்கலாதனத்திடைமுனியைவைத்தனன். (௫௪)

அருக்கியமுதலியகடன்களாற்றிவே
றுரைக்குவதிலதெனவுவந்துதானருள்
முருக்கிதழினமுலைமுகநலாடனை
இருக்கொடுவிதிமுறையினிதினீந்தனன். (௫௫)

---

௪௮. களிப்பு-மயக்கம். ௫௦. போழ்தல் - பிளத்தல். ௫௧. கரையெறியாத- ஈறுதொகுத்தல் பெற்றது. ௫௩. பொருடருமுனிவர் - மெய்ம்மைப்பொருளை யுபதேசிக்கு முற்றத்துறந்தமுனிவர். முகநலாள் -அழகான முகத்தையுடைய பெண், பெண்ணின் பெயரெனக்கூறு வாருமுளர். ௫௫. இருக்கொடுவிதிமுறை - என்புழி ஒடுஉருபு ஆனுருபின்பொருளது.

வறுமைநோய்தணிதரவான்வழங்கவே
உறுதுயர்தணிந்தவ்வுலகம்வேந்தருள்
செறிகுழல்போற்றிடத்திருந்துமாதவத்
தறிஞனுண்டிருக்குநனாசவென்றனன். (ருசு)

வேறு.

என்றலுமேமுனிவரன்றன்னடியிறைஞ்சியீண்டேகிக்கொணர்வேனென்று
நன்றாகழன்முடிவேந்தரடிபோற்றச்சுமந்திரனேமுதல்வராய
வன்றிறல்சேரமைச்சரொடுமாமணித்தேரேறுதலும்வானோர்வாழ்த்தி
இன்றெமதுவினைமுடிந்ததெனச்சொரிந்தார்மலர்மாரியிடைவிடாமல். (ருஎ)

காகளமும்பல்லியமுங்கனைகடலின்மேன்முழங்கக்கானம்பாட
மாகதர்களருமறைநூல்வேதியர்கள்வாழ்த்தெடுப்பமதுரச்செவ்வாய்த்
தோகையர்பல்லாண்டிசைப்பக்கடற்றானைபுடைசூழச்சுடரோனென்ன
ஏகியருநெறிநீங்கியுரோமபதன்றிருநாட்டையெதிர்ந்தானன்றே. (ருஅ)

கொழுந்தோடிப்படர்கீர்த்திக்கோவேந்தனடைந்தமைசென்றுற்றார்கூற
கழுந்தோடும்வரிசிலைக்கைக்கடற்றானைபுடைசூழக்கழற்கால்வேந்தன்
செழுந்தோடும்பலகலனும்விலவீசமாகதர்களிரண்டுபாட
எழுந்தோடுமுவகையுடன்யோசனைசென்றனரசையெதிர்கொளவெண்ணி.

எதிர்கொள்வான்வருகின்றவயவேந்தன்றனைக்கண்ணுற்றெழிலிநாண
அதிர்கின்றபொலந்தேர்நின்றரசர்பிரானிழிந்துழிச்சென்றடியின்வீழ
முதிர்கின்றபெருங்காதறழைத்தோங்கவெடுத்திறுகமுயங்கலோடும்
கதிர்கொண்டசுடர்வேலான்றனைநோக்கியிவையுரைத்தான்களிப்பின்மிக்கான்

யான்செய்தமாதவமோவிவ்வுலகஞ்செய்தவமோயாதோவிங்கண்
வான்செய்தசுடர்வேலோயடைந்ததெனமனமகிழமணித்தேரேற்றித்
தேன்செய்ததார்மௌலித்தேர்வேந்தைதச்செழுநகரிற்கொணர்ந்தான்றெவ்வர்
ஊன்செய்தசுடர்வடிவேலுரோமபதனென்றுரைக்குமுரவுத்தோளான். (சுக)

ஆடகப்பொற்சுடரிமைக்குமணிமாடத்திடையொருமண்டபத்தையண்மி
பாடகச்செம்பதுமமலர்ப்பாவையர்பல்லாண்டிசைப்பப்பைம்பொற்பீடத்
தேடுதுற்றவடிவேலோன்றனையிருத்திக்கடன்முறைகள்யாவுமீந்து
தோடுதுற்றமலர்த்தாரான்விருந்தளிப்பவினிதுகந்தான்சுரர்நாடீந்தான். ()

ருசு. இருக்குநானென்றதில் நகரம் நிகல்காலம் காட்டிற்று

ருஅ. மாகதர் – நின்றுபுகழ்வோர். சுக. இந்திரனுக்குச் சம்பரனைவெற்றி கொண்டு இந்திர பதமளித்த பெருமிதந்தோன்றி வான்செய்த சுடர்வேலோ யென்றார். வான்செய்த சுடர்வேல்-ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற சூரியனையொத்த வேல் அல்லது மேலானகாந்தியையுடைய வேல் என்றும் பொருளுரைத் தலுமாம்.

சுஉ. ஏடுதுற்றவடிவேல் – இலைவடிவாகச் செய்யப்பட்டவேல். சுரர்நா டீந்தானென்பதற்கு 'வான்செய்த சுடர்வேலோய்' என்றதற்குரைத்தாங்குரை க்க.

செவ்வியநறுஞ்சாந்தணிந்துத்தேர்வேந்தன்றனைநோக்கியிவணீசேர்ந்த
கவ்வையுரைத்தருள்கவெனவிகழ்ந்தபரிசாசர்பிரான்கழறலோடும்
அவ்வியநீத்துயர்ந்தமனத்தருந்தவனைக்கொணர்ந்தாங்கண்விடுப்பனென்ற
செவ்விமுடியோயெனலுந்தேரேறிச்சேனையொடயோத்திசேர்ந்தான். (௬௩)

மன்னர்பிரானகனன்றதற்பின்வயவேந்தனருமறைநூல்வடிவங்கொண்ட
தன்னமுனிவரனுறையுடனையணுகியிணையடித்தாமரைகளம்பொன்
மன்னுமணிமுடியணிந்தவரன்முறைசெய்திடவிவணீவருதற்கொத்த
தென்னையெனவடியேற்கோர்வரமருளுமடிகளெனயாவதென்றான். (௬௪)

புறவொன்றின்பொருட்டாகத்துலைபுக்கபெருந்தகைதன்புகழிற்பூத்த
அறனென்றுதிருமனத்தானமரர்களுக்கிடரிழைக்குமவுணர்வாராயோர்
திறலுண்டவடிவேலான்றசரதனென்றுயர்கீர்த்திச்செங்கோல்வேந்தன்
விறல்கொண்டமணிமாடயோத்திநகரடைந்திவணீமீடலென்றான். (௬௫)

அவ்வாறந்தணனினித்தேர்கொணர்தியெனவருந்தவத்தோனறைதலோடும்
வெவ்வாறின்றயில்படைக்குஞ்சுடர்வேலோனடியிறைஞ்சிவேந்தர்வேந்தன்
கவ்வையொழிந்துயர்ந்தனனென்றதிர்குரற்றேர்கொணர்ந்த தனிற்கலைவலான
ன், செவ்விநுதற்றிருவினொடும்போந்தேறுகெனவேறிச்சிறந்தான்மன்னோ.

வேறு.

குனிசிலையவனுங்கரங்கள்கூப்பிடத்
துனியறுமுனிவரர்தொடர்ந்துசூழ்வர
வனிதையுமருமறைவடிவுபோன்றெருளிர்
முனிவனும்பொறியிசைநெறியைமுன்னினார் (௬௭)

அந்தரந்துமிமுழக்கியாய்மலர்
சிந்தினர்களித்தனரமுந்தேவரும்
வெந்தெழுகொடுவினைவீழ்க்குமெய்ம்முதல்
வந்தெழவருடருவாளென்றெண்ணியே (௬௮)

தூதுவரவ்வழியயோத்திதுன்னினார்
மாதிரம்பொருததோண்மன்னர்மன்னன்முன்
ஓதினார்முனிவரவோதவேந்தனும்
காதலென்றளவறுகடலுளாழ்ந்தனன். (௬௯)

எழுந்தனன்பெருக்கெனவீரதமேறினன்
பொழிந்தனமலர்மழையாசிபூத்தன

௬௩. அவ்விய நீத்துயர்ந்தமனத் தருந்தவன் - கலைக்கோட்டுமுனிவன்.
௬௫. புறவொன்றின் பொருட்டாகத்துலைபுக்க பெருந்தகையென்றது சிபியரசனை இதனை, ‘அன்பிலரெல்லா’ மென்புழிப்பரிமேலழகர் கூறலானுமுணர்க. ௬௭. அருமறைவடிவுபோன் றெருளிர்முனிவரன் - கலைக்கோட்டு முனிவன்.

மொழிந்தனபல்லியமுரசமார்த்தன
விழுந்தனதீவினைவேரினோடுமே. (எ0)

பிதிர்ந்ததெம்மனத்துயர்ப்பிறங்கலென்றுகொண்
டதிர்ந்தெழுமுரசுடையாசர்கோமகன்
முதிர்ந்தமாதவமுடைமுனியைக்கண்களால்
எதிர்ந்தனன்யோசனையிரண்டொடொன்றினே. (எக)

நற்றவமனைத்துமோர்நவையிலாவுருப்
பெற்றிவணடைந்தெனப்பிறங்குவான்றனைச்
சுற்றியசீரையுமுழையின்றோற்றமும்
முற்றுறப்பொலிதருமூர்த்தியான்றனை. (எஉ)

அண்டர்கடியாருமமரக்காற்றலும்
விண்டிடப்பொலிதரும்வினைவலாளனைக்
குண்டிகைகுடையொடுகுலவுநூண்மறைத்
தண்டொடுபொலிதருதடக்கையான்றனை. (எங)

இழிந்துபோயிரதமாண்டிணைமொடாண்மலர்
விழுந்தனன்வேந்தர்தம்வேந்தன்மெய்ம்மையான்
மொழிந்தனருசிகண்முதியநான்மறைக்
கொழுந்துமேற்படர்தரக்கொள்கொம்பாயினான். (எச)

அயல்வருமுனிவருமாசிகூறிடப்
புயல்பொழிதடக்கையாற்றொழுதுபொங்குசீர்க்
கயல்பொருவிழியொடுகலைவலாளனை
இயல்பொடுகொணர்ந்தனனிரதமேற்றியே. (எரு)

அடிசூழன்முரசதிரயோத்திமாநகர்
முடியுடைவேந்தனம்முனிவனோடுமோர்
கடிகையினடைந்தனன்கமலவாண்முக
வடிவுடைமடந்தையர்வாழ்த்தெடுப்பவே. (எசு)

சுசட்டுறுவினைத்தொழிற்கள்வராயுழல்
அசட்டர்களைவரையறுவராக்கிய
வசிட்டனுமருமறைவடிவுபோன்றெளிர்
விசிட்டனும்வேந்தவைபொலியமேவினார். (எஎ)

எக. முதிர்ந்த மாதவமுடை முனியை, பிறங்குவான்றனை, மூர்த்தியான்றனை, வினைவலாளனை, தடக்கையான்றனைக் கண்களால் யோசனையிரண்டொடொன்றின் எதிர்ந்தனனெனக் கூட்டி முடிக்க. எஎ. வினைத்தொழில் ஒருபொருட்பன்மொழி, ஈண்டுத் தீவினையையுணர்த்திற்று.

மாமணிமண்டபமன்னிமாசறு
தூமணித்தவிசிடைச்சுருதியோகியர்
கோமுனிக்காசனமிருத்திக்கொள்கடன்
ஏமுறத்திருத்திவேறினையசெப்பினான். (எஅ)

சான்றவர்சான்றவதருமமாதவம்
போன்றொளிர்புனிதநின்னருளிற்பூத்தவென்
ஆன்றதொல்குலமினியரசின்வைகுமால்
யான்றவமுடைமையுமிழப்பின்றாமரோ. (எகூ)

என்னலுமுனிவரனினிதுநோக்குறா
மன்னவர்மன்னகேள்வசிட்டனென்னுமோர்
நன்னெடுந்தவன்றனைநவையில்செய்கைநீ
நின்னையிவ்வுலகினினிருபர்நேர்வரோ. (அ0)

என்றனையபற்பலவினிமைகூறிநற்
குன்றுறழ்வரிசிலைக்குவவுத்தோளினாய்
நன்றிகொளரிமகநடத்தவெண்ணியோ
இன்றெனையழைத்ததிங்கியம்புவாயென்றான். (அக)

உலப்பில்பல்லாண்டெலாமுறுகணின்றியே
தலப்பொறையாற்றினன்றனையர்வந்திலர்
அலப்புநீருடுத்தபாரளிக்குமைந்தரை
நலப்புகழ்ப்பெறவினிநல்கவேண்டுமால். (அஉ)

என்றலுமாதவநீயிரங்கலிவ்வுலக
ஒன்றுமோவுலகமீரேழுமோம்பிடும்
வன்றிறன்மைந்தரையளிக்குமாமகம்
இன்றுநீயியற்றுதற்கெழுகவீண்டென்றான். (அங)

ஆயசற்குரியனகவப்பையாவையும்
ஏயெனக்கொணர்ந்தனர்நிருபர்க்கேந்தலும்
தூயநற்புனல்படீஇச்சுருதிநூன்முறை
சாய்வறத்திருத்தியசாலைபுக்கனன். (அச)

முழங்கழன்மும்மையுமூட்டியாகுதி
வழங்கியேயீராறுதிங்கள்வாய்த்தபின்

எகூ. இட்சுவாகுதொட்டுவந்த அரசர் பரப்பரையாதலின் ஆன்ற தொல் குலமென்றார். அ0. மன்னவர் மன்ன - சக்கரவர்த்தியே. அக. அரிமகம் - பரிமேதம். அஉ. அலப்புநீர் - கடல். அங. மைந்தரையளிக்குமாமகம் - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

அரு. அழல் - மும்மையுமென்றது ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்பவற்றை. இதனை 'முத்தீச்செல்வத் திருபிறப்பாளர். என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு மறிக. உரியமாதர்-ஈண்டுபட்டமகிஷிகள் மூவர்.

தழங்கினதுந்துபிதாவில்வானகம்
விழுங்கினர்விண்ணவர்வெளியின்றென்னவே. (௮௫)

முகமலரொளிதரமொய்த்துவானுளோர்
அகலிரைநறுமலர்தூவியார்த்தெழத்
தகவுடைமுனியுமத்தழலினுப்பணை
மகவருளாகுதிவழங்கினானரோ. (௮௬)

ஆயிடைக்கனலினின்றம்பொற்றட்டமீத்
தூயநற்சுவைதகிகர்பிண்டமொன்றுசூழ்
தீயெரிப்பங்கியுஞ்சிவந்தகண்ணுமா
ஏயெனப்பூதமொன்றெழுந்ததேந்தியே. (௮௭)

வைத்ததுதரையிசைமறித்துமவ்வழி
தைத்ததுபூதமத்தவனும்வேந்தனை
உய்த்தநல்லமிர்தினையுரியமாதர்கட்
கத்தகுமரபினாலளித்தியாலென்றான். (௮௮)

மாமுனியருள்வழிமன்னர்மன்னவன்
தூமமென்சுரிகுழற்றொண்டைத்தூயவாய்க்
காமரொண்கௌசலைகரத்தினோர்பகிர்
தாமுறவளித்தனன்சங்கமார்த்தெழ. (௮௯)

கைகயன்றனையைதன்கரத்துமம்முறைச்
செல்கையினளித்தனன்தேவரார்த்தெழப்
பொய்கையுநதிகளும்பொழிலுமோதிமம்
வைகுறுகோசலைமன்னர்மன்னனே. (௯0)

நமித்திரர்நடுக்குறுநலங்கொண்மொய்ம்புடை
நிமித்திருமரபுளான்முன்னர்நீர்மையில்
சுமித்திரைக்களித்தனன்சுரர்க்குவேந்தினிச்
சமித்ததென்பகையெனத்தமரொடார்ப்பவே. (௯௧)

பின்னுமப்பெருந்தகைபிதிர்ந்துவீழ்ந்தது
தன்னையுஞ்சுமித்திரைதனக்குநல்கினான்
ஒன்னலர்க்கிடமும்வேறுலகினோங்கிய
மன்னுயிர்தமக்குநீள்வலமுந்துன்னவே. (௯௨)

வாம்பரிவேள்வியுமகவைநல்குவ
தாம்புரையாவுதிபிறவுமந்தணன்

---

௮௮. உரியமாதர்என்றது - ஈண்டுபட்ட மகிஷிகள்மூவர். ௯௧. நமித்திரர் - பகைவர். சமித்தது - அடங்கிற்று. ௯௨. பின்னும் - வினைமாற்றுப்பொருளில்வருவதோரிடைச்சொல்.

ஓம்பிடமுடிந்தபினுலகுகாவலன்
ஏம்பலொடெழுந்தனன்யாருமேத்தவே. (௯௩)

முருடருபல்லியமுழங்கியார்த்தன
இருடருமுலகமுமிடருநீங்கின
தெருடருவேள்வியின்கடன்கழிந்துழி
அருடருமவையின்வந்தரசனெய்தினான். (௯௪)

செய்ம்முறைகடன்முறைதிறம்பலின்றியே
மெய்ம்முறைகடவுளர்க்கீந்துவிண்ணுளோர்க்
கம்முறையளித்துநீடந்தணாளர்க்கும்
கைம்முறைவழங்கினன்கனகமாரியே. (௯௫)

வேந்தர்கட்கரசொடுவெறுக்கைதேர்பரி
வாய்ந்தநற்றுகிலொடுவரிசைக்கேற்பன
ஈய்ந்தனன்பல்லியந்துவைப்பவேகிநீர்
தோய்ந்தனன்சரயுநற்றுறைக்கணெய்தியே. (௯௬)

முரைசினங்கறங்கிடமுத்தவெண்குடை
விரைசெறிநிழறரவேந்தர்சூழ்தர
அரைசவையடைந்துழியயனுநாணுற
உரைசெறிமுனிவர்தான்வணங்கியோங்கினான். (௯௭)

அரியநற்றவமுடைவசிட்டனாணையால்
இரலைநற்சிருங்கமாவிறைவன்றொடொழா
உரியபற்பலவுரைபயிற்றியுய்ந்தனன்
பெரியநற்றவவினிப்பெறுவதியாதென்றான். (௯௮)

எந்தைநின்னருளினாலிடரினீங்கியே
உய்ந்தனனடியனேனென்னவொண்டவன்
சிந்தையுண்மகிழ்ச்சியால்வாழ்த்தித்தேர்மிசை
வந்தமாதவரொடும்வழிக்கொண்டேகினான். (௯௯)

வாங்கியதுயருடைமன்னன்பின்னரும்
பாங்குடைமுனிவர்தான்பழிச்சியேத்தல்கொண்
டோங்கியவுவகையராசியோடெழா
நீங்கினரிருந்தனனின்றவேந்தனே. (௧௦௦)

தெரிவையர்மூவருஞ்சிறிதுநாட்செலீஇ
மருவியவயாவொடுவருந்தந்துய்த்தலால்

---

௯௮. இரலைநற்சிருங்கமாவிறைவன் - கலைக்கோட்டுமுனி.
௧௦௦. வாங்கியதுயர் - துன்பநீங்கின.

பொருவருதிருமுகமன்றிப்பொற்புநீ
டுருவமுமதியமொடொப்பத்தோன்றினர். (௧0௧)

ஆயிடைப்பருவம்வந்தடைந்தவெல்லையின்
மாயிரும்புவிமகண்மகிழ்விளேங்கிட
வேய்புனர்பூசமும்விண்ணுளோர்களும்
தூயகற்கடகமுமெழுந்துதுன்னவே. (௧0௨)

சித்தருமியக்கருந்தெரிவைமார்களும்
வித்தகமுனிவரும்விண்ணுளோர்களும்
நித்தருமறைமுறைநெருங்கியார்ப்புறத்
தத்துறலொழிந்துநீடருமமோங்கவே. (௧0௩)

ஒருபகலுலகெலாமுதரத்துட்பொதிந்
தருமறைக்குணர்வருமவனையஞ்சனக்
கருமுகிற்கொழுந்தெழில்காட்டுஞ்சோதியைத்
திருவுறப்பயந்தனடிறங்கொள்கோசலை. (௧0௪)

ஆசையும்விசும்புநின்றமரரார்த்தெழ
வாசவன்முதலினர்வணங்கிவாழ்த்துறப்
பூசமுமீனமும்பொலியநல்கினள்
மாசறுகேகயன்மாதுமைந்தனை. (௧0௫)

தளையவிழ்தருவுடைச்சயிலகோபனும்
கிளையுமந்தரமிசைகெழுமியார்ப்புற
அளைபுகுமரவினோடலவன்வாழ்வுற
இளையவற்பயந்தனளிளையமென்கொடி. (௧0௬)

படங்கிளர்பஃறலைப்பாந்தளேந்துபார்
நடங்கினர்தரமறைநவிலநாடகம்
மடங்கலுமகமுமேவாழ்விளேங்கிட
விடங்கிளர்விழியினுண்மீட்டுமீன்றனள். (௧0௭)

ஆடினாரம்பையராமுதவேழிசை
பாடினர்கின்னரர்துவைத்தபல்லியம்
வீடினாரக்கரொன்றுவக்கும்விம்மலால்
ஓடினருலவினரும்பர்முற்றுமே. (௧0௮)

ஓடினராசன்மாட்டுவகைகூறின
ரூடினர்சிலதியரந்தணாளர்கள்
கூடினர்நாளொடுகோளுநின்றமை
நாடினருலகினிநவையின்றென்றனர். (௧0௯)

௧0௬. சயிலகோபன் – பூருவத்தில் மலைகளைக்கோவித்துச்சிறகுகளைவெட்டினன் ஆதலால் இந்திரனுக்குச்சயிலகோபனென்றுபெயர் வழங்கிவருகின்றது.

மேடமாமதிதிதிநவமிமீன்கழை
நீடுறுமாலைகற்கடகநீதிசேர்
ஓடைமாகளிறனானுதயராசிகோள்
நாடிலேகாதசர்நால்வருச்சரே. (௧௧0)

நீதி-ஒழுக்கமானது, சேர் - சேர்ந்த; ஓடை - நுதலணியையுடைய, மா-பெருமைபொருந்திய, களிறு - யானையை, அனான் - ஒத்தவனாகிய (இராமமூர்த்தியினது அவதாரகாலையில்) மா - பெருமைபொருந்திய, மதி - மாஸமானது, மேடம் - மேஷமாயும், திதி-திதியானது, நவமி-நவமியாயும், மீன்-நட்சத்திரமானது, கழை - புநர்பூசமாயும், கற்கடகம் - கடகமானது, உதயராசி-உதயமும், இராசிலக்கினமாகிய சந்திரலக்கினமுமாயும், மால் -புதன், ஐ-ராஜஸ்தானமாகிய பத்தாமிடத்திலும், கோள் - கேதுவிற்கு, நாடு - மிதுனமானது, இல்-வீடாயும், ஏகாதசர்-பதினொன்றுக்குடையவர், நால்வர்-நான்குபேர், உச்சர்-உச்சஸ்தானத்திலும், நீடுறும்-பலமாயிருக்கும், ஏகாரம் - தேற்றம்.

இராம ஜாதகம்.

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	இராசி		சந்திரன் லக்கினம் குரு
செவ்வாய்			
இராகு		சனி	

என்றனர்சாதகமீசற்கேனையர்
தன்றனக்குந்தகுமுறையிற்றான்றெரிந்
தோன்றியதமனியத்தெழுதியோதினார்
வன்றிறற்சுரர்குருவாழ்த்தெடுப்பவே. (௧௧௧)

மாமுனிதன்னொடுமன்னர்மன்னவன்
ஏமுறப்புனல்படீஇவித்தொடின்பொருள்
தாமுறவழங்கிவெண்சங்கமார்ப்புறக்
கோமகர்திருமுகங்குறுகிநோக்கினான். (௧௧௨)

இறைதவிர்ந்திடுகபார்யாண்டொரேழ்நிதி
நிறைதருசாலைதாணீக்கியாவையும்
முறைகெடவறியவர்முகந்துகொள்கென
அறைபறையென்றனனரசர்கோமகன். (௧௧௩)

௧௧௧. ஈசன் - ஈண்டு சீராமன்.

படையொழிந்திடுகதம்பதிகளேயினி
விடைபெறுகுகமுடிவேந்தர்வேதியர்
நடையுறுநியமமுநவையின்றுறுக
கடவுளர்விழவொடுகளிப்பவெங்கணும். (௧௧௪)

ஆலயம்புதுக்குகவந்தணாளர்தம்
சாலையுஞ்சதுக்கமுஞ்சமைக்கசந்தியும்
காலையுமாலையுங்கடவுளர்க்கணி
மாலையும்தீபமும்வழங்குகென்றனன். (௧௧௫)

என்புழிவள்ளுவர்யானைமீமிசை
நன்பறையறைந்தனர்நகரமாந்தரும்
மின்பிறழ்நுசுப்பினர்தாமும்விம்மலால்
இன்பமென்றளக்கருமனக்கரெய்தினர். (௧௧௬)

ஆர்த்தனர்முறைமுறையன்பினாலுடல்
போர்த்தனபுளகம்வேர்பொடித்தநீணிதி
தூர்த்தனரெதிரெதிர்சொல்வினார்க்கெலாம்
தீர்த்தமென்றறிந்ததோவவர்தஞ்சிந்தையே. (௧௧௭)

பண்ணையுமாயமுந்திரளும்பாங்கரும்
கண்ணகன்றிருநகர்களிப்புக்கைமிகுந்
தெண்ணெயுங்களபமுமிழுதுநானமும்
சுண்ணமுந்தூவினவீதிதோறுமே. (௧௧௮)

வேறு.

இத்தகைமாநகரீரறுநாளும்
சித்தமுறுங்களியோடுசிறந்தே
தத்தமையொன்றுமுணர்ந்திலதாவா
மெய்த்தவனுமம்விதிப்பமதித்தான். (௧௧௯)

நாமலையத்தளர்கைக்கரியெய்த்தே
அராவணையிற்றுயில்வோயெனவந்நாள்
விராவியளித்தருண்மெய்ப்பொருளுக்கே
இராமனெனப்பெயரீந்தனனன்றே. (௧௨௦)

காதலமுற்றொளிர்நெல்விகடுப்ப
விரதமறைப்பொருண்மெய்ந்நெறிகண்ட
வரதனுதித்திடமற்றையவொளியைப்
பரதனெனப்பெயர்பன்னினனன்றே. (௧௨௧)

௧௧௯. ஈரறுநாள்-என்றதனைப்பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் எனப் பெரியாரும் பணித்தமையான் அறிக.

உலக்குநர்வஞ்சகரும்பருமுயர்தார்
நிலக்கொடியுந்துயர்நீத்தனளித்த
விலக்கருமொய்ம்பின்விளங்கொளிநாமம்
இலக்குவனென்னவிசைத்தனனன்றே. (௧௨௨)

மூத்தருக்கொண்டுசெம்முளரியலர்ந்தால்
ஒத்திருக்குமெழிலுடையவிவ்வொளியால்
எத்திருக்குங்கெடுமென்பதையெண்ணுச்
சத்துருக்கன்னெனச்சாத்தினனுமம். (௧௨௩)

பொய்வ்வழியின்முனிபுகறருமறையால்
இவ்வழிபெயர்களிசைத்துழியிறைவன்
கைவ்வழிநிதியெனுநதிகலைமறையோர்
மெய்வ்வழியுவரிநிறைத்தனமென்மேல். (௧௨௪)

காவியுமொளிர்தருகமலமுமெனவே
ஓவியவெழிலுடையொருவனையலதோர்
ஆவியுமுடலமுமிலெனவருளின்
மேவினனுலகுடைவேந்தர்தம்வேந்தன். (௧௨௫)

அமிர்துகுதலையொடணிநடைபயிலா
திமிரமதறவருதினகரனெனவும்
தமரமதுடன்வளர்சதுமறையெனவும்
குமரர்கணிலமகன்குறைவறவளர்நாள். (௧௨௬)

சவுளமொடுபநயம்விதிமுறைதருகுற்
றவளதெனவொருகறைபிறிதிலவா
உவள்தருமறையினொடொழிவறுகலையும்
தவன்மதிபுனையரனிகர்முனிதரவே. (௧௨௭)

யானையுமிரதமுமிவுளியுமுதலா
ஏனையபிறவுமவ்வியல்பினினடையுற்
றானுறுபடைபலசிலையொடுபயிலா
வானவர்தனிமுதல்கிளையொடுவளரா. (௧௨௮)

அருமறைமுனிவருமமரருமவனித்
திருவுமநகருறைசெனமுநமிடரோ
டிருவினைதுணிதருமிவரினிதிவணின்
றொருபொழுதகல்கிலமுறையெனவுறுவார். (௧௨௯)

---

௧௨௫. கரியகோலத்திருமேனியனாகியசீராமனை, 'ஓவியவெழிலுடையொருவன்' என்றார். ௧௨௬. தமரமதுடன் என்றார் - ஏழிசையோடுகூடிய மறையொலியை. ௧௨௭. உபநயனம் என்றதும், தவளம் என்றதும், குறைந்துநின்றனன். ௧௨௮. அயர்வரும் அமரர்களதிபதி என்பதுதோன்ற, 'வானவர் தனிமுதல்' என்றார்.

அய்யனு மிளவலுமணிநிலமகடன்
செய்தவமுடைமைகடெரிதாரநதியும்
மய்தவழ்பொழில்களும்வாவியுமருவி
நெய்குழலுறுமிழையெனநிலைதிரிவார். (௧௫௦)

பரதனுமிளவலுமொருநொடிபகிரா
திரதமுமிவுளியுமிவரினுமறைநூல்
உரைதருபொழுதினுமொழிகிலரெனையான்
வரதனுமிளவலுமெனமருவினரே. (௧௫௧)

வீரருமிளைஞரும்வெறிபொழில்களின்வாய்
ஈரமொடுரைதருமுனிவரரிடைபோய்ச்
சோர்பொழுதணிநகர்துறுகுவரெதிர்வார்
கார்வரவலர்பயிர்பொருவுவர்களியால். (௧௫௨)

ஏழையரனைவருமிவர்தடமுலைதோய்
கேழ்கிளர்மதுகையர்கிளைகளுமினையார்
வாழியவெனவவர்மனனுறுகடவுட்
டாழ்குவர்கவுசலைதயரதனெனவே. (௧௫௩)

கடல்கருமுகிலொளிர்கமலமதலரா
வடவரையுடன்வருசெயலெனமறையுட்
தடவுதலறிவருதனிமுதலவனும்
புடைவருமிளவலுமெனநகர்புகல்வார். (௧௫௪)

எதிர்வருமவர்களையெமையுடையிறைவன்
முதிர்தருகருணையின்முகமலரொளிரா
எதுவினையிடரிலையினிதினுமனையும்
மதிதருகுமாரரும்வலியர்கொலெனவே. (௧௫௫)

அஃதயநினையெமதாசெனவுடையேம்
அஃதொருபொருளலவெமதுயிருடனேழ்
மகிதலமுழுதையுமுறுகவிமலரோன்
உகுபகலளவெனவுரைநனிபுரிவார். (௧௫௬)

வேறு.

இப்பரிசணிநகருறைபயும்யாவரும்
மெய்ப்புகழ்புனைதரவிளையவீரர்கள்

---

௧௫௨. சோர்பொழுது - மாலைக்காலம். ௧௫௬. அகதியைய என்றது, அஃதையை எனநின்றது, இதனை 'அஃதை தந்தை' எனப்பிறருங்கூறுதல் காண்க.

தப்பறவடிநிழறழுவியேத்துற
மூப்பரம்பொருளுக்குமுதல்வன்வைகுறும். (௧௫௭)

அரைசர்தம்பெருமகனைநிலம்யாவையும்
விரைசுறுதனிக்குடைவிளங்கவென்றிசேர்
முரைசொலிகறங்கிடமுனிவரோத்துறக்
கரைசெயலரியதோர்களிப்பின்வைகுநாள். (௧௫௮)

௬-வது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௧௭.

ஏழாவது.

கையடைப்படலம்.

நனைவருகற்பகநாட்டுநன்னகர்
அனைவருமணைதரவயிர்க்குஞ்சிந்தையான்
நினையவுமரியதுவிசும்பினீண்டதோர்
புனைமணிமண்டபம்பொலியவெய்தினான். (௧)

தூயமெல்லரியணைப்பொலிந்துதோன்றினான்
சேயிருவிசும்பிடைத்திரியுஞ்சாரணர்
நாயகனிவன்கொலென்றயிர்த்துநாட்டமோர்
ஆயிரமில்லையென்றையநீங்கினார். (௨)

மடங்கல்போன்மொய்ம்பினான்முன்னர்மன்னுயிர்
அடங்கலுமுலகும்வேறமைத்துத்தேவரோ
டிடங்கொளான்முகனையும்படைப்பெனீண்டெனாத்
தொடங்கியதுனியுறுமுனிவன்றோன்றினான். (௩)

வேறு.

வந்துமுனியெய்துதலுமார்பினணியாரம்
அந்தரதலத்திரவியஞ்சவொளிவிஞ்சக்
கந்தமலரிற்கடவுடன்வரவுகாணும்
இந்திரனெனக்கடிதெழுந்தடிபணிந்தான். (௪)

பணிந்துமணிசெற்றுபுகுயிற்றியவிர்பைம்பொன்
அணிந்ததவிசிட்டினருத்தியொடிருத்தி
இணைந்தகமலச்சரணருச்சனைசெய்தின்றே
துணிந்ததென்வினைத்தொடர்பெனத்தொழுதுசொன்னான். (௫)

---

௧௫௭. மூப்பரம்பொருளுக்கு முதல்வன்-சங்கருடணன், பிரத்தியும்னன், அநிருத்தனென்னும்வியூகர்மூவருக்கு முதற்பொருளை, இதனை 'மூப்பரம்பொருளிற்குண்முதலை' என்று இவ்வாசிரியர் பிற்கூறுதலும் இப்பெற்றிநோக்கி.
௨. சாரணர் - தேவ ஒற்றர். ௩. துனியுறுமுனிவன் - கோசிகன்.

நிலஞ்செய்தவமென்றுணரினன்றுநெடியோயென்
நலஞ்செய்வினையுண்டெனினுமன்றுநகர்நீயான்
வலஞ்செய்துவணங்கவெளிவந்தவிதுமுந்தென்
குலஞ்செய்தவமென்றினிதுகூறமுனிகூறும். (௬)

வேறு.

என்னனையமுனிவருமிமையவருமிடையூறொன்றுடையாரால்
பன்னகமுநகுவெள்ளிப்பனிவரையும்பாற்கடலும்பதுமபீடத்
தன்னகருங்கற்பகநாட்டணிநகருமணிமாடயோத்தியென்னும்
பொன்னகருமல்லாதுபுகலுண்டோவிகல்கடந்தபுலவுவேலோய். (௭)

இன்றளிர்க்கற்பகநறுந்தேனிடைதுளிக்குநிழலிருக்கையிழந்துபோந்து
நின்றளிக்குந்தனிக்குடைக்கீழ்நின்னொதுங்கிக்குறையிரந்துநிற்பநோக்கிக்
குன்றளிக்குங்குலமணித்தோட்சம்பரனைக்குலத்தோடுந்தொலைந்துநீகொண்
டன்றளித்தவரசன்றேபுரந்தானின்றுன்னின்றதரசவென்றான். (௮)

உரைசெய்யுமவ்விலவன்முகநோக்கியுள்ளத்தினொருவராலும்
கரைசெய்யவரியதொருபேருவகைக்கடல்பெருகக்கரங்கள்கூப்பி
அரைசெய்தியிருந்தபயனெய்தினன்மற்றினிச்செய்வதருளுகென்று
முறைசெய்துகடைத்தலையான்முன்மொழியப்பின்மொழியுமுனிவனாங்கே.

தருவனத்துள்யானியற்றுந்தவவேள்விக்கிடையூறாத்தவஞ்செய்வோர்கள்
வெருவரச்சென்றடைகாமவெகுளியெனநிருதரிடைவிலக்காவண்ணம்
செருமுகத்துக்காத்தியெனநின்சிறுவர்நால்வரினுங்கரியசெம்மல்
ஒருவனைத்தந்திடுதியெனவுயிரிரக்குங்கொடுங்கூற்றினுளையச்சொன்னான்.

எண்ணிலாவருந்தவத்தோனியம்பியசொன்மருமத்தினெறிவேல்பாய்ந்த
புண்ணிலாம்பெரும்புழையிற்கனனுழைந்தாலெனச்செவியிற்புகுதலோடும்
உண்ணிலாவியதுயரம்பிடித்துந்தவாருயிர்நின்றூசலாடக்
கண்ணிலான்பெற்றிழந்தாலெனவுழந்தான்கடுந்துயரங்காலவேலான். (௧௧)

தொடையூற்றுந்தேன்றுளிக்குநறுந்தாராரொருவண்ணந்துயரநீங்கிப்
படையூற்றமிலன்சிறியனிவன்பெரியோய்பணியிதுவேற்பனிநீர்க்கங்கை
புடையூற்றுஞ்சடையானுநான்முகனும்புரந்தானும்புகுந்துசெய்யும்
இடையூற்றுக்கிடையூறாயான்காப்பென்பெருவேள்விக்கெழுகவென்றான்.

என்றனனென்றலுமுனிவோடெழுந்தனன்மண்படைத்தமுனியிறுதிக்காலம்
அன்றெனவாமெனவிமையோரயிர்த்தனர்மேல்வெயில்கரந்ததங்குமிங்கும்

---

௮. இற்றைப்போதவனரசாள்வது நின்னாற்கொடுக்கப்பட்டதென்பார் இன்றரசாள்வதென்றார். ௧௦. காமவெகுளியெனக் கூறினமையான் மயக்கமென்பதையுமுபலக்கணத்தாற் கூறிக்கொள்க. ௧௨. ஒருவனை - ஒப்பற்றவனை. படையூற்றமிலனென்றிவ்வாசிரியர் கூறியதை முதனூலாசிரியரும் இன்னும் பதினாறாண்டு நிரம்பிற்றில்லையென்றும், நிசாசரர் பூசலுக்கிவனுதவானென்றும், தாமரைக்கண்ணனையழைத்தல்பொருந்தாதுநாமென்றும் கூறுவர், இதனை வடநூலார்வாய்க்கேட்டுணர்க.

னின்றனவுந்திரிந்தனமீளி வந்தகொழுங்கடைப்புருவ நெற்றிமுற்றச், சென்றன
வந்தனநகையுஞ்சிவந்தனகண்ணிருண்டனபோய்த்திசைகளெல்லாம். (௧௩)

கறுத்தமாமுனிகருத்தையுன்னிநீ
பொறுத்தியென்றவற்புகன்றுநின்மகற்
குறுத்தலாகலாவுறுதியெய்துநாள்
மறுத்தியோவெனாவசிட்டன்கூறினான். (௧௪)

பெய்யுமாரியாற்பெருகுவெள்ளம்போய்
மொய்கொள்வேலைவாய்முடுகுமாறுபோல்
அய்யநின்மகற்களவில்விஞ்சைவந்
தெய்துகாலமின்றெதிர்ந்ததென்னவே. (௧௫)

குருவின்வாசகங்கொண்டுகொற்றவன்
திருவின்கேள்வனைக்கொணர்மின்சென்றென
வருகவென்றனனென்றலோடும்வந்
தருகுசார்ந்தனனறிவினும்பரான். (௧௬)

வந்தநம்பியைத்தம்பிதன்னொடு
முந்தைநான்மறைமுனிக்குக்காட்டிநல்
தந்தைநீதனித்தாயுநீயிவர்க்
கெந்தைதந்தனனியைந்தசெய்கென்றான். (௧௭)

கொடுத்தமைந்தரைக்கொண்டுசிந்தைமுந்
தெடுத்தசீற்றம்விட்டினிதுவாழ்த்திமேல்
அடுத்தவேள்விபோய்முடித்துநாமெனா
நடத்தன்மேயினானவைக்கணீங்கினான். (௧௮)

வென்றிவாள்புடைவிசித்துமெய்ம்மைபோல்
என்றுந்தேய்வுறாத்தூணியார்த்திரு
குன்றம்போன்றுயர்தோளிற்கொற்றவில்
ஒன்றுதாங்கினானுலகந்தாங்கினான். (௧௯)

அன்னதம்பியுந்தானுமையனும்
மன்னனின்னுயிர்வழிக்கொண்டாலெனாச்

---

௧௪. துனியுறுமுனிவன் என்றதும் பின் கறுத்தமாமுனி என்றதும் கோசிகனைய நி ஞானியர்யாவரு மிறைவன்பால் விஞ்சையாவுமடைந்து மீட்டு பவனிடந் தருவதியாதலாற் பெய்யுமாரியாற் பெருகுவெள்ளம்போய் - மொய்கொள் வேலைவாய் முடுகுமாறுபோ லென்றுவமையாற் கூறினார்.

௧௯. உலகமெலாந்தன்னகட்டில் தாங்கிக்கிதுவொரு பொருளன்றென் பார். கொற்றவில் ஒன்றுதாங்கினா னுலகந்தாங்கினானென்றார்.

சொன்னமாதவற்றொடர்ந்தசாயைபோல்
பொன்னின்மாநகர்ப்புரிசைநீங்கினான். (௨௦)

வரங்கண்மாசறத்தவஞ்செய்தோர்கள்வாழ்
புரங்கணேரிலாநகரநீங்கிப்போய்
அரங்கினாடுவார்சிலம்பினன்னமின்
றிரங்குவார்புனற்சரயுவெய்தினார். (௨௧)

கரும்புகால்பொரக்கமுகின்வார்ந்ததேன்
வரம்புமீதிடுமருதவேலிவாய்
அரும்புகொங்கையாரம்மெலோதிபோல்
சுரும்புவாழ்வதோர்சோலைகண்ணினார். (௨௨)

தாழுமாமழைதழுவுநெற்றியால்
சூழியானைபோற்றோன்றுமால்வரைப்
பாழிமாமுகட்டுச்சிபச்சைமா
ஏழுமேறப்போயாறுமேறினார். (௨௩)

தேவுமாதவற்றொழுதுதேவர்தம்
நாவுணாகுதிநயக்கும்வேள்விவாய்
தாவுமாபுகைதழுவுசோலைகண்
டியாவதீதென்றானவர்க்குமேனின்றான். (௨௪)

எ-வது கையடைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௪௧.

எட்டாவது.

தாடகைவதைப்படலம்.

திங்கண்மேவுஞ்சடைத்தேவன்மேன்மாரவேள்
இங்குநின்றெய்யவும்மெரிதருநுதல்விழிப்
பொங்குகோபஞ்சுடப்பூளைவீயன்னதன்
அங்கவெந்தன்றுதொட்டநங்கனேயாயினான். (௧)

வாரணத்துரிவையான்மதனனைச்சினவுநாள்
ஈரமற்றங்கமிங்குகுதலாலிவணெலாம்
ஆரணத்துறையுளாயங்கநாடதுவுமக்
காரணக்குறியுடைக்காமனாச்சிரமமே. (௨)

பற்றவாவேரொடும்பசையறப்பிறவிபோய்
முற்றவாலுணர்வுமேன்முடுகினாறிவுசென்

---

௧. திங்கண்மேவுஞ்சடைத்தேவன் - சிவபெருமான். ௨. தேவர்தம்நா - கனற்கடவுள்.

ஆற்றவானவனிருந்தியோகுசெய்தனனெனிற்
சொற்றவாமனவதோமற்றிதன்றூய்மையே. (௩)

என்றவந்தணனியம்பலும்வியந்தவ்வயிற்
சென்றுவந்தெதிரெழுஞ்செந்நெறிச்செல்வரோ
டன்றுறைந்தலர்கதிர்ப்பரிதிமண்டிலமகன்
குன்றினின்றிவரவோர்சுடுசரங்குறுகினார். (௪)

பருதிவானவனிலம்பசையறப்பருகுவான்
விருதுமேற்கொண்டுலாம்வேனிலேயல்லதோர்
இருதுவேறின்மையாலெரிசுடர்க்கடவுளும்
கருதின்வேமுன்னருங்காணில்வேம்நயனமும். (௫)

படியின்மேல்வெம்மையைப்பகரினும்பகருநா
முடியவேமுடியமூடிருளும்வான்முகடுவேம்
விடியுமேல்வெயிலும்வேமழையும்வேமின்னினோ
டிடியும்வேமென்னில்வேறியாவைவேவாதவே. (௬)

விஞ்சுவான்மழையின்மேலம்பும்வேலும்படச்
செஞ்செவேசெருமுகத்தன்றியேதிறனிலா
வஞ்சர்தீவினைகளான்மானமாமணியிழந்
தஞ்சினார்நெஞ்சுபோலென்றுமாறுதரோ. (௭)

பேய்பிணந்தொக்கநின்றலர்பெருங்கள்ளியின்
தாய்பிணந்துக்ககாரகில்களுந்தழையிலா
வேய்பிணந்துக்கவெண்டானமும்விடவரா
வாய்பிணந்துக்கசெம்மணியுமேவனமெலாம் (௮)

பாருமோடாதுநீடாதெனும்பாலதே
சூருமோடாதுகூடாதரோசூரியன்
தேருமோடாதுமர்மாகமீதேரினோர்
காருமோடாதுநீன்காலுமோடாதரோ. (௯)

கண்கிழித்துமிழ்விடக்கனலராவரசுகார்
விண்கிழித்தொளிருமின்னனையபன்மணிவெயில்
மண்கிழித்திடவெழுஞ்சுடர்கண்மண்மகளுடற்
புண்கிழித்திடவெழுங்குருதியேபோலுமே. (௰)

வேறு.

புழுங்குவெம்பசியொடுபுரளும்போரரா
விழுங்கவந்தெதிரெதிர்விரித்தவாயின்வாய்

அ. கள்ளிவயிற்றினகில்பிறக்குமென்றதனாற் பெருங்கள்ளியின்றாய் பிணந்துக்ககாரகில்களுமென்றார்.

முழங்குதிண்கரிபுகுமுடுகிமீமிசை
வழங்குவெங்கதிர்சுடமறைவுதேடியே. (கக)

ஏகவெங்கனலரசிருந்தகாட்டினில்
காகமுங்கரிகளுங்கரிந்துசாம்பின
மாகவெங்கனலெனும்வடவைத்தீச்சுட
மேகமுங்கரிந்திடைவீழ்ந்தபோலுமே. (கஉ)

கானகத்தியங்கியகழுதின்றேர்க்குலம்
தானகத்தெழுதலாற்றலைக்கொண்டோடிப்போய்
மேனிமிர்ந்தெழுந்திடல்விசும்பும்வேமென
வானவர்க்கிரங்கிநீர்வளைந்ததொத்ததே. (கங)

ஏய்ந்தவக்கனலிடையெழுந்தகானற்றேர்
காய்ந்தவக்கடுவனங்காக்கும்வேனிலின்
வேந்தனுக்கரசுவீற்றிருக்கச்செய்ததோர்
பாய்ந்தபொற்காலுடைப்பளிக்குப்பீடமே. (கச)

தாவருமிருவினைசெற்றுத்தள்ளரு
மூவகைப்பகையரண்கடந்துமுத்தியில்
போவதுபுரிபவர்மனமும்பொன்விலைப்
பாவையர்மனமும்போற்பசையுமற்றதே. (கரு)

பொரிபாற்படர்நிலம்பொடிந்துகீழுற
விரிதலிற்பெருவழிவிளங்கித்தோன்றலால்
அரிமணிப்பணத்தராவரசர்நாட்டினும்
எரிகதிர்க்கினிதுபுக்கியங்கலாயதே. (கசு)

எரிந்தெழுகொடுஞ்சுரமினையதெய்தலும்
அருந்தவனிவர்பெரிதளவிலாற்றலைப்
பொருந்தினராயினும்பூவின்மெல்லியர்
வருந்துவர்சிறிதெனமனத்தினோக்கினான். (கஎ)

நோக்கினனவர்முகநோக்கநோக்குடைக்
கோக்குமாருமடிகுறுகநான்முகன்
ஆக்கியவிஞ்சைகளிரண்டுமவ்வழி
ஊக்கினனவையவருள்ளத்துன்னினார். (கஅ)

உன்னியகாலையினூழித்தீயினை
என்னுறுகொழுங்கனலெஞ்சும்வெஞ்சுரம்
தென்னுதண்புனலிடைச்சேறலொத்தது
வள்ளலுமுனிவனைவணங்கிக்கூறுவான். (ககூ)

கரு. இருவினை - புண்ணியபாவங்கள். மூவகைப்பகை - காமவெகுளிமயக்கங்களை. கஅ. விஞ்சைகளிரண்டு - பலம், அதிபலம் என்பன.

சுழிபடுகங்கையந்தொங்கன்மௌலியான்
விழிபடவெந்ததோவேறுதானுண்டோ
பழிபடர்மன்னவர்படைத்தநாட்டினூடுங்
கழிவதென்காரணமறிஞகூறென்றான். (௨௦)

என்றலுமிராமனைநோக்கியின்னுயிர்
கொன்றுழல்வாழ்க்கையள்கூற்றின்றோற்றத்தள்
அன்றியுமையிருநூறுமையன்மா
ஒன்றியவலியினளூறுகேளெனா. (௨௧)

மண்ணுருத்தெடுப்பினுங்கடலைவாரினும்
விண்ணுருத்திடிப்பினும்வேண்டிற்செய்கிற்பாள்
எண்ணுருத்தெரிவரும்பாவமீண்டியோர்
பெண்ணுருக்கொண்டெனத்திரியும்பெற்றியாள். (௨௨)

பெருவரையிரண்டொடும்பிறந்தநஞ்சொடும்
உருமுறழ்முழக்கொடூழித்தீயொடும்
இருபிறைசெறிந்தெழுகடலுண்டாமெனின்
வெருவருதோற்றத்தண்மேனிமானுமே. (௨௩)

சூடகவரவுறழ்சூலக்கையினள்
காடுறைவாழ்க்கையள்கண்ணிற்காண்பரேல்
ஆடவர்பெண்மையையவாவுந்தோளினாய்
தாடகையென்பதச்சழக்கிநாமமே. (௨௪)

கன்னவிறோளினாய்கமலத்தோனருள்
மன்னுயிரனைத்தையும்வாரிவாய்ப்படுத்
தின்னுயிர்வளர்க்குமோவெறிகொள்கூற்றநேர்
அன்னவன்யாவனென்றறையக்கேட்டியால். (௨௫)

இயக்கர்தங்குலத்துளானுலகமெங்கணும்
வியக்குறுமொய்ம்பினனெரியின்வெம்மையான்
மயக்கில்சற்சரனெனும்வலத்தினனருள்
துயக்கிலன்சுகேதுவென்றுளனோர்தூய்மையான். (௨௬)

அன்னவன்மகவிலாதயருஞ்சிந்தையான்
மன்னெடுந்தாமரைமலரின்வைகுறும்

---

௨௦. சுழிபடுகங்கையந்தொங்கன் மௌலியான் - சிவன். ௨௩. வரையிரண்டு-தனங்கள், பிறந்தநஞ்சு கண்டுகண், ஊழித்தீ என்றது கூந்தலை, இருபிறை என்றது வளைந்தவெயிற்றை, கடலென்ற துருவத்தை, இருபிறைசெறிந்தெழுகடலென்றது இல் பொருளுவமை. ௨௪. ஆடவர்பெண்மையை யவாவுந் தோளினாயென்றார். முற்றத்துறந்தமுனிவரும் இவள் அழகிற்சாலநைந்து துவக்குண்டமையை.

நன்னெடும்பகவனைவழுத்திநற்றவம்
பன்னெடும்பகலெலாம்பயின்றபான்மையான். (௨௭)

முந்தினனருமறைக்கிழவன்முற்றுமின்
சிந்தனையென்னெனச்சிறுவரின்மையான்
நொந்தனனருள்கெனநுணங்குகேள்வியாய்
மைந்தர்களிலையொருமகனுண்டாமென்றான். (௨௮)

பூமடமயிலினைப்பொருவும்பொற்பொடும்
ஏழுறுமதமலையீரைஞ்ஞூறுடைத்
தாமிகுவலியொடுந்தனையடோன்றுநீ
போமெனமலரயன்புகன்றுபோயினான். (௨௯)

ஆயவனருள்வழியலர்ந்ததாமரைச்
சேயவனெனவளர்செவ்விகண்டிவட்
காயவன்யார்கொலென்றாய்ந்துதன்கிளை
நாயகன்சுந்தனென்றவற்குநல்கினான். (௩0)

காமனுமிரதியுங்கலந்தகாட்சியி
தாமெனவியக்கனுமணங்கனுளும்வே
றியாமமும்பகலுமோரீறின்றென்னலாய்த்
தாமுறுபெருங்களிச்சலதிமூழ்கினார். (௩௧)

பற்பலநாட்செலீஇப்பதுமைபோலிய
பொற்பினாள்வயிற்றிடைப்புவனமேங்கிட
வெற்பணிபுயத்துமாரீசனும்விறல்
மற்பொருசுவாகுவும்வந்துதோன்றினார். (௩௨)

மாயமும்வஞ்சமும்வரம்பிலாற்றலும்
தாயினும்பழகினார்தமக்குந்தேர்வொணா
தாயவர்வளர்வுழியவரையீன்றவக்
காய்சினத்தியக்கனுங்களிப்பின்மேன்மையான். (௩௩)

தீதுறுமவுணர்கடமைதீர்தர
மோதுறுசடலெலாமொருகைமொண்டிடு
மாதவனுறைவிடமதனின்வந்துநீள்
பாதவமனைத்தையும்பறித்துவீசினான். (௩௪)

விழைவுறுமாதவம்வெஃகினோர்விரும்
புழைகலையிரலையையுயிருண்டோங்கிய

---

௩௨. பதுமா என்றது பதுமையென்னின்றது, ஈண்டு திருமகள். ௩௪. மாதவனென்றதும் தமிழெனுமளப்பருஞ்சலதிதந்தவன் என்றதும் அகத்தியனாரை.

வழையொடுமரனெலாமடிப்பமாதவன்
தழலெழவிழித்தனன்சாம்பராயினான். (௩௫)

மற்றவன்விளிந்தமைமைந்தர்தம்மொடும்
பொற்றொடிகேட்டுவெங்கனலிற்பொங்குறு
மூற்றுறமுடிக்குவென்முனியையென்றெழா
நற்றவனுறைவிடமதனைநண்ணினான். (௩௬)

இடியொடுமடங்கலும்வளியுமேங்கிடக்
கடிகெடவமார்கள்கதிருமுட்குறத்
தடியுடைமுகிற்குலஞ்சலிப்பவண்டமும்
வெடிபடவதிர்த்தெதிர்விளித்துமண்டவே. (௩௭)

தமிழெனமளப்பருஞ்சலதிதந்தவன்
உமிழ்கனல்விழிவழியொழுகவுங்கரித்
தழிவனசெய்தலாலரக்கராகியே
இழிகெனவுரைத்தனனசனியெஞ்சவே. (௩௮)

வெருக்கொளவுலகையும்விண்ணுளோரையும்
முருக்கியெவ்வுயிருமுண்டுழலுமூர்க்கராம்
அரக்கர்களாயினரக்கணத்தினில்
உருக்கியசெம்பெனவுமிழ்கட்டையினர். (௩௯)

ஆங்கவன்வெகுளியுமறைந்தசாபமும்
தாங்கினரெதிர்செயுந்தருக்கிலாமையின்
நீங்கினர்சுமாலியைநேர்ந்துநிற்கியாம்
ஓங்கியபுதல்வரென்றுறவுகூர்ந்தனர். (௪0)

அவனொடும்பாதலத்தனேகநாட்செலீஇத்
தவனுறுதசமுகன்றனக்குமாதுலர்
இவரெனப்புடைத்தழித்துலகமெங்கணும்
பவனனிற்றிரிகுநர்பதகிமைந்தர்கள். (௪௧)

மிகுந்திறன்மைந்தரைவேறுநீங்குறாத்
தகுந்தொழின்முனிவரன்சலத்தையுன்னியே
வகுந்துவின்வசுவரிவதிந்ததிவ்வனம்
புகுந்தனளழலெனப்புழுங்குநெஞ்சினள். (௪௨)

உளப்பரும்பிணிப்புறுவுலோபமொன்றுமே
அளப்பருங்குணங்களையழிக்குமாறுபோல்
கிளப்பருங்கொடுமையவரக்கிகேடிலா
வளப்பருமருதவைப்பழித்துமாற்றினாள். (௪௩)

---

௪௧. தசமுகன் - இராவணன். ௪௨. வகுந்து - வழி. ௪௩. உள்ளத்திற் பருமையாகியபிணிப்படையாத பற்றுள்ளமொன்றே அளவில்லாத நற்குணங் களை யழிக்கும் வண்ணம் போல எனக்கொள்க.

வேறு.

இலங்கையரசன்பணியமைந்தொரிடையூறு
யிலங்கல்வலிகொண்டெனதுவேள்விநலிகின்றாள்
அலங்கன்முகிலேயவளிவ்வங்கநிலமெங்கும்
துலங்கனொடடங்கநனிகொன்றுதிரிகின்றாள். (சச)

மூன்றுலகளித்துமுறைநின்றவுயிரெல்லாம்
தன்னுயிரெனக்கருதுதன்மையவன்மைந்த
என்னினியுணர்த்துவதினிச்சிறிதுநாளின்
மன்னுயிரனைத்தையும்வயிற்றினிடுமென்றான். (சரு)

அங்கிறைவனப்பரிசுரைப்பவதுகேளா
கொங்குறைநறைக்குலமலர்ச்செனிகுலுக்கா
எங்குறைவதித்தொழிலியற்றுபவனென்றான்
சங்குறைகரத்தொருதனிச்சிலைதரித்தான். (சசு)

கைவரையெனத்தகையகாளையுரைகேளா
ஐவரையகத்திடையடைத்தமுனியைய
இவ்வரையிருப்பதவளென்பதனின்முன்போர்
மைவரைநெருப்பெரியவந்ததெனவந்தாள். (சஎ)

சிலம்புகள்சிலம்பிடைசெறித்தகழலோடு
நிலம்புகமிதித்தனணெளித்தகுழிவேலைச்
சலம்புகவனற்றுறுகணைந்தகனுமஞ்சிப்
பிலம்புகநிலக்கிரிகள்பின்றொடரவந்தாள். (சஅ)

இறைக்கடைதுடித்தபுருவத்தளெயிறென்னும்
பிறைக்கடைபிறக்கிடமடித்தபிலவாயள்
மறைக்கடையரக்கிவடவைக்கனலிரண்டாய்
நிறைக்கடன்முளைத்தெனநெருப்பெழவிழித்தாள். (சகூ)

கடங்கலுழ்தடங்களிறுகையொடுகைதெற்று
வடங்கொளநுடங்குமிடையாண்மறுகிவானோர்
இடங்களுநெடுந்திசையுமேழுலகுமெங்கும்
அடங்கலுநடுங்கவுருமஞ்சநனியார்த்தாள். (ருo)

சரு. மகனறிவுதந்தையறிவாகலின் நீயுமவ்வாறு செவ்வையென்பர் தன் மையவன்மைந்த எனவுங்கூறினார். சசு. சங்கேந்தியகை வறிதேகிடப்ப அறத்தை நிறுத்தற்பொருட்டசுரரைக் கொல்லவில்லேந்திநிற்றலின், சங்குறைகரத்தொருதனிச்சிலைதரித்தானென்றார். சகூ. கரியகடல்போல்மேனியும், அக்கடலில் வடவைத்தீயிரண்டாய் முளைத்தாற்போல் விளைந்த வெயிறுந்தோன்றலின் வடவைக்கனலிரண்டாய் நிறைக்கடன்முளைத்தனவென்றார்.

ஆர்த்தவரைநோக்கிநகைசெய்தவருமஞ்சக்
கூர்த்தநுதிமுத்தலையயிற்கொடியகூற்றைப்
பார்த்தெயிறுதின்றுபகுவாய்முழைதிறந்தோர்
வார்த்தையுரைசெய்தனனிடிக்குமழையன்னான். (௫௧)

கடக்கரும்வலத்தனதுகாவலிதில்யாவும்
கெடக்கருவறுத்தனனினிச்சுவைகிடக்கும்
விடக்கரிதெனக்கருதியோவிதிகொடுந்தப்
படக்கருதியோபகர்மின்வந்தபரிசென்றே. (௫௨)

மேகமழையிற்றுகவிழ்த்தனன்புழுங்கா
மாகவரையற்றுகவுதைத்தனன்மதித்தின்
பாகமெனுமுற்றெயிறுதுக்கியயில்பற்றா
ஆகமுறவுய்த்தெறிவெனென்றெதிரழன்றான். (௫௩)

அண்ணன்முனிவற்கதுகருத்தெனினுமாவி
உண்ணெனவடிக்கணைதொடுக்கிலனுயிர்க்கே
துண்ணெனும்வினைத்தொழிறொடங்கியுளனேனும்
பெண்ணெனமனத்திடைபெருந்தகைநினைந்தான். (௫௪)

வேறு.

வெறிந்தசெம்மயிர்வெள்ளெயிற்றாளயில்
எறிந்துகொல்வெனென்றேற்கவும்பார்க்கிலாச்
செறிந்ததாரவன்சிந்தைக்கருத்தெலாம்
அறிந்துநான்மறையந்தணன்கூறுவான். (௫௫)

தீதென்றுன்னவையாவையுஞ்செய்தமைக்
கோதென்றுண்டிவளித்தனையேகுறை
யாதென்றெண்ணுவதிக்கொடியாளையும்
மாதென்றெண்ணுவதோதணிப்பூணினாய். (௫௬)

நாண்மையேயுடையார்பிழைத்தார்நகு
வாண்மையேபெற்றவன்றிறலாடவர்
தோண்மையேயிவன்பேர்சொலத்தோற்பரேல்
ஆண்மையென்னுமதாரிடைவைகுமே. (௫௭)

இந்திரன்னிடைந்தானுடைந்தோடினார்
தந்திரம்படத்தானவர்வானவர்

---

௫௨. விடக்கு - ஊன். ௫௩. மதித்தின்பாகம்-பிறைக்கோடு. ௫௪. வினைத்தொழில்என்றது ஒருபொருட்பன்மொழி துண்ணெனுமென்ற அடையான் இத்தொழில் என்பது படுகின்றது. பெருந்தகை-பெருந்தன்மையுடைய இராமனை அன்மொழித்தொகை. ௫௭. தோண்மை - தோளாற்றலை. வாண்மை-வாட்டொழிற்சிறப்பை.

மந்தரம்மிவடோவெனின்மைந்தரோ
டந்தரம்மினியாதுகொலாண்மையே. (௫௮)

மன்னர்மன்னவன்காதலமற்றுமொன்
றின்னம்யானுரைக்கின்றதியாதெனின்
முன்னொர்காலநிகழ்ந்தமுறைமையீ
தென்னவோதலுற்றான்றவத்தீறிலான். (௫௯)

பிருகுவென்னும்பெருந்தவன்றன்மனை
வருகயற்கட்கியாதிவல்லாசுரர்க்
குருகுகாதலுறவுறவாதலே
கருதியாவிகவர்ந்தனனேமியான். (௬0)

வானகத்தினின்மண்ணினின்மன்னுயிர்
போனகந்தனக்கென்றெனும்புந்திய
தானவன்குமதிப்பெயராடனை
ஊனொழித்தனன்வச்சிரத்தும்பர்கோன். (௬௧)

ஆதலாலரிக்காகண்டலன்றனக்
கோதுகீர்த்தியுடையவல்லாதிடை
ஏதமென்பனவெய்தியவோசொலாய்
தாதடர்ந்துதயங்கியதாரினாய். (௬௨)

கறங்கிடத்திகிரிப்படிகாத்தவர்
பிறங்கடைப்பெரியோய்பெரியோரொடும்
மறங்கொடித்தரைமன்னுயிர்மாய்த்துநின்
றறங்கெடுத்தவட்காண்மையும்வேண்டுமோ. (௬௩)

சாற்றுநாளற்றதெண்ணித்தருமம்பார்த்
தேற்றும்விண்ணென்பதன்றியவளைப்போல்
நாற்றங்கேட்டலுந்தின்னநயப்பதோர்
கூற்றுண்டோகொலைகூற்றுறழ்வேலினாய். (௬௪)

மன்னும்பல்லுயிர்வாரித்தன்வாய்ப்பெய்து
தின்னும்புன்மையிற்றீமையதேயைய
பின்னுந்தாழ்குழற்பேதைமைப்பெண்ணிவள்
என்னுந்தன்மையெளிமையின்பாலதே. (௬௫)

---

௫௯. சக்கரவர்த்தித் திருமகனென்றழைப்பது நோக்கி 'மன்னர்மன்னவன்காதல' என்றார். ௬0. பிருகுமனைவிகியாதியென்பாள் அசுரர்க்குப்புகலிடந்தந்து மாயோன்சக்கரத்தான்மாண்டாளென்பது. ஆசுரரென்றது நீட்டும் வழி நீட்டல்பெற்றது.

௬௧. போனகம் - உண்டி. குமதி - விரோசனனென்னுமசுரன் மகள்.

௬௪. நாற்றங்கேட்டலுமென்றதிலக்கணை, கொலைஎன்றது ஐயீற்று ஒவ்வொருமைவினைமுற்று. நாளற்றதெண்ணித் தருமம்பார்த்து விண்ணிலேறுங்கூற்றைப்போலாது நாற்றங்கேட்டலுந் தின்னநயப்பதுநோக்கி, ஓர் கூற்றுண்டோ என்றார்.

ஈறினல்லறம்பார்த்திசைத்தேனிவட்
சீறிநின்றிதுசெப்புகின்றேனலேன்
ஆறிநின்றதறனன்றரக்கியைக்
கோறியென்றெதிரந்தணன்கூறினான். (சுசு)

அய்யனங்கதுகேட்டறனல்லவும்
எய்தினாலதுசெய்கவென்றேவினால்
மெய்யநின்னுரைவேதமெனக்கொடு
செய்கையன்றோவறஞ்செய்யுமாறென்றான். (சுஎ)

கங்கைத்தீம்புனனூரன்கருத்தையும்
மங்கைத்தீயனையாளும்மனக்கொளாச்
செங்கைச்சூலவெந்தீயினைத்தீயதன்
வெங்கட்டியொடுமேற்செலவீசினாள். (சுஅ)

புதியகூற்றனையான்புகைந்தேவிய
கதிர்கொண்மூவிலைக்காலவெந்தீமுனி
விதியைமேற்கொண்டுநின்றவன்மேலுவா
மதியின்மேல்வருங்கோளெனவந்ததே. (சுகூ)

மாலுமக்கணம்வாளியைத்தொட்டதும்
கோல்விற்கால்குனித்ததுங்கண்டிலர்
காலனைப்பறித்தக்கடியாள்விட்ட
சூலமற்றனதுண்டங்கள்கண்டனர். எ0)

அல்லின்மாரியனையநிறத்தவள்
சொல்லின்மாத்திரையிற்கடறார்ப்பன
கல்லின்மாரியைக்கைவகுத்தாளது
வில்லின்மாரியின்வீரன்விலக்கினான். (எக)

ஊக்கமோடவிமயவரெங்கணும்
வாக்கின்மூன்றுறமாயைவளர்ப்பவள்
மூக்கும்வார்செவியுமுறைபோயிடத்
தாக்கும்வள்ளவினவலுந்தாக்கினான். (எஉ)

வேறு.

சொல்லொக்குங்கடியவேகச்சுடுசரங்கரியசெம்மல்
அல்லொக்குநிறத்தினாண்மேல்விடுதலும்வயிரக்குன்றக்
கல்லொக்குநெஞ்சிற்றங்காதப்புறங்கழன்றுகல்லாப்
புல்லர்க்குநல்லோர்சொன்னபொருளெனப்போயிற்றன்றே. (எங)

சுஅ. சங்கைத் தீம்புனனூரனென்றதிராமனை தீயானது புனலையவித்தன் முறையாதலின் தீம்புனனூரனென்றும், தீயனையாளுமென்றுங்கூறினார். சுகூ. நாற்றங்கேட்டலுந் தின்னநயப்பதோர் கூற்றுண்டோ என்றதை வற்புறுத்தற் குப் புதிய கூற்றனையானென்றார். எங. நிறைமொழிஎன்பதுபற்றிச்சொல்லொக்குமெனச் சுடுசரத்துக் குவமைகூறினார். கல்வியறிவில்லாத புல்லறிவுடையார்க்கு நல்லோர்கூறிய உறுதிமொழிசிறிதும் பயன்படாமையின் 'நெஞ்சிற்றங் காதப் புறங்கழன்று புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்னபொரு' ளென்றுவமைமுகத்தாற்கூறினார்.

பொன்னெடுங்குன்றமன்னான் புகர்முகப்பகழியென்னும்
அன்னெடுங்காலவன்காற்றடித்தலுமிடித்துவானில்
கன்னெடுமாரிபெய்யக்கடையுகத்தெழுந்தமேகம்
மின்னொடுமசனியோடும்வீழ்வதேபோலவீழ்ந்தாள். (௭௪)

பொடியுடைக்கானமெங்குங்குருதிநீர்பொங்கவீழ்ந்த
தடியுடையெயிற்றுப்பேழ்வாய்த்தாடகைதலைகடோறும்
முடியுடையரக்கற்கந்நாண்முந்தியுற்பாதமாகப்
படியிடையற்றுவீழ்ந்தவெற்றியம்பதாகையொத்தாள். (௭௫)

கான்றிரிந்தாழியாகத்தாடகைக்கடினமார்பத்
தூன்றியபகழிவாயூடொழுகியகுருதிவெள்ளம்
ஆன்றவக்கானமெல்லாமாயினதந்திமாலைத்
தோன்றியசெக்கர்வானந்தொடக்கற்றுவீழ்ந்ததொத்தே. (௭௬)

வாசநாண்மலரோனன்னமாமுனிபணிமறாத
காசலாங்கனகப்பைம்பூட்காகுத்தன்கன்னிப்போரில்
கூசிவானரக்கர்தங்கள்குலத்துயிர்குடிக்கவஞ்சி
ஆசையாலுழலுங்கூற்றுஞ்சுவைசிறிதறிந்ததன்றே. (௭௭)

யாமுமெம்மிருக்கைபெற்றேமுனக்கிடையூறுமில்லை
கோமகற்கினியதெய்வப்படைக்கலங்கொடுத்தியென்று
மாமுனிக்குரைத்துப்பின்னர்விற்கொண்டமழையனான்மேல்
பூமழைபொழிந்துவாழ்த்திவிண்ணவர்போயினாரே. (௭௮)

௮-வது தாடகைவதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம்-௪௧௧.

ஒன்பதாவது

வேள்விப்படலம்.

விண்ணவர்போயபின்றைவிரிந்தபூமழையினாலே
தண்ணெனுங்கானநீங்கித்தாங்கருந்தவத்தின்மிக்கோன்
மண்ணவர்வறுமைநோய்க்குமருந்தனசடையன்வெண்ணெய்
அண்ணறன்சொல்லேயன்னபடைக்கலமருளினானே. (௧)

ஆறியவறிஞன்கூறியளித்தலுமண்ணறன்பால்
ஊறியவுவகையோடும்பர்தம்படைகளெல்லாம்
தேறியமனத்தான்செய்தநல்வினைப்பயன்களெல்லாம்
மாறியபிறப்பிற்றேடிவருவபோல்வந்தவன்றே. (௨)

---

௭௮. இந்திரவில்லொடுதோன்றுமேகம்போலெய்தியமை நோக்கி 'விற்கொண்ட மழையனான்' என்றார்.

மேவினம்பிரிதலாற்றேம்வீரநீவிதியினெம்மை
ஏவினசெய்துநிற்றுமிளையவன்போலவென்று
தேவர்தம்படைகள்செப்பச்செவ்விதென்றவனுநேரப்
பூவைபோனிறத்தினாற்குப்புறத்தொழில்புரிந்தவன்றே. (௩)

இனையனநிகழ்ந்தபின்னர்க்காவதமிரண்டுசென்றார்
அனையவர்காணவாண்டோராரமம்வந்தணுகித்தோன்ற
முனைவவீதியாவதென்றுமுன்னவன்வினவப்பின்னர்
வினையறநோற்றுநின்றமேலவன்விளம்பலுற்றான். (௪)

மானசமடுவிற்றோன்றிவருதலாற்சரயுவென்றே
மேன்முறையமரர்போற்றும்வீழ்நதியதனிற்றோடும்
ஆனகோமதிவந்தெய்துமாரவமதென்னவப்பாற்
போனபின்பவங்கடீர்க்கும்புனிதமாநதியையுற்றார். (௫)

சுரர்தொழுதிறைஞ்சற்கொத்தநாநதியாவதென்று
வரமுனிதன்னையண்ணல்வினவுறமலருள்வைகும்
பிரமனன்றளித்தவென்றிப்பெருந்தகைக்குசனென்றோதும்
அரசர்கோன்மனைவிதன்பாலளித்தவர்நால்வராகும். (௬)

குசன்குசநாபன்கோதில்குணத்தினதூர்த்தன்கொற்றத்
திசைகெழுவசுவென்றோதுமிவர்பெயரிவர்கடம்மில்
குசன்கவுசாம்பிநாபன்குளிர்மகோதயமதூர்த்தன்
வசையிறன்மவணமற்றைவசுகிரிவிரசம்வாழ்ந்தார். (௭)

அவர்களிற்குசநாபற்கேயையிருபதின்மராஞ்சொல்
துவரிதழ்த்தெரிவைநல்லார்தோன்றினர்வளருநாளில்
இவர்பொழிற்றலைக்கணுயத்தெய்துழிவாயுவெய்திக்
கவர்மனத்தினனாயந்தக்கன்னியர்தம்மைநோக்கி. (௮)

கொடித்தனிமகரங்கொண்டான்குனிசிலைச்சரத்தாலுந்தேன்
வடித்தடங்கண்ணீரென்னைமணத்திரென்றுரைப்பவந்தை
அடித்தலத்துறைத்துநீரோடளித்திடினணைதுமென்ன
ஒடித்தனன்வெரிநவீழ்ந்தாரொளிவளைமகளிரெல்லாம். (௯)

சமீரணனகன்றபின்னர்த்தையலார்தவழ்ந்துசென்றே
அமிர்துகுகுதலைமாழ்கியரசன்மாட்டுரைப்பவன்னான்
நிமிர்குழன்மடவார்க்கேற்றிறைதவன்சூளிநல்கும்
திமிரறுபிரமதத்தற்களித்தனன்றிருவனாரை. (௧௦)

---

௩. காயாம்பூவையொத்த நிறத்தனாகலின் 'பூவைபோனிறத்தினான்' என்றார்.

௬. வரமுனி கோசிகன்.

௯. கொடித்தனிமகரங் கொண்டவன் - மன்மதன்.

அவன்மலர்க்கைகடீண்டக்கூனிமிர்ந்தழகுவாய்த்தார்
புவனமுற்றுடையகோவும்புதல்வரில்லாமைவேள்வி
தவர்களிற்புரிதலோடுந்தகையுறத்தழுவினாப்பண்
கவனவேகத்துரங்கக்காதிவந்துதயஞ்செய்தான். (௧௧)

அன்னவன்றனக்குவேந்தனரசொடுமுடியுமீந்து
பொன்னகரடைந்தபின்னர்ப்புகழ்மகோதயத்தில்வாழும்
மன்னவன்காதிக்கியானுங்கவுசிகையென்னுமாது
முன்னர்வந்துதிப்பவந்தமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன். (௧௨)

பிருகுவின்மதலையாயபெருந்தகைப்பிதாவுமொவ்வா
இருசிகனென்பவற்குமெல்லியலாளையீந்தான்
அருமறையவனுஞ்சின்னாளறம்பொருளின்பமுற்றி
விரிமலர்த்தவிசோன்றன்பால்விழுத்தவம்புரிந்துமீண்டான். (௧௩)

காதலன்சேணினீங்கக்கவுசிகைதரிக்கலாற்றாள்
மீதுறப்படாலுற்றாள்விழுநதிவடிவமாகி
மாதவர்க்காசநோக்கிமாநிலத்துறுகணீக்கப்
போதுகநதியாயென்னாப்பூமகனுலகுபுக்கான். (௧௪)

எம்முனணங்கையிந்தவிருநதியாயினளென்
றம்முனிபுகலக்கேளாவதிசயமிகவுந்தோன்றச்
செம்மலுமிளையகோவுஞ்சிறிதிடந்தீர்ந்தபின்னர்
மைம்மலிபொழில்யாதென்னமாதவன்கூறலுற்றான். (௧௫)

தங்களையகிற்றெய்வந்தவம்பிறிதிலவென்றென்னும்
மங்கைமார்சிந்தைபோலத்தூயதுமற்றுங்கேளாய்
எங்கணுண்மறைக்குந்தேவாறிவிற்கும்பிறர்க்குமெட்டாச்
செங்கண்மாவிருந்துமேனாட்செய்தவஞ்செய்ததன்றே. (௧௬)

பாரின்பால்விசும்பின்பாலும்பற்றறப்படிப்பதன்றான்
பேரென்பானவன்செய்மாயப்பெரும்பிணக்கொருங்குதேர்வார்
ஆரென்பானமலமூர்த்திகருதியதறிதறேற்றும்
ஈரைம்பானூழிகாலமிருந்தவமியற்றியிட்டான். (௧௭)

மாவலியின்கதை.

வேறு:

ஆனவனிங்குறைகின்றவந்நாள்வாய்
ஊனமின்ஞாலமொடுங்குமெயிற்றான்
ஏனமெனுந்திறன்மாவலியென்பான்
வானமும்வையமும்வெளவுதல்செய்தான். (௧௮)

செய்தவர்வானவருஞ்செயலற்று
நெய்தவழ்வேள்வியைமுற்றிடகின்றான்
ஐயமில்சிந்தையனந்தணர்தம்பால்
வையமும்யாவும்வழங்கவலித்தான். (௧௯)

ஆயதறிந்தனர்வானவரந்நாள்
மாயனைவந்துவணங்கியிரந்தார்
தீயவன்வெந்தொழிறீரெனநின்றார்
நாயகனும்மது செய்யநயந்தான். (௨௦)

வாமனாவதாரம்.

காலமுனிக்குணர்காசிபனென்னும்
வாலறிவற்கதிதிக்கொருமகவாய்
நீலநிறத்தொடுநெடுந்தகைவந்தோர்
ஆலமர்வித்தினருங்குறளானான். (௨௧)

முப்புரிநூலினன்முஞ்சியன்விஞ்சை,
கற்பதொர்நாவனனற்படிகையன்
அற்புதனற்புதரேயறியுந்தன்
சிற்பதமொப்பதோர்மெய்க்கொடுசென்றான். (௨௨)

அன்றவன்வந்தகதிர்ந்தலமெல்லாம்
வென்றவன்முந்திவியந்தெதிர்கொண்டான்
நின்றனிரோர்தனியின்வேள்விநிறைந்தோய்
என்றனினுய்ந்தவர்யாரினியென்றான். (௨௩)

ஆண்டகையவ்வழிகூறவிசைத்தோன்
வேண்டினர்வேட்கையின்மேற்படவீசி
நீண்டகையாயினிநின்னுழைவந்தோர்
மாண்டவரல்லவர்மாண்பிலரென்றான். (௨௪)

சிந்தையுவந்தெதிரொன்செயவென்றான்
அந்தணன்மூவடிமண்ணெனக்குண்டேல்
வெந்திறலாயிதுவேண்டுமெனாமுன்
தந்தனெனென்றனன்வெள்ளிதடுத்தான். (௨௫)

---

௨௧. ஆலமர்வித்தினருங்குறளானான் - ஆலின் சிறுவித்துப்போலச் சிறுகுறன்வடிவமானான் என்றதென்க. அதன் வித்து மிகச்சிறியதேனும் யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைப்படைக்குந் தங்குநிழல் பயப்பது போல முன்னர்ச் சிறுகுறளாகச்சென்று பின்நீண்டமையினவ்வாறுவமைகூறினார். அமர் - சிறுமை, இதனை 'அமர்மெய்யுடையவனானான்' என்றிவ்வாசிரியர் கூறுதலுங்காண்க.

௨௨. மெய்யுணர்ச்சியுடையாற் காணப்படுபவனாகலின் 'அற்புதரேயறியு' மென்றும், அவர்க்குத்தான் இறப்ப நுண்ணிய ஞானத்திருமேனி காட்டலின் 'சிற்பதமொப்பதோர் மெய்க்கொடுசென்றான்' என்றுங்கூறினார்.

௨௪. ஈகைக்குணமுடைமையிற் சிறந்தோனாகலின் 'நீண்டகையா'யென்றும், நின்னுழையிரந்தார் மாட்சிமையுடையாராகலின் 'மாண்டவ' ரென்றும், அல்லாதாரன்னரல்லராகலின், 'அல்லவர்மாண்பில' ரென்றுங்கூறினார்.

கண்டதிறத்திதுகைதவமைய
கொண்டனிறக்குறவென்பதுகொள்ளேல்
அண்டமுமுற்றுமகண்டமுமேனான்
உண்டவனுமிதுணர்ந்துகொளென்றான். (௨௬)

நினக்கிலையென்கைநிமிர்ந்திடவந்து
தனக்கியலாவகைதாழ்வதுதாழ்வில்
கனக்கரியானதுகைத்தலமென்னின்
எனக்கிதன்மேனலம்யாதுகொலென்றான். (௨௭)

துன்னினர்துன்னலரென்பதுசொல்வார்
முன்னியநன்னெறிநூலவர்முன்வந்
துன்னியதானமுயர்ந்தவர்கொள்க
என்னினிவன்றுணையாவருயர்ந்தார். (௨௮)

வெள்ளியையாதல்விளம்பினைமேலோர்
வள்ளியராகவழங்குவதல்லால்
எள்ளுவவென்சிலவின்னுயிரேனும்
கொள்ளுதல்தீதுகொடுப்பதுநன்றால். (௨௯)

மாய்ந்தவர்மாய்ந்தவரல்லர்கண்மாயா
தேந்தியகைகொடிரந்தவரெந்தாய்
வீய்ந்தவரென்பவர்வீய்ந்தவரேனும்
ஈய்ந்தவரல்லதிருந்தவர்யாரே. (௩௰)

அடுப்பவரும்பழிசெய்ஞ்ஞருமல்லர்
கொடுப்பவர்முன்புகொடேலெனநின்று
தடுப்பவரேப்பகைதம்மையுமன்னர்
கெடுப்பவரன்னதொர்கேடிலையென்றான். (௩௧)

கட்டுரையிற்றமைகைத்துளபோழ்தே
இட்டிசைகொண்டறனெய்தமுயன்றோர்
உட்டெறுவெம்பகையாவதுலோபம்
விட்டிடவென்றுவிலக்கினர்தாமே. (௩௨)

---

௨௬. உலகமுண்ட பெருவாயனாகலின் 'அண்டமுமுற்று மகண்டமுமே னானுண்டவ' னென்றதென்க. ௨௭. கனக்கரியான் - மேகம்போலுங் கரியமேனியன். ௨௮. தக்குழியீதலே நன்றென்பதுபற்றி 'உன்னியதான முயர்ந்தவர் கொள்க' என்றார்.

௨௯. வெள்ளியை வெள்ளியென்னும் பெயரையுடைய, எனவும் வெள்ளறிவையுடைய எனவு மிருபொருள்படநின்றது நேரே ஆசிரியனாகலின்சிலேடையாகக் கூறினான். கொள்ளுதல்தீது கொடுப்பது நன்று என்பதனை 'நல்லாறெனினுங் கொளறீது மேலுலகமில்லெனினு மீதலே நன்று' என்ற குறட்பொருளை யுட்கொண்டது.

௩௰. செத்தாரின்வேறல்லாராதலின் 'ஏந்தியகைகொடிரந்தவர் வீய்ந்தவ' ரென்றும்புகழுடம்போ டழியாதிருப்பது கருதி 'வீய்ந்தவரேனும் ஈந்தவரல்ல திருந்தவர்யாரே' யென்றுங்கூறினார். ௩௨. உலோபம் - ஒருவர்க்கிருக்கினிருமையும் கெடுக்குமாயுதமென்க.

வேறு.

எடுத்தொருவருக்கொருவரீவதனின்முன்னே
தடுப்பதுநினைக்கிதழகோதகைவில்வெள்ளி
கொடுப்பதுவிலக்குகொடியோயுனதுசுற்றம்
உடுப்பதுவுமுண்பதுவுமின்றிவிடுகின்றாய்.

வேறு.

முடியவிம்மொழியெலாமொழிந்துமந்திரி
கொடியனென்றுரைத்தசொலொன்றுங்கொண்டிலன்
அடியொருமூன்றுநீயளந்துகொள்கென
நெடியவன்குறியகைநீரினீட்டினான். (௩௪)

கயந்தருநறும்புனல்கையிற்றீண்டலும்
பயந்தவர்களுமிகழ்குறளன்பார்த்தெதிர்
வியந்தவர்வெருக்கொளவிசும்பினோங்கினான்
உயர்ந்தவர்க்குதவியவுதவியொப்பவே. (௩௫)

நின்றகான்மண்ணெலாநிரப்பியப்புறம்
சென்றுபாவிற்றிலைசிறிதுபாரொரு
ஒன்றவானகமெலாமொடுக்கியும்பரை
வென்றகான்மீண்டதுவெளிபெறாமையே. (௩௬)

உலகெலாமுள்ளடியடக்கியோரடிக்
கலகிலாதவ்வடிக்கன்பன்மெய்யதாம்
இலைகுலாந்துழாய்முடியேகநாயகன்
சிலைகுலாந்தோளினாய்சிறியன்சாலவே. (௩௭)

உரியதிந்திரற்கிதென்றுலகமீந்துபோய்
விரிதிரைப்பாற்கடற்பள்ளிமேவினான்
கரியவனுலகெலாங்கடந்ததாளிணை
திருமகள்கரந்தொடச்சிவந்துகாட்டவே. (௩௮)

ஆதலாலறுவினையறுக்குமாரிய
காதலாற்கண்டவர்பிறவிகாண்குறார்
வேதநூன்முறைமையால்வேள்விமுற்றுவேற்
கீதலாதில்லைவேறிருக்கற்பாலதே. (௩௯)

ஈண்டிருந்தியற்றுவென்யாகம்யானென
நீண்டபூம்பழுவத்துநெறியினெய்திப்பின்

---

௩௩. கொடுப்பதுவிலக்கு கொடியோயென்பதனை 'கெடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றமுடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக்கெடும்' என்பதனானறிக.
௩௫ புதுப்புனலென்றது கருதி 'கயந்தருநறும்புன' லென்றார்.

வேண்டுவகொண்டுதன்வேள்விமேவினான்
காண்டகுகுமாரரைக்காவலேவியே. (௪௦)

எண்ணுதற்காக்கரிதிரண்டுமூன்றுநாள்
விண்ணவர்க்காக்கியமுனிவன்வேள்வியை
மண்ணினைக்காக்கின்றமன்னன்மைந்தர்கள்
கண்ணினைக்காக்கின்றவிமையிற்காத்தனர். (௪௧)

காத்தனர்திரிகின்றகாளைவீரரில்
மூத்தவன்முழுதுணர்முனியைமுன்னிநீ
தீத்தொழிலியற்றுவரென்றதீயவர்
ஏத்தருங்குணத்தினாய்வருவதென்றென்றான். (௪௨)

வார்த்தைமாறுரைத்திலன்முனிவன்மௌனியாய்ப்
போர்த்தொழிற்குமாரனுந்தொழுதுபோந்தபின்
பார்த்தனன்விசும்பினைப்பருவமேகம்போல்
ஆர்த்தனரிடித்தனராசனியஞ்சவே. (௪௩)

எய்தனரெறிந்தனரெறியுநீருமாப்
பெய்தனர்பெருவரைபிடுங்கிவீசினர்
வய்தனர்தெழித்தனர்மழுக்கொண்டோச்சினர்
செய்தனரொன்றலதீயமாயமே. (௪௪)

ஊனகுபடைக்கலமுருத்துவீசின
கானகமறைத்தனகாலமாரிபோல்
மீனகுதிரைக்கடல்விசும்புபோர்த்தென
வானகமறைத்தனவளைந்தசேனையே. (௪௫)

வில்லொடுபகழிவாண்மிடைந்துலாவிடப்
பல்லியங்கடிப்பினினிடிக்கும்பல்படை
ஒல்லெனவுரறியவூழிப்பேர்ச்சியுள்
வல்லைவந்தெழுந்ததோர்மழையும்போன்றவே. (௪௬)

கவருடையெயிற்றினர்கடித்தவாயினர்
துவர்நிறப்பங்கியர்சுழல்கட்டுயினர்
பவர்சடையந்தணன்பணித்ததீயவர்
இவரெனவிலக்குவற்கிராமன்காட்டினான். (௪௭)

கண்டவக்குமாரனுங்கடைக்கண்டூக
விண்டனைநோக்கித்தன்வில்லைநோக்கினான்

௪௨. ஏத்தவருங்குணத்தினாயென்றது - ஈறுதொகுக்கப்பட்டது.
௪௩. பருவமேகம் - கார்காலமேகம்.

அண்டர்நாயகவினிகாண்டிபீண்டவர்
அண்டம்வீழ்வனவெனத்தொழுதுசொல்லினான். (௪௮)

தூமவேலரக்கர்தந்நிணமுஞ்சோரியும்
ஓமவெங்கனலிடையுகுமென்றுன்னியத்
தாமரைக்கண்ணனுஞ்சரங்களேகொடு
கோமுனியிருக்கையோர்கூடமாக்கினான். (௪௯)

நஞ்சடவெழுதலுநடுங்கிநாண்மதிச்
செஞ்சடைக்கடவுளையடையுந்தேவர்போல்
வஞ்சனையரக்கரைவெருவிமாதவர்
அஞ்சனவண்ணநின்னபயம்யாமென்றார். (௫௦)

கவித்தனன்கரதலங்கலங்கனீரெனச்
செவித்தலநிறுத்தினன்சிலையின்றெய்வநாண்
புவித்தலங்குருதியின்புணரியாக்கினன்
குவித்தனனரக்கர்தஞ்சிரத்தின்குன்றமே. (௫௧)

திருமகணாயகன்தெய்வவாளிதான்
வெருவருதாடகைபயந்தவீரர்கள்
இருவரினொருவனைக்கடலினிட்டதங்
கொருவனையந்தகபுரத்தினுய்த்தே. (௫௨)

துணர்த்தபூந்தொடையலான்பகழிதூவினான்
கணத்திடைவிசும்பினைக்கவித்துத்தூர்த்தலால்
பிணத்திடைநடந்திவர்பிடிப்பரீண்டென
உணர்த்தினரொருவர்முனொருவரோடினார். (௫௩)

ஓடினவரக்கரையுருமின்வெங்கணை
கூடினகுறைத்தலைநிறைத்துக்கூத்துநின்
றாடினவலகையுமையன்கீர்த்தியைப்
பாடினபறந்தனபறவைப்பந்தரே. (௫௪)

பந்தரைக்கிழித்தனபரந்தபூமழை
அந்தரதுந்துமிமுகிலினார்த்தன
இந்திரன்முதலியவமரரீண்டினார்
சுந்தரவில்லியைத்தொழுதுவாழ்த்தினார். (௫௫)

வேறு.

புனிதமாதவராசியின்பூமழைபொழிந்தார்
அனையகானத்துமரங்களுமலர்மழைசொரிந்த

---

௫௨. காந்தருவக்கணை - அக்கினிக்கணை, வாயுக்கணை, இவற்றை முறையே சுபாகு, மாரீசன், இவரையொழித்தற்கு அரக்கர்மேல்விடுத்தலைக்காண்க.

௫௪. குறைத்தலை - கவந்தம்.

முனியுமவ்வழிவேள்வியைமுறைமையின்முற்றி
இனியசிந்தையனிராமனுக்கினையனவிசைத்தான். (ருசு)

பாக்கியம்மெனக்குளதெனநினைவுறும்பான்மை
போக்கிநிற்கிதுபொருளெனவுணர்கிலென்புவனம்
ஆக்கிமற்றவையகிலமுமணிவயிற்றடக்கிக்
காக்குநீயொருவேள்விகாத்தனையெனுங்கருத்தே. (ருஎ)

என்றுகூறியபின்னரவ்வெழின்மலர்க்கானத்
தன்றுதானுறைந்தருந்தவமுனிவரோடிருந்த
குன்றுபோற்குணத்தானெதிர்கோசலைக்குரிசில்
இன்றியான்செயும்பணியென்சொல்பணியெனவிசைத்தான். (ருஅ)

அரியயான்சொலினையதிற்கரியதொன்றில்லை
பெரியகாரியமுளவவைமுடிப்பதுபின்னர்
விரியும்வார்புனன்மருதஞ்சூழ்மிதிலையர்கோமான்
புரியும்வேள்வியுங்காண்டுநாமெழுகென்றுபோனார். (ருகூ)

கூ-வது வேள்விப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் - சஎஅ.

பத்தாவது.

அகலிகைப்படலம்.

அகலிகையின் சாபவிமோசனுதி வாலாறுகளைக்கூறுகின்ற படலம்.

அலம்புமாமணியாரத்தோடகிலணிபுளின
நலம்பெய்பூண்முலைநாகிளவஞ்சியாமருங்குற்
புலம்புமேகலைப்புதுமலர்ப்புனையறற்கூந்தற்
சிலம்புசூழுங்காற்சோணமாந்தெரிவைச்சேர்ந்தார். (க)

நதிக்குவந்தவரெய்தலுமருணன்றனயனக்
கதிக்குமுந்துறுகலினமான்றேரொடுங்கதிரோன்
உதிக்குங்காலையிற்றண்மைசெய்வான்றனதுருவில்
கொதிக்கும்வெம்மையையாற்றுவான்போற்கடற்குளித்தான். (உ)

கறங்குதண்புனற்கடிநெடுந்தாளுடைக்கமலத்
தறங்கொண்மலர்க்கோயில்களிதழ்க்கதவடைப்பப்
பிறங்குதாமரைவனம்விட்டுப்பெடையொடுகளிவண்
டுறங்குகின்றதோர்நறுமலர்ச்சோலைபுக்குறைந்தார். (ங)

ருஎ. 'ஒருவனுமிறையோனுநான்முகனுமிமையோருங் - கூறுவருந்தனியுடம்ப' னுகலின் 'புவனமாக்கி மற்றவையகிலமுந் தன்வயிற்றடக்கிக்காக்குநீ' என்றார்.

ருகூ. ஈசன் வில்லொடித்தன்முதலிய'மற்றிப்பெரிய காரியமுள' என்றார்.

ங. அவ்வப்பருவங்களின்மலருமியல்புநோக்கி'அறங்கொண்மல'ரென்றார்.

இனையசோலைமற்றியாதெனவிராகவன்வினவ
வினையெலாமறநோற்றவன்விளம்புவான்மேனாள்
தனையரானவர்க்கிரங்கியேகாசிபன்றனது
மனையுளாடவம்புரிந்தனளிவளெனவலித்தான். (௪)

அண்டகோளகைக்கப்புறத்தென்னையாளுடைய
கொண்டனீள்பதத்தெய்தியோர்விஞ்சையர்கோதை
புண்டரீகமென்பதத்தியைப்புகழ்ந்தனள்புகழ
வண்டறாமதுமாலைகைக்கொடுத்தனண்மகிழ்ந்து. (௫)

அன்னமாலையையாழிடைப்பிணித்தயனுலகம்
கன்னிமீடலுங்கசட்டுறுமுனியெதிர்காணா
என்னையாளுடைநாயகிக்கிசையெடுப்பவனென்
றன்னடாளிணைவணங்கிநின்றேத்தலுமனையாள். (௬)

உலகம்யாவையும்படைத்தளித்துண்டுமிழொருவன்
இலகமார்பகத்திருந்துயிர்யாவையுமீன்ற
திலகவாணுதல்சென்னியிற்சூடியதெரியல்
அலகின்மாமுனிபெறுகெனவளித்தனளளியால். (௭)

தெய்வநாயகிசென்னியிற்சூடியதெரியல்
அய்யயான்பெறப்புரிந்ததெத்தவமெனவாடி
வெய்யமாமுனிசென்னியிற்சூடியேவினைபோய்
உய்யுமாறிதென்றுவந்துவர்தும்பர்நாடடைந்தான். (௮)

பெய்யுமாமுகில்வெள்ளியம்பிறங்கன்மீப்பிறழும்
செய்யதாமரையாயிரமலர்ந்துசெங்கதிரின்
மொய்யசோதியைமிலைச்சியமுறைமைபோன்றொளிரும்
மெய்யினோடையிராவதக்களிற்றின்மேல்விளங்க. (௯)

அரம்பைமேனகைதிலோத்தமையுருப்பசியனங்கன்
சாம்பெய்தூணியிற்றளிரடிநூபுரந்தழைப்பக்
கரும்பையுஞ்சுவைகைப்பித்தகுதலையர்கின்னரி
நிரம்புபாடலோடாடினர்வீதிகணெருங்க. (௧௰)

நீலமால்வரைதவழ்தருகதிர்நிலாக்கற்றை
போலவேயிருபுடையினுஞ்சாமரைபுரள
கோலமாமதிகுறைவறநிறைந்தொளிகுலாவ
மேல்நிவர்ந்தெனவெள்ளியந்தனிக்குடைவிளங்க. (௧௧)

---

௫. நீள்பதம் – அந்தமிலின்பவீடு ௬. கசட்டுறுமுனி, வெய்யமாமுனி, வெஞ்சொன்மாமுனி, மறநிலாமுனி, தனையொவாதவன, கொடியோன் எனக்கூறியன – துருவாசனை என்க.

தழங்குபேரியுங்குறட்டொடுபாண்டிலுஞ்சங்கும்
வழங்குசம்பலைமங்கலகீதத்தைமறைப்ப
முழங்குநான்மறைமுனிவர்முழக்கெனவுலகை
விழுங்குமாவரும்விழாவணிக்கண்டுளம்வியந்தான். (கஉ)

தனையொவாதவன்மகிழ்ச்சியால்வாசவன்றன்கை
வனையுமாலையைநீட்டலுந்தோட்டியால்வாங்கித்
துனைவலத்தயிராவதத்தெருத்திடைத்தொடுத்தான்
பனைசெய்கையினுற்பறித்தடிப்படுத்ததப்பகடு. (கரு)

கண்டமாமுனிவிழிவழியொழுகுவெங்கனலால்
அண்டகூடமுஞ்சாம்பராயொழியுமென்றழியா
விண்டுநீங்கினர்விண்ணவரிருசுடர்மீண்ட
எண்டிசாமுகமிருண்டதுசுழன்றதெவ்வுலகும். (கச)

புகையெழுந்தனவுயிர்தொறுமெயில்பொடித்தவனில்
நகையெழுந்தனசிவந்தனபுருவநன்னுதலில்
சிகையெழுஞ்சுடர்விழியினைசனியுந்திகைப்ப
மிகையெழுந்திடுசதமககேளெனவெகுண்டான். (கரு)

பூதநாயகன்புவிமகணாயகன்பொருவில்
வேதநாயகன்மார்பகத்தினிதுவீற்றிருக்கும்
ஆதிநாயகிவிருப்புறுதெரியல்கொண்டணைந்த
மாதரான்வயிற்பெற்றனென்முயன்றமாதவத்தால். (கசா)

இன்றுநின்பெருஞ்செல்விகண்டுவகையினீந்த
மன்றலந்தொடையிகழ்ந்தனையினதுமாநிதியும்
ஒன்றலாதபல்வளங்களுமுவரிபுக்கொளிப்பக்
குன்றிநீதுயருறுகெனவுரைத்தனன்கொடியோன். (கஎ)

அரமடந்தையர்கற்பகநவநிதியமிர்தம்
சுரபிவாம்பரிமதமலைமுதலியதொடக்கற்
றொருபெரும்பொருளின்றியேயுவரிபுக்கொளிப்ப
வெருவியோடினன்வெண்ணெய்வாழ்கண்ணன்மேவாரின். (கஅ)

வெய்யமாமுனிவெகுளியால்விண்ணகமுதலாம்
வய்யம்யாவையும்வறுமைநோய்நலிதரவானோர்
தய்யல்பாகனுஞ்சதுமுகக்கடவுளுங்கூடிச்
செய்யதாமரைத்திருமறுபார்பனைச்சேர்ந்தார். (கக)

கஉ. விழுங்குமாறு என்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. கரு. பனைசெய்கை என்டழிசெயஉவமவுருபு. கஅ. சுரபி-காமதேனு, வாம்பரிஎன்றது-உச்சைசிரவத்தை, மதமலை-ஐராவதம்.

வெஞ்சொன்மாமுனிவெகுளியால்விளைந்தமைவிளம்பிக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கிழவனுங்கடவுளர்பிறரும்
தஞ்சமில்லைநின்சரணமேசரணெனச்சலியா
தஞ்சலஞ்சலென்றுரைத்தனனுலகெலாமளந்தோன். (௨௦)

மத்துமந்தரம்வாசுகிகடைகயிறடைதூண்
மெத்துச்சந்திரன்சுராசுரர்வேறுவேறன்ன
கொத்திரண்டுபால்வலிப்பவரோடதிகொடுத்து
கத்துவாரிதிமறுகுறவுமிழ்ந்தெழக்கடையின். (௨௧)

யாமுமவ்வயின்வருதுநீர்கதுமெனவெழுந்து
போமினென்றருள்புரிதலுமிறைஞ்சினர்புகழ்ந்தார்
நாமமின்றெனக்குனித்தனர்நல்குரவொழிந்த
தாமெனும்பெருங்களிதுளக்குறுதலாலமரர். (௨௨)

மலைபிடுங்கினர்வாசுகிபிணித்தனர்மதியம்
நிலைபெறும்படிநட்டனரோரிடநிறைத்தார்
அலைபெறும்படிபயோததிகடைந்தனரவனி
நிலைதளர்ந்திடவனந்தனுங்கீழுறநெளித்தான். (௨௩)

திறல்கொளாமையாய்முதுகினின்மந்தரந்திரிய
விறல்கொளாயிரந்தடக்கைகள்பரப்பிமீவலிப்ப
மறனிலாமுனிவெகுளியின்மடிந்தனவரவே
அறனிலாமனத்தடையலாநெடுந்தகையமைத்தான். (௨௪)

இறந்துநீங்கினயாவையுமெம்பிரானருளாற்
பிறந்தவவ்வயிற்சுராசுரர்தங்களிற்பிணங்கச்
சிறந்தமோகினிமடந்தையாலவுணர்தஞ்செய்கை
துறந்துமாண்டனராரமிர்தமரர்கள்துய்த்தார். (௨௫)

வெருவுமாலமும்பிறையும்வெவ்விடையவற்கீந்து
தருவும்வேறுளதகைமையுஞ்சதமகற்கருளி
மருவுதொல்பெருவளங்களும்வேறுறவழங்கித்
திருவுமாரமுமணிந்தனன்சீதரமூர்த்தி. (௨௬)

அந்தவேலையிற்றிதிபெருந்துயருழந்தழிவாள்
வந்துகாசிபன்மலரடிவணங்கியென்மைந்தர்
இந்திராதியர்புணர்ப்பினாலிறந்தனரெனக்கோர்
மைந்தனீயருளவர்தமைமடித்தலுக்கென்றாள். (௨௭)

---

௨௨. நாம் - அச்சம் அது அம்மு முச்சாரியை பெற்றது. ௨௪. அறன் இலாமனத்து அடையலா நெடுந்தகை என்றது திருமாலை அறன் நில்லாமனத் தெனக் கோடலுமமையும். ௨௬. வேறுளதகைமையுமென்றது சிந்தாமணி காமதேனு அமுதம் ஐராவத முதலியனவென்க.

என்றுகூறலுமகவுணக்களித்தனமினிநீ
சென்றுபாரிடைப்பருவமோராயிரந்தீர
நின்றுமாதவம்புரிதியேனிணைவுமுற்றுதியென்
றன்றுகூறிடப்புரிந்தனளருந்தவமனையாள். (௨அ)

கேட்டவாசவனன்னவட்கடிமையிற்கிடைத்து
வாட்டமாதவத்துணர்ந்தவன்வயிற்றுறுமகவை
வீட்டியேயெழுகூறுசெய்திடுதலும்விம்மி
நாட்டநீர்தாமருத்தெனுநாமமுநவின்றான். (௨௯)

ஆயதிவ்விடமவ்விடமவிர்மதியணிந்த
தூயவன்றனக்கரிவையிற்றோன்றியதொல்லை
வாயுவும்புனற்கங்கையும்பொறுக்கலாவலத்த
சேய்வளர்ந்தருள்சரவணமென்பதுந்தெரித்தான். (௩௦)

காலன்மேனியிற்கருகிருள்கடிந்துலகளிப்பான்
நீலவார்கலித்தேரொடுநிறைகதிர்க்கடவுள்
மாலின்மாமணியுந்தியினயனொடுவந்த
மூலதாமரைமுழுமலர்முளைத்தெனமுளைத்தான். (௩௧)

அங்குநின்றெழுந்தயன்முதன்மூவருமனையார்
செங்கணேற்றவன்செறிசடைப்பழுவத்தினிறைதேன்
பொங்குகொன்றையீர்த்தொழுகலாற்பொன்னியைப்பொருவும்
கங்கையென்னுமக்கரைபொருதிருநதிகண்டார். (௩௨)

இந்தமாநதிக்குற்றனதகைமையயாவும்
எந்தைகூறென்றிராகவன்வினவுறவெனையான்
மைந்தநின்றிருமரபுளானயோத்திமாநகர்வாழ்
விந்தைசேர்புயன்சகரனிம்மேதினிபுரந்தோன். (௩௩)

விறல்கொள்வேந்தனுக்குரியவரிருவரில்விதர்ப்பை
பொறையினகில்கியயோசணனென்றொருபுதல்வன்
பறவைவேந்தனுக்கிளையமென்சுமதிமுற்பயந்த
அறனின்மைந்தராறயுதர்மற்றஞ்சுமானவன்சேய். (௩௪)

திண்டிறற்புனைசகரனுந்தனையர்சேவகந்தான்
கண்டுமுற்றியவயமகம்புரிதலுங்கனன்று

௨அ. பருவம் - ஆண்டு. ௩௦. அரிவை ஈண்டு மலையரையன்மகள். சேய் - முருகன். ௩௨. பழுவம் - காடு. பொன்னியைப்பொருவுங் கங்கை என்றார். கங்கையிற்புனிதமாயகாவிரி எனப்பெரியாரும். பணித்தலினென்க. ௩௪. ஆறயுதர் அறுபதினாயிரம்பேர். அயுதம் - பதினாயிரம். ௩௫. அயமகம் - பரிமேதம். கபிலனதிடையினில் எனவருபின் மேனுருபுவந்தமையை 'நிலவார் நிலமிசைமேல்' எனவருதலானுமமைத்துக்கொள்க. அயம் - குதிரை, மேதம்-கொலை.

வண்டுதுற்றதார்வாசவற்குணர்த்தினர்வானோர்
ஒண்டிறற்பரிகபிலனதிடையினிலொளித்தான். (௩௫)

வாயுவாசிபின்சென்றனனஞ்சுமான்மறுகிப்
பூவினோரிடமின்றியேநாடினன்புகுந்து
தேவர்கோமகன்கரந்தமையறிந்திலன்றிகைத்து
மேவுதாதைதன்றாதையாலுரைத்தனன்மீண்டு. (௩௬)

கேட்டவேந்தனுமதலையர்க்கம்மொழிகிளத்த
வாட்டமீக்கொளச்சகரர்கள்வடவையின்மறுகி
காட்டம்வெங்கனல்பொழிதராநாணிலந்தடவித்
தோட்டுநுங்கினர்புவியினைப்பாதலந்தோன்ற. (௩௭)

நூறியோசனையகலமுமாழமுநுடங்கக்
கூறுசெய்தனரென்பரால்வடகுணதிசையின்
ஏறுமாதவக்கபிலனிலிவுளிகண்டெரியிற்
சீறிவைதனர்செருக்கினர்நெருக்கினர்செறுத்தார். (௩௮)

மூளும்வெஞ்சினத்தருந்தவன்முனிந்தெரிவிழிப்பப்
பூளைசூடிதன்னகையினிலெயில்பொடித்தனபோல்
ஆறுமைந்தாறயுதருஞ்சாம்பராயவிந்தார்
வேள்விகண்டநல்வேந்தனுக்குரைத்தனர்வேதர். (௩௯)

உழைத்துவெந்துயர்க்கூறுகாண்கிலனுணர்வொழியா
தழைத்துமைந்தனன்மைந்தனையவர்கழிந்தனரேல்
இழைத்தவேள்வியின்றிழப்பதோவெனவவனெழுந்து
தழைத்தமாதவக்கபிலன்வாழ்பாதலஞ்சார்ந்தான். (௪0)

விண்டுநீங்கினருடலுகுபிறங்கல்வெண்ணீறு
கண்டுதுண்ணெனுமனத்தினன்கபிலமாமுனிதன்
புண்டரீகமென்றாடொழுதெழுந்தனன்புகலக்
கொண்டுபோகநின்னிவுளியென்றுற்றதுங்குறித்தான். (௪௧)

பழுதிலாதவனுரைத்தசொற்கேட்டலும்பரிவால்
தொழுதுவாம்பரிகொணர்ந்தவிசுரர்களுக்கீயா
முழுதும்வேள்வியைமுற்றுவித்தாசனுமுடிந்தான்
எழுதுகீர்த்தியாய்மைந்தனுக்கரசியலீந்து. (௪௨)

---

௩௬. தாதைதன்றாதையென்றது சகரனை. ௩௭. நுங்குதல் - விழுங்குதல். ௩௯. பூளைசூடி தன்னகையினிலெயில் பொடித்தனபோல்-சிவபிரானது நகையாற்புரம் பொடிபடுத்தமைபோல். ௪௨. முற்றத்துறந்தமுனிவரும் விரும்பும் புகழினையுடையனாகலின், இராமனை எழுதுகீர்த்தியென்றார்.

பகீரதன் வரலாறு.

சகரர்தொட்டலாற்சாகரமெனப்பெயர்தழைப்ப
மகாவாரிதிசிறந்ததுமகிதலமுழுதும்
நிகரின்மைந்தனேபுரந்தனனிவனெடுமரபில்
பகிரதன்னெனும்பார்த்திபன்வந்தனன்பரிவால். (௪௩)

உலகம்யாவையும்பொதுவறத்திகிரியையுருட்டி
இலகுமன்னவனிருந்துழியிறந்தமைவினவ
அலகிறொன்முனியுரைத்திடக்கேட்டனனாசன்
திலகமண்ணுறவணங்கிநின்றொருமொழிசெப்பும். (௪௪)

கொடியமாமுனிவெகுளியின்மடிந்தவெங்குரவர்
முடியநீணிரயத்தினிலழுந்திடுமுறைமை
கடியுமாறெனக்கருந்தவமதற்குறுகருமம்
அடிகள்சொற்றுகவென்றலுமந்தணனறைவான். (௪௫)

வையமாளுடைமன்னவர்மன்னவமடிந்தோர்
உய்யநீடவமொழிவறுபகலெல்லாமொருங்கே
செய்யநாண்மலர்க்கிழவனைநோக்கிநீசெய்தி
நய்யலென்றினிதுரைத்தனனவையறுமுனிவன். (௪௬)

ஞாலம்யாவையுஞ்சுமந்திரன்றன்வயினல்கிக்
கோலுமாதவத்திமகிரிமருங்கினிற்குறுகிக்
காலமோர்பதினாயிரமருந்தவங்கழிப்ப
மூதலாமறைமுழுமுதற்கிழவன்முந்தினனே. (௪௭)

நின்பெருந்தவம்வியந்தனம்நினதுநீள்குரவர்
முன்பிறந்தனாருந்தவன்முனிவினாதலினால்
மன்பெரும்புவியதனில்வானதிகடிதணுகி
என்புதோயுமேலிருங்கதிபெறுவரென்றிசைத்தான். (௪௮)

மாகநன்னதிபுவியிடைவருகின்மற்றவன்றன்
வேகமாற்றுதல்கண்ணுதற்கன்றிவேறரிதால்
தோகைபாகனைநோக்கிநீயருந்தவத்தொடங்கென்
றேகினானுலகனைத்துமெவ்வுயிர்களுமீந்தான். (௪௯)

மங்கைபாகனைநோக்கிமுன்மொழிந்தனவருடம்
தங்குமாதவம்புரிதலுந்தழனிறக்கடவுள்
அங்குவந்துநின்கருத்தினைமுடித்துமென்றகன்றான்
கங்கையைத்தொழக்காலமையாயிரங்கழித்தான். (௫௦)

ஒருமடக்கொடியாகிவந்தனதுமாதவமென்
பொருபுனற்கொடிவரினவன்வேகமார்பொறுப்பார்

---

௪௫. கொடியமாமுனி ஈண்டு கபிலர். ௫௦. காலம் ஈண்டு வருடத்தை.

ஆனுரைத்தசொல்வினைதமற்றின்னுநீயறிந்து
பெருகுநற்றவம்புரியெனவாநதிபெயர்ந்தான். (௫௧)

காந்தைமத்தமோடெருக்கலர்கூவிளைகடுக்கை
நிரந்தபொற்சடைநின்மலக்கொழுந்தினைநினையா
ஆந்தையுற்றவனிரண்டரையாயிரமாண்டு
புரிந்துநற்றவம்பொலிதாவரைமகன்புனிதன். (௫௨)

எதிர்ந்துநின்னினைவென்னெனவிறைஞ்சியெம்பெரும
அதிர்ந்துகங்கையீதறைந்தனனென்றலும் அஞ்சேல்
பிதிர்ந்திடாவகைகாத்துமென்றேகியபின்றை
முதிர்ந்தமாதவமிரண்டரையாயிரமுடித்தான். (௫௩)

பெருகுநீரொடுபூதியும்வாயுவும்பிறங்கு
சருகும்வெங்கதிரொளியையுந்துய்த்துமற்றதையும்
பருகலின்றியுமுப்பதினாயிரம்பருவம்
முருகுகாதலின்மன்னவனருந்தவமுயன்றான். (௫௪)

உந்தியம்புயத்துதித்தவனுறைதருமுலகும்
இந்திராதியருலகமுநடுக்குறவிரைத்து
வந்துதோன்றினன்வாநதிமலைமகள்கொழுநன்
சிந்திடாதொருசடையினிற்கரந்தனன்சேர. (௫௫)

புன்னுனித்தருபனியெனவாநதிபுனிதன்
சென்னியிற்கரந்தொளிதரவணங்கினன்திகைத்து
மன்னனிற்றலும்வருந்தனஞ்சடையன்வானதியின்
றென்னவிட்டனனொருசிறிதவனிபோந்திழிந்தான். (௫௬)

இழிந்தகங்கைமுன்மன்னவன்விரைவொடுமேகக்
கழிந்தமன்னவர்கதிபெறமுடுகியகதியால்
அழுந்துமாதவச்சன்னுவின்வேள்வியையழிப்பக்
கொழுந்துவிட்டெரிவெகுளியன்குடங்கையிற்கொள்ளா. (௫௭)

உண்டுவந்தனன்மறைமுனிக்கணங்கள்கண்டுவப்ப
கண்டுவேந்தனும்வணங்கிமுன்னிகழ்ந்தனகழறக்
கொண்டுபோகெனச்செவிவழிகொடுத்தனன்குதித்து
விண்டுநீங்கினருடலுகுபொடியின்மேவினளே. (௫௮)

நிரையமுற்றியசகரர்கணெடுங்கதிசெல்ல
விரைமலர்ப்பொழிந்தார்த்தனவிண்ணவர்குழாங்கள்

௫௨. அநாதிமலமுத்தனென்பதுபற்றி நின்மலக்கொழுந்தென்றார்.
௫௬. கரந்தொளிதர - ஒருபொருட்பன்மொழி. ௫௯. நெடுங்கதி- பரங்கதி.

முரைசமுற்றியபல்லியமுறைமுறைமுழங்க
அரைசனப்பொழுதணிமதிலயோத்திமீண்டடைந்தான். (௫௯)

அண்டகோளகைப்புறத்ததாயகிலமன்றளந்த
புண்டரீகமென்பதத்திடைப்பிறந்தபூமகளூர்
கொண்டதீர்த்தமாயரன்கொளப்பகிரதன்கொணர
மண்டலத்துவந்தடைந்ததிம்மாநதிமைந்த. (௬௦)

சகரர்தம்பொருட்டருந்தவம்பெரும்பகல்தள்ளிப்
பகிரதன்கொணர்ந்திடுதலாற்பகிரதியாகி
மகிதலத்திடைச்சன்னுவின்செவிவழிவாலால்
நிகரில்சானவியெனப்பெயர்படைத்ததிந்நீத்தம். (௬௧)

என்றுகூறலும்வியப்பினொடுவந்தனரிறைஞ்சச்
சென்றுதீர்ந்தனர்கங்கையைவிசாலைவாழ்சிகரக்
குன்றுபோற்புயத்தரசன்வந்தடியிணைகுறுக
நின்றுநல்லுரைவிளம்பமற்றவ்வயினீங்கா. (௬௨)

பள்ளிநீங்கியபங்கயப்பழனநன்னாரை
வெள்ளவான்களைகளைவுறுகடைசியர்மிளிர்ந்த
கள்ளவாணெடுங்கண்ணிழல்கயலெனக்கருதா
அள்ளிநாணுறுமகன்பணைமிதிலைநாடடைந்தார். (௬௩)

வரம்பில்வான்சிறைமதகுகண்முழவொலிவழங்க
அரும்புநாண்மலரசோகங்களலர்விளக்கெடுப்ப
நரம்பினான்றதேன்றாரைகொணறுமலர்யாழின்
சுரும்புபாண்செயத்தோகைநின்றாடுவசோலை. (௬௪)

பட்டவாணுதன்மடந்தையர்பார்ப்பெனுந்தூதால்
எட்டவாதரித்துழல்பவரிதயங்கள்வெறுப்ப
வட்டநாண்மரைமலரின்மேல்வயலிடைமன்னர்
கட்டகாவியங்கட்கடைகழிப்பனகழனி. (௬௫)

தூவியன்னந்தமினமென்றுநடைகண்டுதொடரக்
கூவுமென்குயிற்குதலையர்குடைந்ததண்புனல்வாய்
ஓவில்குங்குமச்சுவடுறவொன்றொடொன்றாடி
பூவுறங்கினும்புள்ளுறங்காதனபொய்கை. (௬௬)

முறையினின்முதுமேதியின்முலைவழிபாலுங்
குறையினின்றுயர்மாங்கனிதூங்கியசாறும்

---

௬௫. பார்ப்பு - பார்வை. மரை முதற்குறைந்து நின்றது. ௬௬. பூவுறங்கினும் - மலர் குவியினும். பூ என்றது தாமரை மலரை. அது பூவினிற் சிறந்தமைப்பற்றி என்க. பூவென்பது பொறிவாழ்பூவே.

அறையுமென்கரும்பாடியவமுதமுமழிதேம்
நறையுமல்லதுகளிர்புனல்பெருகலாநதிகள். (௬௭)

இழைக்குநுண்ணிடையிடைதாமுகடுயர்கொங்கை
மழைக்கண்மங்கையராங்கினில்வயிரியர்முழவம்
முழக்குமின்னிசைவெருவியமோட்டிளமூரி
உழக்கவாளைகள்பாளையிற்குதிப்பனவோடை. (௬௮)

படைநெடுங்கண்வாளுறைபுகப்படர்புனன்மூழ்கிக்
கடையமூன்கடற்செழுந்திருவெழும்படிகாட்டி
மிடையும்வெள்வளைபுள்ளொடுமொலிப்பமெல்லியலார்
குடையவண்டினங்கடிமலர்குடைவனகுளங்கள். (௬௯)

இனையநாட்டினையினிதுசென்றிஞ்சிசூழ்மிதிலை
புனையுநீள்கொடிப்புரிசையின்புறத்துவந்திறுத்தார்
மனையின்மாட்சியையழித்திழிமாதவப்பன்னி
கனையுமேட்டுயர்கருங்கலோர்வெள்ளிடைக்கண்டார். (௭௦)

கண்டகன்மிசைக்காகுத்தன்கழற்றுகள்கதுவ
உண்டபேதைமைமயக்கறவேறுபட்டுருவங்
கொண்டுமெய்யுணர்பவன்கழல்கூடியதொப்பப்
பண்டைவண்ணமாய்நின்றனண்மாமுனிபணிப்பான். (௭௧)

வேறு:

மாயிருவிசும்பிற்கங்கைமண்மிசையிழித்தோன்மைந்த
மேயினவுவகையோடுமின்னனவொதுங்கிநின்றாள்
தீவினைநயந்துசெய்ததேவர்கோன்றனக்குச்செங்கண்
ஆயிரமளித்தோன்பன்னியகலிகையாகுமென்றான். (௭௨)

பொன்னையேய்சடையான்கூறக்கேட்டலும்பூமிகேள்வன்
என்னையேயென்னையேயிவ்வுலகியலிருந்தவண்ணம்
முன்னையூழ்வினையினாலோநடுவொன்றுமுடிந்ததுண்டோ
அன்னையேயனையாட்கிவ்வாறடுத்தவாறருளுகென்றான். (௭௩)

அவ்வுரையிராமன்கூறவறிஞனுமவனைநோக்கிச்
செவ்வியோய்கேட்டிமேலோன்செறிசுடர்க்குலிசத்தண்ணல்

---

௬௮. மூரி - எருமை. ௬௯. குளங்களின் கண் மாதர்குடையுந்தோறும் விழிப்பதின்மையான் படைநெடுங்கண் வாளுறை புகப்படர்புனன் மூழ்கியென்றும், அதன்கண் மூழ்கி யெழுதலைக்கடையமூன் கடற்செழுந்திரு வெழும் படி காட்டி என்றுங் கூறினார். ௭௧. பேதைமை மயக்கென்றது அறியாமையாகிய மயக்கத்தை. வேறுபட்டுருவங்கொண்டு - திவ்வியதேஹிகளாகி. திவ்விய தேகிகள் - நித்தியசூரிகள். ௭௨. மண்மிசை யிழித்தோன் பகீரதனை.

அவ்வியமவித்தசிந்தைமுனிவனையற்றநோக்கி
நவ்விபோல்விழியினாடன்வனமுலைத்துணுகலுற்றான். (எச)

தையலாணையனவேலுமன்மதன்சாரும்பாய
உய்யலாமுறுதிநாடியுழல்பவனொருநாளுற்ற
மையலாலறிவுநீங்கிமாமுனிக்கற்றஞ்செய்து
பொய்யிலாவுள்ளத்தான்றனுருவமேகொண்டுபுக்கான். (எரு)

புக்கவளோடுங்காமப்புதுமணமதுவின்றேறல்
ஒக்கவுண்டிருந்தலோடுமுணர்ந்தனளுணர்ந்தபின்னுந்
தக்கதன்றென்னவோராடாழ்ந்தனளிருப்பத்தாழா
முக்கணானனையவாற்றன்முனிவனுமுடுகிவந்தான். (எசு)

சரந்தருசாபமல்லாற்றடுப்பருஞ்சாபம்வல்ல
வரந்தருமுனிவனெய்தவருதலுந்தம்வெருவிமாயா
நிரந்தரமுலகினிற்குநெடும்பழிபூண்டாணின்றான்
புரந்தரனடுங்கியாங்கோர்பூசையாய்ப்போகலுற்றான். (எஎ)

தீவிழிசிந்தநோக்கிச்செய்ததையுணர்ந்துசெய்ய
தூயவனவனைநின்கைச்சுடுசரமனையசொல்லால்
ஆயிரமாதர்க்குள்ளவறிகுறியுனக்குண்டாகென்
றேயினனவையெலாம்வந்தியைந்தனவிமைப்பின்முன்னம். (எஅ)

எல்லையினாணமெய்தியாவர்க்குநகைவந்தெய்தப்
புல்லியபழியினோடும்புரந்தரன்போயபின்றை
மெல்லியலாளைநோக்கிவிலைமகளனையநீயுங்
கல்லியலாதியென்றான்கருங்கலாய்மருங்குவீழ்வாள். (எகூ)

பிழைத்ததுபொறுத்தலென்றும்பெரியவர்கடனேயென்பர்
அழற்றருங்கடவுளன்னாய்முடிவிதற்கருளுகென்னத்
தழைத்துவண்டிமிருந்தண்டார்த்தசரதராமனென்பான்
கழற்றுகள்கதுவவிந்தக்கல்லுருத்தவிர்தியென்றான். (அ0)

அந்தவிந்திரனைக்கண்டவமரர்கள்பிரமன்முன்னா
வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவிர்த்துமாறாச்

எச. அவ்வியமவித்தசிந்தை முனிவனென்றது கோதமனை.

எசு. ஒக்கவுண்டு - இருவர்மனமொன்றுபட்டிருந்தின்பந்துய்த்தல். முடுகிவருவதற்குக்காரணம் ஞானவுணர்ச்சி. எஎ. சாபமிரண்டின் முன்னையது வில்; பின்னையது வெகுண்டு சொல்லல். எஅ. நின்கைச்சுடுசரமனைய சொல்லால் என்றார் நின்கணையிலக்கொழியாதது போன்றம்முனிவன் மொழியுமன்னதாகலின். எகூ. கல்லியலாதியெனச் சபித்தலைக் கூறுவதே முறை. இவ்வாறு கூறாது வேறுபடக் கூறுவாருமுளர். அ0. "பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும்புகழ்" என்பவாகலின் பிழைத்தது பொறுத்தலென்றும் பெரியவர் கடனே என்றதென்க.

சிந்தையின் முனிவுதீர்ந்து சிறந்தவாயிரங்கண்ணுக்கத்
தந்தமதுலகுபுக்கார் தையலுங்கிடந்தாள்கல்லாய். (௮௧)

இவ்வண்ணநிகழ்ந்தவண்ணமினியிந்தவுலகுக்கெல்லாம்
உய்வண்ணமன்றிமற்றோர் துயர்வண்ணமுறுவதுண்டோ
மைவண்ணத்தரக்கிபோரின்மழைவண்ணத்தண்ணலேயுன்
கைவண்ணமங்குக்கண்டேன் கால்வண்ணமிங்குக்கண்டேன். (௮௨)

தீதிலாவுதவிசெய்தசேவடிக்கரியசெம்மல்
கோதிலாக்குணத்தான்சொன்னபொருளெலாமனத்திற்கொண்டு
மாதவனருளுண்டாகில்வழிபடர்படருறாதே
போதுநீயென்னையென்றுபொன்னடிவணங்கப்போனான். (௮௩)

அருந்தவனுறையுடன்னையனையவாணுதலோடும்
விருந்தினர்தம்மைக்காணுமெய்ம்முனிவியந்தநெஞ்சன்
பரிந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்கடன்முறைபழுதுறாமற்
புரிந்தபின்காதிசெம்மல்புனிதமாதவனைநோக்கி. (௮௪)

அஞ்சனவண்ணத்தான்றன்னடித்துகள்கதுவாமுன்னம்
வஞ்சிபோலிடையாண்முன்னைவண்ணத்தளாகிநின்றாள்
நெஞ்சினாற்பிழைப்பிலாளைநீயழைத்திடுகவென்னக்
கஞ்சமாமுனிவனன்னமுனிவனுங்கருத்துட்கொண்டான். (௮௫)

குணங்களாலுயர்ந்தவண்ணல்கோதமன்கமலத்தாள்கள்
வணங்கினன்வலங்கொண்டேத்திமாசறுகற்பின்மிக்க
அணங்கினையவன்கையீந்தாண்டருந்தவனோடும்வாச
மணங்கிளர்சோலைநீங்கிமணிமதிற்கிடக்கைகண்டார். (௮௬)

௰ - வது அகலிகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக. திருவிருத்தம் - ௫௬.

---

௮௨. கைவண்ணம் தாடகைபாலுங் கால்வண்ண மகலிகைபாலுங்கண்டேனென்றமையால், வில்வண்ணமுதலிய சிலவற்றைமேலுங்காண விரும்புகிறேனெனக் குறிப்பித்தாராயிற்று. ௮௩. தீதிலாவுதவி - முன்னும் பின்னுமாகிய வுதவியை நோக்காது செய்யுமுதவி. ௮௪. காதியாசன் மைந்தனாகலின் கோசிகனைக் காதிசெம்மலென்றும் ராஜரிஷியென்றுங் கூறுவர்.

பதினொன்றாவது

மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.

ஸ்ரீராமபிரானார் மிதிலாநகரத்தைக் கண்ணுற்றுச்சென்ற
செய்தியைச்சொல்லுகிறபடலம்.

மையறுமலரினீங்கியான்செய்மாதவத்தின்வந்து
செய்யவளிருந்தாளென்றுசெழுமணிக்கொடிகளென்னும்
கைகளைநீட்டியந்தக்கடிநகர்கமலச்செங்கண்
அய்யனையொல்லைவாவென்றழைப்பதுபோன்றதம்மா. (௧

நிரம்பியமாடத்தும்பர்நிரைமணிக்கொடிகளெல்லாம்
தாம்பிறரின்மையுன்னித்தருமமேதூதுசெல்ல
வரம்பில்பேரழகினாளைமணஞ்செய்வான்வருகின்றானென்
றரம்பையர்விசும்பினாடுமாடலினாட்டக்கண்டார். (௨

தயிருறுமத்திற்காமசரம்படத்தலைப்பட்டோடும்
உயிருறுகாதலாரினொன்றையொன்றொருவகில்லாச்
செயிருறுமனத்தவாகித்தீர்க்கிலசெங்கண்சிந்த
வயிரவான்மருப்பியானைமலையெனமலையக்கண்டார். (௩)

பகற்கதிர்மறையவானம்பாற்கடல்கடுப்பநீண்ட
துகிற்கொடிமிதிலைமாடத்தும்பரிற்றுவன்றிநின்ற
முகிற்குலந்தடவுந்தோறுநனைவனமுகிலிற்சூழ்ந்த
அகிற்புகைகதுவுந்தோறும்புலர்வனவாடக்கண்டார். (௪)

ஆதரித்தமுதிற்கோறோய்த்தவயவமமைக்குந்தன்மை
யாதெனத்திகைக்குமல்லான்மதனற்குமெழுதவொண்ணாச்
சீதையைத்தருதலாலேதிருமகளிருந்தசெய்ய
போதெனப்பொலிந்துதோன்றும்பொன்மதின்மிதிலைபுக்கார். (௫)

சொற்கலைமுனிவனுண்டசுடர்மணிக்கடலுந்துன்னி
அற்கலந்திலங்குபன்மீனரும்பியவானும்போல
விற்கலைநுதலினாருமைந்தரும்வெறுத்துநீத்த
பொற்கலன்கிடந்தமாடநெடுந்தெருவதனிற்போனார். (௬)

தாறுமாய்த்தறுகட்குன்றந்தடமதவருவிதாழ்ப்ப
ஆறுமாய்க்கலினமாவிலாழியாலழிந்தோராறாய்ச்

---

௨. அழகினுக்கழகு செய்பவளாகலின் வரம்பில்பேரழகினாளை என்றதென்க. ௩. தயிர்பரைமத்தியாண்டுங் கலக்குதலான் அதனையே காமசரம் பாய்ந்து வருத்தற்குவமைகூறினார். ௫. மதனற்கும் என்புழி நான்காவது மூன்றாவதன் பொருளது, உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ௬. வில்கலை எனவும், விற்கு அலை எனவும்பிரித்துப்பொருளுரைக்க. ௭. தாறுமாய்ப்பது யானைகளாகலின் தாறுமாய்த்தறுகட்குன்றமென்றார். தறுகட்குன்றமென்றது யானையை, தாறு - இருப்புமுள்.

சேறுமாய்த்தேர்களோடத்துகளுமாயொன்றோடொன்று
மாறுமாறாகிவாளாக்கிடைக்கிலாமறுகிற்சென்றார். (எ)

தண்டுதவின்றியொன்றித்தலைத்தலைசிறந்தகாதல்
உண்டபின்கலவிப்போரினிளைந்தமென்மகளிரேபோல்
பண்டருகிளவியார்தம்புலவியிற்பரிந்தகோதை
வண்டொடுகிடந்துதேன்சோர்மணிநெடுந்தெருவிற்சென்றார். (அ)

நெய்திரணரம்பிற்றந்தமழலையினியன்றபாடல்
தைவருமகரவீணைதண்ணுமைதழுவித்தூங்கக்
கைவழிநயனஞ்செல்லக்கண்வழிமனமுஞ்செல்ல
அய்யநுண்ணிடையாராடுமாடகவரங்குகண்டார். (கூ)

பூசலினெழுந்தவண்டுமருங்கினுக்கிரங்கிப்பொங்க
மாசுறுபிறவிபோலவருவதும்போவதாகிக்
காசறுபவளச்செங்காய்மரகதக்கமுகுபூண்ட
ஊசலின்மகளிர்மைந்தர்சிந்தையோடுலவக்கண்டார். (க0)

வரப்பறுமணியும்பொன்னுமாரமுங்கவரிவாலும்
சுரத்திடையகிலும்மஞ்ஞைத்தோகையுந்தும்பிக்கொம்பும்
குரப்பணையிரப்புமன்னர்குவிப்புறக்கரைகடோறும்
பரப்பியபொன்னியன்னவாவணம்பலவுங்கண்டார். (கக)

வள்ளுகிர்த்தளிர்க்கைநோவமாடகம்பற்றிவார்ந்த
கள்ளெனநரம்புவீக்கிக்கண்ணொடுமனமுங்கூட்டி
வெள்ளியமுறுவறோன்றவிருந்தெனமகளிரீந்த
தெள்விளிப்பாணித்தீந்தேன்செவிமடுத்தினிதுசென்றார். (கஉ)

கொட்புறுகலினப்பாய்மாகுலான்மகன்முடுக்கிவிட்ட
மட்கலத்திகிரிபோலவாளியின்வருவமேலோர்
நட்பினினிடையறாவாய்ஞானிகளுணர்வினொன்றாய்க்
கட்புலத்தினையவென்றுதெரிவிலதெரியக்கண்டார். (கங)

அ. புலவி - ஊடல். கூ. கூத்தியர்தாம் கருத்திற் பயின்றபாடலை யாங்கினிடைக்கண்ணுனும், அதன்பயனைக் கையாலுங் காட்டன் முறைமையான் கைவழிநயனஞ்செல்லக் கண்வழிமனமுஞ்செல்ல என்றார்.

கக. மன்னர் பொன்னிக்கரைகடோறும் பலவேறுதானியங்களைப் பரப்பியவாறுபோல அவ்வாவணங்கிடத்தலினதனையே யுவமைகூறினார்.

கஉ. மனஞ்சென்றவழிக்கண் செல்வதியல்பாதலின் கண்ணொடுமனமுங்கூட்டி என்றதென்க.

கங. குலான் இடைக்குறைந்து நின்றது. குலாலன்மகன் முடுக்கிவிட்ட மட்கலத்திகிரிபோல மேலோர் நட்பினின் இடையறாவாயும், வாளியின்வருவ போல ஞானிகளுணர்வினொன்றாயும், இன்னவெனக்காண்பதரிதாகலின் கட்புலத்தினையவென்று தெரிவில் என்றுங் கூறினார்.

வாளரம்பொருதவேலுமன்மதன்சிலையும்வண்டின்
கேளொடுகிடந்தநீலச்சுருளுஞ்செங்கிடையுங்கொண்டு
நீளிருங்களங்கநீக்கித்திரைமணிமாடநெற்றிச்
சாளரந்தோறுந்தோன்றுஞ்சந்திரவுதயங்கண்டார். (௧௪)

பளிக்குவள்ளத்துவார்த்தபசுநறுந்தேறன்மாந்தி
வெளிப்படுநகையவாகிவெறியனமிழற்றுகின்ற
ஒளிப்பினுமொளிக்கவொட்டாவூடலையுணர்த்துமாபோல்
களிப்பினைபுணர்த்துஞ்செய்விக்கமலங்கள்பலவுங்கண்டார். (௧௫)

மெய்வருபோகமொக்கவுடனுண்டுவிலையுங்கொள்ளும்
பையரவல்குலார்தமுள்ளமும்பளிங்கும்போல
மையரிநெடுங்கணோக்கம்படுதலுங்கருகிவந்து
கைபுகிற்சிவந்துகாட்டுங்கந்துகம்பலவுங்கண்டார். (௧௬)

கடகமுங்குழையும்பூணுமாரமுங்கலிங்கநுண்ணூல்
வடகமுமகரயாழும்வட்டினிகொடுத்துவாசத்
தொடையலங்கோதைசோரப்பளிக்குநாய்சிவப்பத்தொட்டுப்
படைநெடுங்கண்ணார்வட்டாட்டாடிடம்பலவுங்கண்டார். (௧௭)

பங்கயங்குவளையாம்பல்படர்கொடிவள்ளைநீலம்
செங்கிடைதரங்கங்கெண்டைசினைவராலினையதேம்பத்
தங்கள்வேறுவமையில்லாவவயவந்தழுவிச்சாலும்
மங்கையர்விரும்பியாடும்வாவிகள் பலவுங்கண்டார். (௧௮)

இயங்குறுபுலன்களங்குமிங்குங்கொண்டேகவேகி
மயங்குபுதிரிந்துநின்றுமறுகுறுமுணர்விதென்னப்
புயங்களிற்கலவைச்சாந்தும்புணர்முலைச்சுவடுநீங்காப்
பயங்கெழுகுமரர்வாளாட்டாடிடம்பலகங்கண்டார். (௧௯)

வெஞ்சினமுருவிற்றென்னுமேனியர்வேண்டிற்றீயும்
நெஞ்சினரீசன்கண்ணினெருப்புறுவனங்கனன்னார்
செஞ்சிலைக்காத்தர்மாதர்புலவிகள்திருத்திசேந்த
குஞ்சியர்சூழ்நின்றமைந்தர்தங்குழாங்கள்கண்டார். (௨௰)

---

௧௪. செங்கிடை - செவந்தசடை. மாதர் இறைவனைச் சாளரந்தொறுங் காண்டலின் அவர் முகத்தை நோக்கிச் சந்திரவுதயங் கண்டாரென்றார்.

௧௮. பங்கயம், குவளை, ஆம்பல்முதலியன முறையே, முகம், கண், வாய், இடை, காது, கண், இதழ், வயிறு, கணைக்கால், என வுருவகத்தாற் கூறினார். இனைய என்பதனாற் பிறவுறுப்புங்கொள்க. ௧௯. புலன்வழிமனஞ்சென்று திரிதலின் நின்றுமறுகுறுமுணர்விதென்ன என்றதென்க. ௨௰. ஈசன்கண்ணினெருப்புறுவனங்கனென்றார் "உருவளர் காமன்" எனப்பிறருங்கூறுதல்பற்றி யென்க.

வேறு.

பாகொக்குஞ்சொற்பைங்கிளியோடும்பல்பேசி
மாகத்தும்பர்மங்கையர்நாணமலர்கொய்யும்
தோகைக்கொம்பினன்னவர்க்கன்னநடைதோற்றுப்
போகக்கண்டுவண்டினமார்க்கும்பொழில்கண்டார். (௨௧)

உம்பர்க்கேயும்மாளிகையோளிநிழல்பாய
இம்பர்த்தோன்றுந்நாகர்தநாட்டினெழில்காட்டிப்
பிம்பிப்பொங்குங்கங்கையிஞூழ்ந்தபடைமன்னன்
அம்பொற்கோயிற்பொன்மதில்சுற்றும்மகழ்கண்டார். (௨௨)

பொன்னின்சோதிபோதினாற்றம்பொலிவேபோல்
தென்னுண்டேனிற்றீஞ்சுவைசெஞ்சொற்கவியின்பம்
கன்னிம்மாடத்தும்பரின்மாடேகழிபேடோ
டன்னம்மாடுமுன்றுறைகண்டங்கயனின்றார். (௨௩)

செப்புங்காலைச்செங்கமலத்தோன்முதல்யாரும்
எப்பெண்பாலுங்கொண்டுவமிப்போருவமிக்கும்
அப்பெண்டானேயாயினபோதிங்கயல்வேறோர்
ஒப்பெங்கேகொண்டெவ்வகைநாடியுரைசெய்வோம். (௨௪)

உமையாளொக்குமங்கையருச்சிக்கரம்வைக்கும்
கமையாண்மேனிகண்டவர்காட்சிக்கரைகாணா
இமையாநாட்டம்பெற்றிலமென்றாரிருகண்ணால்
அமையாதென்றாரந்தரவானத்தவரெல்லாம். (௨௫)

வென்றம்மானைத்தாரயில்வேலுங்கொலைவாளும்
பின்றம்மானப்போர்கயலஞ்சப்பிறழ்கண்ணாள்
குன்றம்மாடக்கோவினளிக்குங்கடலன்றி
அன்றம்மாடத்தும்பரளிக்குமமுதன்னாள். (௨௬)

பெருந்தேரல்குற்பெண்ணிவளொப்பாளொருபெண்ணைத்
தருந்தானென்றானான்முகனின்னுந்தரலாமே
அருந்தாவந்தத்தேவரிரந்தாலமிர்தென்னும்
மருந்தேயல்லாதென்னினிநல்குமணியாழி. (௨௭)

அனையாண்மேனிகண்டபினண்டத்தரசாளும்
வினையோர்மேவும்மேனகையாதிமிளிர்வேற்கண்

---

௨௩. பொன்னிற்சோதியும் போதினாற்றமும் தேனிற்றீஞ்சுவையும் கவியினின்பமும்போலும் விளங்குபவளாகலி னங்ஙனமுவமங் கூறினார். ௨௪. உவமிப்போருவமிக்கும் அப்பெண் - திருமாமகளை. ௨௬. எதுகைநோக்கிவிரிந்துநின்றது. ௨௭. திருமகள் கற்பகமுதலியபொருளை முன்னல்கினமையின் என்னினி நல்குமணியாழி என்றார்.

இனையோருன்னத்தின்னவினோர்தம்முகமென்னும்
பனிதோய்வானின்வெண்மதிக்கென்றும்பகலன்றே. (௨௮)

மலர்மேனின்றிம்மங்கையிவ்வையத்திடைவைகப்
பலகாலுந்தம்மெய்நனிவாடும்படிநோற்றார்
அலகோவில்லாவந்தணரோநல்லறமேயோ
உலகோவானோரும்பர்கொலோவீதுணரேமால். (௨௯)

தன்னேரில்லாமங்கையர்செங்கைத்தளிர்மானே
அன்னேதேனேயாரமிர்தேயென்றடிபோற்ற
முன்னேமுன்னேமொய்ம்மலர்தூவிமுறைசாலப்
பொன்னேசூழும்பூவினொதுங்கிப்பொலிகின்றாள். (௩௦)

பொன்சேர்மென்காற்கிண்கிணியாரம்புனையாரம்
கொன்சேரல்குன்மேகலைதாங்குங்கொடியன்னார்
தன்சேர்கோலத்தின்னெழில்காணச்சதகோடி
மின்சேவிக்கமின்னாரென்னும்படிநின்றாள். (௩௧)

கொல்லும்வேலுங்கூற்றமுமென்னுமிவையெல்லாம்
வெல்லும்வெல்லுமென்னமதர்க்கும்விழிகொண்டாள்
சொல்லுந்தன்மைத்தன்றதுகுன்றுஞ்சுவருந்திண்
கல்லும்புல்லுங்கண்டுருகப்பெண்கனிநின்றாள். (௩௨)

வேறு.

வெங்களிவிழிக்கொருவிழவுமாயவர்
கண்களிற்காணவேகளிப்புநல்கலான்
மங்கையர்க்கினியதோர்மருந்துமாயவள்
எங்கணாயகற்கினியாவதாங்கொலோ. (௩௩)

இழைகளுங்குழைகளுமின்னமுன்னமே
மழைபொருகண்ணிணைமடந்தைமாரொடும்
பழகியதெனினுமிப்பாவைதோன்றலால்
அழகெனுமணியுமோரழகுபெற்றதே. (௩௪)

எண்ணருநலத்தினாளினையணின்றுழி
கண்ணொடுகண்ணிணைகௌவியொன்றையொன்
றுண்ணவுநிலைபெறாதுணர்வுமொன்றிட
அண்ணலுநோக்கினானவளுநோக்கினாள். (௩௫)

---

௩௪. இப்பெண்ணரசியழகான அனைத்துமழகெய்தலின் அழகெனுமதுவு மோரழகுபெற்றதே என்றதென்க. ௩௫. இது 'கண்ணொடு கண்ணிணைநோக் கொக்கின் வாய்ச்சொற்களென்னபயனுமில' என்னுந்திருக்குறட்பொருளையுட் கொண்டதென்க.

நோக்கியநோக்கெனுநுதிகொள்வேலிணை
ஆக்கியமதுகையான்றோளினாழ்ந்தன
வீக்கியகனைகழல்வீரன்செங்கணும்
தாக்கணங்கனையவடனத்திற்றைத்தவே. (௧௬)

பருகியநோக்கெனும்பாசத்தாற்பிணித்
தொருவரையொருவர்தம்முள்ளமீர்த்தலால்
வரிசிலையண்ணலும்வாட்கணங்கையும்
இருவருமாறிப்புக்கிதயமெய்தினார். (௧௭)

மருங்கிலாநங்கையும்வசையிலையனும்
ஒருங்கியவிரண்டுடற்குயிரொன்றாயினார்
கருங்கடற்பள்ளியிற்கலவிநீங்கிப்போய்ப்
பிரிந்தவர்கூடினாற்பேசல்வேண்டுமோ. (௧௮)

அந்தமிலழகனையணைகிலாமையாற்
பைந்தொடியோவியப்பாவைபோன்றனள்
சிந்தையுநிறையுமெய்ந்நலனும்பின்செல
மைந்தனுமுனியொடுமறையப்போயினான். (௧௯)

பிறையெனுநுதலவள்பெண்மையென்படும்
நறைகமழலங்கலானயனகோசரம்
மறைதலுமனமெனுமத்தயானையின்
நிறையெனுமங்குசநிமிர்ந்துபோயதே. (௨0)

மாலுறவருதலுமனமுமெய்யுந்தன்
நூலுறுமருங்குல்போலுடங்குவாணெடுங்
காலுறுகண்வழிபுகுந்தகாதனோய்
பாலுறுபிறையெனப்பரந்ததெங்குமே. (௨௧)

நோவுறுநோய்நிலைநுவலகிற்றிலன்
ஊமரின்மனத்திடையுன்னிவிம்முவான்

---

௧௮. சனகியை இராமனும், இராமனைச் சனகியுங்காண்டன் மாத்திரையிற் பிரிவுநீங்கிக் கூடிய கூட்டத்தை யொத்தலின் கடற்பள்ளியிற் கலவி நீங்கிப்போய்ப்பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசவேண்டுமோ என்றார். ௧௯. நிறையாவது தனக்குள்ளே அடக்கத்தக்கவைகளை யடக்கியிருத்தல். ஆடூக்குணநான்கிலொன்று. நான்காவன—அறிவு' நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி.

௨0. நிறை என்றது கற்பை, 'கற்பென்னுந் திண்மையுண்டாகப்பெறின்' எனப்பிறருங் கூறுதலிற்பெற்றி நோக்கியென்க. பெண்மைக்குணங்கள் நான்காவன---நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன. ௨௧. காதனோய் கண்வழிச் சேறல் மயிர்க்கால் வழியாதலின் காலுறுகண்வழி என்றும், பால்பிரையுற்ற வழி முழுதும் வியாபித்துத் தயிராகவேறுபடல்போற் காதலுற்றுத்தான் வேறுபடலின் பாலுறுபிரையெனப் பரந்தெங்குமே யென்றுங் கூறினார். பிரை - குடத்திலுள்ள பாலையுறைவிக்கும் சிறுமோர்த்துளி.

காமனுமொருசரங்கருத்தினெய்தனன்
வேமெரியதனிடைவிறகிட்டென்னவே. (௪௨)

நிழலிடுகுண்டலமதனினெய்யிடா
அழலிடாவிளிர்ந்திடுமயில்கொள்கண்ணினாள்
சுழலிடுகூந்தலுந்துகிலுஞ்சோர்தரத்
தழலிடுவல்லியேபோலச்சாம்பினாள். (௪௩)

தழங்கியகலைகளுநிறையுஞ்சங்கமும்
மழுங்கியவுள்ளமுமறிவுமாமையும்
இழந்தவளிமையவர்கடையயாவையும்
வழங்கியகடலெனவறியளாயினாள். (௪௪)

கலங்குழைந்தாகநெடுநாணுங்கண்ணற
நலங்குழைதாநகின்முகத்தினைவுண்டு
மலங்குழையெனவுயிர்வருந்திச்சோர்தரப்
பொலங்குழைமயிலைக்கொண்டகிரிற்போயினார். (௪௫)

காதொடுங்குழையொருகயற்கணங்கைதன்
பாதமுங்கரங்களுமனையபல்லவத்
தாதொடுங்குழையொடுமடுத்ததண்பனிச்
சீதநுண்டுளிமலரமளிசேர்த்தினார். (௪௬)

நாளறுநறுமலரமளிநண்ணினாள்
பூளைவீபுரைபனிப்புயற்குத்தேம்பிய
தாளதாமரைமலர்ததைந்தபொய்கையும்
வாளராநுங்கியமதியும்போலவே. (௪௭)

மலைமிசைத்தடத்தருமழைக்கணாவிபோன்
முலைமுகட்டுதிர்ந்தனநெடுங்கண்முத்தினஞ்
சிலைநுதற்கடையுழைசெறிந்தவேர்வுதன்
உலைமுகப்புகைநிமிருயிர்ப்பின்மாய்ந்ததே. (௪௮)

கம்பமில்கொடுமணக்காமவேடன்கை
அம்பொடுசோர்வதோர்மயிலுமன்னவன்
வெம்புறுமனத்தனல்வெதுப்பமென்மலர்க்
கொம்பெனவமளியிற்குழைந்துசாய்ந்தனன். (௪௯)

---

௪௪. கற்பகமுதலிய எல்லாப்பொருள்களும் பாற்கடல் வழங்கிய பிற்றை ஞான்றுவறிய தாயதைக்' கலையுநிறையுஞ் சங்கமுமுதலிய விழந்தமைக்குவமங் கூறினார். ௪௭. பனிப்புயற்குத்தேம்பிய தாளதாமரை மலர்ததைந்த பொய் கையும் வாளராநுங்கிய மதியும் செவ்வியும் ஒளியுமிழ்த்தல் பற்றி அவற்றையே யுவமங்கூறினார். ௪௯. கானவேடன் எனப் பாடங்கொள்வாருமுண்டு.

சொரிந்தனநறுமலர்சுறுக்கொண்டேறின
பொரிந்தனகலவைகள்பொறியிற்சிந்தின
எரிந்தவெங்கனல்சுடவிழையிற்கோத்தநூல்
பரிந்தனகரிந்தனபல்லவங்களே. (௫0)

தாதியர்செவிலியர்தாயர்தௌவையர்
மாதுயருழந்தனர்விழுந்துமாழ்கினர்
யாதுகொலிதுவெனவெண்ணறேற்றலர்
போதுடனயினிநீர்சுழற்றிப்போக்கினர். (௫௧)

அருகினின்றசைக்கின்றவாலவட்டக்கால்
எரியினைமிகுத்திடவிழையுமாலையும்
கரிகுவதீகுவகனல்வகாட்டலால்
உருகுபொற்பாவையுமொத்துத்தோன்றினாள். (௫௨)

அல்லினைவகுத்ததோராலங்கற்காடெனும்
வல்லெழுவல்லவோர்மரகதப்பெருங்
கல்லெனுமிருபுயக்கமலக்கண்ணெனும்
வில்லொடுமிழ்ந்ததோர்மேகமென்னுமால். (௫௩)

நெருக்கியுட்புகுந்தருநிறையும்பெண்மையும்
உருக்கியென்னுயிரொடுமுண்டுபோனவன்
பொருப்புறழ்தோன்புணர்புண்ணியத்தது
கருப்புவில்லன்றவன்காமனல்லனே. (௫௪)

பெண்வழிநலனொடும்பிறந்தநாணொடும்
எண்வழியுணர்வுநானெங்குங்காண்கிலென்
மண்வழிநடந்தடிவருந்தப்போனவன்
கண்வழிநுழையுமோர்கள்வனேகொலாம். (௫௫)

இந்திரநீலமொத்திருண்டகுஞ்சியும்
சந்திரவதனமுந்தாழ்ந்தகைகளும்
சுந்தரமணிவரைத்தோளுமேயல
முந்தியென்னுயிரையம்முறுவலுண்டதே. (௫௬)

படர்ந்தொளிபரந்துயிர்பருகுமாகமும்
தடந்தருதாமரைத்தாளுமேயல
கடந்தருமதங்கலுழ்களிநல்யானைபோல்
நடந்ததுகிடந்ததென்னுள்ளநண்ணியே. (௫௭)

---

௫௩. இரகுநாயகன் வில்லொடுஞ்சேறலின் வில்லொடுமிழ்ந்ததோர் மேகமென்னுமென்றார். ௫௪. பெண்மை கட்புலனாகியவமைதித் தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர். ௫௫. மனத்திற் புகக்கண்வழிச்சேறலின் கண்வழிநுழையுமோர்கள்வனென்றார். ௫௬. தாழ்ந்தகைகளும் - முழந்தாளளவும் நீண்டு தொங்கும் கைகளும்.

உரைசெயிற்றேவர்தம்முலகுளானலன்
விரைசெறிதாமரையிமைக்குமெய்ம்மையான்
வரிசிலைத்தடக்கையன்மார்பினூலினன்
அரசிளங்குமரனேயாகல்வேண்டுமால். (௫௮)

பிறந்துடைநலநிறைபிணித்தவெந்திறம்
கறங்குபுதிரியுமென்கன்னிமாமதில்
எறிந்தவக்குமரனையின்னுங்கண்ணிற்கண்
டறிந்துயிரிழக்கவுமாகுமேகொலாம். (௫௯)

என்றிவைநினையனவிளம்பும்வந்தெதிர்
நின்றனனவனெனுநீங்கினானெனும்
கன்றியமனத்துறுகாமவேட்கையால்
ஒன்றலபலநினைந்துருகுங்காலையே. (௬௦)

அன்னமென்னடையவட்கமைந்தகாமத்தீ
தன்னையுஞ்சுடுவதுதரிக்கிலாமெனா
நன்னெடுங்கரங்களைநடுக்கியோடிப்போய்
முன்னைவெங்கதிரவன்கடலில்மூழ்கினான். (௬௧)

விரிமலர்த்தென்றலாம்வீசுபாசமும்
எரிநிறச்செக்கருமிருளுங்காட்டலால்
அரியவட்கனறருமந்திமாலையாங்
கருநிறச்செம்மயிர்க்காலன்றோன்றினான். (௬௨)

மீதறைபறவையாம்பறையுங்கீழ்விளி
ஓதமென்சிலம்பொடுதிமுதிரச்செக்கரும்
பாதகவிருள்செய்கஞ்சுகமும்பற்றலாற்
சாதகமென்னவுந்தழைத்தமாலையே. (௬௩)

வேறு.

கயங்களென்னுங்கனல்தோய்ந்துகடிநாண்மலரின்விடம்பூசி
இயங்குதென்றன்மன்மதவேளெய்தபுண்ணினிடைநுழைய
உயங்குமுணர்வுநன்னலமுமுருகிச்சோர்வாளுயிருண்ண
வயங்குமாலைவானோக்கியிதுவோகூற்றின்வடிவென்றாள். (௬௪)

கடலோமழையோமுழுநீலக்கல்லோகாயாநறும்போதோ
படர்பூங்குவளைநாண்மலரோநீலோற்பலமோபானலோ
இடர்சேர்மடவாருயிருண்பதியாதோவென்றுதளர்வான்முன்
மடல்சேர்தாரானிறம்போலுமந்திமாலைவந்ததுவே. (௬௫)

---

௬௪. மன்மதவேள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

மைவானிறத்துமீனெயிற்றுவாடையுயிர்ப்பின்வளர்செக்கர்ப்
பைவாயந்திப்படவரவேயென்னாவளைத்துப்பகைத்தியால்
எய்வானொருவன்கையோயானுயிருமொன்றேயினியில்லை
உய்வானுறவிப்பழிபூணவுன்னோடெனக்குப்பகையுண்டோ. (௬௬)

ஆலமுலகிற்பரந்ததுவோவாழிகிளர்ந்ததோவவர்தம்
நீலநிறத்தையெல்லோருநினைக்கவதுவாய்நிரம்பியதோ
காலனிறத்தையஞ்சனத்திற்கலந்துகுழைத்துக்காயத்தின்
மேலுநிலத்துமெழுகியதோவிளக்குமிருளாய்விளைந்ததுவே. (௬௭)

வெளிநின்றவரோபோய்மறைந்தார்விலக்கவொருவர்தமைக்காணேன்
எளியன்பெண்ணென்றிரங்காதேயெல்லியாமத்திருளோடே
ஒளியம்பெய்யுமன்மதனாருனக்கிம்மாயமுரைத்தாரோ
அளியென்செய்ததீவினையேயன்றிலாகிவந்தாயோ. (௬௮)

ஆண்டங்கனையாளினையநினைந்தழுங்கும்வேலையகல்வானம்
தீண்டநிமிர்ந்தபெருங்கோயிற்சிதமணியின்வேதிகைவாய்
நீண்டசோதிசெய்விளக்கம்வெய்யவென்றங்கவைநீக்கித்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கின்சுடராலிருளைப்பகல்செய்தார். (௬௯)

பெருந்திண்ணெடுமால்வரைநிறுவிப்பிணித்தபாம்பின்மணித்தாம்பின்
விரிந்ததிவலையுதிர்ந்தமணிவிசும்பின்மீனின்மேல்விளங்க
அருந்தவமரர்கலக்கியநாளமுதநிறைந்தபொற்கலசம்
இருந்ததிடைவந்தெழுந்ததெனவெழுந்ததாழிவெண்டிங்கள். (௭௰)

வண்டாயயனான்மறைபாடமலர்ந்ததொருதாமரைப்போது
பண்டாலிலையின்மிசைக்கிடந்துபாருநீரும்பசித்தான்போல்
உண்டானுந்திக்கடல்பூத்தவோதக்கடலுந்தான்வேறோர்
வெண்டாமரையின்மலர்பூத்ததொத்ததாழிவெண்டிங்கள். (௭௧)

புள்ளிக்குறியிட்டெனவொண்மீன்பூத்தவானம்பொலிகங்குல்
நள்ளிற்சிறந்தவிருட்பிழம்பைநக்கிநிமிருநிலாக்கற்றை
கிள்ளைக்கிளவிக்கென்னாங்கொல்கீழ்பாற்றிசையின்மிசைவைத்த
வெள்ளிக்கும்பத்திளங்கமுகின்பாளைபோன்றுவிரிந்துளதால். (௭௨)

விரைசெய்கமலப்பெரும்போதுவிரும்பிப்புகுந்ததிருவினொடும்
குரைசெய்வண்டின்குழாமிரியக்கூம்பிச்சாம்பிக்குவிந்துளதால்
உரைசெய்திகிரிதனையுருட்டியொருகோலோச்சியுலகாண்ட
அரைசனொருவன்றலையெடுத்தகுறும்புபோன்றதாக்காம்பல். (௭௩)

---

௬௮. ஒளி என்றது ஒளித்து எனப் பொருள்படுதலைவரிப் புனைபந்தென் பழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலாலுமறிக.

௭௧. பாரு நீரும் பசித்தானென்பதற்கு நிலனுங்கடலு முண்டானெனப் பொருள் படல் காண்க.

வண்ணமாலைகைபரப்பியுலகைவளைந்தவிருளெல்லாம்
உண்ணவெண்ணித்தண்மதியத்துதயத்தெழுந்தவாக்கற்றை
விண்ணுமண்ணுந்திசையனைத்தும்விழுங்கிக்கொண்டவிரிநன்னீர்ப்
பண்ணைவெண்ணெய்ச்சடையன்றன்புகழ்போலெங்கும்பரந்தனவால். (எச)

நீத்தமதனின்முளைத்தெழுந்தநெடுவெண்டிங்களெனுந்தச்சன்
மீத்தன்கரங்களவைபரப்பிமிகுவெண்ணிலவாம்வெண்சுதையாற்
காத்தவண்ணன்மணியுந்திக்கமலநானத்திடைப்பண்டு
பூத்தவண்டம்பழையதென்றுபுதுக்குவானும்போன்றனதால். (எரு)

நீங்காமாயையவர்தமக்குநிறமேதோற்றுப்புறமேபோய்
ஏங்காக்கிடக்குமெறிகடற்குமெனக்குங்கொடியையாளுமே
ஓங்காநின்றவிருளாய்வந்துலகைவிழுங்கிமேன்மேலும்
வீங்காநின்றகருநெருப்பினிடையேயெழுந்தவெண்ணெருப்பே. (எசு)

வேறு.

கொடியையல்லைநீயாரையுங்கொல்கிலாய்
மடுவில்இன்னமுதத்தொடும்வந்துளை
பிடியின்மென்னடைப்பெண்ணொடென்றாலெனைச்
சுடுதியோகடற்றோன்றியதிங்களே. (எஎ)

மீதுமொய்த்தெழுவெண்ணிலவின்கதிர்
மோதுமத்திசைமென்முலைமேற்பட
ஓதிமப்பெடைவெங்கனலுற்றெனப்
போதுமொய்த்தமளிப்புரண்டாளரோ. (எஅ)

நீக்கமின்றிநிமிர்ந்தநிலாக்கதிர்
தாக்கவெந்துதளர்ந்துசரிந்தனள்
சேக்கையாகிமலர்ந்தசெந்தாமரைப்
பூக்கள்பட்டதப்பூவையும்பட்டனள். (எகூ)

வாசமென்கலவைக்களிவாரிமேல்
பூசப்பூசப்புலர்ந்துபுழுங்கினள்
வீசவீசவெதும்பினண்மென்முலை
ஆசைநோய்க்குமருந்துமுண்டாங்கொலோ. (அ0)

தாயரிற்பரிசேடியர்தாதுகு
வீயரித்தளிர்மெல்லணைமேனியிற்

எசு. கருநெருப்பென்றது இருளை, வெண்ணெருப்பென்றது மதியை கடலின்கண் அமுதத்தோடும் பெண்ணொடுந்தோன்றிய நீ என்னைச்சுடுதல் தக்கதன்றென்பார். எஎ. எனைச், சுடுதியோ என்றனென்க.-எகூ. பூக்கள் பட்டது பால்வழுவமைதி.

அ0. 'தன்னோய்க்குத்தானே மருந்து' என்பவாகலின் ஆசைநோய்க்கு மருந்துமுண்டாங்கொலோ என்றார்.

காயெரிக்கரியக்கரியக்கொணர்ந்
தாயிரத்தினிரட்டியடுக்கினார். (அக)

கன்னிநன்னகரிற்கமழ்சேக்கையுள்
அன்னமின்னணமாயினனாயவன்
மின்னின்மின்னியமேனிகண்டானெனச்
சொன்னவண்ணலுக்குற்றதுசொல்லுவாம். (அஉ)

ஏகிமன்னனைக்கண்டெதிர்கொண்டவன்
ஓகையோடுமினிதுகொண்டெய்த்திடப்
போகபூமியிற்பொன்னகரன்னதோர்
மாகமாடத்தனையவர்வைகினார். (அங)

வைகுமவ்வழிமாதவம்யாவுமோர்
செய்கைகொண்டுநடந்தெனத்தீதறு
மொய்கொள்வீரன்முளரியந்தாளினால்
மெய்கொண்மங்கையருண்முனிமேவினான். (அச)

வந்தெதிர்த்தமுனிவனைவள்ளலுஞ்
சிந்தையாரவணங்கலுஞ்சென்றெதிர்
அந்தமில்குணத்தானெடிதாசிகள்
தந்துகோசிகன்றன்மருங்கெய்தலும். (அரு)

கோதமன்றருகோமுனிகோசிக
மாதவன்றனைமாமுகநோக்கியிப்
போதுநீயிவட்போதவிப்பூதலம்
ஏதுசெய்ததவமென்றியம்பினான். (அசு)

பூந்தண்சேக்கைப்புனிதனையேபொரு
வேய்ந்தகேண்மைச்சதானந்தனென்றெனும்
வாய்ந்தமாதவன்மாமுகநோக்கினால்
தோய்ந்தசிந்தைக்கௌசிகன்சொல்லுவான். (அஎ)

வடித்தமாதவகேட்டியிவ்வள்ளறான்
இடித்தவெங்குரற்றாடகையாக்கையும்
அடுத்தென்வேள்வியுமின்னன்னைசாபமும்
முடித்தென்னெஞ்சத்திடர்முடித்தானென்றான். (அஅ)

என்றுகோசிகன்கூறிடவீறிலா
வன்றபோதனன்மாதவனின்னருள்

அஉ. கமழ்சேக்கை - புஷ்பசயனம். அங. போகபூமி - ஆதியரிவஞ்சம், நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம், எமவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம். அஎ. சதானந்தன் - அகலிகைபுத்திரன்.

இன்றுதானுளதேலரிதியாதிந்த
வென்றிவீரர்க்கெனவும்விளம்பிமேல். (௮௯)

எள்ளில்பூவையுமிந்திரநீலமும்
அள்ளல்வேலையுமம்புதசாலமும்
விள்ளும்வீயுடைப்பானலுமேவுமெய்
வள்ளல்தன்னைமதிமுகநோக்கியே. (௯௦)

நறுமலர்த்தொடைநாயகனானுனக்
கறிவுறுத்துவென்கேளிவ்வருந்தவன்
இறையெனப்புவிக்கீறில்பல்லாண்டெலாம்
முறையினிற்புரந்தேயருண்முற்றினான். (௯௧)

அரைசின்வைகியறனினமைந்துழி
விரைசுகானிடைச்சென்றனன்வேட்டைமேல்
உரைசெய்மாதவத்தோங்குவசிட்டனும்
பரைசுவானவன்பாலணைந்தானரோ. (௯௨)

வேறு.

அருந்ததிகணவன்வேந்தற்கருங்கடன்முறையினாற்றி
இருந்தருடருதியென்னவிருந்துழியினிதுநிற்கு
விருந்தினியமைப்பெனென்னுச்சுரபியைவிளித்துநீயே
சுரந்தருளமிர்தமென்னவருண்முறைசுரந்ததன்றே. (௯௩)

அறுசுவைத்தாயவுண்டியாசனின்னணிகத்தோடும்
பெறுகெனவளித்துவேந்தோடியாவருந்துய்த்தபின்னர்
நறுமலர்த்தாரும்வாசக்கலவையுநல்கலோடும்
உறுதுயர்தணிந்துமன்னனுய்த்துணர்ந்துரைக்கலுற்றான். (௯௪)

மாதவவெழுந்திலாய்நீவயப்புடைப்படைகட்கெல்லாம்
கோதறுமமிர்தமிக்கோவுதவியகொள்கைதன்னால்
தீதறுகுணத்தான்மிக்கசெழுமறைதெரிந்தநூலோர்
மேதகுபொருள்கள்யாவும்வேந்தருக்கென்கைதன்னால். (௯௫)

நிற்கிதுதகுவதன்றானீடருஞ்சுரபிதன்னை
எற்கருளென்றலோடுமியம்பலன்யாதும்பின்னர்
வற்கலையுடையென்யானேவழங்கலென்வருவதாகிற்
கொற்கன்வேலுழவநீயேகொண்டகல்கென்றுகூற. (௯௬)

௯௦, இவையனைத்தும் இவன் வண்ணம் பெறவேண்டலின் மேவுமெய் வள்ளலென்றார். ௯௪. அறுசுவை - இனிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்பன. உறுதுயர் - பசியாலும் நடையாலுமடைந்ததுயர்.

பணித்ததுபுரிவனென்றுப்பார்த்திபனெழுந்துபொங்கிப்
பிணித்தனன்சுரபிதன்னைப்பெயர்வுறிப்பிணியைவீட்டி
மணித்தடந்தோளினற்குக்கொடுத்தியோமறைகள்யாவும்
கணித்தவெம்பெருமவென்னக்கலைமறைமுனிவன்சொல்வான். (௯௭)

கொடுத்திலென்யானைமற்றைக்குடைகெழுவேந்தன்றானே
பிடித்தகல்வுற்றதென்னப்பெருஞ்சினங்கதுவநெஞ்சோ
டடித்தெழுமுரசவேந்தன்சேனையையானையின்று
முடிக்குவென்காண்டியென்றுமொய்ம்மயிர்சிலிர்த்ததன்றே. (௯௮)

பப்பரெயினர்சீனர்சோனகர்முதலபல்லோர்
கைப்படையதனினோடுங்கபிலைமாட்டுதித்துவேந்தன்
துப்புடைச்சேனையாவுத்தொலைவுறத்துணித்தலோடும்
வெப்புடைக்கொடியமன்னன்றனையர்கள்வெகுண்டுமிக்கார். (௯௯)

சுரபிதன்வலியிதன்றால்சுருதிநூலுணரவல்ல
வரமுனிவஞ்சமென்றுமற்றவன்சிரத்தையின்னே
அரிகுதுமென்னப்பொங்கியடர்த்தனராடரவன்றன்
எரியெழவிழித்தலோடுமிறந்தனர்குமரரெல்லாம். (௧௦௦)

ஐயிருபதின்மர்மைந்தரவிந்தமையரசன்காணு
நெய்பொழிகனலிற்பொங்கிநெடுங்கொடித்தேர்கடாவிக்
கைதொடர்கணையினோடுங்கார்முகம்வளையவாங்கி
எய்தனன்முனியுந்தன்கைத்தண்டினையெதிர்கவென்றான். (௧௦௧)

கடவுளர்படைகளீறக்கற்றனபடைகள்யாவும்
விடவிடமுனிவன்றண்டம்விழுங்கிமேல்விளங்கல்காணு
வடவரைவில்லிதன்னைவணங்கினன்வழுத்தலோடும்
அடலுறுபடையொன்றீயாவன்னவன்கன்றனன்றே. (௧௦௨)

விட்டனன்படையைவேந்தன்விண்ணுளோருலகையெல்லாம்
சுட்டனவென்னவஞ்சித்துளங்கினர்முனியுந்தோன்றிக்
கிட்டியபடையையுண்டுகிளர்ந்தனன்கிளருமேனி
முட்டவெம்பொறிகள்சிந்தப்பொருபடைமுரணிற்றே. (௧௦௩)

கண்டனனரசன்காணுக்கலைமறைமுனிவர்க்கல்லால்
திண்டிறல்வலியுந்தேசுமுளவெனல்சீரிதம்மா
மண்டலமுழுதுங்காக்குமொய்ம்பொருவலியன்றென்று
ஒண்டவம்புரியவெண்ணியும்பர்கோன்றிசையையுற்றான். (௧௦௪)

---

௧௦௨. வடவரைவில்லி - வடதிசையிலுள்ளனவெல்லாம் வடவரையேயா[illegible]னும் வில்லியென்னும் குறிப்பால் மேருவெனப்பட்டது.

மாண்டமாதவத்தோன்செய்தவலனையேமனத்திலெண்ணி
பூண்டமாதவத்தனாகியரசர்கோன்பொலியுநீர்மை
காண்டலுமமரர்வேந்தன்றனக்குறுகருத்தினோடும்
தூண்டினனரம்பைமாருட்டிலோர்த்தமையெனுஞ்சொன்மானை. (௧0௫)

அன்னவண்மேனிகாணாவணங்கவேள்சரங்கள்பாயத்
தன்னுணர்வழிந்துகாதற்சலதியினழுந்திவேந்தன்
பன்னரும்பகல்தீர்வுற்றுப்பருணிதர்தெரிந்தநூலின்
நன்னயமுணர்ந்தோனாகிநஞ்செனக்கனன்றுநக்கான். (௧0௬)

விண்முழுதாளிசெய்தவினையெனவெகுண்டுநீபோய்
மண்மகளாதியென்றுமடவரறன்னையேவிக்
கண்மலர்சிவப்பவுள்ளங்கறுப்புறக்கடிதிலேகி
எண்மரின்வலியனாயமன்றிசைதன்னையுற்றான். (௧0௭)

தென்றிசையதனைநண்ணிச்செய்தவஞ்செய்யுஞ்செவ்வி
வன்றிறலயோத்திவாழுமன்னவன்றிரிசங்கென்பான்
தன்றனைக்குருவைநண்ணித்தனுவொடுந்துறக்கமெய்த
இன்றெனக்கருளுகென்னவாண்டிறந்தெய்துகென்றான். (௧0௮)

நினக்கொலாதாகிலையுநீணிலத்தியாவரேனும்
மனக்கினியாரைநாடிவகுப்பல்யான்வேள்வியென்னச்
சினக்கொடுந்திறலோய்முன்னர்த்தேசிகற்பிழைத்துவேறோர்
நினக்கிதனுடிநின்றாய்நீசனாய்விடுதியென்றான். (௧0௯)

மலருளோன்மைந்தன்மைந்தவழங்கியசாபந்தன்னால்
அலரியோன்றானும்நாணும்வடிவிழந்தரசர்கோமான்
புலரியங்கமலம்போலும்பொலிவொரீஇவதனம்பூவிற்
பலருமாங்கிகழ்தற்கொத்தபடிவம்வந்துற்றதன்றே. (௧௧0)

காசொடுமுடியும்பூணுங்கரியதாங்கனகம்போன்று
தூசொடுமணியுமுந்நூல்தோற்றருந்தோற்றம்போன்று
மாசொடுகருகிமேனிவனப்பழிந்திடவூர்வந்தான்
சீசியென்றியாருமெள்ளத்திகைப்பொடுபழுவஞ்சேர்ந்தான். (௧௧௧)

கானிடைச்சிறிதுவைகல்கழித்தோர்நாட்கௌசிகப்பேர்க்
கோனினிதுறையுஞ்சோலைகுறுகினன்குறுகவன்னான்
ஈனனீயாவனென்னைநேர்ந்ததிவ்விடையினென்ன
மேனிகழ்பொருள்களெல்லாம்விளம்பினன்வணங்கிவேந்தன். (௧௧௨)

---

௧0௬. நூலின் நன்னயமுணர்தல் - மாதர்பால் மனங்கலங்காதிருத்தல்.
௧௧௨. மேனிகழ் பொருள்களென்றது - தன்னை வசிட்டன் சபித்தன முதலியன.

இற்றதோவெனநக்கன்னான்யானிருவேள்விமுற்றி
மற்றுலகளிப்பெனென்னாமாதவர்தம்மைக்கூவச்
சுற்றுறுமுனிவர்யாருந்தொக்கனர்வசிட்டன்மைந்தர்
கற்றிலமாசன்வேள்விகனற்றுறைபுலையற்கீவான். (௧௧௩)

என்றுரைத்தியாங்களெல்லோமென்றனரென்னப்பொங்கிப்
புன்றொழிற்கிராதராகிப்போகெனப்புகறலோடும்
அன்றவரெயினராகியடவிகடோறுஞ்சென்றார்
நின்றுவேள்வியையுமுற்றிநிராசனர்வருகவென்றான். (௧௧௪)

அரைசனிப்புலையற்கென்னேயனற்றுறைமுற்றியெம்மை
விரைசுகவல்லையென்பான்விழுமிதென்றிகழ்ந்துநக்கார்
புரைசைமாகளிற்றுவேந்தைப்போகநீதுறக்கம்யானே
உரைசெய்தேன்றவத்தினென்னவோங்கினன்விமானத்தும்பர். (௧௧௫)

ஆங்கவன்றுறக்கமெய்தவமரர்கள்வெகுண்டுநீசன்
ஈங்குவந்திடுவதென்னேயிருநிலத்திழிகவென்னத்
தாங்கலில்கவிழ்வான்மற்றுந்தாபதசரணமென்ன
ஓங்கினனின்னிலென்னவுரைத்துருமொக்கநக்கான். (௧௧௬)

பேணலாதிகழ்ந்தவிண்ணோர்பெரும்பதமுதலாமற்றைச்
சேண்முழுதமைப்பலென்னாச்செழுங்கதிர்கோளுடுங்கள்
மாணொளிகெடாதுதெற்குவடக்கவாய்வருகவென்று
தாணுவோடுர்வவெல்லாஞ்சமைக்குவெனென்னும்வேலை. (௧௧௭)

நறைத்தருவுடையகோனுநான்முகக்கடவுடானும்
கறைத்தருகளனுமற்றைக்கடவுளர்பிறருந்தொக்குப்
பொறுத்தருண்முனிவநின்னைப்புகல்புகுந்தவனைப்போற்றும்
அறத்திறனன்றுதாராகணத்தொடுமடைகவென்றான். (௧௧௮)

அரசமாதவனீயாதியைந்துநாட்டென்பால்வந்தன்
புரைவிலக்கிடுகவென்னாக்கடவுளர்போயபின்னர்
நிரைதவன்விரைவினேகிநெடுங்கடற்கிறைவன்வைகும்
உரவிடமதனைநண்ணியுறுதவமுஞற்றுங்காலை. (௧௧௯)

குதைவரிசிலைவாட்டானைக்கோமகனம்பரீடன்
சுதைதருமொழியன்னவையத்துயிர்க்குயிராயதோன்றல்

---

௧௧௫. புரைசை-யானைக்கழுத்தணிகயிறு. ௧௧௬. நின்னில் லென்றவடுக்கு விரைவுப்பொருளது. ௧௧௯. ஐந்துநாண்மீன்களாவன;-அநுஷம் கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம் என்பன. இவை படைப்புக்காலந்தொட்டு வடக்கிலிருந்தன தேவர்களால் இவ்விஸ்வாமித்திரர் விஷயமாய்த் தெற்கில் பிரகாசிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டன. ஆதலால் அசுவினிமுதல் விசாகம் வரையிலுள்ள இருபத்திரண்டு நாண்மீன்களே வடக்கிலிப்பொழுது காணப்படுவன.

வதைபுரிபுருடமேதம்வகுப்பவோர்வமைந்தற்கொள்வான்
சிதைவிலன்கனகந்தேர்கொண்டடவிகடுருவிச்சென்றான். (௧௨௦)

நற்றவரிசிகன்வைகுநனைவரும்பழுவநண்ணிக்
கொற்றவன்வினவலோடுமிசைந்தனர்குமரார்தம்முன்
பெற்றவளினவலெற்கேயென்றனன்பிதாமுன்னென்றான்
மற்றையமைந்தனக்குமன்னவன்றன்னைநோக்கி. (௧௨௧)

கொடுத்தருள்வெறுக்கைவேண்டிற்றெற்கமாம்விழுமங்குன்ற
எடுத்தெனைவளர்த்ததாதைக்கென்றவற்றொழுதுவேந்தன்
தடுப்பருந்தேரினேறித்தடையிலாப்படர்தலோடும்
சுடர்க்கதிர்க்கடவுள்வானந்துச்சியஞ்சூழல்புக்கான். (௧௨௨)

அவ்வையினிழிந்துவேந்தனருங்கடன்முறையினாற்றச்
செவ்வியகுரிசிறானுஞ்சென்றணனியமஞ்செய்வான்
அவ்வியமவித்தசிந்தைமுனிவனையாண்டுக்காணாக்
கவ்வையினோடும்பாதகமலமதுச்சிசேர்த்தான். (௧௨௩)

விறப்பொடுவணக்கஞ்செய்தவிடலையையினிதுநோக்கிச்
சிறப்புடைமுனிவனென்னேதெருமரல்செப்புகென்ன
அறப்பொருளுணர்ந்தோயென்றனன்னைநம்முன்னையென்னை
உறப்பொருள்கொண்டுவேந்தற்குதவினனென்றானுற்றோன். (௧௨௪)

மைத்துனனோடுமுன்னான்வழங்கியமுறைமைகேளாத்
தத்துறலொழிநீயானேதடுப்பெனின்னுயிரையென்னாப்
புத்திரர்தம்மைநோக்கிப்போகவேந்தோடுமென்ன
அத்தகுமுனிவன்கூறவவர்மறுத்தகறல்காணா. (௧௨௫)

எழுங்கதிரவனுநாணச்சிவந்தனனிருகணெஞ்சம்
புழுங்கினன்வடவைதீயமயிர்ப்புறம்பொறியிற்றுள்ள
அழுங்கலில்சிந்தையீர்நீரடவிகடோறுஞ்சென்றே
ஒழுங்கறுபுளிஞராகியுழுதயருறுகவென்றான். (௧௨௬)

மாமுனிவெகுளிதன்னான்மடிகலாமைந்தர்நால்வர்
தாமுறுசவராராகச்சபித்தெதிர்சலித்தசிந்தை
ஏமுறலொழிகவின்னேபெறுகெனவிரண்டுவிஞ்சை
கோமகனுக்குநல்கிப்பின்னருங்குணிக்கலுற்றான். (௧௨௭)

அரைசனோடேகியூபத்தனைக்குபிம்மறையையாய்தி
விரசுவர்விண்ணுளோரும்விரிஞ்சனும்விடைவலோனும்
உரைசெறிவேள்விமுற்றுமுனனுயிர்க்கீறுண்டாகா
பிரசமென்றாரோவென்னப்பழிச்சொடும்பெயர்ந்துபோனான். (௧௨௮)

---

௧௨௨. தடையிலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைவினையெச்சம். ௧௨௮. யூபம் - வேள்வித்தூண்.

மறைமுனியுரைத்தவண்ணமகத்துறைமைந்தனாய
சிறையுறுகலுழனன்னஞ்சேமுதற்பிறவுமூரும்
இறைவர்தொக்கமரர்சூழ்வினவறன்றுயிரும்வேந்தன்
முறைதருமகமுங்காத்தார்வடதிசைமுனியுஞ்சென்றான். (௧௨௯)

வடாதிசைமுனியுநண்ணிமலர்க்கரநாசிவைத்தாங்
கிடாவுபிங்கலையானையவிதயத்துடெழுத்தொன்றெண்ணி
விடாதுபற்பருவநிற்பமூலமாமுகடுவிண்டு
தடாதிருட்படலமூடச்சலித்தகெத்தலமூர்தாவி. (௧௩௦)

வேறு.

எயிலெரித்தவன்யானையுரித்தநாள்
பயிலுறுத்துரிபோர்த்தனன்பண்பெனப்
புயல்விரித்தெழுந்தாலெனப்பூதலம்
குயிலுறுத்திக்கொழும்புகைவிம்மவே. (௧௩௧)

தமந்திரண்டுலகியாவையுந்தாவுற
நிமிர்ந்தவெங்கதிர்க்கற்றையுநீங்குறக்
கமர்தமாதிரக்காவலர்கண்ணொடும்
சுமந்தநாகமுங்கண்சும்புளித்தவே. (௧௩௨)

திரிவநிற்பசெகதலத்தியாவையும்
வெருவலுற்றனவெங்கதிர்மீண்டன
கருவியுற்றககணமெலாம்புகை
உருவியுற்றிடவும்பர்துளங்கினார். (௧௩௩)

புண்டரீகனும்புட்டிருப்பாகனும்
குண்டையூர்திகுலிசியுமற்றுள
அண்டர்தாமும்வந்தவ்வயினெய்திவே
றெண்டபோதனன்றன்னையெதிர்ந்தனர். (௧௩௪)

பாதிமாமதிசூடியும்பைந்துழாய்ச்
சோதியோனுமத்தூய்மலராளியும்
வேதபாரகர்வேறிலர்நீயலால்
மாதபோதனவென்னவழங்கினர். (௧௩௫)

அன்னவாசகங்கேட்டுணர்ந்தனன்
சென்னிதாழ்த்திருச்செங்கமலங்குவித்

---

௧௨௯. சிறையுறுகலுழனன்னஞ்சேவூருமிறைவர் - மும்மைப்பெருந்தேவர், பிறவுமூரு மென்றதனால் யானையை யூர்தியாகக்கொண்ட இந்திரன்முதலிய இறைவரைக் குறித்தமைகாண்க. ௧௩௨. கண்சும்புளித்தல் - கண்களைச்சுருக்கிப்பார்த்தல், சும்புளித்தல் - கூசுதல். ௧௩௩. திரிவநிற்ப - இயங்குதிணை நிலைத்திணையுயிரை, சென்றுநின்று வாழுயிரெலாமென்றதுமிது.

துன்னுநல்வினையுற்றதென்றேங்கினான்
துன்னுதேவர்தஞ்சூழலுட்போயினார். (கருசு)

ஈதுமுன்னர்நிகழ்ந்ததிவன்றனை
மாதவத்துயர்மாண்புடையாரிலை
நீதிவித்தகன்றன்னருணோர்ந்தனிர்
யாதுமக்கரிதென்றனனீறிலான். (கருஎ)

என்றுகோதமன்காதலன்கூறிட
வென்றிவீரர்வியப்பொடுவந்தெழா
ஒன்றுமாதவன்றாடொழுதோங்கிய
பின்றையேத்திப்பெயர்ந்தனன்றன்னிடம். (கருஅ)

முனியுந்தம்பியுமொய்ம்முறையாற்றனக்
கினியபள்ளிகளெய்தியபின்னிருட்
கனியும்போல்பவன்கங்குலுந்திங்களும்
தனியுந்தானுமத்தையலுமாயினான். (கருகூ)

விண்ணினீங்கியமின்னுருவிம்முறை
பெண்ணினன்னலம்பெற்றதுண்டேகொலோ
எண்ணினீதலதென்றறியேனிரு
கண்ணினுள்ளுங்கருத்துள்ளுங்காண்பெனால். (கசுo)

வள்ளற்சேக்கைக்கரியவன்வைகுறும்
வெள்ளப்பாற்கடல்போன்மிளிர்கண்ணினாள்
அள்ளற்பூமகளாகுங்கொலோவென
உள்ளத்தாமரையுள்ளுறைகின்றதே. (கசுக)

அருளிலாளெனினும்மனத்தாசையால்
வெருளுநோய்விடக்கண்ணின்விழுங்கலால்
தெருளிலாவுலகிற்சென்றுநின்றுவாழ்
பொருளெலாமவள்பொன்னுருவாயவே. (கசுஉ)

பூணுலாவியபொற்கலசங்களென்
ஏணிலாகத்தெழுதலவென்னினும்
வாணிலாமுறுவற்கனிவாய்மதி
காணலாவதோர்காலமுண்டாங்கொலோ. (கசுங)

வண்ணமேகலைத்தேரொன்றுவாணெடுங்
கண்ணராண்டுகதிர்முலைதாமிரண்
டுண்ணிவந்தநகையுமுண்டாமெனில்
எண்ணுங்கூற்றினுக்கித்தனைவேண்டுமோ. (கசுச)

கருஎ. இவன்று - இவனிராக. கருஅ. கோதமன்காதலன் - சதாநந்தன்.

கன்னவின்கருப்புச்சிலையான்விரை
பொன்னைமுன்னியபூங்கணைமாரியால்
என்னையெய்துதொலைக்குமென்றுவினி
வன்மையென்னுமிதாரிடைவைகுமே. (கசரு)

கொன்னைகொன்னக்கொதித்தெழும்பாற்கடற்
பன்னவென்னமெனப்படருந்நிலா
உள்ளவுள்ளவுயிரைத்துருவிட
வெள்ளைவண்ணவிடமுமுண்டாங்கொலோ. (கசசு)

ஏகுநல்வழியல்வழியென்மனம்
ஆகுமோவதற்காகியகாரணம்
யாகுயோன்பொழிப்பைந்தொடிகன்னியே
ஆகும்வேறிதற்கையுறவில்லையே. (கசஎ)

கழிந்தகங்குலாசன்கதிர்க்குடை
விழுந்ததென்னவுமேற்றிசையான்சுடர்க்
கொழுந்துசேர்நுதற்கோதறுசுட்டிபோய்
அழிந்ததென்னவுமாழ்ந்ததுதிங்களே. (கசஅ)

வீசுகின்றநிலாச்சுடர்வீய்ந்ததால்
ஈசனுமதியேகலுஞ்சோகத்தால்
பூசுவெண்கலவைப்புனைசாந்தினை
ஆசைமாதரழித்தனரென்னவே. (கசகூ)

வேறு.

ததையுமலர்த்தாரண்ணலிவ்வண்ணமயலுழந்துதனருமேல்லை
சிதையுமனத்திடருடையசெங்கமலமுகமலரச்செய்யவெய்யோன்
புதையிருளினெழுகின்றபுகர்முகயானையினுரிவைப்போர்வைபோர்த்த
உதையகிரியெனுங்கடவுணுதல்கிழித்தவிழியேபோலுதயஞ்செய்தான்.

விசையாடற்பசும்புரவிக்குரமிதிப்பவுதயகிரிவிரிந்ததூளி
பசையாகமறையவர்கைக்நறைமலருந்நிறைபுனலும்பரந்துபாய
அசையாதநெடுவரையின்முகடுதொறுமிளங்கதிர்சென்றணைந்துவெய்யோன்
திசையாளுமதகரியைச்சிந்தூரமப்பியபோற்சிவந்தமாதோ. (கருக)

பண்டுவருங்குறிபகர்ந்துபாசறையிற்பொருள்வயினிற்பிரிந்துபோன
வண்டுதொடர்நறுந்தெரியலுயிரனையகொழுநர்வரமணித்தேரோடும்
கண்டுமனங்களிசிறப்பவொளிசிறந்துமெலிவகலுங்கற்பினர்போல்
புண்டரிகமுகமலரவகமலர்ந்துபொலிந்தனபூம்பொய்கையெல்லாம். (கருஉ)

கசசு. இது சந்திரோபாலம்பனமென்க.

எண்ணரியமறையினெடுகின்னரர்களிசைபாடவுலகமேத்த
விண்ணவருமுனிவர்களும்வேதியருங்கரங்குவிப்பவேலையென்னும்
மண்ணுமணிமுழவதிரவாணரங்கினடம்புரிவாளிரவியான
கண்ணுதல்வானவன்கனகச்சடைவிரிந்தாலெனவிரிந்தகதிர்களெல்லாம். ()

கொல்லாழிநீத்தங்கோர்குனிவயிரச்சிலைதடக்கைகொண்டகொண்டல்
எல்லாழித்தேரிரவியிளங்காத்தாலடிவருடியனந்தநீர்ப்ப
அல்லாழிக்கரைகண்டானுயிரவாய்மணிவிளக்கமழலுஞ்சேக்கைத்
தொல்லாழிதுயிலாதேதுயாழிநெடுங்கடலுட்டுயில்கின்றானே. (கருச)

ஊழிபெயர்ந்தெனக்கங்குலொருவண்ணம்புடைபெயரவுறக்கநீத்த
சூழியானையினெழுந்துதொன்னியமத்துறைமுடித்துச்சுருதியன்ன
வாழிமாதவற்பணிந்துமனக்கினியதம்பியொடும்வம்பின்மாலை
தாழுமாமணிமௌலித்தார்ச்சனகன்பெருவேள்விச்சாலைசார்ந்தான். (கருரு

முடிச்சனகர்பெருமானுமுறையாலேமறைவேள்விமுற்றிச்சுற்றும்
இடிக்குரலின்முரசியம்பவிந்திரன்போற்சந்திரன்றோய்கோயிலெய்தி
எடுத்தமணிமண்டபத்துவெண்டவத்துமுனிவரொடுமிருந்தான்பைந்தார்
வடித்தகுனிவரிசிலைக்கைமைந்தனுந்தம்பியுமருங்கினிருப்பாமாதோ. (கருசு)

இருந்தகுலக்குமரர்தமையிருகண்ணின்முகத்தழகுபருகநோக்கி
அருந்தவனையடிவணங்கியாரையிவருரைத்திடுகினடிகளென்ன
விருந்தினர்களின்னுடையவேள்விகாணியவந்தார்வில்லுங்காண்பர்
பெருந்தகைமைத்தயரதன்றன்புதல்வரெனவவர்தகைமைபேசலுற்றான். ()

கக-வது மிதிலைக்காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எஉக.

பனிரெண்டாவது

குலமுறைக்கிளத்துபடலம்.

சூரியவமிசத்து அரசரது வரலாறுகூறுகின்ற படலம்.

ஆதித்தன்குலமுதல்வன்மனுவினையாரறியாதார்
பேதித்தவுயிரனைத்தும்பெரும்பசியால்வருந்தாமற்
சோதித்தன்வரிசிலையானிலமடந்தைமுலைசுரப்பச்
சாதித்தபெருந்தகையுமிவர்குலத்தராபதிகாண். (க)

பிணியரங்கவினையகலப்பெருங்காலந்தவம்பேணி
மணியரங்கநெடுமுடியாய்மலரயனைவழிபட்டுப்
பணியரங்கப்பெரும்பாயற்பரஞ்சுடரையாங்காண
அணியரங்கந்தந்தானையறியாதாரறியாதார். (உ)

தான்றனக்குவெலற்கரியதானவரைத்தலைதுமித்தென்
வான்றாக்கிற்றிகொலென்றுகுறையிரப்பவரங்கொடுத்தாங்
கேன்றெடுத்தசிலையினனியிசைபுரிந்தவிவர்குலத்தோர்
தோன்றலைப்பண்டிந்திரன்காண்விடையேறாய்ச்சுமந்தானும். (௩)

அரசனவன்பின்னேரையென்றுமனைப்பரிதால்
உரைகுறுகநிமிர்கீர்த்தியிவர்குலத்தோனொருவன்காண்
நரைதிரைமூப்பிவைமாற்றியிக்கிரானுநந்தாமல்
குரைகடலைநெடுவரையாற்கடைந்தமுதுகொடுத்தானும். (௪)

கருதலரும்பெருங்குணத்தோரிவர்முதலோர்கணக்கிறந்தோர்
திரிபுவனமுழுதாண்டுசுடர்நேமிசெலநின்றோர்
பொருதுறைசேர்வேலினும்புலிப்போத்தும்புல்வாயும்
ஒருதுறையினீருண்ணவுலகாண்டோனுளனொருவன். (௫)

மறைமன்னுமணிமுடியுமாரமும்வாளொடுமின்னப்
பொறைமன்னுவானவருந்தானவரும்பொருமொருநாள்
விறன்மன்னர்தொழுகழலாயிவர்குலத்தோன்விற்பிடித்த
அறமென்னவொருதனியேதிரிந்தமராபதிகாத்தோன். (௬)

இன்னுயிர்க்குமின்னுயிராயிருநிலங்காத்தாரென்று
பொன்னுயிர்க்குங்கழலவரையாம்போலும்புகழ்கிற்பாம்
மின்னுயிர்க்குநெடுவேலாயிவர்குலத்தோன்மேற்பறவை
மன்னுயிர்க்குத்தன்னுயிரைமாறாகவழங்கினனால். (௭)

இடறோட்டவினைநெடியவரையுருட்டியிவ்வுலகம்
திடறோட்டமெனக்கிடக்கும்வகையிரங்கித்தெவ்வேந்தர்
உடறோட்டநெடுவேலாயிவர்குலத்தோருவரிநீர்க்
கடறோட்டாரெனின்வேறோர்கட்டுரையும்வேண்டுமோ. (௮)

தூநின்றசுடர்வேலோயனந்தனேசொல்வானேல்
யானின்றுபுகழ்ந்தேத்தற்கெளிதேயேடவிழ்கொன்றைப்
பூநின்றமவுலியையும்புக்களைந்தபுனற்கங்கை
வானின்றுகொணர்ந்தானுமிவர்குலத்தோர்மன்னவன்காண். (௯)

கயற்கடல்சூழுலகெல்லாங்கைநெல்லிக்கனியாக்கி
இயற்கைநெறிமுறையாலேயிந்திரற்குமிடரியற்றி
முயற்கறையின்மதிக்குடையாயிவர்குலத்தோன்முன்னொருவன்
செயற்கரியபெருவேள்வியொருநூறுஞ்செய்தமைத்தான். (௧௦)

சந்திரனைவென்றானுமுருத்திரனைச்சாய்த்தானும்
துந்துவெனுந்தானவனைச்சுடுசரத்தாற்றுணித்தானும்

---

௫. பெருங்குணம் - சீவகாருண்ணியம் முதலியன. ௬. அமராபதி - இந்திரனகரம்.

வந்தகுலத்திடைவந்தரகுவென்பான்வரிசிலையால்
இந்திரனைவென்றுதிசையிருநான்குஞ்செருவென்றான். (௧௧)

வில்லென்னுநெடுவரையால்வேந்தென்னுங்கடல்கலக்கி
எல்லென்னுமணிமுறுவலிந்துமதியெனுந்திருவை
அல்லென்னுந்திருநிறத்தவரியென்னவயனென்பான்
மல்லென்னுந்திரள்புயத்துக்கணியென்னவைத்தானே. (௧௨)

அயன்புதல்வன்றயாதனையறியாதாரில்லையவன்
பயந்தகுலக்குமரரிவர்தமையுள்ளபரிசெல்லாம்
நயந்துரைத்துக்கரையேறநான்முகற்குமரிதாம்பல்
இயந்துவைத்தகடைத்தலையாயானறிந்தபடிகேளாய். (௧௩)

துனியின்றியுயிர்செல்லச்சுடராழிப்படைவெய்யோன்
பனிவென்றபடியென்னப்பகைவென்றுபடிகாப்போன்
தனுவன்றித்துணையில்லான்றருமத்தின்கவசத்தான்
மனுவென்றநீதியான்மகவின்றிவருந்துவான். (௧௪)

சிலைக்கோட்டுநுதற்குதலைச்செங்கனிவாய்க்கருநெடுங்கண்
விலைக்கோட்டும்பேரல்குன்மின்னுடங்குமிடையாரை
முலைக்கோட்டுவிலங்கென்றங்குடனணுகிமுன்னின்ற
கலைக்கோட்டுப்பெயர்முனியாற்றுயர்நீங்கக்கருதினன். (௧௫)

தார்காத்தநறுங்குஞ்சித்தயரதனென்றவமின்மை
வார்காத்தவனமுலையார் மணிவயிறுவாய்த்திலரால்
நீர்காத்தகடல்காத்தநிலங்காத்தேனென்னிற்பின்
பார்காத்தற்குரியாரைப்பணிநீயென்றடிபணிந்தான். (௧௬)

அவ்வுரைகேட்டம்முனியுமருஞ்சுரந்தவுவகையனாய்
இவ்வுலகமன்றியேயெவ்வுலகுமினிதளிக்கும்
செவ்வியிளஞ்சிறுவர்களைத்தருகின்றேனினித்தேவர்
வவ்விநுகர்பெருவேள்விக்குரியவெலாம்வருகென்றான். (௧௭)

காதலரைத்தருவேள்விக்குரியவெலாங்கடிதமைப்ப
மாதவரிற்பெரியோனுமற்றதனைமுற்றுவித்தான்
சோதிமணிப்பொற்கலத்துச்சுதையனையவென்சோறோர்
பூதகணத்தரசேந்தியனலின்றும்புறப்பட்ட. (௧௮)

பொன்னின்மணிப்பரிகலத்திற்புறப்பட்டவின்னமுதைப்
பன்னுமறைப்பொருளுணர்ந்தபெரியோன்றன்பணியினால்
தன்னனையநிறைகுணத்துத்தசரதனும்வான்முறையால்
நன்னுதலார்மூவருக்குநாலுகூறிட்டளித்தான். (௧௯)

௧௮. புறப்பட்டது - என்புழி துவ்வீறுதொகுத்தல்பெற்றது.

விரிஞ்சிடுதீவினைசெய்தவெவ்வியதீவினையாலும்
அருங்கடையின்மறையறைந்தவறஞ்செய்தவறத்தாலும்
இருங்கடகக்கரதலத்திலெழுதரியதிருமேனிக்
கருங்கடலைச்செங்கனிவாய்க்கவுசலையென்பாள்பயந்தாள். (உ0)

தன்னரியபெருநீதித்தனியாறுபுகமண்டும்
பன்னமெனுந்தகையானைப்பரதனெனும்பெயரானை
என்னரியகுணத்தாலுமெழிலாலுமிவ்விருந்த
வன்னலையேயனையானைக்கேகயர்கோன்மகள்பயந்தாள். (உக)

அருவலியதிறலினராயறங்கெடுக்கும்விறலரக்கர்
வெருவருதிண்டிறலார்கள்வில்லேருழுமெனிற்செம்பொற்
பருவரையுநெடுவெள்ளிப்பருப்பதமும்போல்வார்கள்
இருவரையுமிவ்விருவர்க்கிளையாளுமீன்றெடுத்தாள். (உஉ)

தலையாயபொருளுணர்விற்கலைமகட்குத்தலைவராய்ச்
சிலையாயுந்தனுவேதந்தெவ்வரைப்போற்பணிசெய்யக்
கலையாழிக்கதிர்த்திங்களுதயத்திற்கலித்தோங்கும்
அலையாழியெனவளர்ந்தார்மறைநான்குமனையார்கள். (உங)

திறையோடுமரசிறைஞ்சுஞ்செறிகழற்காற்றசரதனும்
பொறையோடுந்தொடர்மனத்தான்புதல்வரெனும்பெயரேகாண்
உறையோடுநெடுவேலாயுபநயனவிதிமுடித்து
மறையோடுவித்திவரைவளர்த்தானும்வசிட்டன்காண். (உச)

ஈங்கிவராலென்வேள்விக்கிடையூறுகடிதியற்றும்
தீங்குடையகொடியோரைக்கொல்விக்குஞ்சிந்தையனாய்ப்
பூங்கழலார்க்கொண்டுபோய்வனம்புக்கேன்புகாமுன்னம்
தாங்கரியபேராற்றற்றாடகையேதலைப்பட்டாள். (உரு)

அலையுருவக்கடலுருவத்தாண்டகைதன்னீண்டுயர்ந்த
நிலையுருவப்புயவலியைநீயுருவநோக்கய்யா
உலையுருவக்கனலுமிழ்கட்டாடகைதன்னுரமுருவி
மலையுருவிமரமுருவிமண்ணுருவிற்றொருவாளி. (உசா)

செக்கர்நிறத்தெரிகுஞ்சிச்சிரக்குவைகள்பொருப்பென்ன
உக்கனவோமுடிவில்லையோரம்பினெடுமரக்கி
மக்களிலங்கொருவன்போய்வான்புக்கான்மற்றையவன்
புக்கவிடமறிந்திலேன்போந்தனென்வினைமுடித்தே. (உஎ)

உஉ. செம்பொற்பருவரை - மேரு. நெடுவெள்ளிப்பருப்பதம்-கைலாயம்.

உச. பகைவரின்மையா லுறைபுகுதலின் உறையோடு நெடுவேலாயென்றார். உஎ. மக்களிலங்கொருவன் என்றது - சுவாகு. மற்றையவனென்றது - மாரீசனை.

ஆய்ந்தேறவுணரையவற்கேயுமறிவரிய
காய்ந்தேவிலுலகனைத்துங்கடலோடுமலையோடும்
தீய்ந்தேறச்சுடுகிற்கும்படைக்கலங்கள்செய்தவத்தால்
ஈய்ந்தேனுமனமுட்கவிவற்கேவல்செய்குணவால். (உ அ)

கோதமன்றன்பன்னிக்குமுன்னையுருக்கொடுத்தவிவன்
போதுகின்றதெனப்பொலிந்தபொலன்கழற்காற்பொடிகண்டாய்
காதலென்றனுயிர்மேலுமிக்கரியோன்பாலுண்டால்
ஈதிவன்றன்வரலாறும்புயவலியுமெனவுரைத்தான். (உ௯)

௧உ-வது குலமுறைகிளத்துபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௭௫0.

பதின்மூன்றுவது

கார்முகப்படலம்.

வில்லிறுத்ததைக் குறித்துக்கூறும்படலம்.

மாற்றம்யாதுரைப்பதுமாயவிற்குநான்
தோற்றவாறெனமனத்துளங்குகின்றதால்
நோற்றனணங்கையுநொய்தினையன்வில்
ஏற்றுமேலிடர்க்கடலேற்றுமென்றனன். (௧)

என்றனனென்றுதன்னெதிர்நின்றுரையக்
குன்றுறழ்வரிசிலைகொணர் மினீண்டென
நன்றெனவணங்கினர்நால்வரோடினர்
பொன்றினிகார்முகச்சாலைபுக்கனர். (உ)

உறுவலியானையையொத்தமேனியர்
செறிமயிர்க்கல்லெனத்திரண்டதோளினர்
அறுபதினுயிரரனவிலாற்றலர்
தறிமடுத்திடையிடைதண்டிற்றூங்கினர். (௩)

நெடுநிலமகண்முதுகாற்றநின்றுயர்
தடகிமிர்வடவரைதானுநாணுற
இடமிலையுலகெனவந்ததெங்கணும்
கடல்புரைதிருநகரிரைத்துக்காணவே. (௪)

---

௩. அறுபதினுயிர ரென்றதன்றி அற்றபதினுயிரவரெனக்கொண்டு ஐபா யிரவரெனக் கோடலுமமையும்.

சங்கொடுசக்கரந்தரித்ததானைய
சிங்கவேறல்லனேவிதனைத்தீண்டுவான்
எங்குளனொருவனின்றேற்றினிச்சிலை
மங்கைதன்றிருமணம்வாழுமாலென்பார். (ரு)

கைதவந்தனுவெனல்சனகக்குன்றென்பார்
எய்தவன்யாவனோவேற்றிப்பண்டென்பார்
செய்தவத்திசைமுகன்றீண்டியன்றுதன்
மொய்தவப்பெருமையின்முயற்சியாலென்பார். (சு)

திண்ணெடுமேருவைத்திரட்டிற்றோவென்பார்
வண்ணவான்கடல்பண்டுகடைந்தமத்தென்பார்
அண்ணல்வாளரவினுக்கரசனோவென்பார்
விண்ணிடுநெடியவில்வீழ்ந்ததோவென்பார். (எ)

என்னிதுகொணர்கெனவியம்பினானென்பார்
மன்னவருளர்கொலோமதிகெட்டாரென்பார்
முன்னையூழ்வினையினான்முடிக்கலாமென்பார்
கன்னியுமிச்சிலைகாணுமோவென்பார். (அ)

இச்சிலையுதைத்தகோற்கிலக்கம்யாதென்பார்
நச்சிலைநங்கைமேனாட்டும்வேர்தென்பார்
நிச்சயமெடுக்குங்கொனேமியானென்பார்
சிற்சிலர்விதிசெய்ததீமைதானென்பார். (கூ)

மொய்த்தனரின்னணமொழியமன்னன்முன்
உய்த்தனர்நிலமுதுகுளுக்கிக்கீழுற
வைத்தனர்வாங்குநர்யாவரோவெனாக்
கைத்தலம்விதிர்த்தனர்கண்டவேந்தரே. (க0)

போதகமனையவன்பொலிவுநோக்கியவ்
வேதனைதருகின்றவில்லைநோக்கித்தன்
மாதினைநோக்குவான்மனத்தைநோக்கிய
கோதமன்காதலன்கூறன்மேயினான். (கக)

இமையவில்வாங்கியவீசன்பங்குறை
உமையினையிகழ்ந்தனனென்னவோங்கிய
கமையறுசினத்தனிக்கார்முகங்கொளாச்
சமையுறுதக்கனூர்வேள்விசாரவே. (கஉ)

ரு சங்கொடு சக்கரந்தரித்த தானையசிங்கவேறென்பதற்குச் சங்குசக்கரமேந்திய படையாகவுடைய சிங்கம்போல்வானாகிய திருமால் எனப்பொருள் கொள்க. கூ. நங்கைமேல் என்புழி ஏழாவது நான்காவதன் பொருளது. கஉ. இமையவில் - மேருமலையாகிய வில்.

உக்கனபல்லொடுகரங்களோடினர்
புக்கனர்வானவர்புகாதசூழல்கள்
தக்கனல்வேள்வியிற்றழலுமாறின
முக்கணெண்டோளவன்முனியுமாறினான். (கங)

தாளுடைவரிசிலைசம்புவும்பர்தம்
நாளுடைமையினவர்நடுக்கநோக்கியிக்
கோளுடைவிடையனான்குலத்துட்டோன்றிய
வாளுடையுழவனோர்மன்னன்பால்வைத்தான். (கச)

கார்முகவலியையான்கழறல்வேண்டுமோ
வார்சடையானிகர்வரதநீயலால்
யாருளரறிபவரிதற்குத்தோன்றிய
தேர்முகவல்குலாள்செவ்விகேளெனா. (கரு)

வேறு.

இரும்பனையகருநெடுங்கோட்டிணையேற்றின்பணையேற்ற
பெரும்பியலிற்பளிக்குநுகம்பிணைத்ததனோடிணைத்தீர்க்கும்
வரம்பின்மணிப்பொற்கலப்பைவயிரத்தின்கொழுமடுத்திட்
டிரும்பொருவினிலம்வேள்விக்கலகில்பலசாலுழுதேம். (கசு)

உழுகின்றகொழுமுகத்தினுதிக்கின்றகதிரொளிபோல்
பொழிகின்றபுவிமடந்தைதிருவெளிப்பட்டெனப்புணரி
எழுகின்றதெள்ளமுதோடெழுந்தவளுமிழிந்தொதுங்கத்
தொழுகின்றநன்னலத்துப்பெண்ணரசிதோன்றினாள். (கஎ)

குணங்களையென்கூறுவதுகொம்பினைச்சேர்ந்தவையுய்யப்
பிணங்குவனவழகிவளைத்தவஞ்செய்துபெற்றதுகாண்
கணங்குழையாளெழுந்ததற்பின்கதிர்வானிற்கங்கையெனும்
அணங்கிழியப்பொலிவிழந்தவாறொத்தார்வேறுற்றார். (கஅ)

சித்திரமிங்கிதுவொப்பதெங்குண்டுசெய்வினையால்
வித்தகரும்விதிவசரும்வெவ்வேறேபுறங்கிடப்ப
அத்திருவையமரர்குலமாதரித்தாரெனவறிஞ
இத்திருவைநிலவேந்தரெல்லாருங்காதலித்தார். (ககூ)

கலித்தானைக்கடலோடுங்கைத்தானைக்களிற்றரசர்
ஒலித்தானையெனவந்துமணமொழிந்தார்க்கெதிருடுத்த
புலித்தானைக்களிற்றுரிவைப்போர்வையான்போர்வில்லை
வலித்தானேமங்கைதிருமணத்தானென்றியாம்வலித்தேம். (உ0)

கங. தக்கன் - பிரமனது மானதபுத்திரருள் ஒருவன். கச. வாளுடையுழவன் - தேவராதனை. கரு. வரதன் - வரங்கொடுப்போன். கஅ. அழகுக்கழகு செய்பவளாதலின் - அழகிவளைத் தவஞ்செய்து பெற்றதென்றார்.

வல்வில்லுக்காற்றார்கண்மாரவேள்வளை கருப்பின்
மெல்வில்லுக்காற்றாராய்த்தாமெம்மைவிளிகுற்றார்
கல்வில்லோடுலகீந்தகனங்குழையைக்காதலித்துச்
சொல்வில்லாலுலகளிப்பாய்போர்செய்யத்தொடங்கினார். (உக)

இம்மன்னர்பெருஞ்சேனையீவுதனைமேற்கொண்ட
செம்மன்னர்பொருளேபோற்புகழ்வாய்ப்பச்சிறந்ததால்
பொம்மென்னவண்டலம்பும்புரிகுழலைக்காதலித்த
அம்மன்னர்சேனை தமதாசைபோலாயிற்றால். (உஉ)

மற்காக்குமணிப்புயத்துமன்னனிவன்மழவிடையோன்
விற்காக்கும்வானமருண்மெலிகின்றனெனவிரங்கி
எற்காக்குமுடிவிண்ணோர்படையீந்தாரெனவேந்தர்
அற்காக்கைகூகையைக்கண்டஞ்சினவாமெனவகன்றார். (உங)

அன்றுமுதலின்றளவுமாருமிந்தச்சிலையருகு
சென்றுமிலர்போயொளித்தார்தேர்வேந்தர்திரிந்துமிலர்
என்றுமினிமணமுமிலையென்றிருந்தேமிவனேற்றின்
நன்றுமலர்க்குழற்சீதைநலம்பழுதாகாதென்றான். (உச)

நினைந்தமுனிபகர்ந்தவெலாநெறியுன்னியறிவனுந்தன்
புனைந்தசடைமுடிதுளக்கிப்போரேற்றின்முகம்பார்த்தான்
வனைந்தனையதிருமேனிவள்ளலுமம்மாதவத்தோன்
நினைந்தவெலாநினைந்தந்நெடுஞ்சிலையைநோக்கினான். (உரு)

வேறு.

பொழிந்தநெய்யாகுதிவாய்வழிபொங்கி
எழுந்தகொழுங்கனலென்னவெழுந்தான்
அழிந்ததுவில்லெனவிண்ணவரார்த்தார்
மொழிந்தனராசிகண்முப்பகைவென்றார். (உசா)

தூயதவந்தொடங்கியதொல்லோன்
ஏயவன்வல்விலிறுப்பதன்முன்னம்
சேயிழைமங்கையர்சிந்தைதொறெய்யா
ஆயிரம்வில்லையநங்கனிறுத்தான். (உஎ)

காணுநெடுஞ்சிலைகால்வலிதென்பார்
நாணுடைநங்கைநலங்கிளர்செங்கேழ்

உக. நிறைமொழி மாந்தரென்பதுபற்றி சொல்வில்லாலுலகளிப்பாயென்றார். உஉ. ஈவார்மேனிற்புகழ் என்பனராதலின்-ஈவுதனைமேற்கொண்ட செம்மன்பொருளே போற்புகழ்வாய்ப்ப என்றார். உங. அம்பகம் - கண், த்ரியம்பகன் - மூன்றுகண்களையுடைய சிவன், அவன் வில்லாதலால் த்ரியம்பகமென இந்த வில்லுக்குக் காரணக்குறியாயிற்று.

பாணியிவன்படர்செங்கைபடாதேல்
வாணுதல்சீதையும்வாழ்விலளென்பார். (உ௮)

கரங்கள்குவித்திருகண்கள்பனிப்ப
இருங்களிறிச்சிலையேற்றிலனேயின்
நரந்தநறைக்குழனங்கையுநாமும்
முரங்கெரியிற்புகமூழ்குதுமென்பார். (உ௯)

வள்ளன்மனத்தைமகிழ்ந்தனனென்றால்
கொள்ளெனமுன்புகொடுப்பதையல்லால்
வெள்ளமணைத்தவன்வில்லையெடுத்திப்
பிள்ளைமுனிட்டதுபேதைமையென்பார். (௩0)

ஞானமுனிக்கொருநாணிலையென்பார்
கோனிவனிற்கொடியாரிலையென்பார்
மானவனிச்சிலைகால்வளையானேற்
பீனதனத்தவள்பேறிலளென்பார். (௩௧)

தோகையரின்னனசொல்லிடநல்லோர்
ஓகைவிளம்பிடவும்பருவப்ப
மாகமடங்கலுமால்விடையும்பொன்
நாகமுநாகமுநாணநடந்தான். (௩௨)

ஆடகமால்வரையன்னதுதன்னைத்
தேடருமாமணிசீதையெனும்பொற்
சூடகவால்வளைசூட்டிடநீட்டும்
ஏடவிழ்மாலையிதென்னவெடுத்தான். (௩௩)

தடுத்திமையாமலிருந்தவர்தாளின்
மடுத்ததுநாணுதிவைத்ததுநோக்கார்
கடுப்பினில்யாருமறிந்திலர்கையால்
எடுத்ததுகண்டனரிற்றதுகேட்டார். (௩௪)

வேறு.

ஆரிடைப்புகுதுநாமென்றமரர்கண்கமலத்தோன்றன்
பேருடையண்டகோளம்பிளந்ததென்றேங்கிநைந்தார்
பாரிடையுற்றதன்மைபகர்வதென்பாரைத்தாங்கி
வேரிடைக்கிடந்தநாகமிடியெனவெருவிற்றன்றே. (௩௫)

---

௩0. உலகையழிக்கவந்த கங்கையைத் தன்சடைநுனியிற் காக்குமாற்றறேற்ற 'வெள்ளமணைத்தவ' னென்றும், அவனேந்தும் வில்லை இராமனிடத் தளிப்பது தகாதென்பார் பிள்ளை முன்னிட்டது பேதைமையென்றுங் கூறினார்.

௩௨. ஆற்றலிற் சிறந்ததாகலின்மாக மடங்கலும், நடையிற் சிறந்ததாகலின் மால்விடையும், சலியாமையின் பொன்னாகமும், கம்பீரமுடைமையின் நாகமுமென்றின்ன நாணச்சென்றானென்றது. ௩௫. கமலத்தோன் கோளம்-பிரமாண்டகோளம்.

பூமழைசொரிந்தார்விண்ணோர்பொன்மழைபொழிந்தமேகம்
பாமமாகடல்களெல்லாம்பன்மணிதூவியார்த்த
கோமுனிக்கணங்களெல்லாங்கூறினவாசிகொற்ற
நாமவேற்சனகற்கின்றுநல்வினைபயந்ததென்று. (௫௬)

மாலையுமிழையுஞ்சாந்துஞ்சுண்ணமும்வாசநெய்யும்
வேலைவெண்முத்தும்பொன்னுங்காசுநுண்டுகிலும்வீசிப்
பால்வளையயிர்தளாயபல்லியந்துவைப்பமுந்நீர்
ஓல்கியர்ந்துவாவுற்றென்னவொலிநகர்கிளர்ந்ததன்றே. (௫௭)

நல்லியன்மகரவீணைத்தேனுகநகையுந்தோடும்
வில்லிடவாளும்வீசவேல்கிடந்தனையநாட்டத்
தெல்லியன்மதியமன்னமுகத்தியரெழில்தோன்றச்
சொல்லியபருவநோக்குந்தோகையினாடினாரே. (௫௮)

உண்ணறவருந்தினாரிச்சிவந்தொளிர்கருங்கண்மாதர்
புண்ணுறுபுலவிநீங்கக்கொழுநரைப்புல்லிக்கொண்டார்
வெண்ணிறமேகமேன்மேல்விரிகடல்பருகுமாபோல்
மண்ணுறுவேந்தன்செல்வம்வறியவர்முகந்துகொண்டார். (௫௯)

வயிரியர்மதுரகீதமங்கையாமுதகீதம்
செயிரியர்மகரயாழின்றேம்பிழிதெய்வகீதம்
பயிரியர்வேயின்கீதமென்றிவைபருகிவிண்ணோர்
உயிருடையுடம்புவெல்லாமோவியமொப்பநின்றார். (௬0)

ஐயன்வில்லிறுத்தவாற்றல்காணியவமரர்நாட்டுத்
தையலாரிழிந்துபாரின்மகளிரைத்தழுவிக்கொண்டார்
செய்கையின்வடிவினாடல்பாடலிற்றெளிதறேற்றார்
மையரிநெடுங்கணோக்கமிமைத்தலுமயங்கிநின்றார். (௬௧)

தயரதன்புதல்வனென்பார்தாமரைக்கண்ணனென்பார்
புயலிவன்மேனியென்பார்பூவையும்பொருவுமென்பார்
மயலுடைத்துலகமென்பார்மானுடனல்லனென்பார்
கயல்பொருகடலுள்வைகுங்கடவுளேகாணுமென்பார். (௬௨)

நம்பியைக்காணநங்கைக்காயிரம்நயனம்வேண்டும்
கொம்பினைக்காணுந்தோறுங்குரிசிற்குமன்னதேயாம்
தம்பியைக்காண்மினென்பார்தவமுடைத்துலகமென்பார்
இம்பரிந்நகரிற்றந்தமுனிவனையிறைஞ்சுமென்பார். (௬௩)

---

௫௭. நிறைமதியங் காண்புழி கடல் ஓல்லெனக் கிளர்ந்து பொங்கலான் ஓல்கிளர்ந்து வாவுற்றென்ன என்றார்.

இற்றிவணின்னதாகமதியொடுமெல்லிநீங்கப்
பெற்றுயிர்பின்னுங்காணுமாசையாற்சிறிதுபெற்ற
சிற்றிடைப்பெரியகொங்கைச்சேயரிக்கரியவாட்கட்
பொற்றொடிமடந்தைக்கம்பாலுற்றதுபுகலலுற்றாம். (௪௪)

ஊசலாடுயிரினோடுமுருகுபூம்பள்ளிநீங்கிப்
பாசிழைமகளிர்சூழப்போயொருபளிக்குமாடக்
காசறுமரையின்பொய்கைச்சந்திரகாந்தமீன்ற
சீதநீர்தெளித்தமென்பூஞ்சேக்கையையரிதிற்சேர்ந்தாள். (௪௫)

பெண்ணிவணுற்றதென்னும்பெருமையாலருமையான
வண்ணமுமிலைகளாலேகாட்டவால்வாட்டந்தீர்ந்தேன்
தண்ணறுங்கமலங்காளென்றளிர்நிறமுண்டகண்ணின்
உண்ணிறங்காட்டிநீரென்னுயிர்தரவுலோவினீரோ. (௪௬)

வேறு.

நாணுலாவுமேருவோடுநாணுலாவுபாணியும்
தூணுலாவுதோளும்வாளியூடுலாவுதூணியும்
வாணிலாவினூலுலாவுமாலைமார்புமீளவும்
காணலாகுமாகினாவிகாணலாகுமேகொலாம். (௪௭)

விண்டலங்கலந்திலங்குதிங்களோடுமீதுசூழ்
வண்டலம்பலங்கறங்குபங்கியோடும்வார்சிலைக்
கொண்டலொன்றிரண்டுகண்ணின்மொண்டுகொண்டென்னாவியை
உண்டதுண்டெனெஞ்சினின்றுமுண்டெதன்றுமுண்டரோ. (௪௮)

பஞ்சாங்குதீயினாவிபற்றநீடுகொற்றவில்
வெஞ்சரங்களைஞ்சரங்கவெய்யகாமனெய்யவே
சஞ்சலங்கலந்தபோதுதையலாரையுய்யவந்
தஞ்சலஞ்சலென்கிலாதவாண்மையென்னவாண்மையே. (௪௯)

இளைக்கலாதகொங்கைகாணெழுந்துவிம்மியென்செய்தீர்
முளைக்கலாமதிக்கொழுந்துபோலும்வாண்முகத்தினான்
வளைக்கலாதவிற்கையாளிவள்ளன்மார்பினுள்ளுறத்
திளைக்கலாகுமாகிலன்னசெய்தவங்கள்செய்ம்மினே. (௫௦)

---

௪௬. இராமன் மரகதமேனியனாதலின் இலைகளாலே வண்ணங்காட்டலாமோவென்றார். இராமனைக்கண்டவழித் தன் வடிவழிந்து மாமை நிறங்கோடலான் என்றளிர் நிறமுண்ட கண்ணென்றார். ௪௭. அவனைக்காணாத வழியுயிரிழப்பலென்பதுபற்றிக் காணலாகுமாகினாவி காணலாகுமே கொலென்றார். ௫௦. என்செய்தீர். ஒன்றுஞ்செய்திலீர்என்பது படுகின்றது. கலைகள் பிறத்தற்கிடமாகிய மதிக்கொழுந்தென்பார் முளைக்கலா மதிக்கொழுந்தென்றார்.

எங்குமின்றெழுந்ததிந்தவிந்துவந்ததென்னெஞ்சுலா
அங்கியின்றனக்கனைத்தவம்பின்வந்தசிந்தைநோய்
பொங்குகின்றகொங்கைமேல்விடம்பொழிந்ததென்னினும்
கங்குல்வந்ததிங்களன்றகங்களங்கமில்லையே. (௫௧)

அடர்ந்துவந்தனங்கனெஞ்சழன்றுசிந்துமம்பெனும்
விடங்குடைந்தமெய்யினின்றுவெந்திடாதெழுந்துவெங்
கடந்துதைந்தகாரியானையன்னகாளைகாலடைந்
துடன்றொடர்ந்துபோனவாவிவந்தவாவெனுள்ளமே. (௫௨)

விண்ணுளேயெழுந்தமேகமார்பினூடுமின்னினொடும்
மண்ணுளேயிழிந்ததென்னவந்துபோனமைந்தனார்
எண்ணுளேயிருந்தபோதுமியாவரென்றுதேர்கிலென்
கண்ணுளேயிருந்தபோதுமென்கொல்காண்கிலாதவே. (௫௩)

பெய்கடற்பிறந்தயல்பிறக்கொணாமருந்துபெற்
றையபொற்கலத்தொடங்கைவிட்டிருந்தவாதர்போல்
மொய்கிடக்குமண்ணறோண்முயங்கிடாதுமுன்னமே
கைகடக்கவிட்டிருந்துகட்டுரைப்பதென்கொலோ. (௫௪)

என்றுகொண்டுளைந்துளைந்திரங்கிவிம்மிவிம்மியே
பொன்றிணிந்தகொங்கைமங்கையிடரின்மூழ்குபோழ்தின்வாய்க்
குன்றமன்னசிலைமுரிந்தகொள்கைகொண்டகுளிர்மனத்
தொன்றுமுண்கண்மதிமுகத்தொருத்திசெய்ததுரைசெய்வாம். (௫௫)

வேறு.

வடங்களுங்குழைகளும்வானவில்லிடத்
தொடங்குபுகலைகளுஞ்சுழலுஞ்சோர்தர
நுடங்கியமின்னெனநொய்தினெய்தினாள்
நெடுந்தடங்கிடந்தகண்ணீலமாலையே. (௫௬)

வந்தடிவணங்கிலள்வழங்குமோதையள்
அந்தமிலுவகையளாடிப்பாடினள்
சிந்தையுண்மகிழ்ச்சியும்புகுந்தசெய்கையும்
சுந்தரிசொல்லெனத்தொழுதுசொல்லுவாள். (௫௭)

கயரதத்துரகமாக்கடலன்கல்வியன்
தயரதனெனும்பெயர்த்தனிச்சென்னேமியான்
புயல்பொழிதடக்கையான்புதல்வன்பூங்கணை
மயல்விளைமதனற்கும்வடிவுமேன்மையான். (௫௮)

---

௫௨. காரியானை கரியயானை என்றபடி. ௫௪. மணிமுதலியனயாவுந்தருதலின் பெய்கடலென்றார். நீலமாலை - ஒருசேடியின்பெயர். நால்வகைப்படையுட்சிறந்தமையின் கயத்தை முற்கூறினார்.

மாமரமிவையெனவலியதோளினான்
அராவணையமலனென்றயிர்க்குமாற்றலான்
இராமனென்பதுபெயரிளையகோவொடும்
பராவருமுனியொடும்பதிவந்தெய்தினான். (௫௯)

பூணியன்மொய்ம்பினன்புனிதனெய்தவில்
காணியவந்தனனென்னக்காவலன்
ஆணையினடைந்தவில்லதனையாண்டகை
நாணினிதேற்றினானடுங்கிற்றும்பரே. (௬௦)

மாத்திரையளவிற்றாண்மடுத்துமுன்பயில்
சூத்திரமிதுவெனத்தோளின்வாங்கினான்
ஏத்தினரிமையவரிழிந்தபூமழை
வேத்தவைநடுக்குறமுறிந்துவீழ்ந்ததே. (௬௧)

கோமுனியுடன்வருகொண்டலென்றபின்
தாமரைக்கண்ணினானென்றதன்மையால்
ஆமவனேகொலென்றையநீங்கினாள்
வாமமேகலையினாள்வளர்ந்ததல்குலே. (௬௨)

இல்லையேநுசுப்பென்பருண்டுண்டென்னவும்
மெல்லியன்முலைகளும்விம்மவிம்முவாள்
சொல்லியகுறியினத்தோன்றலேயவன்
அல்லனேலிறப்பனென்றகத்துளுன்னினாள். (௬௩)

ஆசையுற்றயர்பவளன்னளாயினள்
பாசடைக்கமலத்தோன்படைத்தவில்லிறும்
ஓசையிற்பெரியதோருவகையெய்தியக்
கோசிகற்கொருமொழிசனகன்கூறுவான். (௬௪)

உரைசெயெம்பெருமவுன்புதல்வன்வேள்விதான்
விரைவினின்றொருபகன்முடித்தல்வேட்கையோ
முரைசெறிந்ததிர்கழன்முழங்குதானையவ்
வரைசையுமிவ்வழியழைத்தல்வேட்கையோ. (௬௫)

மல்வலானவ்வுரைபகரமாதவன்
ஒல்லையிலவனும்வந்துறுதனன்றெனர்
எல்லையிலுவகையாளியைந்தவாறெலாஞ்
சொல்லுகென்றோலையுந்தூதும்போக்கினான். (௬௬)

௧௩-வது கார்முகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௮௬௬.

---

௬௨. இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராநின்ற தென்பார், வாமமேகலையினாள் வளர்ந்த தல்குலென்றார். ௬௫. வேள்வி - மணத்தை.

பதினான்காவது

எழுச்சிப்படலம்.

தசரதன் தனது படைகளோடு மிதிலைக்குச் செல்வதைக் குறித்துக் கூறுகின்ற படலம்.

கடுகியதூதருங்காவிற்காவிற்சென்
றிடிகுரன்முரசதிரயோத்தியெய்தினார்
அடியிணைதொழுமிடமன்றிமன்னர்தம்
முடியொடுமுடிபொருவாயின்முன்னினார். (௧)

முகந்தனர்திருவருண்முறையினெய்தினார்
திகழ்ந்தொளிர்கழலிணைதொழுதுசெல்வனைப்
புகழ்ந்தனராசனின்புதல்வர்போயபின்
நிகழ்ந்ததையிதுவெனநெடிதுகூறினார். (௨)

கூறியதூதருங்கொணர்ந்தவோலையை
ஈறில்வண்புகழினாயிதுவதென்றனர்
வேறொருபுலமகன்விரும்பிவாங்கினான்
மாறதிர்கழலினான்வாசியென்றனன். (௩)

இலைமுகப்படத்தவரெழுதிக்காட்டிய
தலைமகன்சிலைத்தொழில்செவியிற்சார்தலும்
நிலைமுகவலயங்கணிமிர்ந்துநீங்கிட
மலையெனவளர்ந்தனவயிரத்தோள்களே. (௪)

வெற்றிவேன்மன்னவன்றக்கன்வேள்வியில்
கற்றைவார்சடைமுடிக்கணிச்சிவானவன்
முற்றவேழுலகையும்வென்றமூரிவில்
இற்றபேரொலிகொலன்றிடித்ததிங்கென்றான். (௫)

என்றுரைத்தெதிரெதிரிடைவிடாதுநேர்
துன்றியகளைகழற்றூதர்கொள்கெனப்
பொன்றிணிகலன்களுந்துசும்போக்கினான்
குன்றெனவுயரியகுவவுத்தோளினான். (௬)

வானவன்குலத்தெமர்வரத்தினால்வரும்
வேனில்வேளிருந்தவம்மிதிலைநோக்கிநம்

---

௧. ஒருவரோடொருவர் நெருங்கி முற்படுவதனால் 'முடியோடு முடிபொருவாயிலென்றார்' ௫. கணிச்சிவானவன் - மழுப்படை இறைவன். கணிச்சியென்னும் விசேடணத்தாற் சிவனையுணர்த்திற்று. ௭. வானவன் - வானத்தியங்குங் காரணத்தால் சூரியனுக்குத் தலைமைபற்றிவந்த பெயர். வேள் - விருப்பத்தையுண்டாக்குவோன்.

சேனையுமரசருஞ்செல்கமுந்தெனா
ஆனைமேன்மணமுரசறைகென்றேவினான். (எ)

வாம்பரிவிரிதிரைக்கடலைவள்ளுவன்
தேம்பொழிதுழாய்முடிச்செங்கண்மாலவன்
ஆம்பரிசுலகெலாமளந்துகொண்டநாள்
சாம்புவன்றிரிந்தெனத்திரிந்துசாற்றினான். (அ)

சாற்றியமுரசொலிசெவியிற்சாருமுன்
கோற்றொடிமகளிருங்கோலமைந்தரும்
வேற்றருகுமரரும்வென்றிவேந்தரும்
காற்றெறிகடலெனக்களிப்பினேகினார். (௯)

விடைபொருநடையினான்சேனைவெள்ளமோர்
இடையிலையுலகினிலென்னவீண்டிய
கடையுகமுடிவினிலெவ்வையங்காற்படப்
புடைபெயர்கடலெனவெழுந்துபோயதே. (௧௦)

சில்விடமுலகெனச்செறிந்ததேர்கடாம்
புல்விடுசுடரெனப்பொலிந்தவேந்தரால்
எல்விடுகதிர்மணியெறிக்குமோடையால்
வில்விடுமுகிலெனப்பொலிந்தவேழமே. (௧௧)

கால்விரிந்தெழுகுடைகணக்கிலோதிமம்
பால்விரிந்ததுவெனப்பறப்பபோன்றன
மேல்விரிந்தெழுகொடிப்படலைவிண்ணெலாம்
தோலுரிந்துகுவனபோன்றுதோன்றுமால். (௧௨)

நுடங்கியதுகிற்கொடிநுழைக்கைம்மலைக்
கடங்கலுழ்சேனையைக்கடலிதாமென
இடம்படவெங்கணுமெழுந்தவெண்முகில்
தடம்புனல்பருகிடத்தாழ்வபோன்றவே. (௧௩)

இடையிடையிளவெயிலெறிக்குமவ்வெயில்
தழையிடைநிழல்கெடத்தவழுமத்தழை
மழையிடையெழில்கெடமலருமம்மழை
குழைவுறமுழங்கிடுங்குழாங்கொள்பேரியே. (௧௪)

மன்னணிப்புரவிகண்மகளிரூர்வன
அன்னமூர்ந்தியதிரையாறுபோன்றன
பொன்னணிப்புனர்முலைப்புரிமென்கூந்தலார்
மின்னெனமடப்பிடிமேகம்போன்றவே. (௧௫)

---

௧௫. மாதரை மின்னாகவும், மடப்பிடியை மேகமாகவு முருவகஞ்செய்தார்.

இணையெடுத்திடையிடைநெருக்கவேழையர்
துணைமுலைக்குங்குமச்சுவடுமாடவர்
மணிவரைப்புயத்துமென்சாந்துமாழ்கிமேல்
அணையெனப்பொலிந்ததக்கடல்செலாறரோ. (கசு)

முத்தினான் முழுநிலவெறிக்குமொய்ம்மணிப்
பத்தியாவிளவெயில்பரப்பும்பாகிறும்
தித்தியாநின்றசொற்சிவந்தவாய்ச்சியர்
உத்தராசங்கமிட்டொளிக்குங்கூற்றமே. (கஎ)

வில்லினர்வாளினர்வெறித்தகுஞ்சியர்
கல்வினையழித்துயர்மனகத்தோளினர்
வல்லியின்மருங்கினர்மருங்குமாப்பிடி
புல்லியகளிறெனமைந்தர்போயினார். (கஅ)

மன்றலம்புதுமலர்மழையிற்சூழ்ந்தெனத்
துன்றிருகூந்தலார்முகங்கடோன்றலால்
ஒன்றலாமுழுமதியூருமானம்போல்
சென்றனவாலவர்சிவிகையீட்டமே. (ககூ)

மொய்திரைக்கடலெனமுழங்குமூக்குடைக்
கைகளிற்றிசைநிலைக்களிற்றையாய்வன
மையலூற்றிழிமதமழையறாமையால்
தொய்யலைக்கடந்திலசூழியானையே. (உ0)

சூருடைநிலையெனத்தோய்ந்துந்தோய்கிலா
வாருடைவனமுலைமகளிர்சிந்தைபோல்
தாரொடுஞ்சதியொடுந்தாவுமாயினும்
பாரிடைமிதிக்கிலபரியின்பந்தியே. (உக)

ஊடியமனத்தினருறாதநோக்கினர்
நீடியவுயிர்ப்பினர்நெரிந்தநெற்றியர்
தோடவிழ்கோதையுந்துறந்தகூந்தலர்
ஆடவருயிரெனவருகுபோயினான். (உஉ)

மாறெனத்தடங்களைப்பொருதுமாமரம்
ஊறுபட்டிடவிடையொடித்துச்சாய்த்துராய்
ஆறெனச்சென்றனவருவிபாய்கவுட்
டாறெனக்கனலுமிழ்தறுகண்யானையே. (உங)

கஎ. உத்தராசங்கம் - மேற்போர்வை. உ0. மூக்குடைக்கை - புழைக்கை
உக. சூருடைநிலை - பூமியிற் கால்தோயாது செல்லல்.

உழுந்திட விடமிலையுலகமெங்கணும்
அழுந்தியவுயிர்க்கெலாமருட்கொம்பாயினன்
எழுந்திலனெழுந்திடைப்படருஞ்சேனையின்
கொழுந்துபோய்க்கொடிமதின்மிதிலைகூடிற்றே. (உச)

கண்டவர்மனங்கள்கைகோப்பக்காதலின்
வண்டமர்கோதையர்வதனராசியால்
பண்டிகள்பண்டிகள்பரிசிற்செல்வன
புண்டரீகத்தடம்போவபோன்றவே. (உரு)

பாண்டிலின்வைத்தவோர்பாவைதன்னொடும்
ஈண்டியவன்பினனேகுவானிடை
காண்டலுநோக்கியகடைக்கணஞ்சனம்
ஆண்டகைக்கினியதோரமுதமாயதே. (உசா)

பின்னைமானேக்கியைப்பிரிந்துபோகின்றான்
அன்னனீர்மருதவைப்பதனினன்னமாம்
புன்னுமென்றாமரைப்பூவுநோக்கினன்
உள்ளமுந்தானுநின்றூசலாடுவான். (உஎ)

வேறு.

அங்கண்ஞாலத்தரசுமிடைந்தவா
பொங்குவெண்குடைசாமரைபோர்த்தலால்
கங்கையாறுகடுத்ததுகாரெனச்
சங்குபேரிமுழங்கியதானையே. (உஅ)

அமரருஞ்சவ்வணங்களையாருயிர்
கவருங்கூர்நுதிக்கண்ணெனும்காலவேல்
குமரர்நெஞ்சுகுளிப்பவழங்கலால்
சமரபூமியுமொத்ததுதானையே. (உகூ)

தோண்மிடைந்தனதூணமிடைந்தென
வாண்மிடைந்தனவான்மின்மிடைந்தெனத்
தாண்மிடைந்தனதம்மின்மிடைந்தென
ஆண்மிடைந்தனவாளிமிடைந்தென. (௩0)

வார்குலாமுலைவைத்தகண்வாங்கிடப்
பேர்கிலாதுபிறங்குமுகத்தினன்
தேர்கிலானெறியந்தரிற்சென்றொரு
மூரிமாமதயானையைமுட்டினன். (௩௧)

௩க. வார்குலாமுலை - கச்சுவிரும்புமுலை.

சுழிகொள்வாம்பரிதுன்னவோர்தோகையாள்
வழுவிவீழலுற்றாளையோர்வள்ளறான்
எழுவினீள்புயத்தாலெடுத்தேந்தினான்
தழுவிநின்றொழியான்றரைதான்வையான். (௫௨)

துணைத்ததாமரைநோவத்தொடர்ந்தடர்
கணைக்கருங்கணினாளையோர்காளைதான்
பணைத்தவெம்முலைப்பாய்மதயானையை
அணைக்கநங்கைக்ககவிடமில்லென்றான். (௫௩)

சுழியுங்குஞ்சிமிசைச்சுரும்பார்த்திடப்
பொழியுமாமதயானையிற்போகின்றான்
கழியகூரியவென்றொருநாரிகை
விழியைநோக்கித்தன்வேலையுநோக்கினான். (௫௪)

தாங்கவார்குழற்றாமரைச்சீறடிக்
கருங்கண்வாளுடையாளையோர்காளைதான்
நெருங்குபூண்முலைநீள்வளைத்தோளினீர்
மருங்குலெங்குமறந்ததுநீரென்றான். (௫௫)

கூற்றம்போலுங்கொலைக்கண்ணினாலன்றி
மாற்றம்பேசகிலாளையோர்வள்ளறான்
ஆற்றுநீரிடையங்கைகளாலெடுத்
தேற்றுவாருமையாவார்கொலேலவென்றான். (௫௬)

தள்ளரும்பாரந்தாங்கியவொட்டகம்
தெள்ளுதேன்கரும்பியாவையுந்தின்கில
உள்ளமென்னத்தம்வாயுமுலர்ந்தன
கள்ளுண்மாந்தரிற்கைப்பனதேடியே. (௫௭)

அரத்தநோக்கினரற்றிரண்மேனியர்
பரித்தகாவினர்பப்பரேகினார்
திருத்துகூடத்திற்றிண்கணையத்தொடும்
வருத்தினேந்தியமால்களிறென்னவே. (௫௮)

பித்தயானைபிணங்கிப்பிடியிற்கை
வைத்தமேலிருந்தஞ்சியமங்கைமார்
எய்த்திடுக்கணுற்றார்புதைத்தார்க்கிரு
கைத்தலங்களிற்கண்ணடங்காமையே. (௫௯)

---

௫௬. கண்ணினாலன்றி மாற்றம்பேசவென்றது - கண்ணனவானன்றிவாயி ற்றோன்றுஞ் சொற்களை. ௫௮. கணையம் - மதயானையைத்தடுக்குமரம்.

வாமமேகலையாரிடைவாலதி
பூமிதோய்பிடிச்சிந்தரும்போயினர்
காமர்தாமரைநாண்மலர்க்கானத்துள்
ஆமைமேல்வருந்தேரையினுயரோ. (௬௦)

இம்பர்நாட்டின்றாமல்லவீங்கிவன்
உம்பர்கோமகற்கென்கின்றதொக்குமால்
கம்பமாவரக்கால்கள்வளைத்தொரு
கொம்பனூளைக்கொண்டோடுங்குதிரையே. (௬௧)

சந்தவார்குழல்சோர்பவைதாங்கலார்
சிந்துமேகலைசிந்தையுஞ்செய்கலார்
எந்தைவில்லிறுத்தானெனுமின்சொலை
மைந்தர்பேசமனங்களித்தோடுவார். (௬௨)

குடையர்குண்டிகைதூக்கினர்குந்திய
நடையர்நாசிபுதைத்தகைநாற்றலர்
கடைகளிற்றையுங்காரிகையாரையும்
அடையவஞ்சியவந்தணர்முந்தினர். (௬௩)

நாறுபூங்குழனங்கையோர்கண்கணீர்
ஊறுநேர்வந்துருவுவெளிப்படி
மாறுகொண்டனைவந்தனையாகிலவந்
தேறுதேறெனக்கைகளிழிச்சுவார். (௬௪)

குரைத்ததேருங்களிறுங்குதிரையும்
நிரைத்தவார்முரசுஞ்நெளிந்தெங்கணும்
இரைத்தபேரொலியாலிடையாவரும்
உரைத்துணர்ந்திலருமிரிவோதினர். (௬௫)

நுட்சிலம்பியலர்ந்தனநுண்டுகில்
கட்சிலம்புகருங்குழலார்குழு
உட்சிலம்புசிலம்பவொதுங்கலால்
புட்சிலம்பிடுபொய்கையும்போன்றதே. (௬௬)

தெண்டிரைப்பரவைத்திருவன்னவர்
நுண்டிரைப்புரைநோக்கியநோக்கினைக்
கண்டிரைப்பனவாடவர்கண்களி
வண்டிரைப்பனவானைமதங்களே. (௬௭)

௬௦. சிந்தர் - குறளர், இவர் மெய்காப்பாளர். ௬௪. உருவுவெளிப்பட என்றார், போர்வயிற்பிரிந்த தலைவன் உறவெளித்தோற்றத்தை ௬௬. கள் - மலர்த்தேன்.

உழைகளைத்தனவென்னவுயிர்த்துணை
நுழைகவிக்கருங்கண்ணியர்நூபுர
இழைகலித்தனவின்னியமாவெழு
மழைகலித்தெனவாசிகலித்தவே. (சஅ)

மண்மகளிப்பநடப்பவர்வாணுதல்
உண்களிக்கமலங்களினுள்ளுறை
திண்களிச்சிறுதும்பியெனச்சிலர்
கண்களித்தனகாமன்களிக்கவே. (சகூ)

எண்ணமாத்திரமும்மரிதாயிடை
வண்ணமாத்துவர்வாய்க்கனிவாய்ச்சியர்
திண்ணமாத்தொளிர்செவ்விளநீரிழி
சுண்ணமாத்தனதூளியுமாத்தவே. (ருo)

சித்திரத்தடந்தேர்மைந்தர்மங்கையர்
உய்த்துரைப்பருநினைப்பவுலப்பிலர்
இத்திறத்தினொத்தனையோபலர்
மொய்த்திரைத்துவழிக்கொண்டுமுன்னினார். (ருக)

வேறு.

குசையுறுபரியுந்தேரும்வீரருங்குழீஇயெங்கும்
விசையொடுகடுகப்பொங்கிவீங்கியதூளிவிம்மிப்
பசையுறுதுளிபின்றாரைப்பசுந்தொளையடைத்தமேகம்
திசைதொறுநின்றயானைமதத்தொளைசெம்மிற்றன்றே. (ருஉ)

கேடகத்தடக்கையாலேகிளரொளிவாளும்பற்றிச்
சூடகத்தளிர்க்கைமற்றைச்சுடர்மணித்தடக்கைபற்றி
ஆடகத்தோடையானையழிமதத்திழுக்கலாற்றி
பாடகக்காலினாரைப்பயப்பயக்கொண்டுபோனார். (ருஙு)

செய்களின்மடுவினன்னீர்ச்சிறைகளினிறையப்பூத்த
நெய்தலுங்குமுதப்பூவுநெகிழ்ந்தசெங்கமலப்போதும்
கைகளுமுகமும்வாயுங்கண்களுங்காட்டக்கண்டு
கொய்தவைதருகிரென்றுகொழுநரைத்தொழுகின்றாரும். (ருச)

பந்தியம்புரவினின்றும்பாரிடையிழிந்தோர்வாசக்
கொந்தளபாரஞ்சோரக்குலமணிக்கலன்கள்சிந்தக்
சந்தநுண்டுகிலும்வீழத்தளிர்க்கையாலணைத்துச்சார
வந்துவேழமென்னமயிலெனவிரியல்போவார். (ருரு)

சஅ. உழை - ஏழிசைக்குள். சிரத்திற்பிறக்குமிசை. சகூ. தும்பி - வண்டு.
ருo. யாத்தனமென்றது மரீஇயது ‘ஆறுபில் சாலத்தெந்தை’ என் புழிப் போல. ருஉ. செம்மிற்று - அடைத்தது. ருஙு. ஆடகம் - நால்வகைப்பொன்னி னொன்று.

குடையொடுகவரியுந்தொங்கற்குழாங்களுங்கொடியின்காடும்
இடையிடைமயங்கியெங்கும்வெளிகரந்திருளைச்செய்யப்
படைகளுமுடியும்பூணும்படர்வெயில்பரப்பிச்செல்ல
இடையொருகணத்தினுள்ளேயிரவுண்டுபகலுமுண்டே. (ருசு)

முருக்கிதழ்முத்தமூரன்முறுவலார்முகங்களென்னும்
திருக்கிளர்கமலப்போதிற்றீட்டினகிடந்தகூர்வாள்
நெருக்கிடையறுக்குநீர்கணீங்குமினீங்குமென்றன்
றருக்கனிலொளிருமேனியாடவரகலப்போவார். (ருஎ)

நீந்தருநெறியினுற்றநெருக்கினுற்சுருக்குண்டற்றுங்
காந்தினமணியுமுத்துஞ்சிந்தினகலாபஞ்சூழ்ந்த
பாந்தளினல்குலார்தம்பரிபுரம்புலம்பப்பைம்பொற்
பூந்தளிருறைப்பமாழ்கிப்போக்கரிதென்னநிற்பார். (ருஅ)

கொற்றபல்லியங்களெங்குங்கொண்டலிற்றுவைப்பப்பண்டிப்
பெற்றவேறன்னப்புள்ளிற்பேதையர்வெருவிநீங்க
முற்றுறுபாரங்களெல்லாமுறைமுறைபாசத்தோடும்
பற்றறவீசியேகியோகியிற்பரிவுதீர்ந்த. (ருகூ)

காற்செறிவேகப்பாகர்கார்முகவுண்டைபாரா
வார்சிறைக்கொங்கையன்னகும்பமுமருப்புங்காணப்
பாற்செறிகடலிற்றோன்றும்பணைக்கையால்யானையென்ன
நீர்ச்சிறைபற்றியேறுநின்றகுன்றனையவேழம். (சுO)

அறிவியற்கூந்தற்கண்வாளமுதுகுகுமுதச்செவ்வாய்
விறலியரோடுநல்யாழ்ச்செயிரியர்புரவிமேலோர்
நறைசெவிப்பெய்வதென்னநனைவணர்மேகப்பாடல்
மறைமுறைநணுகப்போனார்கின்னரமிதுனமொப்பார். (சுக)

அருவிபெய்வரையிற்பொங்கியங்குசநிமிரவெங்கும்
இரியலிற்சனங்கள்சிந்தவிளங்களிச்செங்கண்யானை
விரிசிறைத்தும்பிவேறோர்வீழ்மதந்தோய்ந்துமாதர்
சரிகுழல்படியவேற்றின்பிடியொடுந்தொடர்ந்துசெல்ப. (சுஉ)

நிறைமதித்தோற்றங்கண்டநீணெடுங்கடலிற்றூகி
அறைபறைதுவைப்பத்தேருமானையுமாடன்மாவும்

ருசு. குடைகவரி முதலாயின இருளைச்செய்தமையானும், படைகளு முடியு முதலாயின பகலைச்செய்தமையானும், 'இடையொரு கணத்தினுள்ளே யிரவுண்டு பகலுமுண்டே' என்றார். ருஎ. நீர்கள் - முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; இதனை 'மேவித்தொழு துய்மினீர்கள்' என்றதனாலறிக. ருஅ. கலாபம் - பதினாறு கோவைமணி, இது மாதரிடையணியுளொன்று. சுO. காற்செறிவேகம் - வாயுவேகம்.

கறைகெழுவேற்கணுருமைந்தருங்கவினியொல்லை
நெறியிடைப்படாவேந்தனேயமங்கையர்தாஞ்செல்வார். (௬௩)

பொய்கையங்கமலக்கானிற்பொலிவதோரன்னமென்னக்
கய்கயர்வேந்தன்பாவைகணிகையரீட்டம்பொங்கி
அய்யிறுநூறுசூழ்ந்தவாய்மணிச்சிவிகைதன்மேல்
தெய்வமங்கையருநாணத்தேனிசைமுரலப்போனாள். (௬௪)

காரணமின்றியேயுங்கனலெழவிழிக்குங்கண்ணார்
வீரவேத்திரத்தார்தாழ்ந்துவிரிந்தகஞ்சுகத்துமெய்யார்
தாரணிபுரவிமேலார்தலத்துளார்தடித்தசொல்லார்
ஆரணங்கனையமாதரடிமுறைகாத்துப்போனார். (௬௫)

விரிமணித்தார்கள்பூண்டவேசரிவெரிநிற்றோன்றும்
அரிமலர்த்தடங்கணல்லாராயிரத்திரட்டிசூழக்
குருமணிச்சிவிகைதன்மேற்கொண்டலின்மின்னிதென்ன
இருவரைப்பயந்தநங்கையாழிசைமுரலப்போனாள். (௬௬)

செங்கையின்மஞ்ஞையன்னஞ்சிறுகிளிபூவைபாவை
சங்குறைகழித்தவன்னசாமரைமுதலதாங்கி
இங்கலதென்னுங்காவிவ்வெழுதிரைவளாகந்தன்னில்
மங்கையரில்லையென்னமடந்தையர்மருங்குபோனார். (௬௭)

வெள்ளெயிற்றிலவச்செவ்வாய்முகத்தைவெண்மதியமென்று
கொள்ளையிற்சுற்றுமீன்கள்குழுமியவனையவூர்தி
தென்னரிபாண்டிபாணிச்செயிரியரிசைத்தேன்சிந்த
வள்ளலைப்பயந்தநங்கைவானவர்வணங்கப்போனாள். (௬௮)

கூடுறுகுறளுஞ்சிந்துஞ்சிலதியர்குழாமுங்கொண்ட
பாணிறப்புரவியன்னப்புள்ளெனப்பாரிற்செல்லத்
தேனுறுஞிமிறும்வண்டுந்தும்பியுந்தொடர்ந்துசெல்லப்
பூநிறைகூந்தன்மாதர்புடைபிடிநடையிற்போனார். (௬௯)

துப்பினின்மணியிற்பொன்னிற்சுடர்மரகதத்தின்முத்தின்
ஒப்புறவமைத்தபைம்பூணோவியம்புகழவேறி
முப்பதிற்றிரட்டிகொண்டவாயிரமுகிழ்மென்கொங்கைச்
செப்பருந்திருவினல்லார்தேர்மிசைசூழப்போனார். (௭0)

செவிவயினமிர்தகேள்விதெவிட்டினார்தேவர்நாவின்
அவிகையினளிக்குநீராரையிருகோடிசூழக்

௬௩. நேயமங்கையரென்றது - அறுபதினாயிரமாதரை. ௬௬. வெரிந் - முதுகு. இருவரைப்பயந்தநங்கை - சுமித்திரையை, ௬௯. தேன் முதலாயின வென்றது - நால்வகை வண்டினை. ஞிமிறு - பொன்வண்டு.

கவிகையினீழற்கற்பினருந்ததிகணவன்வெள்ளைச்
சிவிகையினன்னமூருந்திசைமுகனென்னச்சென்றான். (௭௧)

பொருகளிறிவுளிபொற்றேர்பொலங்கழற்குமார்முந்நீர்
அருவரைசூழ்ந்ததென்னவருகுபின்முன்னுஞ்செல்லத்
திருவளர்மார்பர்தெய்வச்சிலையினர்தோர்வீரர்
இருவருமுனிபின்போனவிருவருமென்னப்போனார். (௭௨)

நித்தியநியமமுற்றிநேமியான்பாதஞ்சென்னி
வைத்தபின்மறைவலோர்க்குவரப்பறுமணியும்பொன்னும்
பத்தியாணிரையும்பாரும்பரிவுடனல்கிப்போனான்
முத்தணிவைரப்பூணான்மங்கலமுகுர்த்தநன்னான். (௭௩)

இருபிறப்பாளரெண்ணாயிரர்மணிக்கலசமேந்தி
அருமறைவருக்கமோதியறுகுநீரளித்துச்சூழ
வான்முறைவந்தார்கோடிமங்கலமழலைச்செவ்வாய்ப்
பருமணிக்கலாபத்தார்பல்லாண்டிசைபரவப்போனான். (௭௪)

கண்டிலனென்னையென்பார்கண்டனனென்னையென்பார்
குண்டலம்வீழ்ந்ததென்பார்குறுகரிதினிச்சென்றென்பார்
உண்டொலெழுச்சியென்பாரொலித்ததுசங்கமென்பார்
மண்டலவேந்தர்வந்துநெருங்கினர்மயங்கவென்பார். (௭௫)

பொற்றொடிமகளிரூரும்பொலன்கொடார்ப்புரவிவெள்ளம்
சுற்றுறுகமலம்பூத்ததொடுகடற்றிரையிற்செல்லக்
கொற்றவேன்மன்னர்செங்கைப்பங்கயக்குழாங்கள்கூப்ப
மற்றொருகதிரோனென்னமணிநெடுந்தேரிற்போனான். (௭௬)

ஆர்த்ததுவிசும்பைமுட்டிமீண்டகன்றிசைகளெங்கும்
போர்த்ததங்கொருவர்தம்மையொருவர்கட்புலங்கொளாமை
சீர்த்ததுசெறிந்ததோடித்திரைநெடுங்கடலையெல்லாம்
தூர்த்ததுசகரரோடுபகைத்தெனத்தூளிவெள்ளம். (௭௭)

சங்கமும்பணையுங்கொம்புந்தானமுங்காளத்தோடு
மங்கலபேரிசெய்தபேரொலிமழையையோட்டத்
தொங்கலுங்குடையுந்தோகைப்பிச்சமுஞ்சுடரையோட்டத்
திங்கள்வெண்குடைகண்டோடத்தேவருமருளச்சென்றான். (௭௮)

மந்திரகீதவோதைவலம்புரிமுழங்குமோதை
அந்தணராசியோதையார்த்தெழுமுரசினோதை

---

௭௨. இருவரென்றது - பரதசத்துருக்கரை.
௭௩. நேமியான் - ஆயிர மோலியரும்பாஞ்சுடரை,

கந்துகொல்களிற்றினோதைகடிகையர்கவிதையோதை
இந்திரதிருவன்செல்லவெழுந்தனதிசைகளெல்லாம். (௭௯)

நோக்கியதிசைகளெல்லாந்தன்னையேநோக்கிச்செல்ல
வீக்கியகழற்கால்வேந்தர்விரிந்தகைம்மலர்கள்கூப்பத்
தாக்கியகளிறுந்தேரும்புரவியும்படைஞர்தாமும்
ஆக்கியதூளிவிண்ணுமண்ணுலகாக்கப்போனான். (௮௦)

வீரருங்களிறுந்தேரும்புரவியுமிடைந்தசேனை
பேர்விடமில்லைமற்றோருலகில்லைபெயர்க்கலாகா
நீருடையாடையாளுநெளித்தனண்முதுகையென்றால்
பார்பொறைநீக்கினானென்றுரைத்ததெப்பரிசுமன்றே. (௮௧)

இன்னணமேகிமன்னன்யோசனையிரண்டுசென்றான்
பொன்வரைபோலுமிந்துசயிலத்தின்சாரல்புக்கான்
மன்மதக்களிறுமாதர்கொங்கையுமானம்பூந்
தென்வரைச்சார்ந்துநாறுஞ்சேனையுமிறுத்ததன்றே. (௮௨)

௧௪-வது எழுச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௮௨.

பதினைந்தாவது

வரைக்காட்சிப்படலம்.

சந்திரசைலத்தைக் கண்டதைக் குறித்துரைக்கும் படலம்.

கோவையார்வடக்கொழுங்கவடொடிதாங்கிவந்த
ஆவிவேட்டனவரிசிலையனங்கன்மேற்கொண்ட
பூவைவாய்ச்சியர்முலைசிலர்புயத்தொடும்பூட்டத்
தேவதாரத்துஞ்சந்தினும்பூட்டினசிலமா. (௧)

நேரொடுங்கவில்பகையினைநீதியால்வெல்லும்
சோர்விடம்பெறுவுணர்வினன்சூழ்ச்சியேபோல
வாரொடுந்தொடர்கவட்டொடுமராமரக்குவட்டை
வேரொடுங்கொடுகிரியெனநடந்ததோர்வேழம். (௨)

திரண்டதாணெடுஞ்செறிபணைமருதிடையொடியப்
புரண்டுபின்வர வுரலொடுபோனவன்போல
உருண்டுகாருடர்பிறகிடுதறியொடுமொருங்கே
இரண்டுமாமரமிடையிறநடந்ததோர்யானை. (௩)

---

௩. உரலொடுபோனவனென்றது - கண்ணபிரானை.

கதங்கொள்சீற்றத்தையாற்றுவாணினியனகழறிப்
பதங்கொள்பாகனுமந்திரியொத்தனன்பன்னூல்
விதங்களாலவன்மெல்லெனமெல்லெனவிளம்பும்
இதங்கள்கொள்கிலாவிறைவனையொத்ததோர்யானை. (௪)

மாறுகாணுமதாய்நின்றுமழையெனமுழங்கும்
தாறுபாய்கரிவனகரிதண்டத்தைத்தடவிப்
பாறுபின்செலக்காலெனச்செல்வதுபண்டோர்
ஆறுபோகியவாறுபோமாறுபோன்றதுவே. (௫)

பாத்தயானையிற்பதங்களிற்படுமதநாறக்
காத்தவங்குசிமிர்ந்திடக்கால்பிடித்தோடிப்
பூத்தவேழிலைம்பாலையைப்பொடிப்பொடியாகக்
காத்திரங்களாற்றலத்தொடுந்தேய்த்ததோர்களிறு. (௬)

அலகிலானைகளனேகமுமவற்றொடுமிடைந்த
திலகவாணுதற்பிடிகளுங்குருளையுஞ்செறிந்த
உலவைநீள்வனத்துதமேயொத்தவவ்வூகத்
தலைவனேயொத்துப்பொலிந்ததுசந்திரசயிலம். (௭)

தெருண்டமேலவர்சிறியவர்ச்சேரினுமவர்தம்
மருண்டதன்மையைமாற்றுவரெனுமிதுவழக்கே
உருண்டவாய்தொறும்பொன்னுருளுரைத்துரைத்தோடி
இருண்டகல்லையுந்தன்னிறமாக்கியவிரதம். (௮)

கொவ்வைநோக்கியவாய்களையிந்திரகோபம்
கவ்விநோக்கினவென்றுகொல்காட்டினமயில்கள்
நவ்விநோக்கியர்நலங்கொண்மேகலைபொலஞ்சாயற்
செவ்விநோக்கினதிரிவனபோல்வனதிரிந்த. (௯)

உய்க்கும்வாசிகளிழிந்தனரன்னத்திறெனுதுங்கி
மெய்க்கலாபமுங்குழைகளுமிழைகளும்விளங்கத்
தொக்கமென்மரநிழல்படத்துவன்றியசூழல்
புக்கமங்கையர்பூத்தகொம்பாமெனப்பொலிந்தார். (௧௦)

தளங்கொடாமரையெனத்தளிரடியினுமுகத்தும்
வளங்கொண்மாலைவண்டலமரவழிவருந்தினராய்
விளங்குதம்முருப்பளிங்கிடைவெளிப்படவேறோர்
துளங்குபாறையிற்றோழியரயிர்த்திடத்துயின்றார். (௧௧)

---

௪. சீற்றம் சிறிதுபொழுது நிகழுங்கோபம். இது சீறு என்னும்பகுதியடியாகப் பிறந்ததென்றறியாதார் சிறுமையென்னும் பண்டியாகப் பிறந்ததென்பர். ௫. வனகரிதண்டத்தை தடவுதல் - மோப்பம் பிடித்தல். ௯. கவ்விநோக்கனவென்று கால் எனற்குக் கவ்விய அழகுடையனவென்றே எனக்கொள்க.

பிடிபுக்காவிடைமின்னொடும்பிறங்கியமேகம்
படிபுக்காலெனப்படிதரப்பரிபுரம்புலம்பத்
துடிபுக்காவிடைத்திருமகடாமரைதுறந்து
குடிப்புக்காலெனக்குடிபுக்கார்கொடியன்னமடவார். (கஉ)

வேறு.

உண்ணமுதமூட்டியிளையோர்நகர்கொணர்ந்த
துண்ணெனமுழங்கினதுருக்கர்தரவந்த
மண்மகடன்மார்பினணிவன்னசரமென்னப்
பண்ணியல்வயப்பரிகள்பந்தியினிரைத்தார். (கங)

நீர்திரைநிரைத்தவெனநீடிரைநிரைத்தார்
ஆர்கலிநிரைத்தவெனவாவணநிரைத்தார்
கார்நிரையெனக்களிறுகாவிடைநிரைத்தார்
மாருதநிரைத்தவெனவாசிகணிரைத்தார். (கச)

நடிக்குமயிலென்னவருநவ்விவிழியாரும்
வடிக்குமயில்வீருமயங்கினர்திரிந்தார்
இடிக்குமுரசக்குரலினெங்குமுரல்சங்கின்
கொடிக்களினுணர்ந்தரசர்கோநகரடைந்தார். (கரு)

மிதிக்கநிமிர்தூளியின்விளக்கமருமெய்யைச்
சுதைக்கணுரையைப்பொருவுதூசுகொடுதுய்தா
உதிர்த்தனரிளங்குமரரோவியரிலோவம்
புதுக்கினரெனத்தருணமங்கையர்பொலிந்தார். (கசு)

தாளுயர்தடக்கிரியிழித்துதரைசேரும்
கோளரியெனக்கரிகொள்கொற்றவரிழிந்தார்
பாளைவிரியொத்துலவுசாமரைபடப்போய்
வாளெழுநிரைத்தபடமாடமவைபுக்கார். (கஎ)

தூசினொடுவெண்படமுடைக்குடில்கடோறும்
வாசநகைமங்கையர்முகங்கண்மழைவானிற்
காசின்மதியின்கதிர்வழங்குநிழலெங்கும்
வீசுதிரைவெண்புனல்விழுங்கியனபோலும். (கஅ)

மண்ணுறவிழுந்துநெடுவானுறவெழுந்து
கண்ணுதல்பொருந்தவருகண்ணனில்வருங்கார்
உண்ணிறநறும்பொடியைவீசியொருபாகம்
வெண்ணிறநறும்பொடிபுனைந்தமதவேழம். (ககூ)

கஉ. ஆயிடை என்புழி அகரச்சுட்டு நீண்டது. கஎ. படமாடம் - ஆடையானியன்றமனை; கூடாரம் என இக்காலவழக்கு.

தீயவரொடொன்றியதிறத்தருநலத்தோர்
தூயவரையங்கலையறிந்தனர்துறந்தாங்
கேயுவருநண்பொடிபடிந்துடனெழுந்தோண்
பாய்பரிவிரைந்துதறிநின்றனமரங்கே. (உ0)

நம்மைபுரிவன்கயிறுகொய்துசெயன்மொய்ம்பால்
தம்மையுமுணர்ந்துதளைகண்டுவிரைகின்ற
அம்மையினொடிம்மையையறிந்துநெறிசெல்லும்
செம்மையவரென்னநணிசென்றனதுரங்கம். (உக)

விழுந்தபனியன்னதிரைவீசுபுரைதோறும்
கழங்குபயின்மங்கையர்கருங்கண்மிளிர்கின்ற
தழங்குகழிசிந்தியதரம்பபிறங்கத்
தெழுந்திடைபிறழ்ந்தொளிர்கொழுங்கயல்களன்ன. (உஉ)

வெள்ளநெடுவாரியறவீசியுளவேனும்
கிள்ளவெழுகின்றபுனல்கேளிரின்விரும்பித்
தெள்ளுபுனலாறுசிறிதேயுதவுகின்ற
உள்ளதுமறாதுதவும்வள்ளலையுமொத்த. (உங)

துன்றிநெறிபங்கிகடுளங்கவழலோடும்
மின்றிரிவவெண்ணமணியாரமிளிர்மார்பர்
மன்றன்மணநாறுபடமாடநுழைகின்றார்
குன்றின்முழைதோறுநுழைகோளரிகளொத்தார். (உச)

நெருங்கயிலெயிற்றனையசெம்மயிரினெற்றிப்
பொருங்குலிசமப்பியனபோர்மணிகளார்ப்பப்
பெருங்களிறலைப்புனல்கலக்குவனபெட்டுக்
கருங்கடல்கலக்குமதுகயிடவரையொத்த. (உரு)

ஒக்கநெறியுய்ப்பவருரைத்தகுறிகொள்ளா
பக்கமினமொய்க்கயலலைக்கநனிபாரா
கைக்கரிமதத்ததிலைமாதர்கலையல்குல்
புக்கவரையொத்தனபுனற்சிறைகளோரா. (உசு)

துகிலிடைமடந்தையரொடாடவர்துவன்றிப்
பகலிடையவட்டிலின்மடுத்தெரிபரப்பம்
அகிலிடுகொழும்புகையழுங்கவின்முழங்கா
முகில்படுநெடுங்கடலைபொத்துளதம்மநூர். (உஎ)

உக. அம்மை இம்மைப்பயன்களை யறிந்து முத்திநெறிப்படர்பவராதலிற் செம்மையவரென்றார். உஉ. கழங்கு என்றது - கழங்காடலை. உரு. நீரைக் கலக்கும் மதயானைகளை மதுகயிடவரோடுவமைகூறினர்.

வேறு.

கமருறுபொருப்பின்வாழும்விஞ்சையர்காணவந்தார்
தமரையுமறியார்நின்றுதிகைப்புறுதகைமைசான்ற
குமரருமங்கைமாருங்குழுவலால்வழுவிவிண்ணின்
றமரர்நாடிழிந்ததென்னப்பொலிந்ததவ்வனீகவெள்ளம். (உஅ)

வெயினிறங்குறையச்சோதிமின்னிழல்பரப்பமுன்னாள்
துயிலுணர்செவ்வியோருந்துனியுறுமுனிவினோரும்
குயிலொடுமினிதுபேசிச்சலம்பொடுமினிதுகூவி
மயிலினந்திரிவவென்னத்திரிந்தனர்மகளிரெல்லாம். (உகூ)

தாளிணைகழல்களார்ப்பத்தாரிடையளிகளார்ப்ப
வாள்புடையிலங்கச்செங்கேழ்மணியணிவலயமின்னத்
தோளெனவுயர்ந்தகுன்றின்சூழல்களினிதுநோக்கி
வாளரிதிரிவவென்னத்திரிந்தனர்மைந்தரெல்லாம். (கூ0)

சுற்றியகடல்களெல்லாஞ்சுடர்மணிக்கனகக்குன்றைப்
பற்றியவளைந்ததென்னப்பரந்துவந்திறுத்தசேனை
கொற்றவர்தேவிமார்கண்மைந்தர்கள்கொம்பனார்வந்
துற்றவர்காணலுற்றமலைநிலையுரைத்துமன்றே. (கூக)

பம்புதேன்மிஞிறுதும்பிபரந்திசைபாடியாட
உம்பர்வானகத்துநின்றவொளிவளர்தருவினோங்கும்
கொம்புகள்பணைக்கைநீட்டிக்குழையொடுமொடித்துக்கோட்டுத்
தும்பிகளுயிரேயன்னதுணைமடப்பிடிக்குநல்கும். (கூஉ)

பண்மலர்பவளச்செவ்வாய்ப்பனிமலர்குவளையன்ன
கண்மலர்க்கொடிச்சிமார்க்குக்கணித்தொழில்புரியும்வேங்கை
உண்மலர்வெறுத்ததும்பிபுதியதேனுதவுநாகத்
தண்மலரொன்றுவானத்தாரகைதாவுமன்றே. (கூகூ)

மீனெனும்பிடிகளோடும்விளங்கும்வெண்மதிநல்வேழம்
கூனல்வான்கோடுநீட்டிக்குத்திடக்குமுறிப்பாயும்
தேனுகுமடையைமாற்றிச்செந்தினைக்குறவர்மூந்தி
வானநீராறுபாய்ச்சியைவனம்வளர்ப்பர்மாதோ. (கூச)

குப்புறக்கருமையாலக்குலவரைச்சாரல்வைகி
ஒப்புறத்துளங்குகின்றவுடுபதியாடியின்கண்
இப்புறத்தேயுங்காண்பார்குறத்தியரியைந்தகோலம்
அப்புறத்தேயுங்காண்பாரரம்பையரழகுமாதோ. (கூரு)

உகூ. துனி - கலவிக்காலத்து ஆடவர்பாற்குற்றங்காரணமாக மாதரிடத் துண்டாவதோர் சிறுபிணக்கு. கூகூ. தினைக்குரல்கொய்தற்கு வேங்கைமலர் தல் காலமாதலின் கணித்தொழில் புரியும் வேங்கை என்றார்.

உதியுறுதருத்தியூதுமுலையுறுதீயும்வாயின்
அதிவிடநீறுநெய்யுமுண்கிலாதாவியுண்ணும்
கொதிநுனைவேற்கண்மாதர்குறத்தியர்நுதலினோடு
மதியினைவாங்கியொப்புக்காண்குவர்குறவர்மன்னோ. (௩௬)

பேணுதற்கரியசியக்குருளையம்பிடிகளீன்ற
காணுதற்கினியவேழக்கன்றொடுகளிக்குமுன்றில்
கோணுதற்குரியதிங்கட்குழவியுங்குறவர்தங்கள்
வாணுதற்கொடிச்சிமாதர்மகவொடுதவழுமாதோ. (௩௭)

அஞ்சனக்கிரியினன்னவழிகவுள்யானைகொன்ற
வெஞ்சினத்தரியின்றிண்காற்கவட்டொடுவிஞ்சைவேந்தர்
குஞ்சியந்தலத்துநீலக்குலமணித்தலத்துமாதர்
பஞ்சியங்கமலம்பூத்தபசுஞ்சுவடுடைத்துமன்னோ. (௩௮)

செங்கயலனையநாட்டஞ்செவியுறுமுறுவறோன்று
பொங்கிருங்கூந்தல்சோராபுருவங்கணெரியாபூவின்
அங்கையுமிடறுங்கூட்டிநரம்பளைந்தமிர்தமூறும்
மங்கையர்பாடல்கேட்டுக்கின்னரமயங்குமாதோ. (௩௯)

கள்ளவிழ்கோதைமாதர்காதொடுமுறவுசெய்யும்
கொள்ளைவாட்கண்ணினார்தங்குங்குமக்குழம்புதங்கும்
தெள்ளியபளிக்குப்பாறைத்தெளிசுனைமணியிற்றேய்த்த
வள்ளமூநறவுமென்னவரம்பிலபொலியுமன்னோ. (௪0)

ஆடவராவிசோரவஞ்சனவாரிசோர
ஊடலிற்சிவந்தநாட்டத்தும்பர்தம்மரம்பைமாதர்
தோடலர்கோதைநின்றுந்துறந்தமந்தாரமாலை
வாடலநறவுறுதவயின்வயின்வயங்குமாதோ. (௪௧)

மாந்தளிரனையமேனிக்குறத்தியர்மாலைசூட்டிக்
கூந்தலின்கமுகின்பாளைகுழலினோடொப்புக்காண்பார்
ஏந்திழையரம்பைமாதரெரிமணிக்கடகம்வாங்கிக்
காந்தளம்போதிற்பெய்துகைகளோடொப்புக்காண்பார். (௪௨)

சரம்பயில்சாபமென்னப்புருவங்கடம்மினூட
நரம்பினோடினிதுபாடிநாடகமயிலோடாடி
அரம்பையர்வெறுத்துநீத்தவவிர்மணிக்கோவைபாரம்
மரம்பயில்கடுவன்பூணமந்திகண்டுவக்குமாதோ. (௪௩)

சாய்ந்துசாய்தடங்கடோறுந்தாதுராகத்திற்சார்ந்த
கூந்தலம்பிடிகளெல்லாங்குங்குமமணிந்தபோலும்

---

௪௧. மந்தாரம் - பஞ்சதருக்களிலொன்று. ௪௪. தாதுராகம் - காவிக்கல்.

காந்தினமணியின்சோதிக்கதிரொடுங்கலந்துமூசச்
சேர்ந்துவானகமெப்போதுஞ்செக்கரையொக்குமாதோ. (சச)

நிலமகட்கணிகளென்னநிரைகதிர்முத்தஞ்சிந்தி
மலைமகன்கொழுநன்சென்னிவந்துவீழ்கங்கைமான
அலகில்பொன்னலம்பியாறஞ்சார்ந்துவீழருவிமாலை
உலகளந்தவன்றன்மார்பினுத்தரீயத்தையொத்த. (சரு)

கோடுலாநாகப்போதோடிலவங்கமலருங்கூட்டிச்
சூடுவார்களிவண்டோச்சித்தூநறுந்தேறலுண்பார்
கேடிலாமகரயாழிற்கின்னரமிதுனம்பாடும்
பாடலானூடனீங்கும்பரிமுகமாக்கள்கண்டார். (சசு)

பெருங்களிறேயுமைந்தர்பேரெழிலாகத்தோடு
பொருந்துணைக்கொங்கையன்னபொருவில்கோங்கரும்பின்மாடே
மருங்கெனக்குழையுங்கொம்பின்மடப்பெடைவண்டுதங்கள்
கருங்குழற்களிக்கும்வண்டுங்கடிமணம்புணரக்கண்டார். (சஎ)

படிகத்தின்றலமென்றெண்ணிப்படர்சுனைமுடுகிப்புக்க
சுடிகைப்பூங்கமலமன்னசுடர்மதிமுகத்தினார்தம்
வடகத்தோடுடுத்ததூசைமாசினீர்நனைப்பநோக்கிக்
கடகத்தையெறிந்துதம்மிற்கருங்கழல்வீரர்நக்கார். (சஅ)

பூவணைபலவுங்கண்டார்பொன்னரிமாலைகண்டார்
மேவருங்கோபமன்னவெள்ளிலைத்தம்பல்கண்டார்
ஆவியினினியகொண்கர்ப்பிரிந்தறிவழிந்தவிஞ்சைப்
பாவையர்வைகத்தேய்ந்தபல்லவசயனங்கண்டார். (சகூ)

பானலங்கண்களாடப்பவளவாய்முறுவலாடப்
பீனவெம்முலையினிட்டபெருவிலையாரமாடத்
தேன்முரன்றளகத்தாடத்திருமணிக்குழைகளாட
வானவர்மகளிராடும்வாசநாறூசல்கண்டார். (ருo)

சுந்தரவானமாதர்துவரிதழ்ப்பவளவாயும்
அந்தமில்சுரும்புந்தேனுமிஞிறுமுண்டல்குல்விற்கும்
பைந்தொடிமகளிர்கைத்தோர்பசையில்லையென்னவிட்ட
மைந்தரினீத்ததீந்தேன்வள்ளங்கள்பலவுங்கண்டார். (ருக)

அற்பகலாக்குஞ்சோதிப்பளிக்கறையமளிபாங்கர்
மற்பகமலர்ந்ததிண்டோள்வானவர்மணந்தகோலம்
விற்பகைநுதலினார்தங்கலவியின்வெறுத்துநீத்த
கற்பகமீன்றமாலைகலனொடுங்கிடப்பக்கண்டார். (ருஉ)

சஅ. வடகம் - மேற்போர்வை, ருo. பானல் - நீலோற்பலம்,

கையெனமலரவேண்டியரும்பியகாந்தனோக்கிப்
பையரவிவையென்றஞ்சிப்படைக்கண்கள்புதைக்கின்றாரும்
நெய்தவழ்வயிரப்பாறைநிழலிடைத்தோன்றும்போதைக்
கொய்திவைதருதிரென்றுகொழுநரைத்தொழுகின்றாரும். (௫௩)

பின்னங்களுகிரிற்செய்துபிண்டியந்தளிர்க்கைக்கொண்ட
சின்னங்கண்முலையினப்பித்தேமலர்கொய்கின்றாரும்
வன்னங்கள்பலவுந்தோன்றமணியொளிர்மலையினில்லா
அன்னங்கள்புகுந்தவென்னவகன்சுனைகுடைகின்றாரும். (௫௪)

வேறு.

ஈனுமாமழையினந்தளிரேயொளி
ஈனுமாமழையினந்தளிரேயிடை
மானும்வேழமுநாகமுமாதர்தோள்
மானும்வேழமுநாகமுமாடெலாம். (௫௫)

திமிரமாவுடற்குங்குமச்சேதகம்
திமிரமாவொடுஞ்சந்தொடுந்தேய்க்குமால்
அமரமாதரையொத்தொளிரஞ்சொலார்
அமரமாதரையொத்ததவ்வானமே. (௫௬)

பேரவாவொடுமாசுணம்பேரவே
பேரவாவொடுமாசுணம்பேரவே
ஆரவாரத்தினோடுமருவியே
ஆரவாரத்தினோடுமருவியே. (௫௭)

புகலும்வாளரிக்கண்ணியர்பொற்புயம்
புகலும்வாளரிக்கண்ணியர்பூண்முலை
அகிலுமாரமுமாரவங்கோங்குமே
அகிலுமாரமுமாரவங்கோங்குமே. (௫௮)

துன்னரம்பைநிரம்பியதொல்வரை
துன்னரம்பையருருவிற்றோன்றுமால்
கின்னரம்பயில்கீதங்களென்னவாம்
கின்னரம்பயில்கின்றனரேழைமார். (௫௯)

ஊறுமாகடமாவுறவுங்கெலாம்
ஊறுமாகடமாமதமோடுமே
ஆறுசேர்வனமாவரையாடுமே
ஆறுசேர்வனமாவரையாடுமே. (௬௦)

௫௪. மணி - நவமணிகளையுங்கொள்க.

கல்லியங்குகருங்குறமங்கையர்
கல்லியங்ககழ்காமர்கிழங்கெடா
வல்லியங்கணெருங்குமருங்கெலாம்
வல்லியங்கணெருங்கிமயங்குமே. (௬௧)

கோளிபங்கயமூழ்கக்குளிர்கயம்
கோளிபங்கயமூழ்கக்குலைந்தவால்
ஆளிபொங்குமருவரையூடிழிந்
தாளிபொங்குமரம்பையரோதியே. (௬௨)

ஆகமாலயமாகவுளால்பொலி
வாகமாலெனலாகியதம்மலை
மேகமாலைமிடைந்தனமேலெலாம்
மேகமாலைமிடைந்தனகீழெலாம். (௬௩)

பொங்குதேனுகர்பூமிஞிறுமென
எங்குமாதருமைந்தருமீண்டியத்
துங்கமால்வரைச்சூழல்கள்யாவையும்
தங்கிநீங்கலர்தாமினிதாடுவார். (௬௪)

இறக்கமென்பதையெண்ணிலரெண்ணுங்கால்
பிறக்குமென்பதோர்பீழையதாதலால்
துறக்கமெய்தியதூயவரேயென
மறக்ககிற்றிலரன்னதன்மாண்பெலாம். (௬௫)

வேறு.

மஞ்சார்மலைவாரணமொத்ததுவானிலேறும்
வெஞ்சாயையுடைக்கதிரங்கதன்மீதுபாயும்
பஞ்சானனமொத்ததுமற்றதுபாயவேறும்
செஞ்சோரியெனப்பொலிவுற்றதுசெக்கர்வர்ணம். (௬௬)

திணியார்சினைமாமரம்யாவையுஞ்செக்கர்பாயத்
துணியாதநறுந்தளிர்தந்தனபோன்றுதாழ
அணியாரொளிவந்துகிரம்பவிளங்கமெங்கும்
மணியாலியன்றம்மலையொத்ததம்மையில்குன்றம். (௬௭)

கண்ணுக்கினிதாகிவிளங்கியகாட்சியாலும்
எண்ணற்கரிதாகியிலங்குசிரங்களாலும்

---

௬௨. ஆளி - வண்டுகள். ௬௩. ஆளி - சிங்கம். செக்கர்வானமுதலியன கூறிப்போந்தமையானும், வருவது மாலைப்போதாகலானும் மஞ்சார்மலையென்பதற்கு அத்தகிரியெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. பஞ்சானனம் - விரிந்த முகமுள்ளது.

வண்ணக்கொழுஞ்சந்தனச்சேதகமார்பணிந்த
அண்ணற்கரியோன்றனையொத்தவ்வாசில்குன்றம் (௬௮)

ஊனும்முயிரும்மனையாரொருவர்க்கொருவர்
தேனும்மிஞிறுஞ்சிறுதும்பியும்பம்பியார்ப்ப
ஆனையினமும்பிடியும்மிகளாளியேறும்
மானுங்கலையும்மெனமால்வரைவந்திழிந்தார். (௬௯)

கால்வானகத்தேருடைவெய்யவன்காய்கடுங்கட்
கோல்மாய்கதிர்ப்புல்லுளைக்கொல்சினக்கோளரிம்மா
மேல்பான்மலையிற்புகவீங்கிருள்வேரிருந்த
மால்யானையீட்டமெனவந்துபரந்ததன்றே. (௭௦)

மந்தாரமூந்துமகரந்தமணங்குலாவும்
அந்தாரரசர்க்கரசன்றனனீகவெள்ளம்
நந்தாதொலிக்குந்நரலைப்பெருவேலையெல்லாம்
செந்தாமரைபூத்தெனத்தீபமெடுத்ததன்றே. (௭௧)

தண்ணக்கடலிற்றளிசிந்துதரங்கநீங்கி
விண்ணிற்சுடர்வெண்மதிவந்ததுமீன்கள்சூழ
வண்ணக்கதிர்வெண்ணிலவின்றிரள்வாலுகத்தோ
டொண்ணித்திலமீன்றொளிர்வால்வளையூர்வதொத்தே. (௭௨)

மீனூறுவேலையொருவெண்மதியீனும்வேலை
நோனாதனைநுவலற்கருங்கோடிவெள்ளம்
வாணுடியரிற்பொலிமாதர்முகங்களென்னும்
ஆனுமதியங்கண்மலர்ந்ததனீகவெள்ளம். (௭௩)

மண்ணும்முழவின்னொலிமங்கையர்பாடலோதை
பண்ணுந்நரம்பிற்பகையாவியற்பாணியோதை
கண்ணும்முடைவேயிசைகண்ணுள்ளாராடற்றேறும்
விண்ணும்மருளும்படிவிம்மியெழுந்தவன்றே. (௭௪)

மணியின்னணிநீக்கிவயங்கொளிமுத்தம்வாங்கி
அணியும்முலையாரகிலாவிபுலத்துநல்லார்
தணியும்மதுமல்லிகைத்தாமம்வெறுத்துவாசம்
திணியும்மிதழ்ப்பித்திகைக்கத்திகைசேர்த்துவாரும். (௭௫)

---

௬௮. சந்தனச்சேதகம் - சந்தனக்குழம்பு. ௬௯. ஆனையினமென்றது-பிடியெனப் பிற்கூறலாற்றினமெனக் கூறுக. ௭௦. கால் - ஈண்டு ஒற்றையுருளை. ௭௩. நோனா - பொறாது. ௭௪. பாணியோதை - தாளவோசை. கண்ணுளர் - நாடகர். ௭௫. பித்திகைக்கத்திகை - கருமுகைமாலை.

புதுக்கொண்டவேழம்பிணிப்போர்புனைபாடலோதை
மதுக்கொண்டமாந்தர்மடவாரின்மிழற்றுமோதை
பொதுப்பெண்டிரல்குற்புனைமேகலைப்பூசலோதை
கதுக்கொண்டயானைகளியாற்களிக்கின்றவோதை. (௭௬)

உண்ணுவமுதன்னகலைப்பொருளுள்ளதுண்டும்
பெண்ணாமுதம்மனையார்மனத்தூடல்பேர்த்தும்
பண்ணுனபாடல்செவிமாந்திப்பயன்கொளாடல்
கண்ணுவினிதுய்க்கவுங்கங்குல்கழிந்ததன்றே. (௭௭)

க௫-வது வரைக்காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-க௩௫.

பதினாறாவது

பூக்கொய்படலம்.

மலர்ப்பறிப்பதைக் குறித்துக் கூறும் படலம்.

மீனுடையெயிற்றுக்கங்குற்கனகனைவெகுண்டுவெய்ய
கானுடைக்கதிர்களென்னுமாயிரங்கரங்களோச்சித்
தானுடையுதயமென்னுந்தமனியத்தறியுணின்று
மானுடைமடங்கலென்னத்தோன்றினன்வயங்குவெய்யோன். (க)

முறையெலாமுடித்தபின்னர்மன்னனுமூரித்தேர்மேல்
இறையெலாம்வணங்கப்போனனெழுந்துடன்சேனைவெள்ளம்
குறையெலாஞ்சோலையாகிக்குழியெலாங்கழுநீராகித்
துறையெலாங்கமலமானசோணையாறடைந்ததன்றே. (உ)

அடைந்தவணிறுத்தபின்னாருக்கனுமும்பர்சேர்ந்தான்
மடந்தையர்குழாங்களோடுமன்னருமைந்தருமம்
குடைந்துவண்டுறையுமென்பூக்கொய்துநீராடமைதீர்
தடங்களுமடுவுஞ்சூழ்ந்ததண்ணறுஞ்சோலைசார்ந்தார். (௩)

திண்சிலைபுருவமாகச்சேயரிக்கருங்கணம்பால்
புண்சிலசெய்வவொன்றுபோவனபோன்றமஞ்ஞை
பண்சிலம்பணிவாயார்ப்பநாணுற்பறந்தகின்னை
ஒண்சிலம்பார்ப்பமாதரொதுங்குதோவருதுங்குமன்னம். (௪)

---

௭௬. புனைபாடல் - யானைகளைத்தளைக்குங்காற்பாடும்பாட்டு .௭௭. கலைப்பொருளுள்ளதுண்டு மென்றது - கலையின் றுணிந்தபொருளைச் செவியாகிய வாயால் நுகர்ந்துமெனக்கொள்க. கலைப்பொருள் - சாதியொருமை. க. கனகனென்றது - இரணியனை. மானுடைமடங்கல் - நரமடங்கல்.

செம்பொன்செய்சுருளுந்தெய்வக்குழைகளுஞ்சேர்ந் துமின்னப்
பம்புதேனலம்பவொல்கிப்பண்ணையிளுடனேக்கிக்
கொம்பொடுங்கொடியனுரைக்குறிப்பறிந்துணர்தநேற்ருர்
வம்பவிழலங்கன்மாலைமைந்தருமயங்கிநின்ருர். (௫)

பாசிழைப்பாவையல்குற்பண்டருகிளவித்தண்டேன்
ரூசியகூந்தன்மாதர்மொய்த்தபேரமலேகேட்டுக்
கூசினவல்லபேசநாணினகுயில்களெல்லாம்
வாசகம்வல்லார்முன்னின்றியாவர்வாய்திறக்கவல்லார். (௬)

நஞ்சினுங்கொடியநாட்டமமுதினுநயந்துநோக்கிச்
செஞ்செவேகமலக்கையாற்றீண்டலுநீண்டகொம்பர்
தஞ்சிலம்படியின்மென்பூச்சொரிந்துடன்ருழ்ந்தவென்ருல்
வஞ்சிபோன்மருங்குலார்மாட்டியாவரேவணங்கிலாதார். (௭)

அம்புயத்தணங்கினன்னுரம்மலர்க்கைகதீண்ட
வம்பியலலங்கற்பங்கிவானரிமருளுங்கோளார்
தம்புயவரைகள்வந்துதாழ்வனதளிர்த்தமென்பூங்
கொம்புகடாழுமென்றல்கூறலாந்தகைமைத்தொன்றே. (அ)

நதியினுங்குளத்தும்பூவாநளினங்கள்குவளையோடு
மதிநுதல்வல்லிபூப்பநோக்கியமர்லைத்தும்பி
அதிசயமெய்திப்புக்குவீழ்ந்தனவலைக்கப்போகா
புதியனகண்டபோழ்துவிடுவரோபுதுமைபார்ப்பார். (௯)

உலந்தருவயிரதிண்டோளொழுகியவொளிகொண்மேனி
மலர்ந்தபூந்தொடையன்மாலைமைந்தர்பான்மயிலினன்னுர்
கலந்தவர்போலவொல்கியொசிந்தனசிலவைநவாராப்
புலந்தவர்போலநின்றவுளசிலபூத்தகொம்பர். (க0)

பூவெலாங்கொய்துகொள்ளப்பொலிவிலதுவளநோக்கி
யாவையாங்கணவர்கண்ணுக்கழகிலவிவையென்றெண்ணிக்
கோவையும்வடமுநாணுங்குழைகளுங்குழையப்பூட்டிப்
பாவையர்பனிமென்கொம்பைநோக்கினர்பரிந்துநிற்பார். (கக)

வேறு.

துறும்போதினிற்றேன்றுவைத்துண்டுழறும்பியீட்டம்
நறுங்கோதையோடுநனைசின்னமுநீத்தநல்லார்
வெறுங்கூந்தன்மொய்க்கின்றனவேண்டலவேண்டுபோதும்
உறும்போகமெல்லாநலனுள்வழியுண்பரன்றே. (கஉ)

---

௬. வாசகம்வல்லார் – வாய்வன்மையுடையார். ஓரறிவுயிரேதாழின் ஆறறிவுயிர்தாழ்வது கூறுதேயமைந்ததென்க. அ. வானரிமருளுங்கோள் - கம்பீரநடை, உடல், வலி, சமர்க்கஞ்சாத்தறுகண்மையின்ஞோன்னவற்றை. ௯. நதியினுங்குலத்தும் பூவாநளினங்கள்-முகத்தாமரைகள். க0. உலம்-திரண்டகல்.

மெய்ப்போதினங்கைக்கணியன்னவண்மென்பளிங்கிற்
பொய்ப்போது தாங்கிப்பொலிகின்றதன்மேனிநோக்கி
இப்பாவையெங்கோற்குயிரன்னவளென்னவுன்னிக்
கைப்போதினோடுநெடுங்கண்பனிகாரகின்றான். (௧௩)

கோளுண்டதிங்கண்முகத்தாளொருகொம்பொர்மன்னன்
தோளுண்டமாலையொருதோகையைச்சூட்டநோக்கித்
தாளுண்டகச்சாற்றகையுண்டமூலைக்களுவி
வாளுண்டகண்ணின்மழையுண்டெனவாரகின்றான். (௧௪)

மயில்போல்வருவாண்மணங்காணியகாதன்மன்னன்
செயிர்தீர்மலர்க்காவினொர்மாதவிச்சூழல்சேரப்
பயில்வாளிறைபண்டுபிறிந்தறியான்பதைத்தான்
உயிர்நாடியொல்கும்முடல்போலலமந்துழன்றான். (௧௫)

மைதாழ்கருங்கண்கள்சிவப்புறவந்துதோன்ற
நெய்தாவும்வேலானொடுநெஞ்சுபுலர்ந்துகின்றான்
எய்தாதுநின்றமலர்நோக்கியெனக்கிதீண்டக்
கொய்தீதியென்றோர்க்குயிலைக்கரங்கூப்புகின்றான். (௧௬)

செம்மாந்ததெங்கின்னிளநீரையொர்செம்மனோக்கி
அம்மாவிவைமங்கையர்கொங்கைகளாகுமென்ன
எம்மாதர்கொங்கைக்கிவையொப்பனவென்றொரேழை
விம்மாவெதும்பாவெயராமுசம்வெய்துயிர்த்தான். (௧௭)

போரொன்னவீங்கும்பொருப்பன்னபொலங்கொடிண்டோன்
மாரன்னனையான்மலர்கொய்திருந்தானைநீவந்தோர்
காரன்னகூந்தற்குயிலன்னவள்கண்புதைப்ப
ஆரென்னலோடும்மனலென்னவயிர்த்தான். (௧௮)

ஊற்றார்நறைநாண்மலர்மீதமொருங்குவாசச்
சேற்றால்விளையாதசெந்தாமரைக்கைகணீட்டி
ஏற்றார்க்குவானிடையேந்தினணின்றொழிந்தான்
மாற்றாறுதவான்கடுவச்சையன்போலொர்மன்னன். (௧௯)

தைக்கின்றவேலோக்கினடன்னுயிரன்னமன்னன்
மைக்கொண்டகண்ணாளெதிர்மாற்றவன்பேர்விளம்ப

௧௪. கோளுண்டதிங்கள் - இராகுவினாற் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரன். ௧௫. மாதவிசூழல் - வசந்தமல்லிகைக்கொடி வீடு. இதனை வடநூலார்லதாக்ருஹம் என்பர். ௧௮. ஆரொன்றவன் வினவலான் நம்மைப்பொலிவன் மாட்டுவிளையாட்டுமகளிர்பலருளரொன்பது - கருதினானென்பது. ௧௯. பன்மாதரொன்றாது - மாதரொன்றது இருவரை, வச்சையன் - லோபி.

மெய்க்கொண்டநாணந்தலைக்கொண்டவிம்மிமென்பூக்
கைக்கொண்டுமோந்தாளுயிர்ப்புண்டுகரிந்தவன்றே. (உ0)

திண்டோரசன்னொருமன்குலத்தேவிமார்தம்
ஒண்டாமரைவாண்முகத்துண்மிளிருண்கணெல்லாம்
கண்டாதரிக்கத்திரிவான்மதங்கௌவியுண்ண
வண்டாதரிக்கத்திரிமாமதவானையொத்தான். (உக)

சந்திக்கலாவெண்மதிவாணுதலாடனக்கும்
வந்திக்கலாகுமடவாட்கும்வகுத்துநல்கி
நிந்திக்கலாகாவுருவத்தினனின்றபோழ்துஞ்
சிந்திக்கலாபமயிற்கண்கள்சிவந்துபோனார். (உஉ)

வேறு.

வந்தெங்குந்தம்மன்னுயிரேயோபிறிதொன்றோ
கந்தந்துன்றுஞ்சோர்குழல்காணார்கலைபேணார்
அந்தந்தோறுமற்றுக்குழுத்தமவையாரார்
சிந்துஞ்சந்தத்தேமலர்நாடித்திரிவாரும். (உங)

யாழொக்குஞ்சொற்பொன்னனையாளோரிசன்மன்னன்
தாழத்தாழாடாழ்ந்தமனத்தாடளர்கின்றான்
ஆழத்துன்னுங்கள்ளவினைப்பாளவனின்ற
சூழற்கேதன்கிள்ளையையேவித்தொடர்வானும். (உச)

அந்தாராகத்தைங்கணைநூறாயிரமாகச்
சிந்தாநின்றசிந்தையினன்செய்குவதோரான்
மந்தாரங்கொண்டேகுதியோமாதவியென்றோர்
சந்தார்கொங்கைத்தார்குழலாள்பாற்றனர்வானும். (உரு)

நாடிக்கொண்டான்குற்றநயந்தாண்முனிவாற்றான்
ஊடிக்காணக்காட்டுநலத்தாளுடனில்லான்
தேடித்தேடிச்செய்தசெழும்பூநறுமாலை
சூடிச்சூடிக்கண்ணடிநோக்கித்துவள்வாளும். (உசா)

மறலிக்கூறும்வன்கதிர்வேலானிடையேவந்
துறவிக்கோலம்பெற்றிலெனென்றுழுடன்வாழ்விப்

உக. உண்கண் - மையுண்டகண். இதனை 'இருநோக்கிவளுண்கண்' என்பதனானறிக. உஉ. சந்திக்கலாவெண்மதி - மாலைப்பொழுதிற் றோன்றுங் கலைகளோடு தோன்றுமதி. உங. அந்தமென்றது - கடைப்பூட்டுகளை. உச. பொன்னனையாள் - திருமகளொப்பாள். உரு. ஐங்கணை - மா, தாமரை, நெய்தல், அசோகு, முல்லை. உஎ. எவ்வகைவினையையேனுந் தன் கைப்படையே யேயல்லது வேறுதுணை வேண்டாது முட்டின்றி முடிக்கு மாற்றலுடையா னென்பார் 'மறலிக்கூறும் வன்கதிர்வேலா' னென்றதென்க.

பிறவிக்கொல்லேனென்செய்வதிப்பேரணியென்றோர்
விறலிக்கீவாளொத்திழையெல்லாம்விடுவாளும். (௨௭)

வம்பிற்பொங்குங்கொங்கைசுமக்கும்வலியின்றிக்
கம்பிக்குந்தன்னுண்ணிடைநோவக்கசிவாரும்
பைம்பொற்கிண்ணம்மெல்விரலுக்கிப்பயில்கின்ற
கொம்பிற்பிள்ளைக்கிள்ளையொளிக்கக்குழைவாரும். (௨௮)

தன்னைக்கண்டாண்மென்னடைகண்டாடமர்போலத்
துன்னக்கண்டாடோழமைகண்டாடுணையென்றான்
உன்னைக்கண்டாரென்னுவர்பொல்லாதுடுநீயென்
றன்னக்கன்னிக்காடையளிப்பானமைவாரும். (௨௯)

பாகொக்குஞ்சொன்னுண்கலையாடன்படரல்குல்
ஆகக்கண்டோராடரவாமென்றயனண்ணும்
தோகைக்கஞ்சிக்கொம்பினைதுங்கித்துணரீன்ற
பூவைத்தங்கைக்கண்கள்புதைத்தேதளர்வாரும். (௩௦)

பொன்னேதேனேபூமகளேகாணேனையென்றுத்
தன்னேரில்லாளங்கொருகொய்யற்றழைமூழ்கி
இன்னேயென்னைக்காணுதிநீயென்றிசலித்தன்
நன்னீலக்கண்கையின்மறைத்துநகுவாரும். (௩௧)

வில்விற்கோதைநாணுறமிக்கோரிலவங்கம்
புல்லிக்கொண்டதாமரைமென்பூமலர்தாங்கி
அல்லிற்கோதைமாதர்முகப்போரவிந்தச்
செல்வக்கானிற்செங்கதிரென்னத்திரிவாரும். (௩௨)

செய்யிற்கொய்யுஞ்செங்குமுதஞ்செஞ்சிலையொன்றும்
கய்யிற்பெய்யுங்காமனுநாணுங்கவினோர்தம்
மையற்பேதைமாதர்மிழற்றும்மழலைச்சொல்
தெய்வப்பாடல்சொற்கலையென்னத்தெரிவாரும். (௩௩)

சோலைத்தும்பிமென்குழலாகத்தொடைமேவும்
கோலைக்கொண்டமன்மதவாயன்குறியுய்ப்ப
நீலத்துண்கண்மங்கையர்சூழுநிரையாவின்
மாலைப்போதின்மால்விடையென்னவருவாரும். (௩௪)

வேறு.

ஊக்கமுன்னத்துடையமுனிவரால்
காக்கலாவதுகாமன்கைவில்லெனும்

---

௨௮. கச்சினின்று மடங்காதுபுறத்தே தோன்றுவதாகலின்வம்பிற்பொங்குங் கொங்கையென்றார். ௩௦. புதைத்துத் தளர்வாரென்றதை முன்பின்னாக் கிறுத்தி விகுதிபிரித்துக் கூட்டியுரைக்க. ௩௧. நீலமென்றது-ஆகுபெயர். ௩௫. ஊக்கமென்றது-தாம் விடுத்த காமநுகர்ச்சியிற் றளராதிருக்கு நிலைமையை,

வாக்குமாத்திரமல்லதுவல்லியிற்
பூக்கொய்வான்புருவக்கடைபோதுமே. (௫௫)

நாறுபூங்குழனன்னுதல்புன்னைமேல்
ஏறினான்மனத்தும்பர்சென்றேறினான்
ஊறுஞானத்துயர்ந்தவராயினும்
வீறுசேர்முலைமாதரைவெல்வரோ. (௫௬)

சினையின்மேலிருந்தானுருத்தேவரால்
வனையவும்மரியான்வனப்பின்றலை
நினைவுநோக்கமுநீக்கலன்கைகளால்
நனையுநாண்முறியுங்கொய்துநல்கினான். (௫௭)

வண்டுவாழ்குழலாண்முகநோக்கியோர்
தண்டுபோற்புயத்தான்றடுமாறினான்
உண்டுகோபமுள்ளத்துணர்ந்தவள்
தொண்டைவாயிற்றுடிப்பொன்றுசொல்லவே. (௫௮)

ஏயுந்தன்மையரிவ்வகையாரெலாம்
தூயதண்ணிழற்சோலைத்துறுமலர்
வேயுஞ்செய்கைவெறுத்தனர்வெண்டிரை
பாவுந்தீம்புனற்பண்ணைசென்றெய்தினர். (௫௯)

கசு-வது பூக்கொய்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௦௧௪.

பதினேழாவது

நீர்விளையாட்டுப்படலம்.

நீர்விளையாட்டைக்குறித்துச் சொல்லும் படலம்.

புனைமலர்த்தடங்களுக்கிப்பூசல்வண்டார்த்துப்பொங்க
வினையறுதுறக்கநாட்டுவிண்ணவர்கணமுநாண
அனகருமணங்களுருமம்மலர்சோலைநின்று
வனகரிபிடிகளோர்டும்வருவனபோலவந்தார். (க)

அங்கவர்பண்ணைநன்னீராடுமாறமைந்ததோற்றம்
கங்கைவார்சடையோனன்னமாமுனிகனலமேனன்

௫௬. நன்னுதன்மனத்தும்பர் சென்றேறுதலென்றது - தலைவிபால்வைத்த வேட்கைப்பெருக்கடங்காது அவளையே நாடிநிற்றலே. ௫௮. தண்டுபோற்புயத் தானென்பதனன் வழியதோளானெனப்போதரலான் தன்றேண் மாலையை யொருத்திக்குச் சூட்டிவந்தானென் றாடினனென்க. க. தீவினையிழந்தாரெய் துதற்கிடனாகலின், வினையறுதுறக்க நாடென்றார். உ. கங்கைவார்சடையோ னன்ன மாமுனியென்றது - துர்வாசனை.

மங்கையர்கூட்டத்தோடும்வானவர்க்கிறைவன்செல்வம்
பொங்குபாற்கடலிற்செல்லுந்தோற்றமேபோன்றதன்றே. (௨)

மையவாங்குவளையெல்லாமாதர்கண்மலர்கள்பூத்த
கையவாமுருவத்தார்தங்கண்மலர்குவளைபூத்த
செய்யதாமரைகளெல்லாந்தெரிவையர்முகங்கள்பூத்த
தையலார்முகங்கள்செய்யதாமரைபூத்தவன்றே. (௩)

தாளைமேய்கமலத்தாளின்மார்புறத்தழுவுவாரும்
தோளையேபற்றிவெற்றித்திருவெனத்தோன்றுவாரும்
பாளையேவிரிந்ததென்னப்பார்த்துநீருந்துவாரும்
வாளைமீனுகளவஞ்சிமைந்தரைத்தழுவுவாரும். (௪)

வண்டிணைக்கமழுஞ்சுண்ணம்வாசநெய்நானத்தோடும்
கொண்டெதிர்வீசுவாருங்கோதைகொண்டோச்சுவாரும்
தொண்டைவாய்ப்பெய்துதூநீர்கொழுநர்மேற்றூகின்றாரும்
புண்டரீகக்கைகூப்பிப்புனன்முகத்திறைக்கின்றாரும். (௫)

மின்னொத்தவிடையினாரும்வேயொத்ததோளினாரும்
சின்னத்தினளகபந்திதிருமுகமறைப்பநீக்கி
அன்னத்தைவருதியென்றோடவென்றழைக்கின்றாரும்
பொன்னொத்தமுலையின்வந்துபூவொத்தவுளைகின்றாரும். (௬)

பண்ணுளபவளத்தொண்டைபங்கயம்பூத்ததன்ன
வண்ணவாய்க்குவளைவாட்கண்மருங்கிலாக்கரும்பினன்னார்
உண்ணிறைகயலைநோக்கியோடுநீர்த்தடங்கட்கெல்லாம்
கண்ணுளவாங்கொலென்றுகணவரைவினவுவாரும். (௭)

தேனகுநறவுமாலைச்செறிகுழற்றெய்வமன்னார்
தானுடைக்கோலமேனிதடத்திடைத்தோன்றநோக்கி
நாணகநகுகின்றாளிந்நன்னுதறோழியாமென்
றூனமில்விலையினாமுனங்குளிர்ந்துதவுவாரும். (௮)

குண்டலந்திருவிவ்வீசக்குலமணியாரமின்ன
விண்டொடர்வரையின்வைகுமென்மயிற்கணங்கள்போல
வண்டுளர்கோதைமாதர்மைந்தர்தம்வயிரத்திண்டோட்
டண்டுகள்தழுவுமாசைபுனற்கரைசார்கின்றாரும். (௯)

---

௩. சாமுத்திரிகைநூலினொழுங்கென்பது படக்கையென்றார். ௪. வெற்றித்திருவென்றமையான் தோளென்றது-ஆடவர்தோளைவிளக்கிநின்றது. அம்மாதராருடைய உறுப்பிடை ஒவ்வொன்றுமே காண்பாருடைய மனங்கண்களை யொருசேரக்கவரும் வனப்பிற்றாகலின் அவ்வாறு தம்மை அவர்பாற் செல்லக்கணவர் அவ்வவ்வமையத்து அவ்வவ்வுறுப்பேகாரணமாக அவர்க்கிட்டு மின்னொத்தவிடையினள்; வேயொத்ததோளினள் எனகூறுங்கூற்றினைத்தாம் கொண்டு கூறினாரல்லது இடையொன்றுமே சிறந்தார்தோளொன்றுமே சிறந்தாரென இருவகையாகக் கூறினாரல்லர்.

அங்கிடையுற்றகுற்றம்யாவதென்றறிதறேற்றாம்
செங்கயலனையநாட்டஞ்சிவப்புறச்சீறிப்போன
மங்கையோர்கமலச்சூழன்மறைந்தனண்மறையமைந்தன்
பங்கயமுகமென்றோராதையுற்றுப்பார்க்கின்றானால். (௧௦)

பொற்றொடிதளிர்க்கைச்சங்கம்வண்டொடுபுலம்பியார்ப்ப
எற்றிநீர்குடையுந்தோறுமேந்துபோல்குனின்றும்
கற்றைமேகலைகணீங்கிச்சீறடிகௌவக்காலில்
சுற்றியநாகமென்றுதுணுக்கத்தாற்றுடிக்கின்றாரும். (௧௧)

குடைந்துநீராடுமாதர்குழாம்புடைசூழவாழித்
தடம்புயம்பொலியவாண்டோர்தார்கெழுவேந்தனின்றான்
கடைந்தநாளமிழ்தினோடுங்கடலிடைவந்துதோன்றும்
மடந்தையர்சூழநின்றமந்தரம்போலமாதோ. (௧௨)

தொடியுலாங்கமலச்செங்கைதூநகைத்துவர்த்தசெவ்வாய்க்
கொடியுலாமருங்குனல்லார்குழாத்தொருகுரிசினின்றான்
கடியுலாங்கமலவேலிக்கண்ணகன்கானியாற்றுப்
பிடியெலாஞ்சூழநின்றபெய்மதயானையொத்தான். (௧௩)

கானமாமயில்களெல்லாங்களிகெடக்களிக்குஞ்சாயல்
சோனைவார்குழலினார்தங்குழாத்தொருதோன்றனின்றான்
வானயாறதனைநண்ணிவயின்வயின்வயங்கித்தோன்றும்
மீனெலாஞ்சூழநின்றவிரிகதிர்த்திங்களொத்தான். (௧௪)

மேவலாந்தகைமைத்தல்லால்வேழவிற்றடக்கைவீரற்
கேவெலாங்காட்டுகின்றவிணைநெடுங்கண்ணேரேழை
பாவைமார்பயந்தகோலப்பண்ணையிற்பொலிவான்வண்ணப்
பூவெலாமலர்ந்தபொய்கைதாமரைபொலிவதொத்தான். (௧௫)

மிடலுடைக்கொடியவேலேயென்னவாண்மிளிர்வவென்னச்
சுடர்முகத்துலவுகண்ணோடோகையர்சூழநின்றான்
மடலுடைப்போதுகாட்டும்வளர்கொடிபலவுஞ்சூழக்
கடலிடைத்தோன்றுமென்பூங்கற்பகவல்லியொத்தான். (௧௬)

தேரிடைக்கொண்டவல்குற்றெங்கிடைக்கொண்டகொங்கை
ஆரிடைச்சென்றுங்கொள்ளவொண்கிலாவழகுகொண்டான்
வாரிடைத்தனமீதாடமூழ்கினான்வதனமைதீர்
நீரிடைத்தோன்றுந்திங்கணிழலெனப்பொலிந்ததன்றே. (௧௭)

---

௧௪. சோனைமழைபோலிடையறாது வார்ந்து தொங்குதலான், சோனை வார் குழலினாரென்றார். ௧௫. வேழவிற்றடக்கைவீரன் - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதன். ௧௬. கற்பகவல்லி - கற்பகத்தின் மேற்படரும் காமவல்லி.

வேறு.

மலைகடந்தபுயங்கண்மடந்தைமார்
கலைகடைந்தகலல்குல்கடாம்பட
முலைகடந்தமின்முந்திநெருங்கலால்
நிலைகடந்துபரந்ததுநீத்தமே. (கஅ)

செய்யவாய்வெளுப்பக்கண்சிவப்புற
நெய்யராகமழியத்துகினெகத்
தோய்வின்மாமுலைமங்கையர்தோய்தலார்
பொய்கைகாதற்கொழுநரும்போன்றதே. (க௯)

ஆனதூயவரோடுடனாடினர்
ஞானநீரவராகுதனன்றரோ
தேனுநாவியுந்தேக்ககிலாவியும்
மீனுநாறினவேறினிவேண்டுமோ. (உ0)

மிக்கவேந்தர்தம்மெய்யழிசாந்தொடும்
புக்கமங்கையர்குங்குமம்போர்த்தலால்
ஒக்கநீலமுகிற்றலையோடிய
செக்கர்வானகமொத்ததத்தீம்புனல். (உக)

காகதுண்டநறுங்கலவைக்களி
ஆகமுண்டதடங்கலுநீங்கலால்
பாகடர்ந்தபனிக்கனிவாய்ச்சியர்
வேகடஞ்செய்மணியெனமின்னினார். (உஉ)

பாயரித்திறலான்பசுஞ்சாந்தினால்
தூயபொற்புயத்துப்பொதிதூக்குறி
மீயரித்துவெளுக்கவொர்மெல்லியல்
சேயரிக்கருங்கண்கள்சிவந்தவே. (உ௩)

கதம்பநாள்விரைகள்ளவிழ்த்தாதொடும்
ததும்புபூந்திரைத்தண்புனல்சுட்டதால்
நிதம்பபாரத்தொர்நேரிழைகாமத்தால்
வெதும்புவாளுடல்வெப்பம்வெதுப்பவே. (உச)

தையலாளையொர்தாரணிதோளினான்
நெய்கொளோதியினீர்முகந்தேற்றினான்

க௯. வாய்வெளுத்தலுங் கண்சிவத்தலு மாதரைத்தோய்வதனாலுண்டாவது. உஉ. வேகடஞ்செயல்-சாணைபிடித்தல். அன்றி - அழுக்கற்றுதல் எனினுமமையும். உ௩. பசுமை வெண்மை யென்னும் பண்புகள் வண்ணப்பினையுணர்த்தாது முறையே ஈரமுமின்மையு முணர்த்திநின்றன. உச. கதம்பம் - பரிமளப்பொடி.

செய்ய தாமரைச்செல்வியைத்தீம்புனல்
கையினூட்டுங்களிற்றரசனென்னவே. (௨௫)

சுளியுமென்னடைதோற்கநடந்தவர்
அளிகொள்சீறடியொத்தனவாமென
விளிவுதோன்றமிதிப்பனபோன்றன
நளினமேறியநாகிளவன்னமே. (௨௬)

எரிந்தசிந்தையரொத்தனையென்கொலோ
அரிந்தகூருகிராலழிசாந்துபோய்த்
தெரிந்தகொங்கைகள்செவ்வியநூல்புடை
வரிந்தவங்கலசங்களைமானவே. (௨௭)

தாழநின்றததைமலர்க்கையினால்
ஆழிமன்னொருவன்னுரைத்தானது
வீழியின்கனிவாயொருமெல்லியல்
தோழிகண்ணிற்கடைக்கணிற்சொல்லினாள். (௨௮)

தள்ளியோடியலைதடுமாறலால்
தென்னுநீரின்முழுகுசெந்தாமரை
புள்ளிமானனையார்முகம்போல்கிலா
துள்ளினாணியொளிப்பனபோன்றவே. (௨௯)

இளையவெய்தியிரும்புனலாடிய
வளைகருங்குழன்மைந்தருமாதரும்
அனையநீர்வறிதாகவந்தேறினார்
புனைநறுந்துகில்பூண்டுடுக்காங்கினார். (௩௦)

மேவினார்பிரிந்தார்க்கந்தவீங்குநீர்
தாவுதண்மதிதன்னொடுந்தாரகை
ஓவுவானமுமுண்ணுறைதாமரைப்
பூவெலாங்குடிபோனதும்போன்றதே. (௩௧)

மானினோக்கியர்மைந்தரோடாடிய
ஆனநீர்விளையாடலைநோக்கினான்
தானுமன்னதுகாதலித்தானென
மீனவேலையைவெய்யவனெய்தினான். (௩௨)

ஆற்றலின்மையினாலழிந்தேயுந்தம்
வேற்றுமன்னர்தம்மேல்வரும்வேந்தர்போல்
ஏற்றுமாதர்முகங்களொடெங்கணும்
தோற்றசந்திரன்மீளவுந்தோற்றினான். (௩௩)

௧௭ - வது நீர்விளையாட்டுப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௦௪௭.

---

௨௫. தாமரைச்செல்வியைக் கையினூட்டுங்களிற்றரசசென்ன என்றமையான் கசலக்குமியை யுணர்த்தியது. ௨௮. கண்ணிற்கடைக்கணிற்சொல்லல் என்றது - நயனபாடையை. ௩௦. தாங்கினாரென்றமையான் ஆடையணியிவற்றானல்லது இயற்கையழகினையுடையரென்பதும், பூவின்மெல்லியரென்பதும் பெறப்பட்டன. ௩௨. மீனவேலையை வெய்யவனெய்தினானென்றது பொழுது பட்டதென்பதுணர்த்திற்று.

பதினெட்டாவது

உண்டாட்டுப்படலம்.

உண்டாட்டலைக்குறித்துச் சொல்லும்படலம்.

வெண்ணிறநறைநிறைவெள்ளமென்னவும்
பண்ணிறஞ்செறிந்திடைபரந்ததென்னவும்
உண்ணிறைகாமமிக்கொழுகிற்றென்னவுந்
தண்ணிறைநெடுநிலாத்தழைத்ததெங்குமே. (௧)

கலந்தவர்க்கினியதோர்கள்ளுமாய்ப்பிரிந்
துலந்தவர்க்குயிர்சுடுவிடமுமாயுடன்
புலந்தவர்க்குதவிசெய்புதியதூதுமாய்
மலர்ந்ததுநெடுநிலாமதனன்வேண்டவே. (௨)

ஆறெலாங்கங்கையேயாயவாழிதாம்
கூறுபாற்கடலேயொத்தகுன்றெலாம்
ஈறிலான்கயிலையையிணைந்தவென்னினி
வேறியாம்புகல்வதுநிலவின்வீக்கமே. (௩)

எள்ளருந்திசைகளோடியாரும்யாவையும்
கொள்ளைவெண்ணிலவினாற்கோலங்கோடலால்
வள்ளுறைவயிரவான்மகரகேதனன்
வெள்ளணியொத்ததுவேலைஞாலமே. (௪)

தயங்குதாரகைபுரைதரளநீழலும்
இயங்குதார்மிடைந்தகாரொழினிச்சூழலும்
கயங்கண்போன்றொளிர்பளிங்கடுத்தகானமும்
வயங்குபூம்பந்தருமகளிரெய்தினார். (௫)

பூக்கமழோதியர்போதுபோக்கிய
சேக்கையின்பச்செருச்செருக்குஞ்சிந்தையார்
ஆக்கியவமிழ்தெனவம்பொன்வள்ளத்து
வாக்கியபசுநறாமாந்தன்மேயினார். (௬)

மீனுடைவானுடைவிஞ்சைநாட்டவர்
ஊனுடையுடம்பினாருருவமொப்பிலார்
மானுடைநோக்கினார்வாயின்மாந்தினார்
தேனுடைமலரிடைத்தேன்பெய்தென்னவே. (௭)

---

௩. ஈறிலான் - சங்காரகாரணனாகிய சிவன், இதற்குவேறு கூறுவாருமுளர். ௪. யாரும்யாவையும் என்றது - இயங்குதிணை. நிலைத்திணைகளை. மகரகேதனன் - கயற்கொடியையுடையமன்மதன் ௫. பளிங்கடுத்த கானமென்றது, பளிங்குப்பாறையை. ௬. இன்பச்செரு - கலவிப்போர்.

உக்கபால்புரைநிலாவுண்டவள்ளமும்
கைக்கொள்வாளொளிபடச்சிவந்துகாட்டத்தன்
மைக்கணுஞ்சிவந்ததோர்மடந்தைவாய்வழி
புக்கதேனமிர்தமாய்ப்பொலிந்தபோன்றவே. (௮)

தாமமூனானமூந்தைதந்ததண்ணகிற்
றாமமூண்குழலியருண்டதூநறை
ஏமவெங்குழியுகுநெய்யினுள்ளூறை
காமவெங்கனலினைக்கனற்றிக்காட்டிற்றே. (௯)

வேறு.

விடனொக்குநெடியநோக்கினமிர்தொக்குமின்சொலார்தம்
மடனொக்குமடனுமுண்டேவாணுதலொருத்திகாணத்
தடனொக்குநிழலைப்பொன்செய்தண்ணறுந்தேறல்வள்ளத்
துடனொக்கவுவந்துநீயேயுண்ணுதிதோழியென்றான். (௧௦)

அச்சநுண்மருங்குலானோரணங்களுளகபந்தி
நச்சுவேற்கருங்கட்செவ்வாய்நளிர்முகமதுவட்டோன்றப்
பிச்சிநீயென்செய்தாயிப்பெருநறவிருக்கவாளா
எச்சிலைநுகர்தியோவென்றெயிற்றரும்பிலங்கநக்கான். (௧௧)

புறமெலாநகைசெய்தேசப்பொருவருமேனிவேறோர்
மறமுலாங்கொலைவேற்கண்ணொண்மணியின்வள்ளத்துவெள்ளை
நிறநிலாக்கற்றைபாயநிறைந்ததுபோன்றுதோன்ற
நறவெனவதனைவாயின்வைத்தனளுண்டுகொண்டாள். (௧௨)

யாழ்க்குமின்குழற்குமின்பமளித்தனவிவையாமென்னக்
கேட்குமென்மழலைச்சொல்லோர்கிஞ்சுகங்கிடந்தவாயாள்
தாட்கருங்குவளைதோய்ந்ததண்ணறைச்சாடியுட்டன்
வாட்கணினிழலைக்கண்டாள்வண்டெனவோச்சுகின்றாள். (௧௩)

களித்தகண்மதர்ப்பவாங்கோர்கனங்குழைகள்ளினுள்ளால்
வெளிப்படுகின்றகாட்சிவெண்மதிநிழலைநோக்கி
அளித்தனெனபயம்வானத்தரவினையஞ்சிநீவந்
தொளித்தனையஞ்சலென்றாங்கினியனவுணர்த்துகின்றாள். (௧௪)

அழிகின்றவறிவினாலோபேதைமையாலோவாற்றிற்
சுழியொன்றிநின்றதன்னவுந்தியாடியசெந்தேன்

---

௧௦. நோய்நோக்கென்பதுபட விடனொக்குநெடிய நோக்கென்றார். ௧௩. தாட்கருங்குவளைதோய்ந்ததண்ணறைச்சாடியென்றது - மொய்க்கும் வண்டுகட்கஞ்சி அத்தண்டின் சிறுதொளையினறவை யுறிஞ்சுதற்கென்க. ௧௪. உரையாநின்றாளென்றது உணர்த்துகின்றா ளென்றதனான், இனியன என்றதுறுதிமொழியென்பதுணர்த்திற்று.

பொழிகின்றபூவின்வேய்ந்தபந்தரைப்புரைத்துக்கீழ்வந்
திழிகின்றகொழுநிலாவைநறவெனவள்ளத்தேற்றாள். (௧௫)

பின்னெனநுடங்குகின்றமருங்குலாளொருத்திவெள்ளை
இன்னமிழ்தனையதீஞ்சொலிடைதடுமாறியென்ன
வன்னமேகலையைநீக்கிமலர்த்தொடையல்குல்சூழ்ந்தாள்
பொன்னரிமாலைகொண்டுபுரிகுழல்புனையலுற்றாள். (௧௬)

கண்மணிவள்ளத்துள்ளேகளிக்குந்தன்முகத்தைநோக்கி
விண்மதிமதுவினுள்ளேவீழ்ந்ததென்றொருத்தியுன்னி
உண்மகிழ்துணைவனோடூடுநாள்வெம்மைநீக்கித்
தண்மதியாகில்யானுந்தருவெனிந்நறவையென்றாள். (௧௭)

என்னொத்தகோலமுக்கினேந்திழையொருத்திமுன்கை
தன்னத்தண்ணறவையெல்லாந்தவிசிடையுகுத்துந்தேறாள்
உள்ளத்தின்மயக்கந்தன்னாலுட்புறத்துண்டென்றெண்ணி
வள்ளத்தைமறித்துவாங்கிமணிநிறவிதழின்வைத்தாள். (௧௮)

வான்றனைப்பிரிதலாற்றாவண்டினம்வச்சைமாக்கள்
ஈன்றவர்நிதியம்வேட்டவிரவலரொன்னவார்ப்பத்
தேன்றருகமலச்செவ்வாய்திறந்தனளாகநாணி
ஊன்றியகழுநீர்நாளத்தாளினாலொருத்தியுண்டாள். (௧௯)

புள்ளுறைகமலவாவிப்பொருகயல்வெருவியோட
வள்ளுறைகழித்தவாள்போல்வரிபுறவயங்குகண்ணாள்
கள்ளுறைமலர்மென்கூந்தற்களியிளமஞ்ஞையன்னாள்
உள்ளுறையன்பனுண்டென்னநறவுண்ணலெண்ணாள். (௨௦)

வேறு.

கூற்றுறழ்நயனங்கள்சிவப்பக்கூனுதல்
ஏற்றிவாளெயிறுகளதுக்கியின்றளிர்
மாற்றருங்காதலமறிக்குமாதொரு
சீற்றமாமபிநயந்தெரிக்கின்றாரினே. (௨௧)

துடித்தவான்றுவரிதழ்த்தொண்டைதூநிலா
கடித்தவாலெயிறுகளதுக்கிக்கண்களால்
வடித்தவெங்குருதிவேல்விழிக்குமாதர்மெய்
பொடித்தவேர்புறத்துகுநறவம்போன்றவே. (௨௨)

---

௧௬. அல்குல் சூழ்ந்தாள் எனப்பின்வருதலான் மேகலை என்ற தாடையினை. ௧௯. வச்சைமாக்கள் - உலோபிகள். ௨௦. தன்னுள்ளத்து நீங்காதுறைதலின் உள்ளுறையன்பனென்றார். ௨௧. சீற்றமாமபிநயமெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

கனித்திரளிதழ்பொழிசெம்மைகண்புக
நினைப்பதொன்றுரைப்பதொன்றாமோர்நேரிழை
தனிச்சுடர்தாமரைமுகத்துச்சாபமும்
குனித்தனபனித்தனகுழவித்திங்களே. (௨௩)

இலவிதழ்த்துவர்விடவெயிறுதேனுக
முலைமிசைக்கச்சொடுகலையுமூட்டற
அலைகுழல்சோர்தரவசதியாட்டலாற்
கலவிசெய்கொழுநருங்கன்றுமொத்தவே. (௨௪)

கனைகடற்கள்வனாற்கலக்கமுற்றதை
அனகனுக்கறிவியென்றறியப்போக்குமோர்
இனமணிக்கலையினோடோழிநீயுமென்
மனமெனத்தாழ்தியோவருதியோவென்றாள். (௨௫)

மானமர்நோக்கியோர்மதுகைவேந்தன்பால்
ஆனதன்பாங்கியராயினோரெலாம்
போனவர்போனவர்தொடரப்போக்கினாள்
தானுமங்கவர்பினேதமியளேகினாள். (௨௬)

விரைசெய்பூஞ்சேக்கையினடுத்தமீமிசைக்
கரைசெயாவாசையங்கடலுளாளொரு
பிரைசமென்குதலையாள்கொழுநன்பேரெலாம்
உரைசெயுங்கிள்ளையையுவந்துபுல்லினாள். (௨௭)

மன்றலொன்றுசிறையிருந்தோர்வாணுதல்
தன்றுணைக்கிள்ளையைத்தழீஇயென்னாவியை
இன்றுபோய்க்கொணர்கிலையென்செய்வாயெனக்
கன்றிலோடொத்தியென்றழுதுசீறினாள். (௨௮)

வளைபயின்முன்கையோர்மயிலனாடனக்
கிளையவள்பெயரினைக்கொழுநனீதலும்
முளையெயிறிலங்கிடமுறுவல்வந்தது
களகளவுதிர்ந்ததுகயற்கணாவியே. (௨௯)

செற்றமுன்புரிந்ததோர்செம்மல்வெம்மையாற்
பற்றலுமல்குலிற்பரந்தமேகலை
அற்றுகுமுத்தின்முன்னவணிசேர்ந்தன
பொற்றொடியொருத்திகண்பொருதமுத்தமே. (௩௦)

---

௨௩. கனிபொழி என்புழி வினைப்பகுதியே வினையெச்சப் பொருடந்தது வரிப்புனைபந்தென்புழிப்போல. ௨௫. கனைகடல் - ஒலிகடல். யான் நீயே னென்பாள் எதிர்மறைமுகத்தான். அவனை அனகனென்றாள். ௨௬. போனவர்போனவர் - முற்போனவரையும் பிற்போனவரையு முணர்த்திற்று. ௨௭. மீமிசை ஒருபொருட்பன்மொழி.

தோடவிழ்கூந்தலாளொருத்திதோன்றலோ
டூடுகின்றவுயிருருகுநோய்கெடக்
கூடுகின்றவன்குணங்கள்வீணையிற்
பாடுகின்றெனப்பலவும்பன்னினாள். (௫௧)

மாடகம்பற்றினண்மகரவீணைதன்
தோடவிழ்மலர்க்கரஞ்சிவப்பத்தொட்டனள்
பாடினளொருத்திதன்பாங்குளார்களோ
டூடினதுரைசெயாளுள்ளத்துன்னவே. (௫௨)

குழைத்தபூங்கொம்பனாளொருத்திகூடலை
இழைத்தனளவ்வவைவிட்டபோதெலாம்
பிழைத்தலுமனங்கவேள்பிழைப்பிலம்பொடும்
உழைத்தனளுயிர்த்தனளுயிருண்டென்னவே. (௫௩)

பந்தணிவிரலினாளொருத்திபையுளாள்
சுந்தரனொருவன்பாற்றூதுபோக்கினாள்
வந்தனனெனக்கடையடைத்துமாற்றினாள்
சிந்தனைதெரிந்திலஞ்சிவந்தநாட்டமே. (௫௪)

உய்த்தபூம்பள்ளியினூடனீங்குவான்
சித்தமுண்டொருத்திக்கதன்பன்றேர்கிலான்
பொய்த்ததோர்மூரியானிமிர்ந்துபோக்குவான்
எத்தனையிறந்தனகடிகையீண்டென்றாள். (௫௫)

விதைத்தமென்காதலின்வித்துமெய்ந்நிறை
இதைப்புனனனைத்திடமுளைத்தவேயெனப்
பகைத்தனளொருத்தன்மேலொருத்திபஞ்சடி
உதைத்தலும்பொடித்தனவுரோமராசியே. (௫௬)

பொலிந்தவாண்முகத்தினாண்பொங்கித்தன்னையு
மலிந்தபேருவகையான்மாற்றுவேந்தரை
நலிந்தவாளுழவனோர்நங்கைகொங்கைபோய்
மெலிந்தவாநோக்கித்தன்புயங்கள்வீங்கினான். (௫௭)

ஏய்ந்தபேரொழிலினானொருவனெய்தினான்
வேய்ந்தபோலெங்கணுமனங்கன்வெங்கணை
பாய்ந்தபூம்பள்ளியிற்படுத்தபல்லவந்
தீய்ந்தனநோக்கினனன்றிகைக்குஞ்சிந்தையான். (௫௮)

ஊட்டியசாந்துவெந்துலரும்வெம்மையான்
நாட்டினையளித்திநீயென்றுநல்லவர்

௫௫. மூரி - உறக்கம். ௫௬. பஞ்சடி - செம்பஞ்சூட்டியதாள்.

ஆட்டுநீர்க்கலசமேயென்னலானவோர்
வாட்டொழின்மைந்தற்கோர்மங்கைகொங்கையே. (௫௯)

பயிருறுகிண்கிணிபார்தமேகலை
வயிரவான்பூணணிவாங்கிநீக்கினான்
உயிருறுதலைவன்பாற்போகவுன்னினான்
செயிருறுதிங்களைத்தீயநோக்கினான். (௬௦)

ஏனுமிவ்வன்மையையென்னென்றுன்னுதும்
ஆலைமென்கரும்பனானொருவற்காங்கொரு
சோலைமென்குயிலனாள்சுற்றிவீக்கிய
மாலையைநிமிர்ந்திலவயிரத்தோள்களே. (௬௧)

சேர்குழலொருத்திதன்வருத்தஞ்சொல்லுவாள்
மாரனைநோக்கியோர்மாதைநோக்கினாள்.
காரிகையிவளவன்கருத்தைநோக்கியோர்
வேரியந்தெரியலான்வீடுநோக்கினாள். (௬௨)

சினங்கெழுவாட்கையோர்செம்மல்பாலொரு
கனங்குழைமயிலனாள்கடிதுபோயினாள்
மனங்குழைநறவமோமாலைதான்கொலோ
அனங்கனேயார்கொலோவழைத்ததூதரே. (௬௩)

தொகுதருகாதற்குத்தோற்றசீற்றத்தோர்
வகிர்மதிநெற்றியாண்மழைக்கணாளிவர்
துகுதலுமுற்றதென்னென்றுகொற்றவன்
நகுதலுநக்கனளுநீங்கினான். (௬௪)

பொய்த்தலைமருங்குலாளொருத்திபுல்லிய
கைத்தலநீக்கினன்கருத்தினீக்கலன்
சித்திரம்போன்றவச்செயலோர்தோன்றற்குச்
சத்திரமார்பிடைத்தைத்தொத்ததே. (௬௫)

மெல்லியலொருத்திதான்விரும்புஞ்சேடியைப்
புல்லியகையினன்போதிநீதெனச்
சொல்லுவானுறுமுறநாணுஞ்சொல்லலன்
எல்லையில்பொழுதெலாமிருந்துவிம்மினான். (௬௬)

---

௬௦. நீ தோன்றித்தலைவன்பாற் காமவேட்கை யுண்டாக்கப் பிறறியா வண்ணம் செல்வேனை நிலாவெறித்துத் தடுத்தி. இது நிற்குத்தக்கதென்பான் செயிருறுதிங்களைத் தீயநோக்கினானென்றார். ௬௧. பிரிந்து நின்று காமவெப் பத்தானுந்தமையின் ஆலைமென் கரும்பனானென்றும், அவன்பட்ட காமவி டாயை யொருவண்ணந் தணியப்பெற்றது இவள்சொல்லேயென்றதுகருதிச் சோலைமென் குயிலனாளென்றுங் கூறினார். ௬௪. ஆற்றகுப்பைகளென்றாற் போலத் தோற்ற சீற்றமென்புழிக் காலங்காட்டு மின்னிடை நிலை புணர்ந்து கெட்டது. ௬௬. பன்முறையாற்றிய செய்கையினெல்லையில்லாமையை அச் செய்கை நிகழ்ந்த பொழுதின்மேலேற்றி எல்லையில் பொழுதெலா மென்றார்.

ஊறுபோன்பினாளொருத்திதன்னுயிர்
மாறிலாக்காதலன்செலவைமற்றொரு
நாறுபூங்கோதையானவிலநாணுவான்
வேறுவேறுறச்சிலமொழிவிளம்பினாள். (௪௭)

உருத்தெரிதன்மையவுயிருமொன்றுதாம்
அருத்தியுமத்துணையாயதீரினார்
ஒருத்தியுமொருத்தனுமுடம்புமொன்றெனப்
பொருத்துவாரமெனப்புல்லினாரரோ, (௪௮)

வெதிர்பொருதோளினாளொருத்திவேந்தன்வந்
தெதிர்தலுந்தன்மனமெழுந்துமுன்செல
மதிமுகங்கதுமெனவணங்கினாளது
புதுமையாதலினவற்கச்சம்பூத்ததே. (௪௯)

துனிவருநலத்தொடுசோர்க்கின்றாளொரு
குனிவருநுதலிக்குக்கொழுநனின்றியே
தனிவருந்தோழியுந்தாயையொத்தனள்
இனிவருதென்றலுமிரவுமென்னவே. (௫0)

ஆக்கியகாதலளொருத்தியந்தியில்
தாக்கியதெய்வமுண்டென்னுந்தன்மையள்
நோக்கினணின்றனணுவன்றதோர்கிலள்
போக்கினதினோடுணர்வும்போக்கினள். (௫௧)

மறப்பிலள்கொழுநனைவரவுநோக்குவாள்
பிறப்பினொடிறப்பெனப்பெயருஞ்சிந்தையாள்
துறப்பருமுகிலிடைத்தோன்றுமின்னெனப்
புறப்படும்புகுமொருபூத்தகொம்பனாள். (௫௨)

எழுதருங்கொங்கைமேலணங்கனெய்தவம்
புழுதவெம்புண்களில்வளைக்கையொற்றினாள்
அழுதனள்சிரித்தனளற்றஞ்சொல்லினாள்
தொழுதனளொருத்தியைத்தூதுவேண்டுவாள். (௫௩)

ஆர்த்தியுற்றதுமறிஞர்க்கற்றந்தான்
வார்த்தையினுணர்த்துதலரிதன்றோமனம்
வேர்த்தனள்வெதும்பினள்மெலிந்துசாய்ந்தனள்
பார்த்தனளொருத்திதன்பாங்கனாளையே. (௫௪)

௫௨. படமாடத்தைத் துறப்பருமுகிலென்றார்.
௫௩. கொங்கையினருமைநோக்கி எழுதருங்கொங்கையென்றார்.

தனங்களினிளையவர்தம்மின்மும்மடி
கனங்கனமிடையிடைகளிக்குங்கள்வனாய்
மனங்களினுழைந்தவர்மாந்துதேறலை
அனங்கனுமருந்தினனாதல்வேண்டுமால். (௫௫)

வேறு.

நறைகமழலங்கன்மாலைநளிர்நறுங்குஞ்சிமைந்தர்
துறையறிகலவிச்செவ்வித்தோகையர்தூசுவீசி
நிறையகலல்குல்புல்குங்கலன்கழித்தகலநீத்தார்
அறைபறையனையநீராரருமறைக்காவரோதான். (௫௬)

பொன்னருங்கலனுந்தூசும்புறத்துளதுறத்தல்வம்பே
நன்னுதலொருத்திதன்பாலகத்துளநாணுநீத்தாள்
உன்னருந்துறவுபூண்டவுணர்வுடையொருவனேபோல்
தன்னையுந்துறக்குந்தன்மைகாமத்தேதங்கிற்றன்றே. (௫௭)

பொருவருமதனன்போல்வானொருவனும்பூவின்மேலத்
திருவினுக்குவமைசால்வாளொருத்தியுஞ்சேக்கைப்போரில்
ஒருவருக்கொருவர்தோலாரொத்தனருயிருமொன்றே
இருவரதுணர்வுமொன்றேயென்றபோதியாவர்வெல்வார். (௫௮)

கொள்ளைப்போர்வாட்கணாளங்கொருத்தியோர்குமரன்றன்
வள்ளத்தாரகலந்தன்னைமலர்க்கையாற்புதைப்பநோக்கி
உள்ளத்தாருயிரன்னாண்மேலுதைபடுமென்றுநீநின்
கள்ளத்தாற்புதைத்தியென்றுமன்னையிற்கனன்றுமிக்காள். (௫௯)

பாலுளபவளச்செவ்வாய்ப்பணைமுலைநிகர்த்தமென்றோள்
வேலுளநோக்கினாளோர்மெல்லியல்வேலையன்ன
மாலுளசிந்தையாங்கோர்மழையுளதடக்கையாற்கு
மேலுளவரம்பைமாதரொன்பதோர்விருப்பையீந்தாள். (௬௦)

வேறு.

புனத்துளமயிலினாள்கொழுநன்பொய்யுரை
நினைத்தனள்சீறுவாளொருத்திநீடிய
சினத்தொடுகாதலன்சேக்கைப்போரிடை
மனத்துறைகாதலேவாகைகொண்டதே. (௬௧)

கொலையுருவமைந்தெனக்கொடியநாட்டத்தோர்
கலையுருவல்குலாள்கணவற்புல்குவாள்

---

௫௮. ஒத்தகிழவனும் கிழத்தியுமொத்த வின்பந்துய்த்தலின் ஒருவருக்கொருவர் தோலாரொத்தன ரென்றார். ௫௯. வளமென்றது - வள்ளமென விரிக்கும்; வழிவிரித்தல் பெற்றது. ௬௦. மழையுளதடக்கை என்றது கொடையின் சிறப்புத்தோன்றநின்றது. ௬௧. வெற்றியை வாகை யென்றார். ௬௨. உருவுதலாகிய இயையில்லாதிருப்ப அவ்வியபுல்படமுலையுருவினவெனக்கூறினார்.

சிலையுருவழிதாச்செறிந்தமார்பிற்றன்
முலையுருவினவெனமுழுதுமைநோக்கினான். (சுஉ)

குங்குமமுதிர்ந்தனகோதைசோர்ந்தன
சங்கினமுரன்றனகலையுஞ்சாறின
பொங்கினசிலம்புகன்பூசலிட்டன
மங்கையரிளநலமைந்தருண்ணவே. (சுங)

துனியுறுபுலவியைக்காதல்சூழ்சுடர்
பனியெனத்துடைத்தலும்பதைக்குஞ்சிந்தையாள்
புனையிழையொருமயில்பொய்யுறங்குவாள்
கனவெனுநலத்தினாற்கணவற்புல்லினாள். (சுச)

வட்டவாண்முகத்தொருமயிலுமன்னனும்
கிட்டியபோதுடல்கிடக்கப்புல்லினார்
விட்டிலர்சங்குலின்விடிவுகண்டிலர்
ஒட்டியவுடல்பிரிப்புணர்கிலாமையால். (சுரு)

அருங்களிமால்களிற்றனையவீரர்க்கும்
கருங்குழன்மகளிர்க்குங்கலவிப்பூசலால்
நெருங்கியவனமுலைசுமக்கநேர்கலா
மருங்குல்போற்றேய்ந்ததம்மாலைக்கங்குலே. (சுசு)

கடையுறநன்னெறிகாண்கிலாதவர்க்
கிடையுறுதிருவெனவிந்துநந்தினான்
படர்திரைக்கருங்கடற்பரமன்மார்பிடைச்
சுடர்மணிக்கரமெனவிரவிதோன்றினான். (சுஎ)

கஅ-வது உண்டாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - கககச.

சுச. கனவிடைப்பயந்ததுபோற் கணவனைப் புல்லுதற்கேதுவாதல்பற்றி கனவெனுநலமென்றார். சுரு. பிரிவாலுளதாம் வருத்தத்தினருமை தோன்றக்கிட்டியபோதென்றார். சுஎ. சுடர்மணிக்கரமென்றது பீதகவாடைப்பிரானார் மார்பிடை மணியாகிய கவுத்துவத்தை.

எதிர்கோட்படலம்.

எதிர்கோள்வதைக் குறித் துக் கூறும் படலம்.

வேறு.

அடாநெறியறைதல்செல்லாவருமறையறைந்தநீதி
விடாநெறிப்புலமைச்செங்கோல்வெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
படாமுகமுகிலிற்றோன்றும்பருவமொத்தருவிபல்கும்
சடாநிறையாறுபாயுங்கடலொடுங்கங்கைசேர்ந்தான். (க)

கற்புடைநாவினாருலகமுங்கண்ணிற்றோன்றத்
துப்புடைமணலிற்றாகிக்கங்கைநீர்சுருங்கிக்காட்ட
அப்புடையநீகவேலையகன்புனன்முகந்துமாந்த
உப்புடைகடலுந்தெண்ணீருண்ணலாசையுற்றதன்றே.

ஆண்டுநின்றெழுந்துபோகியகன்பணைமிதிலையென்னும்
ஈண்டுநீர்நகரின்பாங்கரிருநிலக்கிழவனெய்தத்
தாண்டுமாப்புரவித்தானைத்தண்ணளிச்சனகனென்னும்
தூண்டருவயிரத்தோளான்செய்ததுசொல்லலுற்றாம்.

வந்தனனரசனென்னமனத்தெழுமுவகைபொங்க
கந்துகளிறுந்தேருங்கலினமாக்கடலுஞ்சூழச்
சந்திரனிரவிதன்னைச்சார்வதோர்தன்மைதே
இந்திரதிருவன்றன்னையெதிர்கொள்வானெடு

கங்கைநீர்நாடன்சேனைமற்றுளகடல்களெல்லா
சங்கினமார்ப்பவந்துசார்வனபோலச்சாரப்
பங்கயத்தணங்கைத்தந்தபாற்கடலெதிர்வதேபோன்
மங்கையைப்பயந்தமன்னன்வளர்நகர்வந்ததன்றே. (ரு)

வேறு.

இலைகுலாவலியினானனிகமேமெழவுலா
நிலைகுலாமகரநீர்நெடியமாகடலெலாம்
அலகின்மாகளிறுதேர்புரவியாளெனவிராய்
உலகெலாநிமிர்வதேபொருவுமோருவமையே. (சு)

தொங்கல்வெண்குடைதொகைப்பிச்சமுட்படவிராய்
எங்கும்விண்புதைதரப்பகன்மறைந்திருளெழப்
பங்கயஞ்செய்யவும்வெளியவம்பலபடத்
தங்குதாமரையுடைத்தானமேபோலுமே. (எ)

க. படாமுகமென்றது - யானையை. உ. படைகளின் மிகுதிநோக்கி அப்புடையநீகமென்றார். ௩. இருநிலக்கிழவனென்றது தயரதனை. ௪. இந்திரதிருவனென்றது மது.

கொடியுளானோதனிக்குடையுளானோகுலப்
படியுளானோகடற்படையுளானோபகர்
மடியிலாவரசினுன்மார்புளானோவளர்
முடியுளானோதெரிந்துணர்கிலாமுனரியான். (அ)

வார்முகங்கெழுவுகொங்கையர்கருங்குழலின்வண்
டோர்முழங்காவமேயிசைமுழங்காவமே
தேர்முழங்காவம்வெண்டிரைமுழங்காவமே
கார்முழங்காவம்வெங்கரிமுழங்காவமே. (கூ)

சூழுமாகடல்களுந்திடர்படத்துகடவழ்ந்
தேழுபாராகமுற்றுணதெனிற்கெளிதரோ
ஆழியானுலகளந்தன்றுதான்சென்றவப்
பூழையூடேபொடித்தப்புறம்போயதே. (க0)

மன்னெடுங்குடையிடைந்தடையவான்மறைதரத்
துன்னிடுநிழல்வழங்கிருடொப்பெளிதரோ
பொன்னிடும்புவியிடும்புனைமணிக்கலனெலாம்
மின்னிடும்வில்விடும்வெயில்விடும்நிலவிடும். (கக)

தாவின்மன்னவர்பிரான்வரமொட்சனகனும்
எவருஞ்சிலையினுனெதிர்வரும்நெறியெலாம்
தூவிதண்சுண்ணமுங்கனகநுண்டூளியும்
பூவின்மென்றாதுகும்பொடியுமேபொடியெலாம். (கஉ)

நறுவிரைத்தேனுநானமுநறுங்குங்குமச்
செறியகிற்றேய்வையுமான்மதத்தேக்கரும்
வெறியுடைக்கலவையும்விரவுசெஞ்சாந்தமும்
செறிமதக்கலுழிபாய்சேறுமேசேறெலாம். (கங)

மன்றலங்கோதையார்மணியினும்பொன்னினும்
சென்றுவந்துலவுமச்சிதைவிலாநிழலினேர்
வென்றிதிண்கொடியொடும்நெடுவிதானமும்விராய்
நின்றவெண்குடைகளினிழல்களேநிழலெலாம். (கச)

மாறிலாமதுகையான்மகிழ்பெருந்தானைமேல்
ஊறுபேருவகையானனிகம்வந்துற்றபோ
தீறிலோதையினெடுமெறிதிரைப்பரவைமேல்
ஆறுபாய்கின்றதோரமலைபோலானதே. (கரு)

கங்கைதயேபொருவரிச்சனகனுங்காதலோ
டுந்தவோதரியதோர்தன்மையோடுலகுளோர்

அ. முனரியான் - சயமகன்.

தந்தையேயனையவத்தகவினான்முன்புதன்
சிந்தையேபொருநெடுந்தேரின்வந்தெய்தினான். (கசு)

எய்தவத்திருநெடுந்தேரிழிந்திளையதன்
மொய்கொடிஞ்சேனைபின்னிற்கமுன்சேறலும்
கையின்வந்தேறெனக்கடிதின்வந்தேறினான்
அய்யனும்முகமலர்ந்தகமுறத்தழுவினான். (கஎ)

தழுவிநின்றவனிருங்கிளையையுந்தமரையும்
வழுவில்சிந்தனையினான்வரிசையின்னளவளாய்
எழுகமுந்துறவெனவினிதுவந்தெய்தினான்
உழுவைமுந்தரியனானெவரினும்முபரினான். (கஅ)

இன்னவாறிருவரும்மினியவாறேகவத்
துன்னுமாநகரினின்றெதிர்வரத்துன்னினான்
தன்னையேயனையவன்றழலையேயனையவன்
பொன்னின்வார்சிலையிறப்புயநிமிர்ந்தருளினான். (க௯)

தம்பியுந்தானுமத்தானைமன்னவனகர்ப்
பம்புதிண்புரவியும்படைஞரும்புடைவரக்
செம்பொனின்பசுமணித்தேரின்வந்தெய்தினான்
உம்பரும்மிம்பருமாகருந்தொழவுளான். (உ0)

யானையோவிரதமோவிவுளியோபிடிகளோ
ஆனபேருறையிலாநிறைவையாரறிகுவார்
தானையோர்சனகனேவலினெடுந்தாதைமுன்
போனபேரிருவர்தம்புடைவரும்படையினே. (உக)

காவியுங்குவளையுங்கடிகொள்காயாவுமொத்
தோவியஞ்சுவைகெடப்பொலிவதோருருவொடே
தேவருந்தொழுகழற்சிறுவன்முன்பிரிவதோர்
ஆவிவந்தென்னவந்தரசன்மாடணுகினான். (உஉ)

அனிகம்வந்தடிதொழக்கடிதுசென்றரசர்கோன்
இனியபைங்கழல்பணிந்தெழுதலுந்தழுவினான்
மனுவெனுந்தகையன்மார்பிடைமறைந்தனமலைத்
தனிநெடுஞ்சிலையிறத்தவழ்தடங்கிரிகளே. (உங)

கசு. அனைவோர்க்குந் தெய்வமிலைமுகப்பைம்பூணிறையென்பது பற்றித்தந்தையே யனையவத்தகவினானென்றார். க௯. பொன்னின்வார்சிலை - ஈசன் வில். உ0. உம்பர்முதலினர் தொழவுளானென்றது - இராமனை. உக. உறை என்றது - மிகப்பெரியதோரெண். உஉ. கரியகோலப்பெருந்தகையாதலின் காவியுங்குவளையுங் கடியகாயாவுமென்றார். உங. மலையென்றது - மேருவை, அது மலைகளுட் சிறந்தமைபற்றி.

இளையபைங்குரிசில்வந்தடிபணிந்தெழுதலும்
தளைவருந்தொடையன்மார்புறவுறத்தழுவினான்
களைவருந்துயரறக்ககனமெண்டிசையெலாம்
விளைதரும்புகழினானெவரினும்மிகுதியான். (௨௪)

கற்றைவார்சடையினான்கைக்கொளுந்தனுவிறக்
கொற்றநீள்புயநிமிர்த்தருளுமக்குரிசில்பின்
பெற்றதாயரையுமப்பெற்றியிற்றொழுதெழுந்
துற்றவோதவர்மனத்துவகையாருரைசெய்வார். (௨௫)

உன்னுபேரன்புமிக்கொழுகியொத்தொண்கணீர்
பன்னுதாரைகடாத்தொழுதெழும்பரதனைப்
பொன்னின்மார்புறவணைத்துயிருறப்புல்லினான்
தன்னையத்தாதைமுன்றழுவினாலென்னவே. (௨௬)

கரியவன்பின்புசென்றவனருங்காதலிற்
பெரியவன்றம்பியென்றினையதோர்பெருமையப்
பொருவருங்குமரர்தம்புனைநறுங்குஞ்சியால்
இருவர்பைங்கழலும்வந்திருவரும்வருடினார். (௨௭)

கோல்வருஞ்செம்மையுங்குடைவருந்தண்மையும்
சால்வருஞ்செல்வமென்றுணர்பெருந்தாதைதன்
மேல்வருந்தன்மையான்மிகவிளங்கினர்கடாம்
நால்வரும்பொருவினான்மறையெனுநடையினார். (௨௮)

சான்றெனத்தகையசெங்கோலினானுயிர்கடாம்
ஈன்றநற்றாயெனக்கருதுபேரருளினான்
ஆன்றவிச்செல்வமித்தனையுமொய்த்தருகுறத்
தோன்றலைக்கொண்டுமுற்செல்கெனச்சொல்லினான். (௨௯)

காதலோவறிகிலங்கரிகளைப்பொருவினார்
தீதிலாவுவகையுஞ்சிறிதரோபெரிதரோ
கோதைசூழ்குஞ்சியக்குமரர்வந்தெய்தலும்
தாதையாதொத்ததத்தானையின்றன்றன்மையே. (௩௦)

தொழுதிரண்டருகுமன்புடையதம்பியர்தொடர்ந்
தழிவில்சிந்தையினுகந்தாடன்மாமிசைவரத்

---

௨௪. துயரறக் ககனமெண்டிசையெலாம் விளைதரும்புகழினானென்றார் சம்பரன் முதலானோரைக் குலத்தோடுங்களைந்த சிறப்புநோக்கி. ௨௫. யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்பு ஈண்டின்மைகுறித்துநின்றது 'யா அருலகத்தோர் சொல்லில்லா' ரென்புழிப்போல. ௨௮. நால்வருநடையான் நான்மறைபொருவினவற்றையே உவமை கூறினார். ௩௦. எனையுவகைபோலாது உயிர்க்குறுதி பயத்தலான் தீதிலாவுவகை யென்றார். ஆதலொத்தது என்றது - ஆதொத்த தென்றின்றது.

தழுவுசங்குடனெடும்பணை தழங்கிடவெழுந்
தெழுதருந்தகையதோர்தேரின்மேலேகினான். (௬௧)

பஞ்சிசூழ்மெல்லடிப்பாவைமார்பண்ணைசூழ்
மஞ்சுசூழ்நெடியமாளிகையின்வந்திடைவிராய்
நஞ்சுசூழ்விழிகள்பூமழையின்மேல்விழநடந்
திஞ்சிசூழ்மிதிலைமாவீதிசென்றெய்தினான். (௬௨)

சூடகந்துயல்வரக்கோதைசோர்தாமலர்ப்
பாடகம்பாதநூல்பகரவெங்கடகரிக்
கோடரங்கிடவெழுங்குவிதடங்கொங்கையார்
ஆடரங்கல்லவேயணியரங்கயலெலாம். (௬௩)

பேதைமார்முதல்கடைப்பேரிளம்பெண்களாம்
ஏதியார்மாரவேளேவவந்தெய்தினார்
ஆதிவானவர்பிரானனுகலாலணிகொள்கார்
ஓதியார்வீதிவாயுற்றவாறுரைசெய்வாம். (௬௪)

கக-வது. எதிர்கோட்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ககசஅ.

இருபதாவது
உலாவியற்படலம்.

உலாவியலைக்குறித்துக் கூறும்படலம்.

மானினம்வருவபோன்றுமயிலினந்திரிவபோன்றும்
மீனினமிளிர்வபோன்றுமின்னின மிடைவபோன்றும்
தேனினஞ்சிலம்பியார்ப்பச்சிலம்பினம்புலம்பவெங்கும்
பூநனைகூந்தன்மாதர்பொம்மெனப்புகுந்துமொய்த்தார். (க)

விரிந்துவீழ்கூந்தல்பாரார்மேகலையற்றநோக்கார்
சரிந்தபூந்துகில்கடாங்காரிடைதடுமாறத்தாழார்
நெருங்கினர்நெருங்கிப்புக்குநீங்குமின்னீங்குமின்னென்
றருங்கலமனையமாதர்தேனுகாளியின்மொய்த்தார். (உ)

---

௬௨. சூழ் என்னு முதனிலைத்தனி வினைப்பெயர் சூழ்ந்தென்னும்வினையெச்சப் பொருளது. ௬௪. பேதைமார்முதல் கடைப்பேரிளம் பெண்களென்றது பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை; அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண்ணென்னு மெழுவரை. க. கண்ணான் மானினத்தையும், சாயலான் மயிலினத்தையும், அணிகலனான் மீனினத்தையும், இடையான் மின்னினத்தையுங் கூறினார்.

கண்ணினற்காதலென்னும்பொருளையேகாண்கின்றேமிப்
பெண்ணினீர்மையினெய்தும்பயனின்றுபெறுதுமென்பார்
மண்ணினீருலர்த்துவானமழையறவறந்தகாலத்
தண்ணுநீர்கண்டுவீழுமழைக்குலம்பலவுமொத்தார். (௩)

பள்ளத்துப்பாயுநன்னீரனையவர்பானல்பூத்த
வெள்ளத்துப்பெரியகண்ணார்மென்சிலம்பலம்பமென்பூத்
தள்ளத்தம்மிடைகளோவத்தமைவலித்தவன்பாற்செல்லும்
உள்ளத்தைப்பிடித்துநாமென்றோடுகின்றாருமொத்தார். (௪)

ஆரத்தமுண்டனையமேனியகலிகைகளித்ததாளும்
விரைக்கருங்குழலிக்காகவில்லிறவியிர்த்துவீங்கும்
வரைத்தடந்தோளுங்காணாமறுகினின்வீழுமாதர்
இரைத்துவந்தமிழ்தின்மொய்க்குமீயினமென்னலானார். (௫)

வீதிவாய்ச்செல்கின்றான்போல்விழித்திமையாதுநின்ற
மாதரார்கண்களூடேவாவுமான்றேரிற்செல்வான்
யாதினுமுயர்ந்தோர்தன்னையாவர்க்குங்கண்ணனென்றே
ஓதியபெயர்க்குத்தானேயுறுபொருளுணர்த்திவிட்டான். (௬)

எண்கடந்தலகிலாதின்றேகுறுமிவன்றேறொன்று
பெண்கடந்தம்மினொந்துபேதுறுகின்றகாலை
மண்கடந்தமரர்வைகும்வான்கடந்தானைத்தான்றன்
கண்கடவாதுகாத்தகாரிகைபெரியளோகாண். (௭)

பயிரொன்றுகலையுஞ்சங்கும்பழிப்பருநலனும்பண்பும்
செயிரின்றியலர்ந்தபொற்புஞ்சிந்தையுமுணர்வுந்தேசும்
வயிரஞ்செய்பூணுநாணுமடனுந்தன்னிறையுமற்றும்
உயிரொன்றுமொழியவெல்லாமுகுத்தொருதெரிவைநின்றாள். (௮)

குழையுறாமிளிருங்கெண்டைகொண்டலினுலிசிந்தத்
தழையுறாக்கரும்பின்சாபத்தனங்கவேள்சரங்கள்பாய
இழையுறாப்புண்ணுறாதவிளமுலையொருத்திசோர்ந்து
மழையுறாமின்னினன்னமருங்குல்போனுடங்குகின்றாள். (௯)

---

௩. காதலைப்பொருளென்றார் வைசேடிகர்பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றதனாலென்க. ௬. யாவர் கண்ணிடைச்செல்வனென்றதுபற்றிக் கண்ணனென்றதென்க. ௭. கடவுள் என்னும் பெயர்பற்றி மண்கடந்தமரர்வைகும் வான்கடந்தானென்றார். ௮. உகுத்தெனக் கலைமுதலியன தன்னினீங்கினமையுணராமை இக்கணையாற் கூறினார். ௯. இவனையடையத் தவமுடையேனல்லேனெனத் தன்னை நோக்கிக் கவன்றமையான் கெண்டையாலி சிந்தவென்றார்.

பஞ்சணிவிரலினார்தம்படைநெடுங்கண்களெல்லாம்
செஞ்செவேயையன்மெய்யிற்கருமையைச்சேர்ந்தவோதாம்
மஞ்சனமேனியான்றன்மணிநிறமாதரார்தம்
அஞ்சனநோக்கம்பார்க்கவிருண்டதேர்வறிகிலேமால் (௧௦)

மாந்தளிர்மேனியானோர்வாணுதன்மதனனெங்கும்
பூந்துணர்வாளிமாரிபொழிகின்றபூசனைக்கி
வேந்தர்கோனுனைநோக்கான்வீரன்வில்லாண்மைபாரான்
ஏந்திழையாரையெய்வான்யாவனோவொருவனென்றான். (௧௧)

சொன்னலங்கடந்தகாமச்சுவையையோருருவமாக்கி
இன்னலந்தெரியவல்லாரெழுதியதென்னநின்றான்
பொன்னையும்பொருவுநீரான்புனைந்தனவெல்லாம்போகத்
தன்னையுந்தாங்கலாதாடுகிலொன்றுந்தாங்கிநின்றாள். (௧௨)

வீற்றங்குபுருவநெற்றிவெயர்வாப்பசலைவிம்மா
சுற்றெங்குமெறிப்பவுள்ளஞ்சோரவோர்தோகைநின்றாள்
கொற்றஞ்செய்கொலைவேலென்னக்கூற்றெனக்கொடியகண்ணாள்
மற்றென்றுங்காண்கிலாதாடமியனேவள்ளலென்றாள். (௧௩)

மைக்கருங்கூந்தற்செவ்வாய்வாணுதலொருத்தியுள்ளம்
நெக்கனளுருகுகின்றாணெஞ்சிடைவஞ்சன்வந்து
புக்கனன்போகாவண்ணங்கண்ணெனும்புலங்கொள்வாயும்
சிக்கெனவடைத்தேன்றோழிசேருதுமளியென்றாள். (௧௪)

தாக்கணங்கனையமேனிதைத்தவேள்சாங்கள்பாரான்
வீக்கியகலனுந்தூசும்வேறுவேறானதோரான்
ஆக்கியபாவையன்னாளொருத்தியாண்டமலன்மேனி
நோக்குறவாரையெல்லாமொரியெழநோக்குகின்றாள். (௧௫)

களிப்பனமதர்ப்பநீண்டுகதுப்பினையளப்பகள்ளம்
ஒளிப்பனவெளிப்பட்டோடப்பார்ப்பனசிவப்புள்ளூற

௧௧. வேந்தர்கோனுனைக் கச்சமும்வீரன் வில்லாண்மைக்கு நாணமுமில்லாது ஏந்திழையாரையெய்வதனான் யாவனோ என்றதென்க. ௧௨. உனைத்துநிகழுங் காமச்சுவை பிறர்க்குப்புலப்பட இற்றென்றுவாயாற் கூறுவதறிதும், ஏனையுலகங்களினும் சிறந்ததுமாகலின் சொன்னலங்கடந்த காமச்சுவை என்றார். ௧௩. வள்ளலென்றார். யாவருங்காண வீதியாய்வந்துதவுதனோக்கி. ௧௪. தானடைந்து நமக்கு வேட்கையைப்பெருக்கி அது பயன்படத்தழுவுதலும் உள்ளத்தேவருதல் பெயர்தலும் சேர்தலென்னுமொரு நிலைநிற்றலுமில்லாமையின்வஞ்சனென்றும், தன்போற்றோழியும் வேட்கையுடையாளாகலானும். தான்கண்ணெனும் புலன்கொள்வாயைச் சிக்கென வடைத்தலின் அவனையுமுடன்கொண்டுபோகவேண்டுமாகலானுமவனையு முளப்படுத்திச் சேருதுமமளியென்றுங்கூறினார். ௧௫. யாவரு மொருங்கு நோக்கலின் திருமேனிக்குக் கண்ணெச்சில்படுமென்றதனானும், தன்னை இறைவற்றரியளாகக்கண்டு ஏனையோர் நோக்கப்பெறாது அது நமக்கின்றென்னுங் கருத்தானுமென்க.

வெளுப்பனகறுப்பவானவேற்கணொருத்தியுள்ளம்
குளிர்ப்பொடுகாணவந்தான்வெதுப்பொடுகோயில்புக்கான். (க௬)

கருங்குழற்பாரம்வார்கொள்கனமுலைகலைசூழல்குல்
நெருங்கினமறைப்பவாண்டோர்நீக்கிடம்பெறாதுவிம்மு
பெருந்தடங்கண்ணிகாணும்பேரெழிலாசைதூண்ட
மருங்குலின்வெளிகளூடேவள்ளலைநோக்குகின்றாள். (கள)

வரிந்தவாளனங்கன்வாளிமனங்கழன்றனவுமாதர்
எரிந்தபூணினமுங்கொங்கைவெயர்த்தபோதிழிந்தசாந்தும்
சரிந்தமேகலையுமுத்துஞ்சங்குமுந்தாழ்ந்தகூந்தல்
விரிந்தபூந்தொடையுமன்றிவெள்ளிடையரிதவ்வீதி. (கஅ)

தோள்கண்டார்தோளேகண்டார்தொடுகழற்கமலமன்ன
தாள்கண்டார்தாளேகண்டார்தடக்கைகண்டாருமஃதே
வாள்கொண்டகண்ணார்யாரேவடிவினைமுடியக்கண்டார்
ஊழ்கொண்டசமயத்தன்னானுருவுகண்டாரையொத்தார். (க௯)

வேறு.

தையல்சிற்றிடையாளொருதாழ்குழல்
உய்யமற்றவளுன்னத்தொடுங்கினாள்
வய்யமுற்றும்வயிற்றினடக்கிய
அய்யனிற்பெரியாரினியாவரே. (உ0)

அலம்புபாரக்குழலியொராயிழை
சிலம்புமேகலையும்மொழிசெய்திட
நலம்பெய்கொம்பினடந்துவந்தெய்தினாள்
புலம்புசேடியர்கைமிசைபோயினாள். (உக)

அருப்புமென்முலையாளங்கொராயிழை
இருப்புநெஞ்சினளேயெனுமோரேழைக்காப்
பொருப்புவில்லைப்பொடிசெய்தபுண்ணியா
கருப்புவில்லிறுத்தாட்கொண்டுகாவென்றாள். (உஉ)

மைதவழ்ந்தகருங்கணொர்வாணுதல்
செய்தவன்றனிதேர்மிசைச்சேறல்விட்
டெய்தவந்தெதிர்நின்றமைதானிது
கய்தவங்கொல்கனவுகொலாமென்றாள். (உ௩)

க௯. தாடகையை வென்ற தோளாண்மை நோக்கித் தோள்கண்டார் தோளே கண்டாரென்றும், அகலிகை சாபமொழித்த தாளின்பெருமை நோக்கிக் கமலமன்னதாள் கண்டார் தாளேகண்டார் தாளேகண்டாரென்றும், ஈசன்வில்லிறுத்த ஆற்றலைநின்றத் தடக்கைகண்டாருமஃதே என்றுங் கூறினார். உக. புலம்புசேடியரென்றார் இவளைப்பிரியுமாறுவந்ததென்று கவன்றமையானென்க. உ௩. செய்துமுடித்த தவத்தானாகலின் செய்தவனென்றார்.

மாதொருத்திமனத்தினையல்லதோர்
தூதுபெற்றிலனின்னுயிர்சோர்கின்றாள்
போதரிக்கட்பொலங்குழைப்பூண்முலைச்
சீதையெத்தவஞ்செய்தனளோவென்றாள். (௨௪)

பழுதிலாவொருபாவையன்னாள் பதைத்
தழுதுவெய்துயிர்த்தன்புடைத்தோழியைத்
தொழுதுசோர்ந்துயர்வாரிக்கத்தோன்றலை
எழுதலாங்கொலிம்மன்மதனுமென்றாள். (௨௫)

வண்ணவாயொருவாணுதன்மாணுடற்
கெண்ணுங்காவிவ்விலக்கணமெய்திட
ஒண்ணுமோவிதுணர்த்துகின்றேனிவன்
கண்ணனேயிதுகண்டிரும்பின்னென்றாள். (௨௬)

கனகநூபுரங்கைவளையோடுக
மனநெகும்படிவாடியோர்வாணுதல்
அனகனீக்கநெய்தியதாதியிற்
சனகர்செய்ததவப்பயனுமென்றாள். (௨௭)

நளிவருந்திலங்குடிபோயிடப்
பனிவருங்கணோர்பாசிழையல்குலாள்
முனிவருங்குலமன்னருமொய்ம்பறத்
தனிவருங்கொல்கனவின்றலையென்றாள். (௨௮)

புனங்கொள்கார்மயில்போலியோர்பொற்கொடி
மனங்கொள்காதன்மறைத்தவியெண்ணினாள்
அனங்கவேளதறிந்தனனற்றத்தான்
மனங்கன்போல்முகமுமறைக்குமே. (௨௯)

இணைநெடுங்கணோரிழையேந்துபூ
அணையணைத்திடியுண்டவராவெனப்
புணர்நலங்கிளர்கொங்கைபுழுங்கிட
உணர்வழுங்கவுயிர்த்தனளாவியே. (௩௰)

ஆம்பலொத்தமுதூறுசெவ்வாய்ச்சியர்
தாம்பதைத்துயிருட்டமொழுவார்
தேம்புசிற்றிடைச்சீதையைப்போற்சிறி
தேம்பல்பெற்றிலரெங்கணமுய்வரே. (௩௧)

---

௨௪. இன்னே நாணமுதலிய தூதினின்று நீங்குதற்கு மனத்தினையல்லதோர் தூதென்றார். ௨௬. ஒன்றுமோ என்றது - ஒண்ணுமோஎன மரீஇயது.
௨௮. பசும்பொனணியன்ற அணியைப் பாசிழை என்றது - மரபு வழுவமைதி. ௨௯. உருவிலியாதலான் - அநங்கவேளென்றார்.

வேர்த்துமேனிதளர்ந்துயிர்விம்மலோ
டார்த்தியுற்றமடந்தையராரையும்
தீர்த்தனித்தனைசிந்தையிற்செங்கணிற்
பார்த்திலனுட்பரிவிலனென்றாள். (௩௨)

வய்யம்பற்றியமங்கையரெண்ணிலார்
அய்யன்பொற்புக்களவிலையாதலால்
எய்யும்பொற்சிலைமாரனுமென்செய்வான்
கய்யும்பற்றுடைவாளினுங்கைவைத்தான். (௩௩)

நானவார்குழனாரியரோடலால்
வேனில்வேளொடுமேலுறைவார்களோ
டானபூசலறிந்திலமம்புபோய்
வானநாடியர்மார்பினுந்தைத்தவே. (௩௪)

மருண்மயக்குமடந்தையர்மாட்டொரு
பொருணயந்திலன்போகின்றதேயிவன்
கருணையென்பதுகண்டறியான்பெரும்
பரிணதன்கொல்படுகொலையானென்றாள். (௩௫)

தொய்யில்வெய்யமுலைத்துடிபோலிடை
நய்யும்நொய்யமருங்குலோர்நங்கைதான்
கய்யுமெய்யுமறிந்திலள்கண்டவர்
உய்யுமுய்யுமெனத்தளர்ந்தோய்வுற்றாள். (௩௬)

பூசலூசல்புரிபவர்போலொரு
பாகின்மென்மொழிதன்மலர்ப்பாதங்கள்
சேகுசேர்தரச்சேவகன்றேரின்பின்
ஏகுமீளுமிதென்செய்தவாறரோ. (௩௭)

பெருத்தகாதலிற்பேதுறுமாதரின்
ஒருத்திமற்றங்கொருத்தியைநோக்கியென்
கருத்துமவ்வழிகண்டதுண்டோவென்றாள்
அருத்தியுற்றபின்னாணுமுண்டாகுமோ. (௩௮)

நங்கையங்கொருபொன்னையந்தாருய்யத்
தங்களின்னுயிருங்கொடுத்தார்தமர்

௩௨, தீர்த்தனென்றதிராமனை. ௩௩, கையம்பற்றுடைவாளினுங்கைவைத்தானென்றார். கை அம்புகளொழிந் துடைவாளினுங் கைவைத்தானென்க. இனி உடைவாளினுங் கைவைத்தான் என்றது - கையம்புமலராதலின் தேன்சொரிவதனால் வழுவுகின்றமைபற்றி, அங்ஙனமாகா வண்ணம் கேதகையின் பாகத்தானழுவாவண்ணஞ் செய்தானென்றது. ௩௫. படுகொலையான் - கழிபெருங்கொலையாளி.

எங்களின்னுயிரெங்களுக்கீகிலா
வெங்கணைங்கண்விளைந்ததிதற்கென்றான். (௩௯)

நாமத்தாலழிவாரொருநன்னுதல்
சேமத்தார்வில்லிறுத்ததுதேருங்கால்
தூமத்தார்குழற்றூமொழித்தோகைபால்
காமத்தாலன்றுகல்வியினாலென்றான். (௪௦)

ஆரமூர்துகிலுங்கலனியாவையும்
சோரவின்னுயிர்சோருமொர்சோர்குழல்
கோரவில்லிமுன்னேயெனைக்கொல்கின்ற
மாரவேளின்வலியவர்யாரென்றான். (௪௧)

மாதரின்னனைமெய்திடவன்னைப்போய்க்
கோதில்சிந்தைவசிட்டனுங்கோசிக
வேதபாரனுமேவியமண்டபம்
ஏதின்மன்னர்குழாத்தொடுமெய்தினான். (௪௨)

திருவினாயகன்மின்பிரிந்தாலெனத்
துருவின்மாமணியாரந்துயல்வரப்
பருவமேகம்படிந்ததுபோற்படிந்
திருவர்தாளுமுறையினிறைஞ்சினான். (௪௩)

இறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேவவோர்
நிறைஞ்சபூந்தவிசேறிநிழற்கண்போல்
புறஞ்செய்தம்பியருட்பொலிந்தானரோ
அறஞ்செய்காவற்கயோத்தியிற்றோன்றினான். (௪௪)

ஆனமாமணிமண்டபமன்னது
தானைமன்னன்றமரொடுஞ்சார்ந்தவன்
மீனெலாந்தனபின்வரவெண்மதி
வானிலாவுறவந்ததுமானவே (௪௫)

வந்துமாதவர்பாதம்வணங்கிமேற்
சிந்துதேமலர்மாரிசிறந்திட
அந்தணாளர்களாசியொடாசனம்
இந்திரன்முகநாணுறவேறினான். (௪௬)

---

௪௦. சேமித்துவைத்த வில்லாதலின் சேமத்தார் வில்லென்றார்.
௪௧. பிறர்க்கச்சம்விளைத்தவில்லை வளைத்தவனாகலின் கோரவில்லி என்றார்.
௪௨. வேதபாரகன் - வேதபாரனென இடைக்குறைந்தது. ௪௩. தோளா மணி என்றதுபற்றித் துருவின் மாமணி என்றார். ௪௪. பாம்பணை துறந்தமை அறத்தை நிறுத்தற்பொருட்டாகலின் அறஞ்செய்காவற்கயோத்தியிற்றோன்றினானென்றார்.

கங்கர்கொங்கர்கலிங்கர்குலிங்கர்கள்
சிங்களதிபர்சோலர்தென்னவர்
அங்கராசர்குலிங்காவந்திகர்
வங்கர்மாளவர்சோனர்மராடரே. (சஎ)

மாளமாகதர்மச்சர்மிலேச்சர்கள்
ஏனைவீரவிலாடர்விராடர்கள்
சீனர்தெங்கணர்செஞ்சகர்சோமகர்
சோனசேகர்துருக்கர்குருக்களே. (சஅ)

ஏதியாதவரேழ்திறற்கொங்கணர்
சேதிராசர்தெலுங்கர்கருநடர்
ஆதிவானங்கவித்தவவனிவாழ்
சோதிநீண்முடிமன்னருந்துன்னினார். (சகூ)

தீங்கரும்பினுந்தித்திக்குமின்சொலார்
தாங்குசாமரைமாடுதயங்குவ
ஓங்கியோங்கிவளர்ந்துயர்கீர்த்தியின்
பூங்கொழுந்துபொலிவனபோன்றவே. (ரு௦)

சுழலும்வண்டுமின்னறுஞ்சுரும்புஞ்சூழ்ந்
துழலும்வாசமதுமலரோதியர்
குழலினோடுறக்கூறுபல்லாண்டொலி
மழலையாழிசையோடுமலிந்தவே. (ருக)

வெங்கணானையினான்றனிவெண்குடை
திங்கடங்கள்குலக்கொடிசீதையாம்
மங்கைமாமணக்காணியவந்தருள்
பொங்கியோங்கித்தழைப்பதுபோன்றதே. (ருஉ)

ஊடுபேர்விடமின்றியொன்றும்வகை
நீடுமாகடற்றானைநெருங்கலால்
ஆடன்மாமதயானைச்சனகர்கோன்
நாடெலாமொருநன்னகராயதே. (ருங)

ஒழிந்தவெள்ளினியொண்ணுதற்றைதன்
பொழிந்தகாதலொடாம்பொருளெலாம்
அழிந்துவந்துகொண்டாடலினன்புதான்
இழிந்துளார்க்குமிராமற்குமொத்ததே. (ருச)

உ௦-வது உலாவியற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஉ௦உ

ரு௦. கீர்த்தியை வெண்மையாகக்கூறலின், சாமரைமாடுதயங்குவது 'கீர்த்தியின் பூங்கொழுந்தென் றுவமித்தார்.

கோலங்காண் படலம்.

கோலங்காண்டலைக் குறித்துக்கூறும் படலம்.

தேவியர்மருங்குசூழவிந்திராணிருக்கைசேர்ந்த
ஓவியமுயிர்பெற்றென்னவுவந்தாசிருந்தகாலை
தாவில்வெண்கவிகைச்செங்கோற்சனகனையினிதுநோக்கி
மாவியனோக்கினாளைக்கொணர்கெனவசிட்டன்சொன்னான். (௧)

உரைசெயத்தொழுதகையனுவந்தவனலத்தன்பெண்ணுக்
கரசியைத்தருதியீண்டென்றாயிழையவரையேவக்
கரைசெயற்கரியகாதல்கடாவிடக்கடிதுசென்றார்
பிரசமொத்தினியசொல்லார்பேதைதாதியரிற்சொன்னார். (௨)

அமிழ்திமைத்துணைகள்கண்ணுக்கணியெனவமைக்குமாபோல்
உமிழ்சுடர்க்கலன்கணங்கையுருவினைமறைப்பதோரார்
அமிழ்தினைச்சுவைசெய்தென்னவழகினுக்கழகுசெய்தார்
இமிழ்திரைப்பரவைஞாலமேழைமையுடைத்துமாதோ. (௩)

கண்ணன்றன்னிறந்தன்னுள்ளக்கருத்தினைநிறைத்துநீடிட்
டுண்ணின்றங்கொடிகளோடியுலகெங்கும்பரந்ததன்ன
வண்ணஞ்செய்கூந்தற்பாரவலயத்துமழையிற்றோன்றும்
விண்ணின்றமதியின்மென்பூஞ்சிகழிகைக்கோதைவேய்ந்தார். (௪)

விதியதுவகையால்வானமீனினம்பிறையைவந்து
கதுவுறுகின்றதென்னக்கொழுந்தொளிகஞலத்தூக்கி
மதியினைத்தந்தமேகமருங்குசூழ்வளைப்பதென்னப்
பொதியிருளகபத்திபூட்டியபூட்டுமிட்டார். (௫)

வெள்ளத்தின்சடிலத்தான்றன்வெஞ்சிலையிறுத்தவீரன்
தள்ளத்தன்னாவிசோரத்தனிப்பெரும்பெண்மைதன்னை
அள்ளிக்கொண்டகன்றநாளையல்லன்கொலாங்கலென்பாள்
உள்ளத்தினாசலாடுங்குழைநிழலுமிழவிட்டார். (௬)

கோனணிசங்கம்வந்துகுடியிருந்தனையகண்டத்
தீனமில்கலன்கடம்மினினியவணவணிதல்செய்தார்

க. இந்திராணிருக்கை - அரசனதிருக்கை இவ்வாறே வடநூலாரும் இந்திரஸ்தானமென்பர். மாவியனோக்கினாளென்றது - சனகியை. ௪. சிகழிக் கோதை வேய்தலென்றது - மயிர்முடியிற் பூமாலை சூடித்தலை. ௬. பெண்மை என்றது - கட்கினிமையாமமைதித்தன்மை. ௭. கோனென்றது - அயர்வருமமரர்கட்கிறையை, இதனைத் 'தேவிற்றிருமா' லென்பதனானறிக. சங்கமென்றது - பாஞ்சசன்னியத்தை.

மானணிநோக்கினார்தம்மங்கலக்கழுத்துக்கெல்லாம்
தானணியானபோது தனக்கணியாருமாதோ. (எ)

கோணிலாவானமீன்களியைவனகோத்ததென்கோ
வாணிலாவயங்குசெவ்விவளர்பிறைவகிர்ந்ததென்கோ
நாணிலாநகையினின்றநளிர்நிலாத்தவழ்ந்ததென்கோ
பூணிலாமுலைமேலாரமுத்தையான்புகல்வதென்னோ. (அ)

மொய்கொள்சீறடியைச்சேர்ந்தமுளரிக்குஞ்செம்மையீந்த
தையலாளமிழ்தமேனிதயங்கொளிதழுவிக்கொள்ள
வெய்யபூண்முலையிற்சேர்ந்தவெண்முத்தஞ்சிவந்தவென்றால்
செய்யவரைச்சேர்ந்துளாருஞ்செய்யராய்த்திகழ்வரன்றே. (கூ)

கொமையுறவீங்குகின்றகுலிகச்செப்பனையகொங்கைச்
சுமையுறநுடங்குகின்றநுசுப்பினாள்பூண்செய்தோளுக்
கிமையுறவிமைக்குஞ்செங்கேழினமணிமுத்தினோடும்
அமையுறவமைவதுண்டாமாகினொப்பாகுமன்றே. (க0)

தளையவிழ்கோதையோதிச்சானகிதளிர்க்கையென்னும்
முளரிகளிராமன்செங்கைமுறைமையிற்றீண்டநோற்ற
அளியனகங்குற்போதுங்குவியலவாகுமென்றுங்
கிளவெயில்சுற்றியன்னவெரிமணிக்கடகமிட்டார். (கக)

சில்லியலோதிகொங்கைத்திரள்மணிக்கனகச்செப்பில்
வல்லியுமனங்கன்வில்லுமான்மதச்சாந்திற்றீட்டிப்
பல்லியனெறியிற்பார்க்கும்பரம்பொருளென்னயார்க்கும்
இல்லையுண்டென்னநின்றவிடையினுக்கிடுக்கண்செய்தார். (கஉ)

நிறஞ்செய்கோசிகநுண்டுகினீவிநீவிர்தவக்கும்
புறஞ்செய்மேகலையுந்தாழத்தாரகைச்சும்மைபூட்டித்
திறஞ்செய்காசின்றசோதிபேதைதேசொளியிற்றீர்த்த
கறங்குபுதிரியயாருங்கண்விளக்குற்றுநின்றார். (கங)

அய்யவாமணிச்சப்போதினைதிகழுநொய்யவாடற்
பய்யராவல்குலாடன்பஞ்சின்றிப்பழுத்தபாதம்
செய்யபூங்கமலமன்னச்சேர்த்தியசிலம்புசால
நொய்யவேநொய்யதன்றேபலபடநுவல்வதம்மா. (கச)

நஞ்சிடைமிழ்தங்கூட்டிகாட்டங்களானவென்னச்
செஞ்சவேநீண்டுமீண்டுசேயரிசிதறிதீய

எ. தானென்றது திருமாமகளை. க0. கொம்மை என்றது - கொமை எனக்குறைந்து நின்றது. கஉ. பரம்பொருளிலை இல்லையுண்டென நின்றது போன்றிடையுமன்னதாகலின தனையே யுவமித்தார்.

வஞ்சமுங்களவுமின்றிமழையெனமதர்த்தகண்கள்
அஞ்சனநிறமோவண்ணல்வண்ணமோவறிதறேற்றும். (௧௫)

மொய்வளர்குவளைபூத்தமுளரியின்முளைத்தமுந்நாள்
மெய்வளர்மதியினுப்பண்மீனுண்டேலனையதேய்ப்ப
வய்யகமடந்தைமார்க்குநாகர்கோதையர்க்கும்வானத்
தெய்வமங்கையர்க்குமெல்லாந்திலகத்தைத்திலகஞ்செய்தார். (௧௬)

சின்னப்பூச்செருகுமென்பூச்சேகரப்போதுகோதில்
கன்னப்பூக்களுலமீதுகற்பகக்கொழுந்துமான
மின்னப்பூஞ்சுரும்பும்வண்டுமிஞிறுந்தும்பிகளும்பம்பும்
புன்னைப்பூந்தாதுதானும்பொற்பொடியப்பிவிட்டார். (௧௭)

செய்வளர்விளக்கமாட்டுநீரொடுபூவுந்தூவித்
தெய்வமும்பராவிவேதபாரகர்க்கீந்துசெம்பொன்
அய்யவிநுதலிற்சேர்த்தியாய்நிறவயினிசுற்றிக்
கய்வளர்மயிலனாளைவலஞ்செய்துகாப்புமிட்டார். (௧௮)

கஞ்சத்துக்களிக்குமின்றேன்கவர்ந்துணும்வண்டுபோல
அஞ்சொற்கன்கிள்ளைக்கெல்லாமருளினாலழகைமாந்தித்
தஞ்சொற்கள்குழறித்தத்தந்தகைதடுமாறிநின்றார்
மஞ்சர்க்குமாதரார்க்குமனமென்பதொன்றேயன்றே. (௧௯)

இழைகுலாமுலையினாளையிடையுவாமதியினோக்கி
மழைகுலாவோதிநல்லார்களிமயக்குற்றுநின்றார்
உழைகுலாநயனத்தார்மாட்டொன்றொன்றேவிரும்பற்கொத்த
தழகெலாமொருங்கேகண்டால்யாவரேயாற்றவல்லார். (௨0)

சங்கங்கையுடைமையாலுந்தாமரைக்கோயிலாலும்
எங்கெங்கும்பார்த்துவெவ்வேறுன்னத்தினெழுதிற்றென்ன
அங்கங்கேதோன்றலாலுமருந்ததியனையகற்பின்
நங்கையுநம்பியொத்தாளினிப்புகல்வதென்னோ. (௨௧)

பார்த்தமேகலையுங்கோத்தபாதசாலகமுநாகச்
சீர்செய்நூபுரமும்வண்டுஞ்சிலம்பொடுசிலம்பியார்ப்பப்
புரந்தரன்கோற்கீழானோரம்பையர்புடைசூழ்ந்தென்ன
வரம்பறுசும்மைத்தீஞ்சொன்மடந்தையர்தொடர்ந்துசூழ்ந்தார். (௨௨)

---

௧௬. முந்நாள் - கண்டு மூன்றாம்பிறையை. ௧௭. சுரும்பு முதலியன-நால்வகைவண்டென்க. ௧௮. காப்பு- சூர்முதலியதாக்காமைபொருட்டு இடுவதோர்பொருள். ௧௯. மஞ்சரென்றது ஆடவரை. ௨௧. சங்கு அங்கையுடைமை-சங்கரேகையிருத்தல். வளையலணிந்திருத்தல்.

சிந்தொடுகுறளுங்கூனுஞ்சிலதியர்குழாமுஞ்சுற்றி
வந்தடிவணங்கிச்சுற்றமணியணிவிதானநீழல்
இந்துவின்கொழுந்துவிண்மீனினத்தொடும்வருவதென்ன
நந்தலில்விளக்கமன்னநங்கையுநடக்கலுற்றாள். (உங)

வேறு.

வல்லியையுயிர்த்தநிலமங்கையிவள்பாதம்
மெல்லியவுறைக்குமெனவஞ்சிவெளியெங்கும்
பல்லவமலர்த்தொகைபரப்பினளெனத்தன்
நல்லணிமணிச்சுடர்தவழ்ந்திடநடந்தாள். (உச)

தொழுந்தகையமென்னடைதொலைந்துகளியன்னம்
எழுந்திடைவிழுந்தயர்வதென்னவயலெங்கும்
கொழுந்துடையசாமரைகுலாவவொர்கலாபம்
வழங்கிழன்மின்னவருமஞ்ஞையெனவந்தாள். (உரு)

மண்முதலனைத்துலகின்மங்கையருமெல்லாம்
கண்மணியெனத்தகையகன்னியெழில்காண
அண்ணன்மராபிற்சடாருத்தியொடுதானவ்
விண்ணிழிவதொப்பதொர்விதானநிழல்வந்தாள். (உசு)

கற்றைவிரிபொற்சடைமயிர்த்துறுகலாபம்
சுற்றுமணிபுக்கவிழைமிக்கிடைவருவன்றி
விற்றவழவாணிவிரமெய்யணிகண்மின்னக்
சிற்றிடைநுடங்கவொளிர்சீறடிபெயர்த்தாள். (உஎ)

பொன்னிறொளிபூவின்வெறிசாந்துபொதிசீதம்
மின்னினிழலன்னவடன்மேனியொளிமான
அன்னமுமரம்பையருமாரமிழ்துநாண
மன்னவையிருந்தமணிமண்டபமடைந்தாள். (உஅ)

சமைத்தவரையின்மைமறைதானுமெனலாமச்
சுமைத்திரண்முலைத்தெரிவைதூய்வடிவுகண்டார்
அமைத்திரள்கொடோளிபருமாடவருமெல்லாம்
இமைத்திலருயிர்த்திலர்கள்சித்திரமெனத்தாம். (உகூ)

அன்னவளையல்லனெனவாமெனவயிர்ப்பான்
கன்னியமிழ்தத்தையெதிர்கண்டகடல்வண்ணன்
உன்னுயிர்நிலைப்பதொருத்தியொடுழைத்தாண்
டின்னமிழ்தெழக்களிகொளிந்திரனையொத்தான். (ஙo)

உஅ. நடையினன்னமும், அழகினரம்பையரும், சொல்லினமிழ்துமொப் பாகாமையினாணவென்றார்.

நறத்துறைமுதிர்ச்சியுறுநல்லமிழ்பில்குற்
றறத்தின்விளைவொத்துமுகடுந்தியருகுய்க்கும்
நிறத்துவரிதழ்க்குயினினைப்பினிடையல்லாற்
புறத்துமுளதோவெனமனத்தொடுபுகன்றான். (௯௧

எங்கள்செய்தவத்தினிவிராமனெனவந்தோன்
சங்கினொடுசக்கரமுடைத்தனிமுதற்பேர்
அங்கணரசாதலினவ்வல்லிமலர்புல்லும்
மங்கையிவளாமெனவசிட்டன்மகிழ்வுற்றான். (௯௨)

துன்றுபுரிகோதையெழில்கண்டுலகுசூழ்வந்
தொன்றுபிரிகோலொடுதனித்திகிரியுய்ப்பான்
என்றுமுலகேழுமரசெய்தியுளனேனும்
இன்றுதிருவெய்தியதிதென்னவயமென்றான். (௯௩)

நய்வளநவிற்றுமொழிநண்ணவரலோடும்
வய்யநுகர்கொற்றவனுமாதவருமல்லார்
கய்கடலைபுக்கனகருத்தினதுமெல்லாம்
தெய்வமெனவுற்றவுடல்சிந்தைதவயமன்றே. (௯௪)

மாதவரைமுற்கொளவணங்கிநெடுமன்னன்
பாதமலரைத்தொழுதுகண்கள்பனிசோரும்
தாதையருகிட்டதவிசிற்றனியிருந்தான்
போதினைவெறுத்தரசர்பொன்மனைபுகுந்தான். (௯௫)

அச்செனநினைத்தமுதலந்தணனிருந்தான்
பச்சைமலையொத்தபடிவத்தடலிராமன்
நச்சுடைவடிக்கண்மலர்நங்கையிவளென்றால்
இச்சிலைகிடக்கமலையேழையுமிறாதோ. (௯௬

எய்யவில்வளைத்ததுமிறுத்ததுமுரைத்தும்
மெய்விளைவிடத்துமுதலையம்விடலுற்றான்
அய்யனையகத்துவடிவேயலபுறத்தும்
கய்வளைதிருத்துபுகடைக்கணினுணர்ந்தான். (௯௭)

கருங்கடைநெடுங்கணொளியாறுநிறைகண்ணைப்
பெருங்கடலின்மண்டவுயிர்பெற்றினிதுயிர்க்கும்
அருங்கலனணங்கரசியாரமிழ்தனைத்தும்
ஒருங்குடனருந்தினரையொத்துடறடித்தான், (௯௮)

கணங்குழைகருத்தினுறைகள்வனெனலானும்
வணங்குவிலிறுத்தவனெனத்துயர்மறந்தான்

---

௯௪. வையநுகர்கொற்றனென்றது - இராமனை.

அணங்குறுமவிஞ்சைகெடவிஞ்சையினகம்பா
ணர்ந்தறிவுமுற்றபயனுற்றவரையொத்தான். (௧௯)

கொல்லுயர்களிற்றரசர்கோமகனிருந்தான்
கல்விகரையுற்றமுனிகவுசிகனைமேலோய்
வல்லிபொருசிற்றிடைமடந்தைமணநாளாம்
எல்லையினலத்தபகலென்றுரைசெய்கென்றான். (௨0)

வாளையுகளக்கயல்கள்வாவுமதின்மேதி
மூளைமுதுகைக்கிழியமூரியவரான்மீன்
பாளைவிரியக்குதிகொள்பண்ணைவளநாடா
நாளையெனவுற்றபகனற்றவனுரைத்தான். (௨௧)

சொற்றபொழுதத்தரசர்கைதொழுதெழுந்தன்
ஒற்றைவயிரச்சுரிகொள்சங்கினொலிபொங்கப்
பொற்றடமுடிப்புதுவெயிற்பொழிதரப்போய்
நற்றபனலுச்சிதொடுநன்மனைபுகுந்தான். (௨௨)

அன்னமரிதிற்பிரியவண்ணலுமகன்றப்
பொன்னினெடுமாடவரைபுக்கனன்மணிப்பூண்
மன்னவர்பிரிந்தனர்கண்மாதவர்கள்போனார்
மின்னுசுடர்நாயகனுமேருவின்மறைந்தான். (௨௩)

௨௧-வது கோலங்காண் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௨௪௫.

இருபத்திரண்டாவது

கடிமணப்படலம்.

விவாகத்தைக் குறித்துக்கூறும்படலம்.

இடம்படுபுகழ்ச்சனகர்கோனினிதுபேணக்
கடம்படுகளிற்றரசராதியிடைகண்டோர்
தடம்படுபுயத்தசிறுதம்பியர்கள்காறும்
உடம்பொடுதுறக்கநகருற்றவரையொத்தார். (௧)

தேடருநலத்தபுனலாசைதெறலுற்றார்
மாடொர்தடமுற்றதனையெய்தும்வகைகாணார்
ஈடழிவுறத்தளர்வொடேமுறுவரன்றே
ஆடகவளைக்குயிலுமாந்நிலையளானாள். (௨)

---

௧௯. அவிஞ்சையென்ற தவித்தையை, அது பிறவித்துயர்க் கேதுவாக லின் அணங்குறுமென விசேடித்தார். ௨௩. மின்னுசுடர் நாயகன் - ஞாயிறு.

வேறு.

உரவேதுமிலாருயிர்தமெனக்
கரவேபுரிவாருளரோகதிரோன்
வரவேயெனையாளுடையான்வருமே
இரவேகொடியாய்விடியாயெனுமால் (௩)

தருநாயிறுபோல்பவர்காலொடுபோய்
வருநாளயலேவருவாய்மனனே
பெருநாளுடனேபிரியாதுழல்வாய்
ஒருநாடரியாதொழிவாருளரோ. (௪)

கனையேழ்கடல்போல்கருநாழிகைதான்
வினையேன்வினையால்விடியாவிடினீ
தனியேபறவாய்தகவேதுமிலாய்
பனைமேலுறைவாய்பருபூணுதியோ. (௫)

அயில்வேலனல்கால்வனவாநிழலாய்
வெயிலேயெனநீவிரிவாய்நிழலே
செயிரேதுமிலாருடறேய்வுறுவார்
உயிர்கோளுறுவாருளரோவுரையாய். (௬)

மன்றற்குளிர்வாசம்வயங்கனல்வாய்
மின்றொத்துகிலாநகைவீழ்மலயக்
குன்றிற்குலமாமுழையிற்குடிவாழ்
தென்றற்புலியேயிரைதேடுதியோ. (௭)

தெருவேதிரிவாரொருசேவகனுந்
இருபோதும்விடாரிதுவென்னைகொலாம்
கருமாமுகில்போல்பவர்கன்னியர்பால்
வருவாருளரோகுலமன்னவரே. (௮)

தெருளாவினைதீயவர்சேரலர்தோள்
அருளாநெறியோடுமவாவதுவோ
கருணார்கடலோகரைகாணரிதால்
இருளானதுதானெனையூழிகொலாம். (௯)

பண்ணேவொழியாபகலோபுகுதா
தெண்ணேதவிராவிரவோவிடியா
துண்ணேவொழியாவுயிரோவகலா
கண்ணேதுயிலாவிதுவோகடனே. (௧௦)

ரு. கருநாழிகை - இரவு.

இடையேவளைசோரவெழுந்துவிழுந்
தடலேய்மதனன்சரமஞ்சினையோ
உடலோய்வுறநாளுமுறங்கலையால்
கடலேயுறைநீயுமொர்கன்னிகொலாம். (௧௧)

எனவின்னனபன்னியிருந்துளைவான்
றுனியுன்னிநலங்கொடுசோர்வுறுகால்
மனைதன்னின்வயங்குறும்வைகிருள்வாய்
அனகன்னினைகின்றனயாமறைவாம். (௧௨)

முன்கண்டுமுடிப்பருவேட்கையினால்
என்கண்டுணைகொண்டிதயத்தெழுதிப்
பின்கண்டுமொர்பெண்கரைகண்டிலெனால்
மின்கண்டவரொங்கறிவார்வினையே. (௧௩)

திருவேயனையாண்முகமேதெரியின்
கருவேகனியேவிளைகாமவிதைக்
கொருவேமதியேயிதுவென்செய்தவா
ஒருவேனொடுநீயுறவாகலையோ. (௧௪)

கழியாவுயிருந்தியகாரிகைதன்
விழிபோலவளர்ந்துவீகிலதால்
அழிபோரிறைவன்படவஞ்சியவன்
பழிபோலவளர்ந்ததுபாயிருளே. (௧௫)

நினையாவொருகாலெனடிதோநெறிதான்
வினவாதவர்பால்விடைகொண்டிலையோ
புனமானனையாரொடுபோயினவென்
மனனேயெனைநீயுமறந்தனையோ, (௧௬)

தன்னோக்கெரிகாறலைகவாளரவின்
பன்னோக்கினதென்பதுபண்டுகொலாம்
என்னோக்கினுநெஞ்சினுமென்றுமுளார்
மென்னோக்கினதேகடுவல்விடமே. (௧௭)

கல்லார்மலர்சூழ்கழிவார்பொழிலோ
டெல்லாமுளவாயினுமென்மனமோ

---

௧௩. முன்கண்டென்றது - கன்னிகாமாடத்துக்கண்டமலை, என்கண்டுணை கொண்டென்றது என்கண்ணாகிய ஓவியக்கோல் கொண்டென்றதை. இதயத்தெழுதி என்றது உள்ளமாகிய ஏட்டிலெழுதி என்றதை, வினை என்றது - காண்டற்றொழிலை. பின்கண்டென்ற தாசனையிற்கண்டதை. மின் கண்டவரொங்கறிவார் வினையென்றார். மின்னலைக்கண்டார்வேறுபொருளைக் காணாதவாறுபோற் சனகியைக்கண்டதான் வேறொருபொருளைக் கண்டில னென்பதனாலென்க.

சொல்லாரமுதின்சுவையோடினிதாம்
எல்லோதியர்தாம்விளையாடிடமே. (௧௮)

வேறு.

வானவர்பெருமானும்மணவினைவினனாகத்
தேனகுழலாடன்றிருமணவினைநாளை
பூநகுமணிவாசம்புனைநகரணிவீரென்
றானையின்மிசையாணரணிமுரசறைகென்றான். (௧௯)

முரசறைதலுமானமுதியருமிளையோரும்
விரைசெறிகுழலாரும்விரவினர்விரைகின்றார்
உரைசெறிகிளையோடுமுவகையினுயர்கின்றார்
கரைசெறிவரிதாகுமிரவொருகரைகண்டார். (௨௦)

அஞ்சனவொளியானுமலர்மிசையுறைவாளும்
எஞ்சலின்மணநாளைப்புணர்குவரெனலோடும்
செஞ்சுடரிருள்கீறித்தினகரனொருதேர்மேல்
மஞ்சனையணிகோலங்காணியவெனவந்தான். (௨௧)

தோரணநடுவாருந்துனுறைபொதிவாரும்
பூரணகுடமெங்கும்புனைதுகில்புனைவாரும்
காரணிநெடுமாடங்கதிர்மணியணிவாரும்
ஆரணமறைவாணர்க்கமுதினிதடுவாரும். (௨௨)

அன்னமென்னடையாருமழவிடையனையாரும்
கன்னிநன்னகர்வாழைகமுகொடுநடுவாரும்
பன்னருநிரைமுத்தம்பரியனதெரிவாரும்
பொன்னணியணிவாருமணியணிபுனைவாரும். (௨௩)

சந்தனமகிலுமுஞ்சாந்தொடுதெருவெங்குஞ்
சிந்தினர்திரிவாருஞ்செழுமலர்சொரிவாரும்
இந்திரதனுநாணுமெரிமணிநிரைமாடத்
தந்தமில்விலையாரக்கோவைகளணிவாரும். (௨௪)

துளங்கிளர்மணிகாலத்தவழ்சுடரிமிழ்தீபம்
இளங்குளிர்முளையார்நற்பாலிகையினமெங்கும்
விளிம்புபொன்விரைநாறவெயிலொடுநிலவீனும்
பளிங்குடையுயர்திண்ணைப்பத்தியின்வைப்பாரும். (௨௫)

மந்தரமணிமாடமுன்றிலின்வயினெங்கும்
அந்தமிலொளிர்முத்தினகனிரையொளிவீச

௧௯. வானவர் பெருமானென்ற தயர்வருமமரர்கட்கிறையை.

இந்திரனெடுவானம்மீனலர்குவதென்னப்
பந்தரினிழல்வீசப்படர்வெயில்கடிவாரும். (௨௬)

வயிரமினொளியீனும்மரகதமணிவேதிச்
செயிரறமொழிதீபஞ்சிலதியர்கொணர்வாரும்
வெயில்விரவியபொன்னின்மிடைகொடிமதிதோயும்
எயிலினினடுவாருமகிலெரியிடுவாரும். (௨௭)

பண்டியினிறைவாசப்பனிமலர்கொணர்வாரும்
தண்டலையிலையோடுகனிபலதருவாரும்
குண்டலம்வெயில்வீசக்குரவைகள்புரிவாரும்
உண்டைகொண்மதவேழத்தோடைகளணிவாரும். (௨௮)

கலவைகள்புனைவாருங்கலைநலதெரிவாரும்
மலர்குழன்மலைவாரும்மதிமுகமணியாடித்
திலகமுனிடுவாருஞ்சிகழிகையணிவாரும்
இலவிதழ்பொலிகோலமெழில்பெறவிடுவாரும். (௨௯)

தப்பினமணிகாசுஞ்சங்கமுமயிலன்னார்
ஒப்பனைபுரிபோதுமூடலினுகுபோதும்
துப்புறழினவாகச்சுண்ணமுமுதிர்தாதும்
குப்பைகளெனவாரிக்கொண்டனர்களைவாரும். (௩௦)

மன்னவர்வருவாரும்மறையவர்நிறைவாரும்
இன்னிசைமணியாழினிசைமதுநுகர்வாரும்
சென்னியர்திரிவாருஞ்சிலதியர்செறிவாரும்
கன்னவின்மணவேலைக்கடிகைகடெரிவாரும். (௩௧)

கணிகையர்தொகுவாருங்கலைபலபயில்வாரும்
பணியணியினமுத்தம்பலவிதநிலமன்னர்
அணிநெடுமுடியொன்றொன்றறைதலினுகுமம்பொன்
மணிமலைதொகுமன்னன்வாயிலின்மிடைவாரும். (௩௨)

கேடசம்வெயில்வீசக்கினராயினிலவீணக்
கோடுபர்நெடுவிஞ்சைக்குஞ்சரமதுபோல
ஆடவர்திரிவாருமரிவையர்களிகூரும்
நாடகநவில்வாருநகையுயிர்கவர்வாரும். (௩௩)

கதிர்மணியொளிகாலக்கவர்பொருடெரியாவா
றெதிர்சுர்டதரமின்னூற்றெழுதலினிமையோரும்
மதுவிரிகுழலாரும்மதிலுடைநெடுவானம்
அதுவிதுவெனவோராதலமரலுறுவாரும். (௩௪)

தேர்மிசைவருவாருஞ்சிவிகையில்வருவாரும்
ஊர்தியில்வருவாருமொளிமணிநிரையோடைக்
கார்மிசைவருவாருங்கரிணியில்வருவாரும்
பார்மிசைவருவாரும்பண்டியில்வருவாரும். (ருரு)

முத்தணியணிவாரும்மணியணிமுனிவாரும்
பத்தியினிமிர்செம்பொற்பலகலன்மகிழ்வாருந்
தொத்துறுதொழின்மாலைசுரிகுழலணிவாருஞ்
சித்திரநிரைதோயுஞ்செந்துகில்புனைவாரும். (ருசா)

விடநிகர்விழியாருமமுதெனுமொழியாருங்
கிடைபுரையிதழாருங்கிளர்நகைவெளியாருந்
தடமுலைபெரியாருந்தனியிடைசிறியாரும்!
பெடையனநடையாரும்பிடியெனவருவாரும். (ருஎ)

உண்ணிறைநிமிர்செல்வமொருதுறைசெலவென்றுங்
கண்ணுறலரிதென்றுங்கருதுதவரிதம்மா
எண்ணுறுசுடர்வானத்திந்திரன்முடிசூடும்
கண்ணுறுதிருநாளேயொத்தமணநாளே. (ருஅ)

வேறு.

கரைதெரிவரியதுகனகம்வேய்ந்தது
வரையெனவுயர்ந்ததுமணியிற்செய்தது
நிரைவளைமணவினைநிரப்புமண்டபம்
அரைசர்தமரசனுமணுகன்மேயினன். (ருகூ)

வெண்குடையினநிலாவிரிக்கமின்னெனக்
கண்குடையினமணிவெயிலுங்கான்றிடப்
பண்குடைவண்டினம்பாடவாடன்மா
மண்குடைதூளிவிண்மறைப்பவேகினன். (சா0)

மங்கலமுரசினமழையினார்த்தன
சங்குகண்முரன்றனதாரைபோரெனப்
பொங்கினமறையவர்புகலுநான்மறை
கங்குலினொலிக்குமாகடலும்போன்றவே. (சாக)

பரந்ததேர்களிறுபாய்புரவிபண்ணையில்
தரந்தரநடந்தனதானைவேந்தனை
நிரந்தரந்தொழுதெழுநேமிமன்னவர்
புரந்தரன்புடைவருமமரர்போன்றனர். (சாஉ)

அனையவன்மண்டபமணுகியம்பொனின்
புனைமணியாதனம்பொலியத்தோன்றினன்

முனைவருமன்னருமுறையினேறினார்
சனகனுந்தன்கிளைதழுவவேறினான். (௪௩)

மன்னருமுனிவரும்வானுளோர்களும்
அன்னமென்னடையணங்கனையமாதரும்
துன்னினர்துவன்றினர்சுடர்கள்சூழ்வரும்
பொன்மலையொத்ததப்பொருவில்கூடமே. (௪௪)

புயலுளமின்னுளபொருவின்மீனுள
இயன்மணியினமுளசுடரிரண்டுள
மயன்முதற்றிருத்தியமணிசெய்மண்டபம்
அயன்முதற்றிருத்தியவண்டமொத்ததே. (௪௫)

எண்டவமுனிவருமிறைவர்யாவரும்
அண்டரும்பிறரும்புக்கடங்கிற்றாதலால்
மண்டபம்வையமும்வானும்வாய்மடுத்
துண்டவன்மணியணியுதரமொத்ததே. (௪௬)

தராதலமுதலுலகனைத்துந்தன்னுற
விராவினகுவிந்தனவிளம்பவேண்மோ
அராவணைதுறந்துபோந்தயோத்தியெய்திய
இராகவன்செய்கையையியம்புவாமரோ. (௪௭)

சங்கினந்தவழ்கடலேழிற்றந்தன
சிங்கலிலருமறைதெரிந்ததீர்த்தங்கள்
கங்கையேமுதலியகலந்தநீரினால்
மங்கலமஞ்சனமாயினாடியே. (௪௮)

என்றுநான்முகன்முதல்யாரும்யாவையும்
நின்றபேரிருளினைநீக்கிநீணெறி
சென்றுமீளாக்குறிசேரச்சேர்த்திடு
தன்றிருநாமத்தைத்தானுஞ்சாத்தியே. (௪௯)

கோதறுதவத்துத்தங்குலத்துளோர்தொழும்
ஆதியஞ்சோதியையடிவணங்கினான்
காதியல்கயல்விழிக்கன்னியார்களை
வேதியர்க்கருமறைவிதியினல்கியே. (௫௰)

௪௯. தன்றிருநாமத்தைத் தானுஞ்சாத்தியென்றது - தன்றிருநாமத்தைத்தானுங்கூறிப்புண்டரமிட்டென்பதை. ௫௰. தங்குலத்துளோர்தொழும் ஆதியஞ்சோதி என்றது - ஆயிரமோலியரும்பாஞ்சசுடரை,

அழிவருதவத்தினோடறத்தையாக்குவான்
ஒழிவருங்கருணையோருருவுகொண்டென
எழுதருவடிவுகொண்டிருண்டமேகத்தைத்
தழுவியங்கிலவெனக்கலவைசாத்தியே. (௫௧)

மங்கலமுழுநிலாமலர்ந்ததிங்களைப்
பொங்கிருங்கருங்கடல்பூத்ததாமெனச்
செங்கிடைச்சிகழிகைச்செம்பொன்மாலையும்
தொங்கலுந்துயல்வசாச்சுழியஞ்சூடியே. (௫௨)

ஏதமிலிருகுழையிரவுநன்பகல்
காதல்கண்டுணர்ந்தனகதிருந்திங்களும்
சீதைதன்கருத்தினைச்செவியினுள்ளுறத்
தூதுசென்றுரைப்பனபோன்றுதோன்றவே. (௫௩)

கார்விடக்கறையுடைக்கணிச்சிவானவன்
வார்சடைப்புடையினோர்மதிமிலைச்சித்தான்
சூர்சுடர்க்குலமெலாஞ்சூடினானென
வீரபட்டத்தொடுதிலகமின்னவே. (௫௪)

சக்கரத்தயல்வருஞ்சங்கமாமென
மிக்கணிகழுத்தணிதரளவெண்கொடி
மொய்க்குமென்குழலினாண்முறுவலுள்ளுறப்
புக்கணிநிறைத்துமெய்பொடித்தபோன்றவே. (௫௫)

பந்திசெய்வயிரங்கள்பொறியிற்பாடுற
அந்தமில்சுடர்மணியழலிற்றோன்றலால்
சுந்தரத்தோளணிவயலந்தொல்லைநாள்
மந்தரஞ்சுற்றியவரவைமானுமே. (௫௬)

கோவையின்பெருவடமுத்தங்கோத்தன
காவல்செய்தடக்கையினடுவட்காந்துவ
மூவகையுலகிற்குமுதல்வனாமென
ஏவரும்பெருங்குறியிட்டபோன்றவே. (௫௭)

மாண்டபொன்மணியணிவலயம்வந்தெதிர்
வேண்டினர்க்குதவுவான்விரும்பிக்கற்பகம்
ஈண்டுதன்கொம்பிடையீன்றதாமெனக்
காண்டகுதடக்கையிற்கடகமின்னவே. (௫௮)

தேனுடைமலர்மகடிளைக்குமார்பினில்
தானிடைவிளங்கியதகையினாந்தான்

மீனொடுசுடர்விடவிளங்குமேகத்து
வானிடுவில்லெனவயங்கிக்காட்டவே. (௫௯)

நணுகவுநிமிரவுநடக்குஞானத்தர்
உணர்வினிறெளிதிகழுத்தரீயந்தான்
தணிவருங்கருணைதன்கழுத்திற்சாத்திய
மணியுமிழ்கதிரெனமார்பிற்றோன்றவே. (௬௦)

மேவருஞ்சுடரெனவிளங்குமார்பினால்
ஏவருந்தெரிந்தினிதுணர்மினீண்டெனத்
தேவருமுனிவருந்தெரிக்கலாமுதன்
மூவருந்தானெனமுடிந்ததொத்ததே. (௬௧)

சுற்றுநீடணிமணிச்சோதிபொங்கமேல்
ஒற்றைமாமணியுமிழுதரபந்தனம்
மற்றுமோரண்டமுமயனும்வந்தெழப்
பொற்றடந்தாமரைபூத்தபோன்றதே. (௬௨)

மண்ணுறுசுடர்மணிவயங்கித்தோன்றிய
கண்ணுறுகருங்கடலதனைக்கைவளர்
தண்ணிறப்பாற்கடறழீஇயதாமென
வெண்ணிறப்பட்டொளிவிளங்கச்சாத்தியே. (௬௩)

சலம்வருதரளமுந்தயங்குநீலமும்
அலம்வருநிழலுமிழும்பொற்கச்சினால்
குலம்வருகனகவான்குன்றைநின்றுடன்
வலம்வருகதிரெனவாளும்வீக்கியே (௬௪)

முகைவிரிசுடரொளிமுத்தின்பத்திவான்
தொகைவரிபட்டிகைச்சுடருஞ்சுற்றிடத்
தகையுளைவானெனுந்தயங்குவெய்யவன்
நகையிளவெயிலெனத்தொங்கலூற்றியே. (௬௫)

காசொடுகண்ணிழல்கனலக்கைவினை
ஏசறுகிம்புரியெயிறுவெண்ணிலா
வீசலின்மகரவாய்விளங்குமின்னென
ஆசையையொளிகளாலளந்துகாட்டவே. (௬௬)

இனிப்பரந்துலகினையளப்பதெங்கெனத்
தனித்தனித்தடுப்பனபோலுஞ்சால்பின
நுனிப்பருநுண்வினைச்சிலம்புநோன்கழல்
பணிப்பருந்தாமரைப்பாதம்பற்றவே. (௬௭)

---

௬௧. முதன்மூவ ரொன்றது - மும்மைப்பெருந்தேவரை.

இன்னணமொளிர் தரவிமையவர்க்கெலாம்
தன்னையேயனையதோர் கோலந் தாங்கினான்
பன்னகமணிவிளக்கழலும்பாயலான்
அன்னவர் தவத்தினாலனந்தனீங்கினான். (௬௮)

முப்பரம்பொருளிற்குண் முதலைமூலத்தை
இப்பரந்துடைத்தவரெய்துமின்பத்தை
அப்பனையப்பினுளமிர் தந்தன்னையே
ஒப்பனையொப்பனையுரைக்கவொண்ணுமோ. (௬௯)

பல்பதினாயிரம்பசுவும்பைம்பொனும்
எல்லையினிலனொடுமணிகள்யாவையும்
நல்லவர்க்குதவினானவிலுநான்மறைச்
செல்வர்கள்வழுத்துறத்தேர்வந்தேறினான். (௭௦)

பொற்றிரளச்சதுவெள்ளிச்சில்லிபுக்
குற்றதுவயிரத்தினாற்றதட்டது
சுற்றுறுநவமணிசுடருந்தோற்றத்த
தொற்றையாழிக்கதிர்த்தேரொடொத்ததே. (௭௧)

நூல்வருந்தன்மையைநுனிக்குநோன்மைய
சால்பெருஞ்செவ்வியதருமமாதிய
நாலையுமனையனபுரவிநான்கொரு
பாலமையுணர்ந்தவன்பக்கம்பூண்டவே. (௭௨)

அனையதோர்தேரினிலருணனின்றெனப்
பணிவருமலர்க்கணப்பரதன்கோல்கொளக்
குனிசிலைத்தம்பிபின்கூடவேனையன்
இனியபொற்கவரிகாலியக்கவேகினான். (௭௩)

அமைவருமேனியானழகினாயதோ
கமையுறுமனத்தினாற்கருதவந்ததோ
சமைவுறவறிந்திலந்தக்கதாகுக
இமையவராயினாரிங்குளாருமே. (௭௪)

---

௬௯. முப்பரம் பொருளென்றது சங்கருஷணன், பிரத்தியும்னன், அநிருத்தனென்பாரை. முதலையென்றது பாற்கடற்பரமனை. மூலத்தையென்றது வாசுதேவனை. இப்பரந்துடைத்தவரெய்து மின்பத்தையென்றது பரமபதநாதனை. அப்பனையென்றது திருவேங்கடமுடையானை. அப்பினுளமிர்தமென்றது ஆவிக்காவியாய்நின்றபரஞ்சுடரை. அதிமானுடசேட்டிதத்தையுணர்த்தத் தன்னையே யொப்பனையென்று மிவ்வாறிச்சமயத்தவர்கூறும் பரத்துவம்; வியூகம், விபவம், அந்தரியாமி, அர்ச்சாவதார மறிவித்தமை காண்க.

௭௨. தருமமாதிய நாலையும் - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. ன்றூர்.]

௭௪. கண்ணிமைத்தலின்றி நோக்கலின் இமையவராயினாரிங்குளாருமெ

வரம்பறுமுலகினைவலிந்துமாய்வின்றித்
திரம்பயிலரக்கர்தம்வருக்கந்தேய்வின்று
நிரம்பியதெனக்கொடிநிறைந்ததேவரும்
அரம்பையர்குழாத்தொடுமாடன்மேயினார். (எரு)

சொரிந்தனர்பூமழைசுண்ணந்தூவினர்
விரிந்தொளிர்காசுபொன்றூசுவீசினர்
பரிந்தனரகிழைப்பருகினார்கொலாம்
தெரிந்திலந்திருநகர்மகளிர்செய்கையே. (எசு)

வள்ளலைநோக்கியமகளிர்மேனியின்
எள்ளரும்பூணெலாமிரியநிற்கின்றார்
உள்ளனயாவையுமுதவிப்பூண்டவும்
கொள்ளையிற்கொள்கெனக்கொடுக்கின்றாரினே. (எஎ)

வேறு.

எஞ்சலிலுலகத்துள்ளவெறிபடையரசவெள்ளம்
குஞ்சரக்குழாத்திற்சுற்றக்கொற்றவனிருந்தகூடம்
வெஞ்சினத்தனுவலானுமேருமால்வரையிற்சேரும்
செஞ்சுடர்க்கடவுளென்னத்தேரிடைச்சென்றுசேர்ந்தான். (எஅ)

இரதமாண்டிழிந்தபின்னரிருமருங்கிரண்டுகையும்
பரதனுமிளையகோவும்பரிந்தனரேந்தப்பைந்தார்
வரதனுமெய்திமைதீர்மாதவர்த்தொழுதுநீதி
விரதமெய்த்தாதைபாதம்வணங்கிமாடிருந்தவேலை. (எகூ)

சிலையுடைக்கயல்வாட்டிங்களேந்தியோர்செம்பொற்கொம்பர்
முலையிடைமுகிழ்ப்பத்தேர்மேன்முன்றிசைமுளைத்ததன்னான்
அலைகடற்பிறந்துபின்னையவனியிற்றோன்றிமீள
மலையிடையுதிக்கின்றான்போன்மண்டபமதனில்வந்தான். (அ0)

வேறு.

நன்றிவானவரெலாமிருந்தநம்பியைத்
துன்றிருங்கருங்கடறுவைப்பத்தோன்றிய
மன்றலங்கோதையாண்மாலைசூட்டிய
அன்றினுமின்றுடைத்தழகென்றாரோ. (அக)

ஒலிகடலுலகினிலும்பர்நாகரில்
பொலிவதுமற்றிவன்பொற்பென்றாலிவள்
மலிதருமணம்படுதிருவைவாயினால்
மெலிதருமுணர்வினேன்விளம்புகேனரோ. (அஉ)

எஎ. தன்றிருநாமத்தை ஒருகாற்கூறியமாத்திரையின், அன்னோர்க்குவீடு பேறு முதலியவற்றை எண்ணியாங்குவரையாது பயத்தலின் வள்ளல்என்றார்.

இந்திரன்சசியொடுமெய்தினனிளஞ்
சந்திரமௌலியுந்தையலாளொடும்
வந்தனன்மலரயன்வாக்கினளுடன்
அந்தரம்புகுந்தனனழகுகாணவே. (௮௩)

நீந்தருங்கடலெனநிறைந்தவேதியர்
தோய்ந்தநூன்மார்பினர்சுற்றத்தொன்னெறி
வாய்ந்தநல்வேள்விக்குவசிட்டன்மையற
ஏய்ந்தநற்றருப்பையோடினிதினெய்தினன். (௮௪)

தண்டுலம்விரித்துநற்றருப்பைசாத்தியே
மண்டலம்விதிமுறைவகுத்துமென்மலர்
கொண்டவைசொரிந்தெரிகுழுமமூட்டினன்
பண்டுளமறைநெறிபரவிச்செய்தனன், (௮௫)

வேறு.

மன்றலின்வந்துமணத்தவிசேறி
வென்றிநெடுத்தகைவீரனுமார்வத்
தின்றுணையன்னமுமெய்தியிருந்தார்
ஒன்றியபோகமும்யோகமுமொத்தார். (௮௬)

கோமகன்முன்சனகன்குளிர்நன்னீர்
பூமகளும்பொருளும்மெனநீயென்
மாமகடன்னொடுமன்னுதியென்னாத்
தாமரையன்னதடக்கையினீந்தான். (௮௭)

அந்தணராசியருங்கலமன்னர்
தந்தபல்லாண்டிசைதார்முடிமன்னர்
வந்தனைவானவர்வாழ்த்தொலிபோல
முந்திசயங்கமுழங்கினமாதோ. (௮௮)

வானவர்பூமழைமன்னவர்பொற்பூ
ஏனையர்தூவுமிலங்கொளிமுத்தம்
தானகுநாண்மலரொன்றிவைதம்மால்
மீனகுவானின்விளங்கியதிப்பார். (௮௯)

வெய்யகனற்றலைவீரனுமந்நாள்
மய்யறுமந்திரமுற்றும்வழங்கா
நெய்யமையாகுதியாவையுநேர்ந்தான்
தய்யறளிர்க்கைதடக்கைபிடித்தான். (௯௰)

---

௮௪. நற்றருப்பை - நுனித்தருப்பை.
௯௰. தடக்கைபிடித்தான் - பாணிக்கிரகணம்செய்தான்.

இடம்படுதோளவனோடியைவேள்வி
தொடங்கியவெங்கனல்சூழ்வருபோதின்
மடம்படுசிந்தையள்மாறுபிறப்பின்
உடம்புயிரைத்தொடர்கின்றதையொத்தாள். (கக)

வலங்கொடுதீயைவணங்கினர்வந்து
பொலம்பொரிசெய்வனசெய்பொருண்முற்றி
இலங்கொளியம்மிமிதித்தெதிர்நின்ற
கலங்கலிற்கற்பினருந்ததிகண்டார். (கஉ)

மற்றுளசெய்வனசெய்துமகிழ்ந்தார்
முற்றியமாதவர்தாண்முறைசூடிக்
கொற்றவனைக்கழல்கும்பிடலோடும்
பொற்றொடிகைக்கொடுநன்மனைபுக்கான். (கங)

ஆர்த்தனபேரிகளார்த்தனசங்கம்
ஆர்த்தனநான்மறையார்த்தனர்வானோர்
ஆர்த்தனபல்கலையார்த்தனபல்லாண்
டார்த்தனவண்டினமார்த்தனவேலை. (கச)

கேகயன்மாமகள்கேழ்கிளர்பாதம்
தாயினுமன்பொடுதாழ்ந்துவணங்கா
ஆயதனன்னையடித்துணைசூடித்
தூயசுமித்திரைதாடொழலோடும். (கரு)

அன்னமுமன்னவரம்பொன்மலர்த்தாள்
சென்னிபுனைந்தனள்சிந்தையுவந்தார்
கன்னியருந்ததிகாரிகைகாண
நன்மகனுக்கிவணல்லணியென்றார். (கசு)

சங்கவளைக்குயிலைத்தழீஇநின்றார்
அங்கணனுக்குரியாருளராவார்
பெண்களினிப்பிறரெங்குளரென்றார்
கண்கள்களிப்பமனங்கள்களிப்பார். (கஎ)

எண்ணிலகோடிபொன்னெல்லையில்கோடி
வண்ணவருங்கலமங்கையர்வெள்ளம்
கண்ணகனாடுகாசுயர்தூசும்
பெண்ணினணங்கனையாள்பெறுகென்றார். (கஅ)

கஉ. அம்மிமிதித்தலைச் சத்தபதி என்பவர் வடநூலார்.
கஎ. தழீஇ என்றது தழியெனக்குறுக்கும் வழிகுறுக்கல்பெற்றது.

நூற்கடலன்னவர்சொற்கடனோக்கி
மாற்கடலன்னமனத்தவனோடும்
காற்கடல்போற்கருணைக்கடல்பண்டைப்
பாற்கடலன்னதொர்பாயலணைந்தான். (கூகூ)

பங்குனியுத்தரமானபகற்போ
தங்கணிருக்கினிலாயிரநாமச்
சிங்கமணத்தொழில்செய்ததிறத்தால்
மங்கலவங்கிவதிட்டன்வகுத்தான். (௭00)

வள்ளறனக்கிளையோர்கடமக்கும்
எள்ளலில்கொற்றவன்யான்பினளித்த
அள்ளன்மலர்த்திருவன்னவர்தம்மைக்
கொள்ளுமெனத்தமரோடுகுறித்தான். (௭0௧)

கொய்ந்நறைதாரான்குசத்துவசப்பேர்
நெய்ந்நிறைவேலவன்மங்கையர்நேர்ந்தார்
மைந்நிறைகண்ணியர்வானுறைநீரார்
மெய்ந்நிறைமூவரைமூவரும்வேட்டார். (௭0௨)

வேட்டவர்வேட்டபின்வேந்தனுமேனான்
கூட்டியசீர்த்திகொடுத்திலனல்லால்
ஈட்டியமெய்ப்பொருள்யாவளவெல்லாம்
வேட்டவர்வேட்டவைவேண்டளவீந்தான். (௭0௩)

ஈய்ந்தளவில்லதொரின்பநுகர்ந்தே
ஆய்ந்துணர்கேள்வியருந்தவரோடும்
வேய்ந்தனுமந்நகர்வைகினன்மென்னாத்
தேய்ந்தனநான்சிலசெய்ததுரைப்பாம். (௭0௪)

உ௨-வது. கடிமணப்படலம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௨௪௯.

கூகூ. காற்கடல் - காலைவீசுங்கடல்.

௭0௧. வள்ளறனக்கிளையோரென்பது பரதன்முதன் மூவரை என்க.

௭0௨. குசத்துவசன் என்றது சனகற்கிளையானை, அவன் மக்களாகிய மாளவி, ஊர்மிளை, சுதகீர்த்தி என்பாரைப் பரதன்முதலிய மூவரும் வேட்டனரென்க. ஊர்மிளையைச் சனகன்மகளென்பர் வான்மீகரும்,

இருபத்திமூன்றாவது
பரசுராமப்படலம்.

திருவயோத்திக்கு வரும்வழியில் பரசுராமனைக்கண்டு அவனை வெற்றிகொண்டதைக் கூறித்துக்கூறும் படலம்.

தானுவதொர்வகையேனனிசனகன்றருதயலும்
நானுவிதமுறுபோகமுநுகர்கின்றவந்நாள்வாய்
ஆறுமறைநெறிமாதவமுனிகோசிகனருளிப்
போனான்வடதிசைவாயுயர்பொன்மால்வரைபுக்கான். (௧)

அப்போதினின்முடிமன்னவனணிமாநகர்செலவே
இப்போதுநமனிகந்துணையெழுகென்றினிதிசையாக்
கைப்போதககதிர்காவலர்குழுவந்தடிகதுவ
ஒப்போதருதேர்மீதினிலினிதேறினனுரவோன். (௨)

தன்மக்களுமருமக்களுநனிதன்கழறழுவ
மன்மக்களுமயன்மக்களும்வயின்மொய்த்திடமிதிலைத்
தொன்மக்களுமனமுக்குயிர்பிரிவென்பதொர்துயரின்
வன்மைக்கடல்புகவுய்ப்பதொர்வழிபுக்கனனுரவோன். (௩)

முன்னேநெடுமுடிமன்னவன்முறையிற்செலமிதிலை
நன்மாநகருறைவார்மனநனிபின்செலநடுவே
தன்னேர்புரைதருதம்பியர்தழுவிச்செலமழைவாழ்
மின்னேபுரையிடையாளொடுமினிதேகினன்வீரன். (௪)

ஏகும்மளவையின்வந்தனவலமும்மயிலிடமும்
காகம்முதலியமுந்தியநடைசெய்வனகண்டான்
நாகம்மனனிடையிங்குளதிடையூறெனநடவான்
மாகம்மணியணிதேரொடுநின்றானெறிவந்தான். (௫)

நின்றேநெறியுணர்வானொருவினைவாளனையழையா
நன்றோபழுதுளதோநடுவுரைநீயெனவென்னக்
குன்றேபுரைதோளானெதிர்ப்புள்ளின்குறிகொள்வான்
இன்றேவருமிடையூறதுநன்றாய்விடுமென்றான். (௬)

என்னும்மளவினில்வானகமிருண்கீறிடவொளியாய்
மின்னும்படிபுடைவீசியசடையான்மழுவுடையான்
பொன்னின்மலைவருகின்றதுபோல்வானனல்கால்வான்
உன்னுந்தழல்விழியானுருமதிர்கின்றதொருரையான். (௭)

---

௧. ஆறுமறைநெறி என்பது துவாதசாக்கரமனுவை.
௬. புள்ளின்குறி - சகுனம்.

கம்பித்தலையெறிநீருறுகலமொத்துலகுலையத்
தம்பித்துயர்திசையானைகடனரக்கடல்சலியா
வெம்பித்திரிதரவானவர்வெருவுற்றிரிதரவோர்
செம்பொற்சிலைதரியாவயின்முகவாளிகடெரிவான் (௮)

விண்கீழுறவென்றோபடிமேல்கீழுறவென்றோ
எண்கீறியவுயிர்யாவையும்யமன்வாயிடவென்றோ
புண்கீறியகுருதிப்புனல்பொழிகின்றனபுரையக்
கண்கீறியகனலான்முனிவியாதென்றயல்கருதேம். (௯)

போரின்மிசையெழுகின்றதொர்மழுவின்சிகைபுகையத்
தேரின்மிசைமலைசூழ்வருகதிருந்திசைதிரிய
நீரின்மிசைவடவைக்கனனெடுவானுறமுடுகிப்
பாரின்மிசைவருகின்றதொர்படிவெஞ்சுடர்படர. (௧௦)

பாழிப்புயமுயர்திக்கிடையடையப்புடைபடரும்
சூழிச்சடைமுடிவிண்டொடவயல்வெண்மதிதோற்ற
ஆழிப்புனலெரிகானிலமாகாயமுமழியும்
ஊழிக்கடைமுடிவிற்றனியுமைகேள்வனையொப்ப. (௧௧)

அயிர்சுற்றியகடன்மாநிலமடையத்தனிபடரும்
செயிர்சுற்றியபடையானடன்மறமன்னவர்திலகன்
உயிருற்றதொர்மரமாமெனவோராயிரமுயர்தோள்
வயிரப்பணைதுணியத்தொடுவடிவாய்மழுவுடையான். (௧௨)

நிருபர்க்கொருபழிபற்றிடநிலமன்னவர்குலமும்
கருவற்றிடமழுவான்கொடுகளைகட்டுயிர்கவரா
இருபத்தொருபடிகாலெழுகடலொத்தலையெறியும்
குருதிக்குரைபுனலிற்புகமுழுகித்தனிகுடைவான். (௧௩)

கமையொப்பதொர்தவமுஞ்சுடுகனலொப்பதொர்சினமும்
சமையப்பெரிதுடையானெதிர்தளர்வுற்றிடைதவிரும்
அமையத்துயர்பறவைக்கினிதாரும்வகைகீறாச்
சிமையக்கிரியுருவத்தனிவடிவாளிகடெரிவான். (௧௪)

சய்யம்புகவிழிரக்கடறழுவும்படிசமைவான்
மய்யினுயர்மலைநூறியமழுவாளவன்வந்தான்
அய்யன்றனையரிதிற்றருமாசன்னதுகண்டான்
வெய்யன்வரவிபமென்னைகொலெனவெய்துறுமெல்லை. (௧௫)

---

௧௨. அயிர் - நுண்மணல்; நீர் என்பாருமுளர்.
௧௫. மழுவாளவனென்றது பரசுராமனை. விபமென்ற தேதுவை.

பொங்கும்படையிரியக்கிளர்புருவங்கடைநெரிய
வெங்கண்பொறிசிதறக்கடிதுருமேறெனவிடையாச்
சிங்கம்மெனவுயர்தேர்வருகுமரன்னெதிர்சென்றான்
அங்கண்ணரசவனும்மிவனாரோவெனுமளவில். (கசா)

அரைசன்னவனிடைவந்தினிதாராதனைபுரிவான்
விரைசெய்முடிபடிமேலுறவடிமேலுறவிழலும்
கரைசென்றிலனனையானெடுமுடிவின்கனல்கால்வான்
முரைசின்குரல்படவீரனெதிர்நின்றிவைமொழிவான். (கஎ)

இற்றோடியசிலையின்றிறமறிவென்னினியானுன்
பொற்றாள்வலிநிலைசோதனைபுரிவானசையுடையேன்
செற்றோடியதிரடோளுறுதினவுஞ்சிறிதுடையேன்
மற்றோர்பொருளிலையிங்கிதென்வரவென்றனனுரவோன். (கஅ)

அவனன்னதுபகரும்மளவையின்மன்னவனயர்வான்
புவனம்முழுவதும்வென்றொருமுனிவற்கருள்புரிவாய்
சிவனும்மயனரியும்மலர்சிறுமானிடர்பொருளோ
இவனும்மெனதுயிரும்முனதபயம்மினியென்றான். (ககூ)

விளிவார்விளிவதுதீவினைவிழைவாருழையன்றோ
களியாலிவனயர்கின்றனனுவனோகண்ணுமிழும்
ஒளியாய்மழுவுடையாய்பொரவுரியாரிடையல்லால்
எளியாரிடைவலியார்வலியென்றாகுவதென்றான். (உ0)

நனியாதவமுடையாயிதுபிடிநீயெனநல்கும்
தனிநாயகமுலகேழையுமுடையாயிதுதவிராய்
பனிவார்கடல்புடைசூழ்படிநரபாலரையருளா
முனிவாறினிமுனிகின்றதுமுறையோவெனமொழிவான். (உக)

புறநின்றவரிகழும்படிநடுவின்றலைபுணராத்
திறனின்றுயர்வலியென்னதொரறனின்றருசெயலோ
அறனின்றதனிலைநின்றுயர்புகழோன்றுவதன்றோ
மறனென்பதுமறவோயிதுவலியென்பதுவலியோ. (உஉ)

சலத்தோடியைவிலனென்மகனனையானுயிர்தபுமேல்
உலத்தோடெதிர்தோளாயெனதுறவோடுயிருகுவேன்
நிலத்தோடுயர்கதிர்வானுறநெடியாயுனதடியேன்
குலத்தோடறமுடியேவிதுகுறைகொண்டனனென்றான். (உந)

ககூ. அரி - இந்திரன், திருமாலென்பாருமுளர், ஸ்ரீராமபிரானேயவனாதலால் அது பொருந்தாதென்றொழிக்க.

என்னாவடிமழுவாளையுமிகழாவெரிவிழியா
பொன்னார்கலையணிவானெதிர்புகுவானிலையுணராத்
தன்னாலொருசெயலின்மையைநினையாவுயிர்தளரா
மின்னாலயர்வுறும்வாளரவெனவெய்துறலுற்றான். (௨௪)

மானம்முடைமுடிமன்னவன்மதிசேர்வுறன்மதியான்
தானக்கிலையுறுவானுறுவினையுண்டதுதவிரான்
ஆனம்முடையுமையண்ணலையக்காணுறுசிலைதான்
ஊனம்முளதன்மேனிலைகேணீயெனவுரைப்பான். (௨௫)

ஒருகால்வருகதிராமெனவொளிகால்வனவலையா
வருகார்தவழ்வடமேருவின்வலிசால்வனவையம்
அருகாவினைபுரிவானானவனாலமைவனதாம்
இருகார்முகமுளயாவையுமேலாதனமேனான். (௨௬)

வேறு.

ஒன்றினையுமையான்கேள்வனுவந்தனன்மற்றையொன்றை
நின்றுலகளந்தநேமிநெடியமாலனெறியிற்கொண்டான்
என்றிதுவுணர்ந்தவிண்ணோரிரண்டினும்வன்மையெய்தும்
வென்றியதியாவதென்னாவிரிஞ்சனைவினவவந்நான். (௨௭)

சீரிதுதேவர்தங்கள்சிந்தனையென்பதுன்னி
வேரியங்கமலத்தோனுமியைவதோர்வினயந்தன்னால்
யாரினுமுயர்ந்தமூலத்தொருவராமிருவர்தம்மை
மூரிவெஞ்சிலைமேலிட்டுமொய்யமர்மூட்டிவிட்டான். (௨௮)

இருவருமிரண்டுவில்லுமேற்றினருலகமேழும்
வெருவரத்திசைகள்போரவெங்கனல்பொங்கமென்மேல்
செருமலைகின்றபோழ்திற்றிரிபுரமெரித்ததேவன்
வரிசிலையிற்றதாகமற்றவன்முனிந்துமன்றே. (௨௯)

மீட்டும்போர்தொடங்கும்வேலைவிண்ணவர்விலக்கவல்வில்
நீட்டினன்றேவர்கோன்கைநெற்றியிற்கண்ணன்வெற்றி
காட்டியகரியமாலுங்கார்முகந்தன்னைப்பாரில்
ஈட்டியதவத்தின்மிக்கவிரிசிகற்கீந்துபோனான். (௩0)

இரிசிகனெந்தைக்கீயவெந்தையுமெனக்குத்தந்த
வரிசிலையிதுநீநொய்தின்வாங்குதியாயின்மன்ன
குரிசில்கணின்னொடொப்பாரில்லையான்குறித்தபோரும்
புரிகிலேனின்னோடின்னம்புகல்வதுகேட்டியென்றான். (௩௧)

---

௨௫. ஆனம் என்றது ஒரு வாச்சியவிசேடம். ௨௮. மூலத்தொருவரா மிருவரென்றது மும்மைப்பெருந்தேவரிருவரை. ௩௧. எந்தை என்றது சமதக் கினியை.

ஊனவில்லிறுத்தமொய்ம்பைநோக்குவதுக்கமன்றால்
மானவமற்றுங்கேளாய்வழிப்பகையுடையதும்பால்
ஈனமிலெந்தைசீற்றநீக்கினானென்னமுன்னோர்
தானவனனையமன்னன்கொல்லயான்சலித்துமன்றோ. (௯௨)

மூவெழுமுறைமைபாரின்முடியுடைவேந்தையெல்லாம்
மேவெழுமழுவின்வாயால்வேரறக்களைகட்டனார்
தூவெழுகுருதிவெள்ளத்துறையிடைமுறையினெய்தக்
காவலைகடன்களோர்க்கேதனருஞ்சினமடக்கிப்போந்தேன். (௯௩)

உலகெலாமுனிவற்கீந்தேனுறுபகையொடுக்கிப்போந்தேன்
அலகின்மாதவங்கள்செய்தொன்னருவரையிருந்தேனண்டைச்
சிலையைநீயிறுத்தவோசைசெவியுறச்சீறிவந்தேன்
மலைகுவென்வல்லையாகில்வாங்கிடித்தனுவையென்றான். (௯௪)

என்றனனென்னநின்றவிராமனுமுறுவலெய்தி
நன்றொளிர்முகத்தனாகிநாரணன்வலியினாண்ட
வென்றிவிற்றருகவென்னக்கொடுத்தனன்வீரன்கொண்டத்
தான்றிருஞ்சடையோனஞ்சத்தோளுறவாங்கிச்சொல்லும். (௯௫)

பூதலத்தரசையெல்லாம்பொன்றுவித்தனையென்றாலும்
வேதவித்தாயமேலோன்மைந்தனீவிரதம்பூண்டாய்
ஆதலிற்கொல்லலாகாதம்பிதுபிழைப்பதன்றால்
யாதிதற்கிலக்கமாவதியம்புதிவிரைவினென்றான். (௯௬)

வேறு.

நீதியாய்முனிக்கிடேனீயிங்கியாவர்க்கும்
ஆதியானதிந்தனெனவங்கனேமியாய்
வேதியாவிறுவதேயன்றிவெண்மதிப்
பாதியான்பிடித்தவில்பற்றப்போதுமோ. (௯௭)

பொன்னுடைவனைகழற்பொலங்கொடோளினாய்
மின்னுடைநேமியானதன்மெய்ம்மையயால்
என்னுனதுலகினுக்கிடுக்கண்யான்றந்த
உன்னுடைவில்லுமுன்னுரத்துக்கீடன்றால். (௯௮)

எய்தவம்பிடைபழுதெய்திடாமலென்
செய்தவம்யாவையுஞ்சிதைக்கவேயெனாக்
சய்யவனெகிழ்தலுங்கணையுஞ்சென்றவன்
மய்யறுதவமெலாம்வாரிமீண்டதே. (௯௯)

---

௯௨. மானவவென்பது மனுவின்வழி வந்தானென்பதனை. தானவனனைய மன்னன் - கார்த்தவீரியன். ௯௩. தூ - வலிமை. ௯௪. முனிவற்கென்றது - காசிபனை. ௯௭. வெண்மதிப்பாதியானென்றது - ஒற்றைக்கலைபுனைந்தசிவனை.

எண்ணியபொருளெலாமினிதுமுற்றுக
மண்ணியமணிநிறவண்ணாவண்டுழாய்க்
கண்ணியயாவர்கருங்களைகணாகிய
புண்ணியவிடையெனத்தொழுதுபோயினான். (௪௰)

அழிந்தவன்போனபினமலனையுணர்
வொழிந்தனனுயிருலைந்துகுருதாதையைப்
பொழிந்தபேரன்பினாற்றொழுதுமுன்புபுக்
கிழிந்தவான்றுயர்க்கடற்கரைநின்றேற்றினான். (௪௧)

வெளிப்படுமுணர்வினன்விழுமநீங்கியே
தளிர்ப்புறுமதசரித்தானையானிடை
குளிப்பருந்துயர்க்கடற்கோடுகண்டவன்
களிப்பெனுங்கரையிலாக்கடலுளாழ்ந்தனன். (௪௨)

பரிவறுசிந்தையப்பரசுராமன்கை
வரிசிலைவாங்கியோர்வசையைநல்கிய
ஒருவனைத்தழுவிநின்றுச்சிமோந்துதன்
அருவியங்கண்ணெனுங்கலசமாட்டினான். (௪௩)

பொய்ம்மையிற்சிறுமையிற்புரிந்தவாண்டொழில்
மும்மையினுலகினான்முடிக்கலாவதோ
மெய்ம்மையிச்சிறுவனேவினைசெய்தோர்களுக்
கிம்மையுமறுமையுமீயுமென்றனன். (௪௪)

பூமழைபொழிந்தனர்புகுந்ததேவருள்
வாமவேல்வருணனைமானவெஞ்சிலை
சேமியென்றுதவித்தன்சேனையார்த்தெழ
நாமநீரயோத்திமாநகர்நண்ணினான். (௪௫)

நண்ணினரின்பத்துவைகுநாளிடை
மண்ணுறுமுரசினம்வயங்குதானையவ்
வண்ணலப்பரதனைநோக்கியாண்டகை
எண்ணருந்தகையதோர்பொருளியம்புவான். (௪௬)

ஆணைநின்றன்முதுதாதையையநிற்
காணியவிழைவதோர்கருத்தனாதலாற்
கேணியில்வளைமுரல்கேகயம்புகப்
பூணொளிர்மார்பநீபோதியென்றனன். (௪௭)

---

௪௧. ஐயுணர்வென்றது மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்பனவற்றை.
௪௨. கோடென்றது கரையை. ௪௪. வினை ஈண்டு சற்கருமத்தை.
௪௬. ஆண்டகை என்றது தயரதனை.

ஏவலுமிறைஞ்சிப்போயிராமன்சேவடிப்
பூவினைச்சென்னியிற்புனைந்துபோயினான்
ஆவியங்கலனலதில்லையாதலான்
ஓவிலுயிர்பிரிந்துடல்சென்றென்னவே. (௪௮)

உளைவிரிபுரவித்தேருதாசித்தென்றெனும்
வளைமுரசானையான்மருங்குபோதப்போய்
இளையவன்றன்னொடுமேழுநாளிடை
நளிர்புனற்கேகயநாடுநண்ணினான். (௪௯)

ஆனவன்போனபின்னரசர்கோமகன்
ஊனமில்பேரரசுய்க்குநாளிடை
வானவர்செய்தமாதவமுண்டாகலான்
மேனனிநிகழ்ந்தனவிளம்புவாமரோ. (௫௦)

௨௫-வது பரசுராமப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௧௧.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

---

௪௮. இராமன் வனத்திற் புகற்கிடமாதல் வானவர்செய்த மாதவமாகலா லிங்ஙனங் கூறினார்.